

Giới thiệu Khi Thiên Tài Hacker Xuyên Qua

"Nữ nhân vật chính của bộ truyện Khi Thiên Tài Hacker Xuyên Qua đang trầm ngâm nghiên cứu, khóe môi vẽ lên độ cong xinh đẹp đầy ngôn tình, cô xoa xoa chiếc cằm nhỏ tinh xảo, hai tròng mắt linh động xoay chuyển. Khi nào thì tập đoàn tại đô thị Bách Dương có một cao thủ đẳng cấp như vậy, khiến cho cô phải tìm 6 giờ đồng hồ mới thâm nhập được vào hệ thống chủ của đối phương. Làm nòng cốt hacker của tổ chức Huyền Nguyệt, đương nhiên cô tiếp nhận nhiệm vụ lần này, cô là một hacker thiên tài,....." Và sau cô xuyên không, trở thành... Mời các bạn theo dõi truyện để biết thêm nhé.

Bạn đang đọc truyện *Khi Thiên Tài Hacker Xuyên Qua* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 1: Bất Đắc Dĩ Xuyên Qua

Đêm đen dày đặc, chỉ có thanh âm đánh bàn phím không ngừng vang lên.

Nhìn những số hiệu hoa cả mắt không ngừng chạy qua trên màn ảnh máy vi tính, Vu Thiên Thiên hài lòng nở nụ cười.

Khóe môi vẽ lên độ cong xinh đẹp, cô xoa xoa chiếc cằm nhỏ tinh xảo, hai tròng mắt linh động xoay chuyển.

Khi nào thì tập đoàn Bách Dương có một cao thủ đẳng cấp như vậy, khiến cho cô phải tìm 6 giờ đồng hồ mới thâm nhập được vào hệ thống chủ của đối phương.

Làm nòng cốt hacker của tổ chức Huyền Nguyệt, đương nhiên cô tiếp nhận nhiệm vụ lần này.

...

"Lộc cục, lộc cục."

Vu Thiên Thiên nhíu mày, ý thức cảnh giác lên, tiếng bước chân cực kỳ nhỏ nhẹ, nhưng tránh không khỏi lỗ tai của cô.

Huyền Nguyệt không chỉ hứng thú bồi dưỡng thành viên, mà người ở bên trong, cơ hồ các phương diện đều cũng cực kỳ tinh xảo (hiểu hết).

Nhưng mà, đã quá chậm.

Khi nòng súng lạnh như băng đụng vào cái gáy của cô, Vu Thiên Thiên vẫn không thể tưởng được là nơi nào xảy ra sai lầm.

"Người là ai?" Thần kinh bị hòng súng cứng ngắc quấy đến cứng ngắc, chỉ là giọng điệu lại càng bình tĩnh.

"Thiên Thiên, anh yêu em! Chấp thuận cầu hôn của anh, được không?"

Tiếng nói của nam nhân tràn ngập từ tính, nguyên bản giọng điệu nên khẩn thiết, lúc này làm cho người ta cảm giác âm trầm, rất kinh khủng.

Nữ nhân này hẳn thật sự cực kỳ yêu, yêu hận không thể thời thời khắc khắc khóa tại bên người.

Thời gian giống như yên lặng, chỉ có lòng của hai người nhảy nhót.

Vu Thiên Thiên muốn lớn tiếng mắng ra miệng, người này bị bệnh thần kinh, vậy mà tới tình hình cầm súng uy hiếp cô.

Phòng chừng đây là cầu hôn không hay ho nhất trong lịch sử, đó là hình dạng lúc này của cô.

Cái đầu của nữ tử bị dí súng không khóc không ra nước mắt, người nam nhân này là bệnh thần kinh, là bệnh thần kinh thật sự.

Nửa tháng trước, một nam nhân chuyển đến ở biệt thự đối diện, nam nhân này còn là một người có chứng bệnh u buồn gì đó bệnh tâm thần.

Nghe nói một ngày kia chứng bệnh sầu thương của tên này phát tác, leo lên ban công đang chuẩn bị nhảy xuống thì một đôi mắt cận thị nhìn thấy đối diện Thiên Thiên mới vừa rời giường, tính toán thu quần áo, ngay lúc đó cô chỉ mặc đồ ngủ, gặm bánh mì, cầm PS(Photoshop)P chơi game, bộ dáng vô cùng nhếch nhác.

Nhưng trên đời có câu kêu củ cải rau xanh, ai cũng có sở thích riêng, đầu óc bệnh thần kinh này lại nóng lên thông suốt, nhất thời cảm thấy được thế giới rất tốt đẹp, sinh hoạt cực kỳ đặc sắc.

Không chỉ cảm khăn trải giường không biết lấy ở đâu ra nhảy một điệu múa thoát y đối với cô thiếu chút nữa làm cho cô ngất đi lại vẫn quyết định chung thân không phải cô không cưới.

Thử nghĩ xem, tại đối diện phòng ngươì, có người đứng ở trên cửa sổ thân thể trần truồng nhảy một động tác múa thoát y cực kỳ xích lô, bày biện các loại tư thế khiến người ghê tởm, vậy tuyệt đối không phải bất luận kẻ nào có thể hưởng thụ! Huống chi, người nọ lại vẫn thảnh thơi cùng người cầu hôn, người có thể tiếp thu sao?

Từ đó, cuộc sống của cô đều bị vây trong toà nhà này, ngay cả ăn cơm đều là kêu người của tổ chức đưa đồ ăn mua ngoài, tận lực sợ bị người bị bệnh thần kinh này bò lên!

Nhưng vô luận cô như thế nào cũng không nghĩ ra, đêm nay người bị bệnh thần kinh này, thế mà chạy vào biệt thự.

"Em vẫn không thể tiếp thu anh sao? Mặc dù sống không chung chăn, nhưng chết cũng đồng huyệt."

"Chậm đã!" Trong phòng tĩnh mịch, thậm chí cô nghe thấy thanh âm anh ta bóp cò, Thiên Thiên vội vàng ngăn cản, tay của bệnh thần kinh kia cứng đờ, kinh hi nói: "Thiên Thiên, em tiếp thu anh?"

Giọng nói mừng như điên, cô nghe rõ ràng, nhưng cô làm sao có thể hưởng thụ người bị bệnh thần kinh này a, chấp thuận chẳng qua là ngộ biến tòng quyền (tạm thích ứng)!

"Trước tiên anh để súng xuống, ta... Ta đáp ứng người là được..."

Trong đầu Vu Thiên Thiên thật nhanh xoay xoay, chỉ cần có thể để cho hán yên tâm, cô có biện pháp chế trụ người bị bệnh thần kinh này, thì có cơ hội thoát thân!

Bạn đang đọc truyện *Khi Thiên Tài Hacker Xuyên Qua* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 2: Tiếng Sáo Câu Hồn

"Em nói thật?" Bệnh thần kinh không thể tin được nhìn Thiên Thiên, tay cầm lấy súng đều đã run rẩy lên! Thiên Thiên nhìn hán đã tin chính mình, mới vừa thở dài nhẹ nhõm một hơi, chợt nghe "đoàng " một tiếng!

Một tiếng súng vang lên, Thiên Thiên không thể tin tưởng to mắt, trong mắt cô thấy cảnh tượng cuối cùng là bệnh thần kinh kia ôm lấy thân thể của mình mềm ngã xuống, miệng nỉ non: "Anh... Thực xin lỗi, anh quá kích động cướp cò... Thiên Thiên tỉnh lại a..."

Mẹ ôi! Con bà nó, a phi! Quá kích động cũng có thể lau súng cướp cò, cô - - chết không nhắm mắt!

... - -

Trong đêm đen, tinh cò có mấy vì sao ở trên trời lóe sáng, khiến cho cánh rừng rậm vốn đen nhánh thêm vài phần âm lãnh!

Nơi xa truyền đến tiếng vó ngựa lộc lộc lộc lộc lộc, mấy con tuần mã mượn bóng đêm chạy như điên, có thể là có việc gấp, tuần mã chạy rất nhanh, trong tiếng vó ngựa lộc lộc lộc lộc lộc, đoàn người chợt lóe lên!

Mà cũng vào lúc này, người cầm đầu mấy thót ngựa chợt ngã xuống, trong rừng truyền đến tiếng ngựa hí vang! Vô công của những người cưỡi ngựa đều là không kếm, tại thời điểm tuần mã ngã nhào một cái lắc mình bay xuống, cúi đầu nhìn trên mặt đất, một đạo bán mã tác* (bán mã tác :giăng dây ở chỗ tối để gạt ngã người ngựa của đối phương) vượt qua ở trên đường, trong nháy mắt, mấy chục hắc y nhân bỗng nhiên quý như lấy mạng hạ xuống, trước sau trái phải, bốn phương tám hướng một nhóm hơn mười người vây lại!

"Các người là người nào?"

Một người cầm đầu áo trắng bông bênh, tuần mục (mắt đẹp) nén giận, thanh âm mang theo uy áp khó có thể kháng cự, trầm thấp hỏi!

"Muốn mạng của người!" Hắc y nhân kia nói một câu, tiếp theo bày trận tiến lên, không nói lời gì liền đánh nhau!

Hơn mười người vây quanh nam tử áo trắng, toàn bộ tinh thần của hắc y nhân vây xung quanh đối phó!

Mà nam tử áo trắng kia không phải người khác, đúng là vương gia tuần mã nhất Đông Nghi - Hiên Viên Triệt.

Hiên Viên Triệt xem bọn trước mắt này không nói lời gì, lại đánh liều chết, không khỏi buồn bực.

Hán biết mạng của hán rất nhiều người muốn, nhưng mà người có đầu óc cũng phải biết, mạng của hán không dễ dàng lấy như vậy.

Đêm nay vốn định rẽ đường nhỏ mau chóng hồi kinh, không nghĩ tới lại gặp bọn sát thủ này.

Nhìn vào mặt người như ẩn như hiện trong ánh sao, hộ vệ bên cạnh cũng từng người một ngã xuống, hấn không có xuất thủ, bỗng nhiên nở nụ cười.

Bốn phía tản ra mùi máu tươi nồng nặc, người thị vệ cuối cùng bên người Hiên Viên Triệt ngược lại cũng ngã xuống, trong lòng Hắc y nhân vui vẻ, một người cầm đầu đắc ý cười hắc hắc:

"Hiên Viên Triệt, không nghĩ tới hôm nay sẽ là ngày chết của ngươi!"

"Vậy sao?"

Hiên Viên Triệt khẽ cười một tiếng, nụ cười kia, tao nhã vô song, khuynh quốc khuynh thành, mê hoặc đến cực điểm!

Hắc y nhân sùng sốt, không thể tưởng được lúc này Hiên Viên Triệt lại vẫn có thể cười được, bọn hấn nhìn lẫn nhau, vừa muốn ra tay giết người, Hiên Viên Triệt chợt cầm lấy cây sáo nhỏ gắn bằng bạch ngọc bên hông đưa tới bên môi, nhìn mười mấy cái sát thủ kia như xem người chết.

Tiếng sáo chậm rãi vang lên, tràn trọc lên xuống, trời đất đau thương giống như đang khóc thút thít.

Có thể làm người kinh ngạc chính là, thế nhưng Hắc y nhân vẫn không nhúc nhích, mắt mang hoảng sợ nhìn nam nhân áo trắng như tuyết kia!

Chỉ chớp lát, bọn hấn một đám miệng phun máu tươi, bùm bùm ngã trên đất - - đã chết!

Hừ, chỉ chút bôn sự ấy cũng muốn giết hấn? Hiên Viên Triệt khinh thường cười, nhưng chợt hấn lại ngậy ngậy cả người,.....

Bạn đang đọc truyện *Khi Thiên Tài Hacker Xuyên Qua* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 3: Soái Vương Gia Không Hiểu Phong Tình

Chỉ thấy bên cạnh thân cây tối đen, một bóng dáng nhỏ nhắn giật giật, tựa hồ muốn đứng lên!

Trên đời này, chẳng lẽ thật sự không ai có thể kháng cự địch âm của hấn? Nghĩ vậy, hấn chậm rãi đi qua!

.....

Mùi máu tươi nồng đậm khiến Thiên Thiên tỉnh lại, lúc cô mở mắt ra, nhìn đến cũng là.....

Trời ạ, đây đến tột cùng là địa phương nào a!? Chẳng lẽ cuối cùng cô bị người bệnh tâm thần kia tra tấn đến xuất hiện ảo giác hay sao? Đêm đen, rừng rậm, chẳng lẽ là bị phôi thủy hoang dã?

Cẩn rắng, miễn cưỡng động dậy thân thể của mình, lúc này cô mới phát hiện thân thể của chính mình hình như bị trọng thương, hiện tại cô muốn đi động thật sự là phi thường miễn cưỡng, nặc dù là thở cũng đau đớn vạn phần.

Miệng mẫn mẫn, chất chất, “Phi.....” Cô cắn gặm ói ra ngụm máu tươi, vừa định đi vài bước, lại bỗng nhiên nghe được tiếng sáo rất kỳ quái, lông mày của Vu Thiên Thiên đều nhíu lại cùng nhau.

Ni mã, đến tột cùng là ai có hưng trí như vậy, ở lúc người ta đau đến muốn chết, còn có hứng trí thổi sáo như vậy a!?

Hấn không biết cô là người mù âm nhạc hay sao!

Trời dần dần sáng lên, nương theo ánh sáng mỏng manh, Thiên Thiên cúi đầu nhìn cách ăn mặc trên người, chắc là trang phục của một cô nương, tơ lụa trơn bóng, tuy rằng khắp người đầy vết máu cùng bùn đất, nhưng cũng không khó nhìn ra đây là tơ lụa thượng đẳng.

Đây không phải quần áo mà cô mặc, hơn nữa, thân mình này cũng không quan hệ, chẳng lẽ nói, là cô xuyên không?

Lão gia gia, ông đùa à? Không cần a..... Cô cũng không phải yêu cầu chết có ý nghĩa, bị chết oanh liệt, nhưng mà không thể như vậy a! Bị một tên thần kinh bán chết!? Tốt xấu gì cô cũng là nòng cốt của tập đoàn Huyền Nguyệt, chỉ số thông minh 200 siêu thiên tài hacker ai!

Để cô làm sao mà chịu nổi, làm sao mà chịu nổi a!

Bởi vì thân thể quá mức suy yếu, Thiên Thiên chỉ có thể quỳ rạp trên mặt đất, một đôi mắt linh động nhìn chung quanh. Chung quanh nơi này đều là cây cối, đá vụn tung hoành, đoán chừng cũng là một nơi lý tưởng để giết người phóng hỏa.

Bỗng nhiên một ánh lửa chiếu tới, chiếu vào ánh mắt cô đau đớn, mơ hồ trông được một bóng dáng đang đi tới chỗ cô.

Trên người đau đớn, Thiển Thiển cơ hồ là chết lặng, lúc trước khi đi ra ngoài làm nhiệm vụ, bị đạn bắn trúng bị thương cô đều có thể chịu được, huống chi mấy dao này, chỉ là có chút mất máu quá nhiều, không dùng được khí lực mà thôi.

Hiện tại cũng chỉ có thể cầu nguyện cô có mệnh nữ chính trong tiểu thuyết này, cho dù không có nam chính uy phong lẫm lẫm cứu giúp, tốt xấu cũng không cần đề cô bị đám người kia phát hiện a, cô vẫn luôn cảm thấy ngày mai sẽ càng tốt đẹp.

Ở trước khi Thiển Thiển hôn mê, nhìn đến một đôi giày màu đen cùng áo dài màu trắng --

“Nghe không được tiếng sáo sao?”

Thiển Thiển chậm rãi cười, giọng nói nghe tốt như vậy, khẳng định là soái ca.

Quả nhiên, trên trời đóng ngói một cánh cửa, vẫn sẽ cho người..... Đập bể kính cửa sổ đấy.

Vu Thiển Thiển ảo tưởng qua vô số lần tình cảnh kích động khi tỉnh lại, nhưng lại không nghĩ tới sẽ là một soái ca yên tĩnh ngồi ở bên giường đọc sách.

Vặn vẹo thân thể một chút, dựa vào, ai đem cô buộc thành xác ướp!?

Hiên Viên Triệt thấy cô tỉnh, vì thế buông sách, đứng dậy rót một chén nước, nhẹ nhàng nâng Vu Thiển Thiển từ trên giường dậy, đem ly trà đưa tới bên cạnh môi của cô: “Uống.”

Trên cơ bản Vu Thiển Thiển tê liệt nhất thời bị dựng đứng lên có chút lưu manh, trời ạ, bác sĩ cổ đại đều là khò khè như vậy sao?!

Bạn đang đọc truyện *Khi Thiên Tài Hacker Xuyên Qua* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 4: Thân Thể Đáng Buồn

Thiển Thiển nhú đôi mi thanh tú lại, ni mã, tại sao cô giống như người được một mùi thuốc bắc.

Ngoan ngoãn há miệng, uống xong nước mà đối phương đưa qua, đợi yết hầu không khô ráp như vậy, liền nhìn không được muốn nói.

Hiện tại cô vội vàng muốn biết chính mình xuyên đến cái nào triều đại đi.

“Hiện tại.....”

“Câm miệng.” Hiên Viên Triệt lạnh lùng môi mòng khê mở, một câu khiến Vu Thiển Thiển biết. Đành phải giả bộ đáng thương tội nghiệp đánh giá soái ca khí phách ngừ quan đoàn chính Hiên Viên Triệt trước mắt.

Hiên Viên Triệt cũng tùy nàng nhìn, ngồi trở về lạnh nhạt tiếp tục đọc sách.

Hắn tự nhận cũng không phải người lương thiện gì, hấn cứu nàng, chẳng qua là vì lúc đó nhìn thấy khoe môi của nàng kia một chút cười.

Là nữ hài như thế nào mới có thể trong người bị thương nặng, nhiều lần sắp tử vong hết sức, cư nhiên còn có thể cười được? Không sai, hấn chính là tò mò, kỳ thật Triệt vương gia luôn luôn lấy lãnh khốc (lạnh lùng hà khắc) đối mặt thế nhân, cũng là không muốn người biết mặt hắc ám cùng ác thú.

Nghe được tiếng sáo《Hoàng Tuyền》, không có một tia phát cuồng, thậm chí ngay cả một chút ảnh hưởng cũng không có.

Tiếng sáo giết người vô ảnh, chính là một kẻ điếc cũng sẽ nhận đến thương tổn nhất định. Huống chi, lúc đó hấn liền tính toán không muốn bắt luận kẻ nào sống sót.--

*****

Vu Thiển Thiển u oán phát hiện, nàng biến thành một tiểu nữ từ bốn năm tuổi mềm mại yếu ớt.

Trời ạ, người a, thần a! Một cái thân mình nhỏ như vậy, muốn đi làm chút gì, cũng không đúng quy cách a!

Nửa tháng kế tiếp, cả một đời Vu Thiển Thiển đều không có cảm thụ qua tư vị ốm đau ở giường, một đời này hoàn toàn triệt để lĩnh ngộ đến thống khổ trong đó.

Băng bó thành xác ướp, đi vệ sinh đều phải ba người hầu hạ, nàng nhẫn.

Điều trị thân thể, tạm thời không thể ăn cơm không thể ăn thịt, chỉ có thể ăn cháo, nằng nhẫn.

Có thương tích trong người, không thể xuống giường, không thể trướng gió, chỉ có thể mỗi ngày nằm ở trên giường đảo mắt hạt châu, nằng nhẫn.

Nhưng mà, ni mà nằng thật muốn lật bàn! Không thể tắm rửa, vậy lau người có thể đi? Không cần thiết mỗi ngày đem nằng ném tới được thùng ngâm hai canh giờ, đến khi đi ra bao bọc tựa như bao vắn thẩn vậy!

Có biết lão nương chán ghét nhất mùi thuốc bắc hay không! Nước trong, cái nơi rách nát này còn có nước trong này nọ sao!?

Không thể ăn cơm, không quan hệ, đòi trước lão nương ăn cơm Tây, cũng không để ý, nhưng mà, mỗi ngày đều là cháo trắng, làm nằng là hòa thượng sao!? Không thể ăn thịt, cho chén mì chay được không!?

Không thể đi ra, nói nằng hành động không có phương tiện, hiện tại nằng cũng biết chính mình là có tâm vô lực. Nhưng các người có thể không cần đem lão nương làm người thực vật có được hay không? Lão nương không phải thi thể, có thể ngồi dậy !

Còn có, bắt đầu ngày nào đó theo nằng tỉnh lại, này ra về là vị vương gia hóa, liền đem nơi này của nằng dùng làm thư phòng, ngày ngày nâng một quyển sách rách nát ngồi đọc, hoàn toàn không để ý người nằm ở trên giường có cảm giác gì.

Vu Thiển Thiển đau thương cảm thấy, soái ca cái gì thật tâm không đáng tin.

Sống một đời, mỗi cái thanh âm dễ nghe trường cũng được thông qua hóa, là cái tên bệnh thần kinh kia, cảm sủng cầu hôn, trực tiếp đem nằng tặng đến địa phương rách nát này.

Một đời này, này thanh âm dễ nghe soái nhân thần cộng phần hóa, là cái lạnh nhạt để, nhân phẩm bùng phát đem nằng cứu trở về.

Nằng nghĩ, có phải bình thường nằng không có thấp hương báỉ Phật hay không, cho nên mới rơi vào kết cục như thế?

Ở nằm như người chết ngày thứ mười, cuối cùng nằng có thể tự mình xuống giường. Vu Thiển Thiển lại cảm thán,.....

Bạn đang đọc truyện *Khi Thiên Tài Hacker Xuyên Qua* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 5: Vô Định Ngự Tỷ.

Thảo dược thiên nhiên không có chất bảo quản là cỡ nào hiếm có a.

“Xuân Hoa, Xuân Hoa!” Vu Thiển Thiển ngồi ở bên giường gọi nha hoàn tên Xuân Hoa.

Tên này, thực âm áp a, thật hiền lành?

“Thiển Thiển cô nương, xảy ra chuyện gì vậy?” Xuân Hoa nâng theo một cái thực hộp, đẩy cửa vội vàng đi vào.

“Xuân Hoa, ta muốn tắm rửa, người nhanh chút chuẩn bị cho ta một thùng nước sạch, là nước sạch!”

Nằng cảm thấy chính mình hảo thoỉ, toàn thân cao thấp ngứa muốn chết! Tóc cũng đều đã kết lại có biết hay không.

Xuân Hoa ngăn người, phản ứng có chút trì hoãn:“A, nhưng mà.....”

“Không có nhưng mà gì hết, nhanh chút!”

Nhưng mà cái len sợi, người đều không nhìn thấy nằng đã bị quỷ thuốc bắc ngâm thành thổ hoàng sắc (màu vàng đất) sao?

Các người rất tàn nhẫn, nhân gia người ta một tiểu cô nương trắng trắng non mềm để cho các người cứng rắn biến thành một cái tiểu khát cái.

Xem Vu Thiển Thiển biểu cảm không phải là hung ác bình thường, Xuân Hoa vâng vâng dạ dạ nhanh chóng chạy đi chuẩn bị đồ nằng cần.

Ở dưới sự trợ giúp của Xuân Hoa cùng một tiểu nha hoàn khác, Thiển Thiển rốt cục vui vẻ tắm lần thứ nhất từ khi xuyên qua tới đây

Ngồi vào trước gương đồng, nhìn hình ảnh phản chiếu trong gương, Vu Thiển Thiển đem mặt sờ soạng một chút, sau đó cười đến vạn phần gian trá, lúc này buồn bán có lời a.

“Xuân Hoa, Xuân Hoa.....” Vu Thiên Thiên đợi tiểu nha hoàn giúp nàng lau khô tóc, liền đối với Xuân Hoa đang uy nàng ăn cơm xuống tay.

“Thiên Thiên cô nương có chuyện gì sao?” Xuân Hoa năm nay mới mười hai tuổi, là một người thành thật.

“Nói cho ta nghe một chút chuyện nơi này đi.”

Nàng là linh hồn từ dị thể đến nên nàng phải nhanh chóng thích ứng với thể giới này, chuyện thứ nhất đương nhiên là muốn làm rõ ràng nơi này đến tột cùng là địa phương quỷ quái gì.

Đương nhiên, thuận tiện hiểu biết một chút phong thổ gì đó cũng rất trọng yếu.

“Nghị Đô, Đông Nghi kinh đô a, về phần có chuyện gì, Xuân Hoa cũng không rõ ràng.....”

Vu Thiên Thiên không còn biết nói gì, với tính tình Xuân Hoa xác thực là sẽ không bát quái, lại thành thật như vậy, không tốt để xuống tay, xem ra cái này nàng muốn phải ra ngoài đi dạo nhiều hơn một chút a.

Nghị Đô? Đông Nghi? Trong lịch sử có chỗ này sao?

“Xuân Hoa, ngươi có biết ở nơi này, tin tức của ai tương đối linh thông, lại tương đối yêu tiền nhất không?”

“Thiên Thiên cô nương vì sao lại hỏi cái này vậy?” Xuân Hoa không hiểu nhìn nàng.

“Ách..... Bởi vì vương gia các người đã cứu ta a! Ta đương nhiên muốn hảo hảo báo đáp hân , cho nên muốn biết hân thích cái gì thôi.” Vu Thiên Thiên mở to mắt to, thiên chân nói xong lời nói dối.

“Nga, như vậy a.....” Xuân Hoa nghĩ nghĩ “Nô tì nghe nói tây sương tiểu dư tử là cái miệng rộng, nhưng lại là người hay tính toán nhỏ nhặt.”

Vu Thiên Thiên cảm lấy ly trà bên cạnh uống một ngụm nước trà súc miệng, xem ra nàng nên tìm cái thời gian đi tìm người kêu tiểu dư tử này một chút --

Một ngày nhàn chán vô nghĩa, Thiên Thiên mới nhớ tới, từ lúc chính mình có thể xuống đất đi lại, ngược lại thế nhưng không có gặp qua cái vương gia lạnh nhạt kia.

Vì thế hỏi thăm vị trí nơi ở của vương gia , Thiên Thiên tự mình đi bộ qua.

“Vương gia, vương gia.....”

Vui vẻ dùng chân ngắn đá văng cửa phòng của Hiên Viên Triệt , lại thấy hân đang lười nhác chống đỡ nửa người, cái chân bởi vì động tác của hân mà tuột xuống đến bên hông, lộ ra nửa người trên tinh trắng.

Vu Thiên Thiên nhìn thấy một màn như vậy khiến cho máu mũi muốn phun ra, trái tim nhỏ nhỏ của nàng nhất thời khổng chế không được, mà bùm bùm đập đầu lên tặc

Này, tuy rằng bề ngoài của nàng là cái tiểu la ly thuần khiết, nhưng nội tâm người ta lại là một cái vô địch ngự tỷ a!

Bạn đang đọc truyện *Khi Thiên Tài Hacker Xuyên Qua* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 6: Ở Cùng Nhau Rất Nguy Hiểm.

Đây là dụ người phạm tội a, không được .

“Vương gia vương gia, buổi sáng tốt lành.....” Nói trên đầu chữ sắc có một cây đao, sắc tâm của Vu Thiên Thiên đã bùng dậy a, cái gì mặt mũi dè dặt đều quăng đến góc tường đi, nàng sử dụng cả tay chân treo lên giường của vương gia .

“.....” Hiên Viên Triệt cũng không có ngăn cản hành vi của nàng, trên mặt lộ ra một chút ý cười không có người chú ý .

“Không phải muốn rời giường sao?”

Oa ca ca, có cần phải gọi cảm như vậy không a..... Vu Thiên Thiên nghe thấy thanh âm mang theo từ tính gọi cảm, liền thiếu chút nữa chân cũng nhuyền ra.

Hàng này nhất định phải giữ lại, không thể để cho người ta lừa gạt chạy mất a.

Gặp quý vấn đề tuổi tác, nàng cũng không để ý hẳn lớn hơn nàng mười lăm tuổi, hẳn càng không thể để ý nàng là một cái tiểu la ly, dù sao đường thành cái gì cũng đều rất đáng yêu .

“Không không không, ta phát hiện sắc trời còn sớm, nếu không chúng ta ngủ tiếp?” Ngẩng mặt lên, đầu óc Vu Thiên Thiên thật nhanh hồi tưởng tình tiết cầu huyết của nhân vật chính tiểu la ly là như thế nào bán manh .

Tay Hiên Viên Triệt chống đầu, tóc dài đen nhánh tùy ý trải ở trên giường, khuôn mặt chuyển thấp, môi mòng khề mở:“Hào.”

Vu Thiên Thiên cảm lấy chán, khăn trương nhìn một chút, sau đó liền nhắm hai mắt lại.

Ngón tay thon dài của Hiên Viên Triệt vén lên bộ tóc dài đen nhánh của nàng để ở bên môi: Tiểu nha đầu, là người đã lựa chọn , về sau không cần hối hận là tốt rồi.

Ôm này mềm mại tiểu thân mình, Hiên Viên Triệt lần đầu tiên cảm giác trong lòng chẳng như vậy hư không .

Ở lại trên giường một hồi, Thiên Thiên mới chập chập đứng dậy, liền nhanh như chớp chạy đi, ngay cả điểm tâm cũng đều quên ăn --

Cùng hàng hóa này ngủ cùng nhau có quá nguy hiểm không?

Vu Thiên Thiên đếm trong tay vài cái sau đó liền hướng đại nương trù phòng mượn vài đồng tiền, trên người nàng là có ngân lượng, nhưng là nàng một mình một người xuất môn ở bên ngoài chơi đùa, vẫn là nên lưu tâm nhiều hơn một chút. Một ít tiền đồng nhỏ, phòng chừng ngay cả tiểu tặc cũng sẽ không nghĩ muốn.

Nhìn những người đi lại trên đường, nếu không phải hôm nay có người gọi cho nàng hứng thú, nàng vẫn là thích hoạt động vào ban đêm hơn.

Trước đó vài ngày nàng vẫn luôn tìm hiểu chuyện tình của thời đại này, hình dung khoa trương một chút thì lúc này nàng là người không có quyền lực , triều đại này không có tv không có máy tính, cũng không có xuất hiện ở trong lịch sử Trung Hoa.

Quên đi, như vậy cũng tốt, sẽ không cần bắt buộc chính mình đi hồi tưởng lại sự tình của lịch sử, cũng không cần lo lắng không cẩn thận sơ ý một chút, cải biến lịch sử, thành tội nhân thiên cổ.

Cái người gọi là tiểu dư tử tiểu tử kia cũng thật có năng lực, nàng muốn biết sự tình gì hẳn đều có thể nói ra, có khi còn thuận tiện đưa tặng một ít tin tức bát quái, chỉ cần cấp cho hắn một chút tiền lẻ, muốn hắn làm chuyện gì, hắn liền giúp người làm thỏa đáng, quả thực là lấy được tâm của nàng a, một cơ sở dữ liệu bằng người sống a.

Người này nhất định phải giữ lại, chậm rãi đem hắn thu làm tâm phúc hảo hảo huấn luyện.

Chính là, nàng không nghĩ tới sẽ có hai cái tiểu thí hài khai mào hứng thú của nàng như vậy, có lẽ, nếu có cơ hội, ngầm thành lập một ít thế lực của chính mình cũng rất không sai .

Hướng phá sau liếc nhìn, đã nhìn không thấy vương phủ, Vu Thiên Thiên thật là đắc ý, hoàn hảo cả ngày Hiên Viên Triệt có chính sự bận đến tối tăm mặt mũi đại bộ phận thời gian không đếm xỉa tới nàng.

Nàng nhìn ra được đến, Hiên Viên Triệt tuy rằng lạnh nhạt, nhưng hẳn đối với nàng thế nhưng lại rất dung túng chưa từng có, đời trước hai mươi năm cũng không phải là sống uống phở , đương nhiên, sau cũng không nhất định.

Bạn đang đọc truyện *Khi Thiên Tài Hacker Xuyên Qua* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 7: Người Mới Ngốc Đầu (1).

Edit:..Lam Thiên.. +Voi Còi

Lúc trước khi nàng nhầm chán cũng sẽ vào trang web xem tiểu thuyết ngôn tình một chút, xem tiểu thuyết xuyên qua có chút khoa trương và giả tạo, tổng kết ra, nữ chính mười người thì có tám người đều có mạng cực kỳ vất vả, mà nam chính mười phần mười đều có số mạng trời sinh rất tốt.

Hiện tại nàng có tính là Thiên Thời Địa Lợi Nhân Hòa đều đã chiếm đủ hay không? Bây giờ đều đã ở chỗ này rồi, cho dù không phải nữ chính, cũng một cước đá văng nữ chính kia ra, leo lên vị trí. Vất vả và khó nhọc cái gì cũng không đáng nói, miễn là không có hồng nhan bạc mệnh đi đòi nhà ma là tốt rồi .

Đương nhiên, thế sự(việc đời) khó lường có phải không? Nếu không một tên thiên tài hacker là nàng cũng sẽ không bị người bị bệnh thần kinh nã súng mà chết rồi.

Xét đến cùng, có thực lực mới là có đạo lý. Hoàn hảo, Vu Thiên Thiên cảm nhận phương hướng vẫn là không sai , cho nên ở dưới sự trợ giúp của người

qua đường, không khó tìm được địa phương muốn tới.

Liếc nhìn trà quân tăng hai trước mắt, điểm tâm nơi này thật sự có ăn ngon như vậy?--

Trên lầu bên cửa sổ ngồi một đôi chủ tớ, người đang đứng là nha hoàn mặt không biểu cảm chừng tám chín tuổi, người đang ngồi là chủ tử, chủ tử là một nữ oa nhi xinh đẹp đáng yêu, đang vui vẻ ăn điểm tâm.

“Tiểu thư, nếu để cho lão gia biết liền phiền toái.” Nha đầu giọng điệu bình thản, có nề nếp nói xong.

Mặc Diễm Nhi không biết là nên buồn cười hay là ảo não, nhìn Thanh Nguyệt trước mắt mặt không biểu cảm, nàng liền có cảm giác nói không nên lời. Thanh nguyệt là thiếp thân nha hoàn của nàng, lớn hơn nàng ba tuổi, cách đối nhân xử thế lại vô cùng thành thạo, là người Mặc Diễm Nhi nàng tin tưởng.

Chỉ là, phỏng chừng có lật toàn bộ Đông Nghi, cũng tìm không được nha hoàn nào lạnh nhạt giống nàng như vậy, mặt không biểu cảm còn chưa tính, một câu nói ra liền giống như tuyết rơi thẳng sáu, thấy thế nào cũng không giống như nha hoàn, nói là tiểu thư khuê các cũng không sai.

“Thanh nguyệt a, ngươi không cần mỗi lần đều nói mỗi một câu này được không, ngươi như vậy sẽ làm ta thật u buồn.” Mặc Diễm Nhi tròn trĩnh mắt: “Còn có, phụ thân của ta không có hung ác như vậy, ta mới năm tuổi, hửn không dám đối với ta dùng gia pháp đâu.”

Thanh nguyệt đứng ở bên cạnh Mặc Diễm Nhi, khóe mắt cũng không nâng một chút: “Đến lúc đó lão gia hỏi đến, nô tì cũng tốt giao phó.”

Nhìn xem, đây là nha hoàn tốt của a, mọi việc đều giấu, khi tất yếu còn có thể bo bo giữ mình.

“Ta nói ngươi không cần cứng nhắc như vậy được không?” tuy rằng Mặc Diễm Nhi mới năm tuổi lại là thân nữ nhi, nhưng là nàng được di truyền gen tốt của ga tộc, nên so với hài đồng bình thường còn muốn cao hơn.

Đem miệng lau chùi xong, Mặc Diễm Nhi tiếp nhận nước trà do Thanh Nguyệt đưa qua. Nhưng Nha đầu kia lại bỗng nhiên lắc mình một cái, suu một tiếng liền bay đi ra ngoài!

“Người nào?” Một tiếng hừ lạnh, Thiển Thiển chỉ cảm thấy trên cổ căng thẳng, một cái tay nhỏ bé thế nhưng áp đến trên cổ nàng, chỉ cần nàng hơi dùng một chút lực liền có thể bóp chết nàng!

Vu Thiển Thiển đem đoạn đối thoại của chủ tớ hai người các nàng nghe được nhất thanh nhị sở, đôi chủ tớ này hào thú vị.

Nàng nhìn không được cười trộm, cũng không nghĩ đến bỗng nhiên bị người nắm chặt cổ. Cho nên khi nàng thấy Mặc Diễm Nhi quay đầu đến, ý cười trên mặt cũng có, hoảng sợ cũng có, buồn cười mà treo ở trên mặt.

“Oa nhi, ngươi cười cái gì?” Mặc Diễm Nhi nhìn Vu Thiển Thiển trước mắt so nàng thấp hơn một cái đầu, ân, mắt to, nàng thích, làn da trắng nõn, nàng thích, miệng nhỏ, nàng càng thích, cho nên nàng quyết định tha thứ cho nàng. Vì vậy nàng giống như tiểu đại nhân khoát khoát tay, nha đầu vội vàng buông tay thối lui đến một bên, cung kính đứng!

Vu Thiển Thiển nhìn oa nhi kêu nàng là là tiểu thí hài trước mắt

Bạn đang đọc truyện *Khi Thiên Tài Hacker Xuyên Qua* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 8: Người Mới Ngốc Đâu (2)

Edit:..Lam Thiên..

Vu Thiển Thiển nhìn oa nhi kêu nàng là là tiểu thí hài trước mắt, trong lòng giống đánh đổ bình ngũ vị, nhất thời nàng cảm thấy trước mắt giống như có năm ngàn con ngựa chạy qua.

Mặc Diễm Nhi lại một lần nữa khiến nàng thấy rõ chính mình là một cái tiểu thí hài là chuyện thật.

Oa nhi em gái người, oa nhi nhà người, cả nhà người mới là oa nhi!

Vu Thiển Thiển dùng sức nhéo hạ đuôi nhỏ của chính mình, cái thân thể này nàng mới dùng chưa được bao lâu, biểu cảm cái gì nhất thời dùng không thuận tay cũng là bình thường, bình thường.

“Ta không cười.” Vu Thiển Thiển lạnh nhạt hạ mặt, cầm lên một cái bánh bao trên bàn ăn xuống, không tính toán để ý tới Mặc Diễm Nhi.

Mặc Diễm Nhi không thuận theo, “Gạt người! Ngươi rõ ràng là đang ngây ngô cười!”

Người mới ngây ngô cười, người cả nhà mới ngây ngô cười! ở đây trong ánh sáng của hỏa thạch, Vu Thiển Thiển lần thứ hai quyết định thật nhanh nhéo một phen một cái chân khác của chính mình, hai mắt đầm lệ rung rung nhìn nàng.

“Mắt người bị cận thị sao?” Vu Thiển Thiển nhìn Mặc Diễm Nhi không khách khí nhích lại gần, hé ra một khuôn mặt tinh xảo tươi cười tiến đến trước mặt nàng, sau đó cười hi hi nói: “Thanh Nguyệt, oa nhi này oa bộ dạng thật là đẹp mắt.”

Thanh nguyệt vẫn như cũ mặt không biểu cảm nói, “Tiểu thư tương đối đẹp mắt.” Tiểu thư lại muốn đùa dai.

Vu Thiển Thiển muốn khóc, đúng vậy, nàng thừa nhận nàng là không có xinh đẹp bằng tiểu mỹ nữ này, nhưng là vị tỷ tỷ mặt than kia, người có cần đá kích đến trái tim nhỏ bé của người ta như vậy không a? .

“Đương nhiên, ta là xinh đẹp nhất, nhưng oa nhi này là xinh đẹp thứ hai.” Mặc Diễm Nhi đắc ý cười, khuôn mặt nhỏ nhắn non nớt làm cho người ta trong khoảng thời gian ngắn cảm thấy kinh diễm vạn phần, nói nàng là mặt trời duyên dáng yêu kiều, khuynh quốc khuynh thành cũng dư dả.

Vu Thiển Thiển cảm thấy, các sự tình phát sinh từ sau khi nàng đi đến thế giới này, đã đủ đá kích trái tim của nàng.

Xinh đẹp thứ hai, người mới ngốc! Có cần quang minh chính đại đá kích người như vậy không?! Bóng ma là cái gì các người có biết hay không a!--

“Còn có Vân tiểu thư.” Sự thật đã chứng minh, khi người cảm thấy thế giới này đã khiến cho người thật thất vọng, thì sự tình càng làm cho người thất vọng sự tình sẽ tùy theo xuất hiện.

Này đến tốt cùng có phải là nha hoàn hay không a! Vu Thiển Thiển kéo kéo môi dưới, nàng cảm thấy bộ mặt của chính mình có chút cứng ngắc hóa.

“Được rồi, oa nhi, người là người xinh đẹp thứ ba.”

“Ta không gọi là oa nhi.” Ta cũng không cần xinh đẹp thứ ba! Cũng không cần xinh đẹp thứ tư!

“Vậy người gọi là gì?” tay Mặc Diễm Nhi cũng cầm lấy một cái bánh bao, “Oa nhi mặt của người rất giống cái này.”

Vu Thiển Thiển đã muốn ngăn cản xúc động.

“Ta gọi là Vu Thiển Thiển.”

“Nga, ta gọi Mặc Diễm Nhi.” Ngón tay nhỏ hường Thanh Nguyệt: “Nàng là Thanh Nguyệt.”

Thanh Nguyệt nhìn tiểu chủ tử trước mắt, nàng vẫn quyết định bo bo giữ mình là tương đối trọng yếu, đáp lời cái gì là phiền toái nhất.

Vu Thiển Thiển cắn bánh bao nhìn về mặt Mặc Diễm Nhi thiên chân vô tà, luôn có một loại, vừa rồi nàng cảm thấy tiểu thí hài này kỳ thật rất khó để nhận xét, đều do nàng luôn nói lời vô nghĩa.

Tuy rằng tái thế làm người, nhưng là trực giác đời trước bồi dưỡng sâu sắc vẫn là không thể gạt bỏ. Ngay từ đầu nàng chỉ biết hai người ngồi ở bên cạnh kia cũng không phải dân chúng bình thường cái gì, đối thoại trong lúc đó của các nàng cũng rất được lòng nàng.

Xem ra, hôm nay sẽ có điều thu hoạch đâu.

Chủ tớ hai người cơ hồ là cao bằng nhau, nhưng là Mặc Diễm Nhi tổng khiến nàng cảm thấy một loại cảm giác thân thiết, đời trước thời điểm xuất hiện loại cảm giác này, chính là lúc nàng gặp được đối thủ có thể cùng nàng ngang hàng.

Bạn đang đọc truyện *Khi Thiên Tài Hacker Xuyên Qua* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 9: Kế Hoạch Săn Bắn

Edit: voi còi

Hiện tại có lẽ Mặc Diễm Nhi vẫn chưa đủ trở thành đối thủ của nàng, nhưng mà nàng có đầy đủ thiên phú trưởng thành làm cho nàng nhìn thẳng vào người.

Bên người Mặc Diễm Nhi là Thanh Nguyệt, là một người luyện võ, điểm này, ngay từ đầu Vu Thiển Thiển liền phát hiện rồi. Vô luận là hiện đại vẫn là cổ đại, tuy nhiên võ học sai biệt sẽ khá lớn, nhưng mà khí tức và hành vi của một người, thường thường lại dễ dàng nhìn thấu có từng luyện võ hay không.

Khí tức của Thanh Nguyệt bình tĩnh không nóng nảy, ra vào tự động, khi nàng ấy đi đến đây, cước bộ nhẹ nhàng, gót chân chấm đất trước, không nặng không ít, theo ý nàng ấy, phóng tới hiện đại, xem như một sát thủ đặc biệt.

Chỉ là, từ lần trước gặp được An Thanh bên người Hiên Viên Triệt tại luyện võ tràng xu thế như gió mạnh quét lá rụng, nhất thời cảm thấy trái tim pha lê của nàng lại một lần nữa đánh rơi.

Lúc trước Thanh Nguyệt nói, nhìn như là không tôn trọng chủ tử là Mặc Diễm Nhi, nhưng chỉ cần cẩn thận nghiền ngẫm liền biết nàng ấy cực kỳ dung túng bao che hành vi của Mặc Diễm Nhi.

"No bụng, ta đi nha." Hai người nhìn nhau một hồi, Vu Thiển Thiển dẫn đầu đứng lên, ở trên bàn để bạc xuống, liền kéo tiểu thân thể chuẩn bị rời đi.

Có đôi khi có một số việc, không cần bày tỏ quá rõ ràng, bất động thanh sắc (ung dung thản nhiên) ngược lại là biện pháp tốt nhất.

Mặc Diễm Nhi sừng sốt, không nghĩ tới nhanh như vậy nàng liền muốn đi, vì thế lôi kéo góc áo của nàng: "Bảo Bảo, làm sao ta có thể tìm người để chơi đây?"

Vu Thiển Thiển cúi đầu, từ trên bàn tay ở góc áo nhìn lên trên: "Ta là nha hoàn của Triệt vương phủ, nếu như người muốn tìm ta, như thế ngày mai canh giờ này tại chỗ này chờ đợi là được."

Mặc Diễm Nhi cũng không ngốc, biết nàng là lừa gạt mình, không nguyện buông tay: "Bảo Bảo, nếu như đợi không được người, ta liền đi Triệt vương phủ tìm người."

Vu Thiển Thiển gật gật đầu: "Được."

Nếu, người thật sự sẽ vì một người không quen biết đi vương phủ chứng thực, như thế nên nói là người ngu xuẩn hay là thông minh đây?

Mặc Diễm Nhi quả nhiên thú vị, hi vọng ánh mắt của nàng không có sai, người này, có lẽ về sau sẽ cùng nàng liên lụy không rõ cũng nói không chừng.

Từ lâu hai bên cửa sổ nhìn đến thân thể Vu Thiển Thiển biến mất tại góc đường, Mặc Diễm Nhi giống như cái gì cũng không có phát sinh qua, cười cắn xuống điểm tâm.

"Thanh Nguyệt, đợi một lát đi Vân phủ một phen." - -

Khuya khoắt Vu Thiển Thiển lén lút đi tới phòng bếp, đốt đèn.

Vừa rồi nửa đêm nàng đi vệ sinh, vừa vặn thấy thư phòng của Hiên Viên Triệt rõ ràng còn lóe lên, vì thế làm kế hoạch đi săn hoa lệ.

Không phải nói, phải bắt được trái tim của một người nam người, trước hết bắt lại dạ dày của hắn sao?

Oa hô hô, không tồi đời trước nàng liền là kẻ tham ăn, vẫn là cái kẻ tham ăn thích tự mình động thủ.

Chắc chắn, phòng bếp cổ đại thật là đơn sơ a.

Nhìn đồng củi đốt kia, Vu Thiển Thiển mới vừa kích khởi ý chí chiến đấu phai mờ một nửa.

Nàng biết làm đồ ăn không sai, nhưng mà nàng không biết nhóm lửa a ~~

Ở đây không có cái bật lửa, củi lửa vẫn có a? Cảm lấy đá đánh lửa để ở một bên, sắc mặt Vu Thiển Thiển trầm trọng, cái gì! ?

Sau nửa canh giờ, rất không dễ dàng sinh ra lửa Vu Thiển Thiển nâng khuôn mặt nhỏ nhắn đen tuyền lên, ý chí chiến đấu tràn đầy bắt đầu với miếng chua cay.

Không sai, chính là miếng chua cay mà đời trước nàng thích ăn nhất.

Đương nhiên, nàng không để ý đến vấn đề nhỏ Hiên Viên Triệt ăn cay hay không.

"Cốc cốc cốc."

Hiên Viên Triệt nghi ngờ nhìn về phía cánh cửa, canh giờ này, người nào sẽ lén mật tới quấy rầy hắn như vậy?

Bạn đang đọc truyện *Khi Thiên Tài Hacker Xuyên Qua* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 10: Ngài, Không Ăn Sao?

"Người nào?"

"Là ta, Thiên Thiên." Ngoài cửa vang lên giọng nói quen thuộc.

Hiên Viên Triệt nhú mảy, đứng dậy đi tới cửa mở cửa.

Đây là đang làm gì đó? Hắn bất đắc dĩ nhìn toàn thân chật vật, Vu Thiên Thiên mặt mũi đen tuyền đáng thương tội nghiệp đang bung một cái tã, trong bát tràn đầy gia vị, bốc lên hơi nóng.

Vu Thiên Thiên thấy hắn mở cửa, lập tức bước nhỏ chạy đi vào, đặt chén ở trên bàn viết, cũng bất kể có phải là đè nặng văn kiện trọng yếu hay không.

Ồ trong mắt nàng, những thứ này đều là tình địch chết tiệt, quan nó là sinh vật vẫn là tử vật (vật sống và vật chết).

"Vương gia Vương gia..." Đem so sánh tên của Hiên Viên Triệt, Vu Thiên Thiên càng hứng thú kêu đối phương là vương gia, đúng, thân thiết a ~

Tất cả mọi người gọi như vậy, cũng chính là nàng mới phát giác được thân thiết, rất rất giỏi a.

"Đây là cái gì?" Một cỗ mùi chua cay nồng khiến cho đôi mảy Hiên Viên Triệt nhú lại sâu hơn.

"Miến chua cay a!" Nói đến kiệt tác của mình, Vu Thiên Thiên đắc ý, không phải nàng khoác lác, nàng làm miến chua cay đúng là sắc hương vị đều đủ đầy, cũng không phải là miến chua cay trên thị trường năm đồng tiền một chén là không chua không cay. "Là ta đặc biệt vì người nấu bữa ăn khuya đấy!"

"Bữa ăn khuya?" Hiên Viên Triệt kinh ngạc: "Người xuống bếp?"

Hắn nghi ngờ nhìn nàng, cầm lấy khăn lụa đặt một bên, nhẹ nhàng lau khuôn mặt nhỏ nhắn của nàng bị hun đen.

Hắn muốn phái người đi thị sát phòng bếp hay không, xác định một phen có vật dễ cháy hay không.

"Đúng vậy a!" Thấy bộ dạng ghét bỏ kia, cuối cùng Vu Thiên Thiên nghĩ đến một chuyện mà nàng không để ý đến: "Ngài, không ăn sao?" - -

Trầm mặc một hồi, cho đến khi nhìn đến đôi mắt của đối phương âm trầm xuống, chậm rãi mở lời. "Chén đĩa đâu?"

Vu Thiên Thiên ngạc nhiên nhìn hắn, vui vẻ nhẹ răng cười to: "Đợi một chút, ta liền đi phòng bếp lấy!" Nói xong liền muốn chạy ra ngoài.

"Không cần." Hiên Viên Triệt giữ chặt nàng. "Tiểu Tứ, đi lấy hai đôi đĩa."

Tiểu Tứ? Vu Thiên Thiên nghi ngờ nhìn hắn, chợt nhớ tới An Thanh đã từng nói bên người Hiên Viên Triệt có bốn tên Ảnh Vệ là Nhất Nhị Tam Tứ, Tiểu Tứ này không phải là một người trong đó đó?

Vu Thiên Thiên buồn bực mà nghĩ.

Bữa ăn khuya này, Vu Thiên Thiên ăn được vui mừng, Hiên Viên Triệt ăn mất không chút thay đổi.

"Ăn ngon sao?" Giương mắt nhìn chăm chú vào khuôn mặt hơi hơi phồng hồng, lại biểu tình cứng nhắc của Hiên Viên Triệt. Có phải hắn không ăn được cay hay không?

"Uhm." Hiên Viên Triệt gật gật đầu, nhiều nhất thì hừ một tiếng.

Vu Thiên Thiên nín cười, cúi đầu ăn phần bên trong chén nhỏ của mình, nàng phát hiện, người nam người này thật sự rất thú vị a!

Đêm đó, Vu Thiên Thiên ý vào Hiên Viên Triệt không nguyện trở về phòng, nói đùa, khó có được cơ hội tốt a! Nhìn tới nam nhân muốn thời thời khắc khắc nhìn kỹ, đây chính là dạy bảo thiên cô!

Ngày thứ hai, đang ngủ ở trên giường Thiên Thiên đột nhiên mở to mắt, trấn định mà nhìn về phía bên giường, không một bóng người.

"Ài? Đến đây?"

Người đứng ở mép giường thấy Vu Thiên Thiên tròn mắt nhất thời sửng sốt: "Người có biết ta sẽ tới?"

Vu Thiên Thiên ngồi xuống: "Ta nghĩ đến người sẽ nhìn vài ngày." Thiên Thiên xê dịch tiểu thân thể, ý bảo nàng đi lên nằm.

Mặc Diễm Nhi cũng không khách khí, cõng gầy, bò lên giường. Không đầu không đuôi hỏi một câu: "Bảo Bảo, người mấy tuổi?"

"Nghe nói năm tuổi." Vu Thiên Thiên dịch chân nhường cho nàng một nửa.

"Nghe nói?" Mặc Diễm Nhi nghi ngờ nhìn nàng một cái: "Thôi."

Bạn đang đọc truyện *Khi Thiên Tài Hacker Xuyên Qua* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 11: Quận Chúa Đến Đây

Edit: voi còi

Hai người trầm mặc hồi lâu, sau cùng Mặc Diễm Nhi nhin không được mở miệng hỏi: "Cuối cùng là có ý gì?" Mặc Diễm Nhi lấy từ trong lòng ra một tờ giấy, mặt trên cái gì cũng không có.

Tờ giấy trắng này là nàng lúc ở trà lâu đưa cho Mặc Diễm Nhi đấy.

Vu Thiên Thiên tiếp nhận tờ giấy, miễn cưỡng nhìn nàng một cái: "Tại sao ngươi tới tìm ta."

Hai người lại im lặng một hồi.

"Cha ta vốn là Mặc An Vực, uy chấn tướng quân của Đông Nghi." Mặc Diễm Nhi cuộn lại chần chạp rồi nói: "Nương ta chết sớm, từ nhỏ phụ thân liền đối với ta độc hết mọi tình thương. Ta tư chất thông minh, cũng không phụ kỳ vọng của ông ấy."

"Đúng là, Hồ phụ há có thể có cháu nữ, mặc dù ông ấy là đại tướng quân, mà ta lại tuyệt đối không muốn học võ."

Vu Thiên Thiên liếc mắt nhìn nàng ta một cái, theo lời của nàng ta hỏi: "Ngươi muốn làm cái gì?"

Mặc Diễm Nhi cười cười: "Nói ra hù chết ngươi."

"Ngươi nửa đêm bò vào tới phòng ta, ta còn không phải bình tĩnh gọi người như vậy."

"Gian thương, không phải gian thương sao làm được thương nhân, người đầy hơi tiền."

Vu Thiên Thiên hơi kinh ngạc mà nhìn nàng: "Ngươi mấy tuổi?"

"Năm tuổi."

Nạp ni! ? Vu Thiên Thiên nhìn nàng, nàng cho là ít nhất nàng ấy cũng tám tuổi! Xem ra là nàng có phần đánh giá thấp Mặc Diễm Nhi rồi. Năm tuổi liền có tài trí bậc này, trái ngược với nàng.

"Nghĩ muốn hay không..." Vu Thiên Thiên hạ thấp giọng nói, dừng một chút: "Trở thành chúa tể bốn nước?"

"A?" Mặc Diễm Nhi kinh ngạc, đây là ý gì? Lời này như thế nào nghe đều đại nghịch bất đạo a.

"Miễn là muốn trở thành người giàu có nhất bốn nước, nắm chắc kinh tế bốn nước, vậy là chúa tể của bọn hắn." Về mặt Vu Thiên Thiên ý cười, tại ánh sáng lóe ra, rõ ràng khiến người bị lời của nàng thuyết phục.

"Ngươi là có ý tìm tới ta đi?" Mặc Diễm Nhi tự định giá rất lâu, mới nói: "Ngươi đang thử dò xét ta?"

"Hi hi..." Vu Thiên Thiên duỗi thắt lưng, cũng không chính diện trả lời vấn đề của nàng. "Kỳ thật học võ cũng không tệ."

Mặc Diễm Nhi nhíu lại đôi mi thanh tú: "Ta không thích."

"Có một số việc, ngươi không thích không có nghĩa là nó là vô dụng."

Vu Thiên Thiên cười nhẹ nói: "Đổi lại cách nói, nếu như ngươi thành thương nhân, ít nhất sẽ không bị bắt cóc đúng không?"

Mặc Diễm Nhi nhìn nàng một hồi, không thể không gật đầu: "Nghe ngươi vừa nói như vậy, kỳ thật luyện võ cũng là thật tốt."

"Đúng vậy".

"Thiên Thiên." Mặc Diễm Nhi dùng bả vai va chạm nàng: "Ngày mai, giới thiệu cho ngươi một tiểu mỹ nhân."

Vu Thiên Thiên nghĩ nghĩ, cười hỏi: "Là người xinh đẹp thứ hai?"

"Đúng vậy." - -

Hôm sau Vu Thiên Thiên dậy thật sớm, tâm tình vô cùng tốt.

Đế Xuân Hoa giúp nàng mặc quần áo tử tế sau, nhảy nhót nhót nhót thẳng đến căn phòng của Hiên Viên Triệt.

Ở trên đường gặp được quần gia bá bá đang đàm đầu đi tới.

"Phúc bá, buổi sáng tốt lành..." Thiên Thiên là một tiểu hài tử ngoan, rất lễ phép.

"Thiên Thiên cô nương sớm." Phúc bá làm hạ phúc, khuôn mặt tươi cười đón chào, lập tức hỏi: "Thiên Thiên cô nương là muốn đi tìm Vương gia sao?"

"Đúng vậy a..."

"Nếu là như vậy, Vương gia đi ra ngoài." Phúc bá nói, "Đúng rồi, nếu có thể Thiên Thiên cô nương còn không cần tới hậu hoa viên bên kia chơi đùa, Thập Lục quận chúa đến đây."

"Thập Lục quận chúa?" Thiên Thiên ưỡn khuôn mặt nhỏ nhắn nghi ngờ, hàng ở đâu ra?

"Đúng."

Bạn đang đọc truyện *Khi Thiên Tài Hacker Xuyên Qua* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 12: Tức Giận Muốn Đánh Người

"Tốt, Phúc bá, tự ta trở về phòng chơi....." Thiên Thiên nhu thuận gật gật đầu.

Thập Lục quận chúa à, ta cũng muốn nhìn người là yêu nghiệt phương nào!

Vu Thiên Thiên đi ở hành lang, cắn khăn tay nhỏ trừng mắt nhìn nữ nhân như hoa trong hoa viên.

Ni nã! Yêu tinh là ai bỏ vào đây!?! Pháp Hải, Pháp Hải, người ở nơi nào!!

"Tiểu Mai, ta nghe nói nơi này của biểu ca mới đến một nữ nhân, có phải sự thật hay không?" Thập Lục quận chúa ngồi ở đình viện, nghiêm sắc hỏi thị tì bên người.

"Hồi quận chúa, nô tì xác thực nghe nói trong vương phủ mới có một tiểu nha đầu năm sáu tuổi, hơn nữa hình như vương gia đối với nàng đặc biệt sủng ái."

Tiểu Mai cung kính đáp lời đối với Thập Lục quận chúa.

"Hừ! Ta cũng muốn nhìn, là một tiểu nha đầu thế nào! Đi!" Thập Lục quận chúa nghe nói đối phương được Hiên Viên Triệt sủng ái, tức giận đến mức muốn đánh người.

Nàng vẫn luôn ái mộ Hiên Viên Triệt, ngăn trở tất cả những nữ nhân muốn tiếp cận bên người hắn, không nghĩ tới lại bị một tiểu nha đầu thừa cơ lấn vào mà không biết.

Hiên Viên Triệt hướng đến lãnh ngao, đối với nàng cũng như thế, hiện tại cư nhiên để nàng biết hắn thật sủng ái một tiểu nha đầu, làm sao có thể!--

"Ai nha, tỷ tỷ người là ai a?"

Vu Thiên Thiên một thân váy dài phấn hồng, phụ trợ cho khuôn mặt nhỏ nhắn thanh lệ, ánh mắt to tròn, cái miệng nhỏ nhắn đỏ búng, rất là đáng yêu.

Chỉ là, Vu Thiên Thiên năm tuổi tựa hồ bởi vì lần trước bị thương, thân mình tương đối nhỏ gầy, hơn nữa vóc người tương đối yếu, nhìn qua đặc biệt bé bỏng.

"Người là ai? Thấy Thập Lục quận chúa cũng không hiểu hành lễ?" Tiểu Mai thấy người tới, hét lớn.

Thiên Thiên mở to hai mắt, kỳ quái nhìn các nàng: "Nhưng mà....."

"Người chính là Vu Thiên Thiên?" Thập Lục quận chúa nhìn tiểu nha đầu trước mắt, hỏi.

“Tỷ tỷ biết ta?” Yêu nữ yêu nữ yêu nữ, xem ta không thu người!

“Hừ, lớn mặt! Người một cái bình dân nho nhỏ, cũng dám kêu quận chúa tỷ tỷ!”

Vu Thiên Thiên nhìn Tiểu Mai đứng ở bên người quận chúa, hiện tại người thật sự là thiếu đạo đức, không biết muốn tạo lập hoàn cảnh hài hòa sao? Chó thích suat loạn sẽ không cần mang đi theo ra ngoài thôi.

“Tỷ tỷ.....” Vu Thiên Thiên vui vẻ chạy lên tiến đến: “Tỷ tỷ cùng ta chơi đi, Triệt cũng không chơi cùng người ta.....”

Tức chết người, tức chết người!

Thập Lục quận chúa nghe được Vu Thiên Thiên gọi tên Hiên Viên Triệt vô cùng thân thiết như vậy, quả nhiên bị khơi dậy lòng ghen tị, khi Thiên Thiên bắt đến góc váy của nàng, dùng sức đá chân một cái. “Tiện nhân!”

Vu Thiên Thiên đã sớm nhìn ra động tác của nàng ta, thuận thế theo cầu thang đình viện lăn đến một bên đất trồng hoa chưa cải tạo xong, dính một thân bẩn.

Nghĩ nghĩ, thấy quần gia bá bá đi ngang qua, trông mắt vừa chuyển, dất cổ họng khóc rống lên.

“Ồ oa oa.....”

Vu Thiên Thiên lau khuôn mặt nhỏ nhắn bẩn thỉu, quay đầu về mặt nghiêm túc nói: “Vương gia vương gia có thể giúp ta tắm rửa.”

Đầu vừa nhấc, mở ra hai tay nhắm mắt lại, rất có ý tứ có đến đây đi, đến đây đi.

Hiên Viên Triệt lạnh lùng nhìn hai từ một thân chặt vật trước mắt, khóe miệng run rẩy một chút, tay thành trào, đem cả người nàng và y phục cùng nhau ném tới cái ao, lập tức xoay người rời đi.

Vu Thiên Thiên đi đến bên cạnh ao, thoải mái lau nước ẩm trên mặt đi: “Hi hi ••• vương gia mặt than nở nụ cười.”

Dựa vào bên cạnh ao, tay chân vụng về vùi một thân y phục ẩm ướt trên người.

Bạn đang đọc truyện *Khi Thiên Tài Hacker Xuyên Qua* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 13: Ném Ra

Edit: voi còi

Thiên Thiên xem trên người vẫn là vết sẹo giường nanh múa vuốt, không khỏi nhớ tới tình cảnh lúc trước được Hiên Viên Triệt cứu, mang về vương phủ dưỡng thương.

Lúc đó trên cơ bản nàng đã không có ý thức gì, sau này nghe nói Hiên Viên Triệt vì nàng, mời quái y Bạch Duyệt xuất quỷ nhập thần trên giang hồ, mới đưa nàng theo quý môn quan kéo lại. Sau khi về vương phủ ngày thứ năm nàng mới tỉnh lại, lần đầu gặp mặt chính là nhìn thấy Hiên Viên Triệt ngồi đọc sách ở bên giường cách đó không xa.

Không khí trong đại sảnh của Vương phủ thập phần nghiêm túc, ngồi trên chủ vị là Triệt vương gia chủ tử của vương phủ khuôn mặt than lạnh nhạt thăm vấn mọi người, cứ việc cái gì hần cũng không có nói, nhưng trên cơ bản chân của mọi người cũng đã run lên.

“Vương gia, là Thập Lục quận chúa đá Thiên Thiên cô nương vào mảnh đất trồng hoa chưa được xây dựng tốt.” Quận gia Phúc Bá nhìn cũng không thèm nhìn nữ tử từ mỹ lệ đứng ở trước nhất, không chút do dự cáo trạng, không chút nào sợ quận chúa điều ngoa kia, dù sao chủ tử của ông là vương gia. Ông chỉ biết, chỉ biết bình hoa quận chúa này là cái tai họa. Chủ tử gia của ông thật vất vả tìm được một người lọt vào trong mắt, tuy rằng là một ma ồm, nhưng mà Thiên Thiên còn nhỏ, chỉ cần Phúc Bá ông đem nàng dưỡng béo lên không phải tốt lắm, quận chúa này làm chi phải muốn sấp vào một chân a, như vậy ông phải chờ tới năm nào tháng nào mới nhìn được đến chủ tử lập gia đình? Phải biết rằng ông già đi, còn chờ gặp tiểu thế tử xuất thế, làm cho vương phủ này náo nhiệt đầu.

“Ném ra.”

Chủ tử anh minh a, mặt Phúc Bá không đổi sắc, trong lòng lại vỗ tay trầm trồ khen ngợi.

“Biểu ca! Tại sao huynh có thể đối với ta như vậy! Ta làm sai cái gì?” Quận chúa vẫn luôn được người nâng niu ở trong tay sủng ái cũng không thuận theo, nàng thật vất vả mới có thể tiếp cận hần, chẳng qua chỉ là giáo huấn tiểu nha hoàn kia một chút thôi, làm sao hần có thể đối với nàng như vậy!

“Đúng vậy, vương gia, thật sự là tiểu nha đầu kia va chạm quận chúa trước.” Tiểu Mai quỳ gối một bên, thay chủ tử của mình biện hộ. “Quận chúa là thân thể thiên kim, vương gia không thể làm như vậy a!”--

“Ném ra.” Hiên Viên Triệt cũng không liếc nhìn nàng thêm lần thứ hai, trực tiếp rời đi, ngay cả góc ống tay áo cũng không bị nàng đụng tới.

Hắn vẫn luôn không thích ứng phó nữ nhân, đặc biệt loại nữ nhân sắc mặt đường như trát một tầng vôi giống Thập Lục quận chúa này.

“Nhất Nhị Tam Tứ, chủ tử nói đem quận chúa ném ra.” Phúc Bá vẩy vẩy ống tay áo lạnh nhạt mở miệng, bên người Thập Lục quận chúa đột nhiên xuất hiện bốn ảnh vệ, còn chưa kịp gãy dựa liền bị ném tới trước cửa vương phủ.

“Đáng giận! Mở cửa! Ta là quận chúa! Làm sao các người có thể vô lễ đối với ta vô lễ! Mở cửa!” Thập Lục quận chúa tức giận không thôi, vỗ cửa kêu gào. Cô tình người ta bất động không nói, nói rõ là không cho quận chúa hoàng gia là nàng mặt mũi.

“Vương gia, ta giống như nghe được tiếng nói của Thập Lục quận chúa?” Vu Thiển Thiển thay đổi thân xiêm y tìm được Hiên Viên Triệt ở trong thư phòng, nghi hoặc nhìn về phía ngoài cửa, nàng giống như nghe được tiếng của nữ nhân ngu ngốc kia.

“Nàng đi trở về.”

Đi trở về? Nàng không phải chết sống phải gả cho vương gia mặt than mà nàng chọn trúng hay sao? Làm sao có thể nguyện ý rời đi? Nghi hoặc nhìn Hiên Viên Triệt đang luyện chữ trước mặt, đầu óc vừa chuyển, bỗng nhiên nghĩ tới cái gì.

Hi hi, nàng cười gian trá, hồn nhiên vô cùng nói: “Vương gia, phỏng chừng quận chúa là muốn trở về lập gia đình, đúng không? Dù sao nàng tuổi này rồi..... Đều đến tuổi thành thân.”

Bạn đang đọc truyện *Khi Thiên Tài Hacker Xuyên Qua* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 14: Có Thể Ăn Sao?

Edit: voi còi

Tay của Hiên Viên Triệt vươn ra lấy bút dừng một chút, quay đầu nhìn Vu Thiển Thiển liếc mắt một cái, gật gật đầu.

Ngày thứ hai, hoàng thượng hạ chỉ tứ hôn, đem Thập Lục quận chúa sắc phong Di Hoà quận chúa, hòa thân đến tộc Cát Tháp Lý, gả cho tộc trưởng, lấy giữ gìn giao hảo giữa Đông Nghi cùng ngoại bang.

Hòa thân đến đến tộc Cát Tháp Lý, gả cho tộc trưởng, nghe qua thật phong cảnh, trên thực tế cũng không có người nguyện ý đi.

Thứ nhất, tộc Cát Tháp Lý ở biên cương, đường xá xa xôi, lần này đi chỉ sợ cũng không có ngày trở về. Thứ hai, nghe nói tộc trưởng cũng năm mươi bảy tuổi rồi, dáng người thấp bé, tóc hoa râm, tướng mạo cũng không thể khen tặng. Bởi vậy, mặc dù đảm nhiệm chức tộc trưởng, vẫn không có người nào nguyện ý đi tộc Cát Tháp Lý hòa thân.

Người bình thường cũng không nguyện đi trước, Thập Lục quận chúa thuở nhỏ kiêu ngạo mãnh liệt sao lại có thể nguyện ý, vì thế, lập tức bỏ chạy đến trước mặt thái hậu khóc kể đi. Nhưng ai biết luôn nói thái hậu luôn là đau nàng thế nhưng đem nàng đuổi ra ngoài! Trong lòng Thập Lục quận chúa thật đúng là hận chết Vu Thiển Thiển!

Đuổi đi một tình địch, nội tâm Thiển Thiển không biết cao hứng bao nhiêu, tựa như có một vụn con ngựa chạy qua, oa kha kha.

Chỉ là đã mấy ngày không thấy được Hiên Viên Triệt, ngày trôi qua có chút nhàm chán, chính mình là hacker thiên tài đệ nhất, bây giờ lại không có máy tính, trước kia thời điểm nhàm chán liền làm một phần mềm nhỏ, hack một chút máy tính của mấy người bên mình, hiện tại lại bất lực, thật là buồn khổ a.

Có phải chính mình còn muốn làm được cảm kỳ thư họa mọi thứ đều thông hay không a, nhưng mà cũng không cần bắt đầu bồi dưỡng từ lúc năm tuổi đâu.

Vẫn là tiếp tục nấu ăn cho vương gia đại nhân ăn đi, hi hi.

Nghĩ như vậy, Thiển Thiển lại đi vào phòng bếp.

Lần này, Thiển Thiển làm đúng là món mà nàng yêu nhất. Hạt mù tạc trộn nấm kim châm, Thiển Thiển bỏ thêm thật nhiều hạt mù tạc, một bên thêm một bên chính mình rơi lệ.

Loại thói quen ăn uống này vẫn là trước kia khi xem hoàng tử tennis dưỡng thành, khi đó đặc biệt mê luyện Bất Nhị, Bất Nhị thích ăn mù tạc, vì thế Thiển Thiển cũng bắt đầu đi theo ăn, từ vừa mới bắt đầu bị sặc là không được, càng về sau vài ngày không ăn thì sẽ đặc biệt nhớ. Cho nên thường xuyên

nhìn đến một bức tranh như vậy, Thiển Thiển một bên khóc lóc nức nở, vừa ăn mù tạc. Thiển Thiển vừa lòng xem kiệt tác của chính mình, ngửa mặt lên trời cười to ba tiếng, liền bung hạt mù tạc trộn nấm kim châm trần quý trên bàn lên, cố nén nước mắt đi vào phòng ở của Hiên Viên Triệt --

Bên trong Hiên Viên Triệt đang vui đùa về công văn, đột nhiên ngửi thấy được một cỗ mùi gay mũi, bất giác nhú mày.

Ngẩng đầu vừa thấy, là Thiển Thiển bung một mâm kỳ quái gì đó. Trần ngập chờ mong nhìn chính mình, khoe miệng bất giác run rẩy đứng lên.

“Vương gia, ném một chút đi, đây là ta đặc biệt làm vì người, cũng là đồ ăn ta thích ăn nhất a.”

“Đã là Thiển Thiển thích, vậy Thiển Thiển cần phải ăn nhiều một chút a, bốn vương ném một chút là có thể.” Nói xong, Hiên Viên Triệt đem bàn đồ ăn khả nghi này đẩy đến trước mặt của Thiển Thiển.

Thiển Thiển chính là say mê khuôn mặt thiếu niên tuấn mỹ trước mặt, bất tri bất giác gạt đầu, không hề ý thức cầm lấy chiếc đĩa ăn lên. Quả nhiên, một cỗ hương vị kích thích thẳng theo cái mũi hướng lên trên đỉnh đầu, bá một chút, nước mắt Thiển Thiển đổ xuống. Tương đối kỳ quái một chút là, một cơn mưa của Thiển Thiển rơi lệ, mà một bên khác chỉ còn lại là hốc mắt đỏ lên, cũng không chớp nước mắt chảy xuống. Cứ việc như thế, Thiển Thiển như cũ ăn được bất diệc hạnh hồ.

Bạn đang đọc truyện *Khi Thiên Tài Hacker Xuyên Qua* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 15: Ai Muốn Xuất Giá?

Edit: ..Lam Thiên..

“Vương gia, người cũng đến ăn một chút đi.”

Hiên Viên Triệt trầm mặc thật lâu, sau đó cũng liền cầm lấy đôi đũa gấp một chút, bỏ vào trong miệng, lập tức điên cuồng ho khan không ngừng.

Hiên Viên Triệt bật người chuyển hướng quay vào vách tường, Thiển Thiển chỉ có thể nhìn thấy bóng lưng to lớn của hắn.

Thiển Thiển một mặt khóc lóc nức nở, một mặt mơ hồ không rõ hỏi Hiên Viên Triệt, “Vương gia, hương vị thế nào nha, có phải rất ngon hay không nha?”

Trầm mặc, trầm mặc thật lâu.

Thiển Thiển lặng lẽ vòng đến một bên, nhìn lên biểu cảm của Hiên Viên Triệt.

Được rồi, mặt không biểu cảm cũng là một loại biểu cảm

Quả nhiên là mặt than, trong lòng Thiển Thiển âm thầm nói một tiếng. Vốn tưởng rằng hắn sẽ có phản ứng đặc biệt, nàng còn mong đợi thật lâu đâu.

Ài, vạn năm đại băng sơn a.

“Người vừa mới nói cái gì sao?” Hiên Viên Triệt đột nhiên hỏi.

“A? Có sao?” Thiển Thiển nghĩ thầm, là hắn có thuật đọc tâm hay là chính mình vừa mới thật sự nói ra tiếng, hắn là không có đi.

Quên đi, vẫn là trước rút lui thì tốt hơn.

Vì thế Thiển Thiển cướp đường mà chạy.

Sau khi thở hắt ra vì bỏ chạy, Thiển Thiển mới đột nhiên ý thức được, chính mình vì sao phải chạy.

Dắt..... đại gian đại ác phúc hắc đại băng sơn.

Ngày trôi qua rất nhanh, Thiển Thiển lại nhận thức người xinh đẹp thứ hai Vân Ngự Ý, thậm chí nàng còn dùng đầu óc nhạy bén để làm đại tỷ của bọn họ, ba người cả ngày lẫn lộn cùng một chỗ, dạo đường cái, đến tửu lâu, tới kỹ viện, thậm chí gan lớn muốn tìm vài cái nam kỹ phiêu phiêu! nhưng ngày lành luôn qua quá nhanh, mặt than mỹ nam kia lại bắt đầu chú ý tới nàng.

Thiển Thiển đang muốn đi ra ngoài lêu lổng, quân gia Phúc bá liền chạy tới, nhìn thấy Thiển Thiển giống như là thấy được cứu tinh, lôi kéo Thiển Thiển nói: “Ai u, tiểu thư nha, ta nhưng là đã tìm được người, người đi nơi nào vậy?”

Thiển Thiển hỏi: “Tìm ta có chuyện gì sao? Có phải hay không vương gia tìm ta?”

Quản gia cười gật gật đầu, liền dẫn Thiển Thiển đi đến thư phòng của vương gia, Thiển Thiển nhìn thấy Hiên Viên Triệt ngồi ở chỗ kia, hình như là đang nhìn sách gì đó. Ở cái ghế bên cạnh có một người đang ngồi bộ dáng như một lão sinh, vừa thấy Thiển Thiển tiến vào liền đứng lên, trên gương mặt cứng ngắc cố nặn ra một tia tươi cười. Thiển Thiển nháy mắt nghĩ tới hai chữ, mặt than.

Hiên Viên Triệt nâng mí mắt lên, thấy được Thiển Thiển, hần vẫy vẫy tay, quản gia liền đi xuống dưới --

Thiển Thiển cao hứng nhìn hần nói:“Người tìm ta có việc gì sao?”

Một bên lão sinh nhanh chóng nhủ mảy, tựa hồ có lời muốn nói cũng không dám nói.

Hiên Viên Triệt cười liếc nhìn lão sinh một cái, sau đó lại nhìn Thiển Thiển, ôn nhu nói:“Người đi nơi nào ? sự phụ của người ở nơi này chờ người đã nửa ngày.”

“Sự phụ của ta?” Thiển Thiển mở to hai mắt, bắt đầu cao thấp đánh giá cây gậy trúc này, da trên mặt già giống quả quýt da, đối diện với chính mình miễn cưỡng cường nặn ra bộ dáng tươi cười, biểu cảm lộ ra càng thêm khủng bố.

Thiển Thiển nuốt nuốt nước miếng, làm trò trước mặt nhân gia lão sư là rất không có lễ phép, nên nàng đành phải cười làm lành đối với Hiên Viên Triệt nói:“Ta còn nhỏ, hiện tại ta không muốn đến trường nha!”

Hiên Viên Triệt đứng lên, đi tới trước mặt Thiển Thiển, vỗ vỗ đầu nàng, nói:“Người đều đã năm sáu tuổi, tiếp qua vài năm cũng nên định thân (đính hôn), hiện tại không dạy người cầm kỳ thư họa, về sau người sẽ không có ai lấy!”

Thiển Thiển thật hưởng thụ Hiên Viên Triệt chụp đầu chính mình như vậy, hần là ôn nhu như vậy .....

Bạn đang đọc truyện *Khi Thiên Tài Hacker Xuyên Qua* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 16: Sự Phụ?

Thiển Thiển thật hưởng thụ Hiên Viên Triệt chụp đầu chính mình như vậy, hần là ôn nhu như vậy, sủng ái chính mình như vậy, nhưng là lời hần nói cũng là khiến cho chính mình không biết nên khóc hay nên cười.

“Định thân? Đùa đi! đứa nhỏ mười tuổi phải định thân?” Tuy rằng với tâm lý cùng tuổi tác của Thiển Thiển thì cũng đã đến thời điểm đàm hôn luận giá, nhưng Thiển Thiển hiện tại lại không thể tiếp thụ được bộ dáng thân thể choai choai của chính mình mặc vào phượng quan ,hà bí (mũ phượng, khăn quàng vai: một phần lễ phục của phụ nữ quý tộc thời xưa).

Đợi chút, hần nói muốn đem nàng trang điểm đẹp, là vì nghênh đón người khác tới cầu thân sao?

Thiển Thiển lại bắt đầu mất hứng, nguyên lai hần chính là coi nàng như một đứa nhỏ, muối muối, hoặc dứt khoát là một nữ nhi. Nàng mới không cần lập gia đình đâu, nàng chỉ thích hần, phải gả cũng là gả cho hần !

Giờ phút này, “Lão sư” của Thiển Thiển cũng cười đi lên hứng thú, nói:“Vương gia nói rất đúng, cái gọi là hắc phát bất tri cần học tảo, bạch thủ phượng hối độc thư tri (nghĩa là: lúc còn trẻ không chịu học hành, bạc đầu về già sẽ hối hận lúc đó muộn rồi). lúc này tiểu thư nên đọc sách là hợp lý nhất!”

Thiển Thiển nghiêng đầu xem lão sinh đang gật đầu đắc ý, trong lòng đối với hần không có một tia hảo cảm. Liền dùng ánh mắt cầu xin nhìn Hiên Viên Triệt, cầm lấy góc áo của hần kéo kéo, nói:“Ta mới không cần đọc sách, ta muốn người cùng chơi với ta được không?”

Làm tiểu hài tử chính là có chỗ tốt như vậy, có thể làm nũng, có thể ăn vạ --

Hiên Viên Triệt lại vỗ vỗ cái trán của Thiển Thiển, nói:“ người nên hảo hảo đọc sách, bằng không người cứ ở bên ngoài gây họa, ta liền cũng không có cách nào.”

Thiển Thiển vội vàng cam đoan nói:“Ta đáp ứng người, không bao giờ đi dạo kỹ viện nữa, còn không phải là được sao? Không cần để ta đọc sách được không vậy!”

Lão sinh trợn mắt liu lười, miệng nửa ngày đều không có khép lại được, ngo ngắc nhìn tiểu cô nương thân cao vừa đến thất lưng người lớn này, đi dạo kỹ viện?! Cả người Lão sinh cơ hồ muốn run run, bả vai không ngừng phát run, lời kéo vương gia nhỏ giọng nói:“Vương gia, tiểu thư nói nhưng là sự thật sao?”

Trên mặt Hiên Viên Triệt cũng là một trận xanh một trận trắng, hần vốn nghĩ trước mặt lão sinh sẽ tận lực che giấu chuyện hoang đường này của Thiển Thiển, nhưng thật không ngờ Thiển Thiển lại tự mình khai hết ra.

Thiển Thiển cười nhìn biểu tình biến hóa của hai người, nàng chỉ cảm thấy vô cùng hưởng thụ.

Hiên Viên Triệt nhanh chóng nói sang chuyện khác, đối với Thiển Thiển long trọng giới thiệu vị tiên sinh này, nói:“Thiển Thiển a, ngươi phải hào hào cùng vị tiên sinh này học hành tu thân dưỡng tính, hấn nhưng là học giả nổi danh trong kinh thành này , tổ tiên của hấn còn đã từng làm lão sư cho hoàng thượng .”

Thiển Thiển bắt đầu ngáp, thành tích của Thiển Thiển ở kiếp trước chỉ là trung đẳng, trời sinh đối với học vấn cao thâm gì đó không cảm thấy hứng thú, nhưng đối với máy tính, mật mã, vân vân ... lại là thập phần hiếu kỳ. Nhìn Hiên Viên Triệt hưng trí bừng bừng thu xếp bài vở cho mình như vậy, trong lòng vẫn là có một chút cảm động , nghĩ rằng, không thể để chính mình khiến cho hấn quá mất mặt , dù sao lão sinh này tốt xấu lai lịch cũng không nhỏ, nên nằng cũng liền vui vẻ tiếp nhận.

Hiên Viên Triệt cười nói:“Như vậy ,hiện tại ngươi liền đi bái sư đi!”

Thiển Thiển học tập những người trong trong phim truyền hình, đối với sư phụ này lạy ba lạy, quất tử lão sinh liền tiếp gật đầu, nói thẳng:“Trẻ nhỏ dễ dạy!” Mặt cười giống như một đóa hoa thất bại, Thiển Thiển chỉ cảm thấy vô cùng thê thảm.

Quản gia đem lão sinh cùng Thiển Thiển dẫn đến trong một cái thư phòng.....

Bạn đang đọc truyện *Khi Thiên Tài Hacker Xuyên Qua* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 17: Tỷ Tỷ.

Edit:..Lam Thiển..

Quản gia đem lão sinh cùng Thiển Thiển dẫn đến trong một cái thư phòng, bàn cùng ghế đều đã được bố trí tốt, Thiển Thiển ngồi ở trên bàn nhỏ của chính mình, chống đầu, nhu thuận nhìn lão sinh, rất có hưng trí muốn nghe nghe một chút thầy giáo cổ đại muốn giảng cái gì.

Thiển Thiển kiên trì được một lát thì đã hết chịu hết nổi, vị thầy giáo này lác đầu liên tục , Thiển Thiển chỉ cảm thấy chính mình đầu đều muốn bị hấn xoay cho chóng mặt . Lão sinh giảng đạo:“Nhân chi sơ, tính bản thiện, tính tương cận, tập tương viễn (*).”

Lão sinh yêu cầu Thiển Thiển một lần ,một lần theo hấn đọc, Thiển Thiển đọc hai lần liền không nhìn được nữa nói:“Lão sư nha, ngươi không thể giảng một chút chuyện thú vị được sao? Giống như ta chỉ là một đứa nhỏ, ngươi hấn là nên lấy chơi đùa làm chủ, dạy học làm phụ, mang theo ta đi ra bên ngoài thế gian vừa chơi vừa học, như vậy ta vừa có thể học được vào, lại không đến mức gặt bỏ bản tính của ta, ngươi nói có đúng không?!”

Lão sinh cấp Thiển Thiển một trận tức giận trách móc, run rẩy tìm ra cái thước, hung hăng ở trên bàn học của Thiển Thiển gõ một chút, Thiển Thiển cũng đi theo run lên một cái.

Lão sinh lấy thước chỉ vào Thiển Thiển nói:“Tử không học, sư chi nọa! tuổi còn nhỏ liền muốn vào nơi phồn hoa, ngươi cũng biết tồn thiên lý diệt nhân dục (*), ngươi là đại gia tiểu thư, hấn là có tri thức hiểu lễ nghĩa, cái gì mà cả ngày chỉ biết chơi đùa, mê muội mất cả ý chí!”

Thiển Thiển vô tội chớp mắt to, nói:“Sư phụ! Ngươi đừng hung dữ như vậy được không, ta còn nhỏ tuổi, ngươi như vậy sẽ làm ta sợ, buổi tối sẽ gặp ác mộng !”

Sư phụ được khen tặng, sống lưng cũng cố gắng thẳng tắp , sờ sờ chòm râu chính mình, dương dương tự đắc nói:“Tiểu vương gia đem ngươi giao cho ta, ta sẽ thay thế vương gia hào hào quản giáo ngươi, hôm nay xem phân thượng ngươi là thiên kim tiểu thư, ta sẽ không tiến đánh , nhưng nếu ngươi lại không nghe lời, thì không cần trách ta không khách khí !”

Thiển Thiển tức giận , đồ cổ này! Còn lên mặt với nằng! Lập tức liền không để ý tới hấn, để cho hấn một mình một người tự nói tự lác đầu tự nghe, --

Rất nhanh hấn liền phát hiện thời điểm vừa mới bắt đầu Thiển Thiển liền không có hợp tác như vậy, liền lại lấy ra bảo bối thước của hấn, gõ gõ cái bàn của Thiển Thiển , nói:“ Theo vì sư đọc!”

Thiển Thiển ghé vào trên bàn, hai cánh tay giao nhau, phối hợp với đầu nhỏ, nói:“Ngươi làm làm sư phụ của ta, vậy nhất định là so với ta muốn lợi hại hơn, có đúng hay không?”

Lão sinh thổi râu trừng mắt, chỉ vào Thiển Thiển nói:“Ngươi..... Ngươi,... lời này của ngươi là có ý gì?”

Thiển Thiển không để ý tới hấn, ánh mắt nhìn trần nhà một chút sau đó lại nhìn mặt đất một chút, nghiêng đầu nói:“Nếu sự thật chứng minh ngươi còn không thông minh bằng ta, như vậy ngươi liền không có tư cách dạy ta , có đúng hay không?”

Lão sinh để thước đặt ở một bên, kéo một cái ghế ngồi xuống trước mặt Thiển Thiển , nói:“Tốt, ta nhưng là muốn nhìn xem tiểu oa nhi năm tuổi thì có chỗ nào có thể thắng được ta!”

Thiên Thiên cười cười ngồi thẳng thân mình, nói: “Tốt lắm, chúng ta một lời đã định, nếu như ta thắng, ta liền làm sư phụ ngươi! nếu như ngươi thắng, ta liền nghe lời nói của ngươi, ngươi bảo ta đi hướng đông, ta sẽ không đi hướng tây, được không?”

Lão sinh khinh miệt cười, một cái tiểu bắt điểm oa nhi như vậy hẳn mới sẽ không để ở trong mắt, liền gật đầu nói:

1. (*)+Nhân chi sơ, tính bản thiện: Người ta lúc đầu vốn có cái tính tốt lành

+Tính tương cận, tập tương viễn: Tính ấy gần giống nhau nhưng do thói tục mà khác nhau

(*) tôn thiên lý diệt nhân dục: Xuất xứ từ câu nói của Chu Hi – một nhà triết học dưới thời Tống. Chu Hi nói “thánh nhân thiên ngôn vạn ngữ chỉ thị giáo nhân tôn thiên lý diệt nhân dục có nghĩa là thiên ngôn vạn ngữ của thánh nhân chỉ giáo dục con người bảo tôn thiên lý, tiêu diệt nhân dục – Chu tử lục ngữ (q4)”, hiểu đơn giản thì đây là một quan niệm cảm đoán dục vọng của con người

Bạn đang đọc truyện *Khi Thiên Tài Hacker Xuyên Qua* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 18: Tỷ Thí (2).

“Tốt! Ta còn không tin ta sẽ trị không được ngươi!”

Thiên Thiên cũng cung kính, nói: “Vậy ngươi nói một chút, ngươi có cái gì lợi hại có thể ở trước mặt ta khoe khoang?”

Lão sinh sừng sốt một chút, lập tức liền khôi phục lại thái độ bình thường, nói: “Ta học phú ngũ xa (*), tài trí hơn người, bảy bước thành thơ.....”

“Dừng lại, dừng lại! Ngươi còn bảy bước thành thơ đâu, ngươi cho chính mình là Tào Thục sao?”

“Ngươi biết Tào Thục? Nói như vậy trước kia ngươi đã báii sư học qua?” Lão sinh ngay lập tức có hứng thú.

Ánh mắt Thiên Thiên vừa chuyển, nghĩ thầm, lão gia hỏa này có thể sánh bằng Văn Ngự Ý để đối phó hơn một chút, hẳn hẳn là cái loại người rất si diện lại không thường động não, nếu như biết học trò của hắn so với hắn còn muốn lợi hại hơn, nhất định hắn sẽ che mặt bỏ chạy.

Thiên Thiên thanh thanh cổ họng, nói: “Đương nhiên rồi, Tào Thục, Âu Dương Tu, Lí Bạch, Đỗ Phủ, Liễu Tông Nguyên, Bạch Cư Dị, Tăng Cung, Đào Uyên Minh, Tề Bạch Thạch, đợi chút có một ít người ta không biết.”

Thiên Thiên đem các danh nhân trong sách giáo khoa ngữ văn ở trung học đều niệm một lần.

Phu tử quả nhiên bị chấn động, tên những người này, có người hắn đã nghe qua, có người chưa nghe bao giờ, liền chấp tay hướng Thiên Thiên nói: “Xin hỏi tiểu thư, Tề Bạch Thạch còn có Đào Uyên Minh là người ra sao?”

Thiên Thiên đột nhiên phục hồi tinh thần lại, cũng không biết hiện tại là cái triều đại gì, văn nhân ở trong lịch sử của bọn họ có hay không xuất hiện qua ở đây. Liền cười nói: “Cũng không có gì, bất quá ngày trước là tiểu sinh trong coi nhà chúng ta, sẽ ngẫu nhiên họa vài bức họa, làm vài câu thơ gì đó, ta ở một bên nghe nhiều nhìn nhiều cũng sẽ nhiễm một ít mà thôi.”

Phu tử lại là giật mình, nghĩ thầm, tiểu thư này còn nhỏ tuổi, liền tính nàng có thể nói ra tên văn nhân, cũng chỉ sợ chưa chắc có thể nói ra tác phẩm của từng người bọn họ, nói không chừng là do nàng nhất thời nói bừa ra đâu.

Liền trấn định lại một chút cảm xúc nói: “Tên những người này, có lẽ tiểu thư là nghe vương gia nói đến, cũng không đại biểu tiểu thư liền chân chính đã học qua bọn họ, nếu như tiểu thư có thể đọc ra một hai bài, lão hủ liền phục ngươi.”--

Thiên Thiên nghĩ nghĩ, cũng bất trước lão sư lắc đầu, nói: “Kiêm gia thương thương, bạch lộ vi sương, sở vị y nhân, tại thủy nhất phượng(1).....”

Nhìn thấy lão sinh lại nhăn mày, Thiên Thiên không thể làm gì khác hơn là đổi một bài, nói: “Xuân giang triều thủy liên hải bình, hải thượng minh nguyệt cộng triều sinh, diêm diêm tùy ba thiên vạn lý, hà xử xuân giang vô nguyệt minh(2).”

Lão sư sợ hãi than nói: “Quả nhiên là hảo thơ! Đây là đại danh tác (tác phẩm tiêu biểu) của vị danh nhân nào vậy?”

Thiên Thiên nghĩ thầm, có lẽ Trương Nhược Hư còn không có ở thời đại này xuất hiện qua, liền vỗ bộ ngực, nói: “Chính là danh tác của bốn tiểu thư !”

Lão sư kinh ngạc nhìn Thiên Thiên hồi lâu, một bộ dáng vô cùng hoài nghi, Thiên Thiên đã sớm liệu đến, liền nói: “Ngươi không tin, ta đây sẽ lại làm mấy bài, ngươi chưa từng nghe qua.”

Nói xong nghĩ nghĩ, nói: “Nguyệt lạc ô đề sương mãn thiên, giang phong ngư hỏa đối sầu miên, cô tô thành ngoại hàn sơn tự, dạ bán chung thanh đảo khách thuyền (3).”

Lão phu tử nói: “Đây là bài phong kiều dạ bạc của Trương Kế!” Tuy rằng rõ ràng cảm giác được vị tiểu thư này nói chuyện bừa bãi có thực sự giả, nhưng là nhìn thấy nàng có thể một lúc được ra nhiều câu thơ như vậy, đáy lòng cũng là âm thầm bội phục.

(*Học phú ngũ xa: Thời chiến quốc Huệ Thij là một nhà triết học ông rất ham đọc sách, sách của ông phải dùng đến 5 xe ngựa mới có thể chở hết. Về sau người ta sử dụng “Ngũ xa thư”, ngũ xa”, ” thư ngũ xa”, ” Huệ xa” ... để tỏ vẻ uyên bác hoặc ca ngợi. “Học phú ngũ xa” cùng “Tài trí hơn người” đều là ca ngợi học thức uyên bác.)

(1). Kiêm gia thương thương, bạch lộ vi sương, sở vị y nhân, tại thủy nhất phương... (trích đoạn bài thơ Kiêm gia 1 của Không tử)

(2) Xuân giang triều thủy liên hải bình, hải thượng minh nguyệt cộng triều sinh, diêm diêm tùy ba thiên vạn lý, hà xứ xuân giang vô nguyệt minh – (bài thơ Xuân Giang Hoa Nguyệt Dạ của Trương Nhược Hư)

(3) “Nguyệt lạc ô đề sương mãn thiên, giang phong ngư hỏa đối sầu miên, cô tô thành ngoại hàn sơn tự, dạ bán chung thanh đảo khách thuyền: (bài thơ phong kiều dạ bạc, của Trương Kế)

Bạn đang đọc truyện *Khi Thiên Tài Hacker Xuyên Qua* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 19: Đùa Giỡn Người

Edit: voi còi

Thiên Thiên thè lưỡi, nói: "Đúng rồi, ta cũng không có nói đây là ta làm nha, người không tin ta có thể kể cho người nghe mấy cái tên mà người chưa nghe bao giờ."

Tiếp theo Thiên Thiên lại đọc ra mấy câu thơ mà nàng nhớ mang máng, sắc mặt lão tiên sinh cũng là càng nghe càng u ám, thần đồng ông cũng không phải là không có nhìn thấy qua, nhớ năm đó mình cũng là thân phận thần đồng mà nổi danh bốn phía, chẳng qua là cảm động và nhớ nhung hậu sinh khả ử.

Ông bảo Thiên Thiên ngừng lại, ý đồ lấy thân phận phu tử ngăn chặn tiểu nhi cuồng vọng này, nói: "Ngươi có thuộc những câu thơ này, cũng không thấy là được không gọi, nhớ năm đó thời điểm ta bảy tuổi sẽ tác thơ nữa nha, cho nên ta còn là không phục ngươi."

Thiên Thiên ngẩng đầu nói: "Như vậy phải làm sao phu tử mới có thể đối ta tâm phục khẩu phục đây? Người tuổi đã cao như vậy, học vấn nhất định là muốn cao hơn ta đây, ta làm sao có thể so sánh với người, làm sao bây giờ đây?"

Phu tử đắc ý cười cười, nói: "Đó là đương nhiên, ta ăn muối so với ngươi ăn gạo còn nhiều hơn đấy, ngươi còn nhỏ tuổi, lại dám tại trước mặt ta múa rìu qua mắt thợ, hôm nay ta muốn hảo hảo trị ngươi một chút, để cho ngươi biết cái gì tên là Tôn Sư Trọng Đạo!"

Nghĩ thầm rằng, quả nhiên Thiên Thiên là một vị thần đồng, cái gọi là danh sư xuất cao đồ, ta nhất định muốn dạy tên đồ đệ này cho thật tốt, tương lai khi nàng nổi danh, danh tiếng của ta cũng càng thêm lớn rồi.

Thiên Thiên nghĩ thầm rằng, nhất định phải dần lòng, bằng không mỗi ngày đối mặt một gương mặt nhìn kinh khủng như vò quỷ như vậy, như vậy ngày trôi qua có bao nhiêu không thú vị nha - -

Liền cười nói: "Như vậy không tốt? Phu tử, ta với người chơi một trò chơi, nếu người dám đọc đi ra, ta liền phục người, ngoan ngoãn học bài với người có được hay không?"

Phu tử hơi chút hiền hòa nhìn Thiên Thiên, nói: "Ngươi lại vẫn biết viết chữ nha, viết hai chữ cho ta xem."

Thiên Thiên cầm lấy bút lông, bởi vì tay quá nhỏ, cầm không được cán bút, chỉ có nắm chặt quả đấm, cứng rắn đem bút cầm lấy, nghiêng ngả viết trên giấy: "Ngược lại cũng giống như heo đọc."

Thiên Thiên lại vẫn cố ý dựa theo trình tự cố nhân viết từ phải sang trái.

Chỉ thấy phu tử nghiêng đầu nhìn hồi lâu, theo đọc mấy lần, "Ngược lại cũng giống như heo đọc, đây là thơ gì nha? Là danh tác của danh gia nổi tiếng nào?"

Thiên Thiên ở một bên cười cơ hồ muốn khom lưng, đột nhiên phu tử tỉnh ngộ, nàng nói rất đúng ngược lại đọc là heo! Lần này xem như sinh ra nổi giận, mặt chột đỏ bừng, ngón tay chỉ vào Thiên Thiên phát run, nói lắp bắp: "Ngươi... Ngươi là vũ nhục vi sư như vậy!"

Thiên Thiên hồ hồ mà cười cười nói: "Phu tử, một ít chỉ hồ giả đã* của người đã sớm quá hạn, muốn dựa theo phương pháp như vậy để dạy học, ta không có hai ngày thì biến thành ngọc tử á!"

*chỉ, hồ, giả, đã: trợ từ dùng trong văn ngôn, để diễn tả bài văn hoặc lời nói không rõ ràng.

Phu tử vọt một tiếng đứng lên, nói: "Người nói cái gì!"

Thiên Thiên cũng không chịu yếu thế, đứng lên trên mặt ghế, nói: "Khổng Tử không phải đã nói rồi sao, không cần không bằng sư phụ, sư phụ cũng không cần mạnh hơn, người mở miệng ngậm miệng liền là lấy tự cho mình là Lão Sư Phụ, động một chút lại cậy già lên mặt, không có nghĩ qua cũng sẽ có lúc thua ở trong tay một tiểu oa nhi là ta đi!"

Sắc mặt lão phu tử bắt đầu hồng chuyển đến tím, chỉ là run rẩy, sỉ sỉ sách sách chỉ vào Thiên Thiên nói không ra lời.

Bạn đang đọc truyện *Khi Thiên Tài Hacker Xuyên Qua* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 20: Làm Sao Thu Dọn?

Thiên Thiên việc đáng làm thì phải làm, "Sư phụ, người phải hiểu được một đạo lý nha! Nói có văn có trước sau, học thuật có chuyên về một môn, người là sư phụ của ta, tự nhiên ta sẽ tôn kính người, nhưng mà người không cần mọi chuyện đều thắng ta đúng hay không, Trường Giang sông sau đê sông trước, sông trước chết trên bờ cát, loại chuyện này cực kỳ bình thường nha, lão nhân gia người nhớ phải mở lòng một chút nha!"

Phu tử bị tức giận hốt hốt bắt đầu thu dọn đồ đạc muốn chuẩn bị đi, lúc này Hiên Viên Triệt tiến vào đến xem tiến độ học tập của Thiên Thiên. Phu tử như là gặp Đại Cứu Tinh, đi tới muốn hành lễ cho Hiên Viên Triệt.

Hiên Viên Triệt khẩn trương nâng phu tử, kinh ngạc nhìn xem Thiên Thiên, hỏi: "Tôi cùng xảy ra chuyện gì rồi hả?"

Chỉ thấy phu tử nói: "Vương gia a, thật sự là xin lỗi nha, nữ oa tử này thật lợi hại, ta không dạy nổi a!" Nói xong cũng vác thư thùng trên lưng nhấc chân bước ra khỏi thư phòng. Quân gia ở phía sau ngăn lại đều ngăn không được.

Thiên Thiên ở nơi đó nhìn cái tràng diện này chỉ cảm thấy buồn cười, chỉ là nhìn bóng dáng tịch mịch của phu tử, trong lòng có một tia thương hại, tuổi một bó to như vậy rồi, để một cái hài tử năm tuổi, vẫn là nữ nhi, nhục nhã như vậy, xem ra ông ta sẽ phải trốn ở nhà không có mặt đi gặp người!

Hiên Viên Triệt đi đến, nhìn bộ dáng của Thiên Thiên có chút hả hê, hỏi: "Tôi cùng là chuyện gì xảy ra?"

Thiên Thiên giả vờ cực kỳ vô tội hai tay mở ra, nói: "Không có gì nha, ta vừa mới cùng phu tử thảo luận học thuật, đại khái là ông ấy cảm thấy được ta quá thông minh, tự biết xấu hổ, liền chạy đi!" - -

Hiên Viên Triệt "Nha" một tiếng, đi đến trước mặt Thiên Thiên, phát hiện trên mặt bàn một trang giấy, đang muốn cầm lên xem, bị Thiên Thiên một phát đoạt đi.

Cũng không thể để cho hắn phát hiện chứng cứ ta khi dễ người khác.

Hiên Viên Triệt chỉ lạnh lùng nhìn Thiên Thiên, không nói một câu, vươn tay làm một tư thế, ý là, người vẫn là tự mình ngoan ngoãn giao ra đây đi!

Thiên Thiên biết bị hắn phát hiện, không thể đầy đủ qua loa cho xong rồi, tâm bang bang nhảy, đem tờ giấy đã uốn nhiều nếp nhăn nộp đi lên.

Hiên Viên Triệt nhìn chữ viết xiêu vẹo nghiêng ngả phía trên này, ở trong lòng im lặng đọc một lần, lúc sau mới phản ứng, cư nhiên hồ hồ bật cười lên.

Thiên Thiên cũng bắt đầu cười theo, còn tưởng rằng Hiên Viên Triệt là người cổ đại không tiếp thụ tư tưởng mới của ta như vậy, không khéo còn muốn cho ta đến nhà lão phu tử kia giải thích, như vậy thoát nhìn là sợ bóng sợ gió một hồi a!

Hiên Viên Triệt cười đến đau cả ruột, vươn tay điểm điểm cái mũi nhỏ của Thiên Thiên, nói: "Thua thiệt người nghĩ ra được! Lão tiên sinh kia nổi tiếng kinh thành, nghĩ đến lại vẫn chưa bao giờ bị nhục nhã như vậy đi, lần này nhìn người muốn như thế nào thu dọn!"

Thiên Thiên một bộ không sao cả, nhún vai, nói: "Có thể như thế nào, đơn giản là ông ta trốn ở trong chốn mặt không dám ra tới gặp người thôi, chẳng lẽ còn thật sự tìm một sợi dây thừng thắt cổ nha, hơn nữa, người trước phải từ nhục mà sẽ bị người vũ nhục lại, ta cả đời này, xem thường nhất đúng là những người cậy già lên mặt, đối phó người như vậy, cho tới bây giờ ta đều sẽ không khách khí đâu! !"

Thiên Thiên nói một hơi rất nhiều, không có phát hiện Hiên Viên Triệt chân chính kỳ quái nhìn mình, cũng không biết trong lòng hắn đang suy nghĩ gì...

Bạn đang đọc truyện *Khi Thiên Tài Hacker Xuyên Qua* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 21: Không Biết Hối Cải

Edit: voi còi

Thiên Thiên không khỏi im miệng, nghĩ tốt xấu muốn ở trước mặt nam nhân duy trì một chút hình tượng thực nữ mới tốt.

Ai biết Hiên Viên Triệt dường như có chút hứng thú nhìn Thiên Thiên, nói: “Ngươi đến là một lòng đầy, gây ra tai họa lớn như vậy, còn không biết hối cải sao?”

Tuy rằng là câu nói trách cứ như thế này, nhưng mà giọng nói của Hiên Viên Triệt thể nhưng không có nửa điểm tức giận, khi Thiên Thiên nghe tới, thậm chí còn có một phần thưởng thức đâu. Thiên Thiên say mê ở trong tiếng nói tràn ngập từ tính của Hiên Viên Triệt, hoàn toàn xem nhẹ nội dung nói chuyện của hắn.

Qua hồi lâu, Thiên Thiên toát ra một câu đáp án không đầu không đuôi: “Thật ra ngươi cười lên so với khi không cười còn soái hơn.”

Hiên Viên Triệt nghe xong đầu tiên là kinh ngạc, mà sau lại thẳng thân mình, có vẻ khí định thần nhàn, không có nói một câu, nghênh ngang mà đi.

Thiên Thiên mạnh mẽ xoay người lại, nhìn bóng lưng của Hiên Viên Triệt, tức muốn dậm chân, mặt đỏ bừng bừng, trong lòng nguyên rủa nói: Ta đây là khen ngươi đấy! Một chút phản ứng cũng không cho, ta rất không có mặt mũi a!

Một hồi hết giận, nhớ tới cốc kem trong hàm băng chắc hẳn là cũng sắp tốt lắm, vội đi gọi Xuân Hoa.

Bên này, Hiên Viên Triệt trở lại thư phòng của mình ngồi xuống, nghĩ đến chữ viết méo mó cong vẹo kia của Thiên Thiên, cùng bộ dáng lão phu tử nghiêng ngả lão đảo chạy ra cửa. Trong lòng tự nhủ, lão phu tử kia nhất định cho ngươi tức giận cả người phát run, từ nay về sau cũng không dám thu đồ đệ nữa.

Khóe miệng Hiên Viên Triệt hiện lên một tia ý cười như ẩn như hiện, ngay cả ánh mắt đều hơi hơi gấp khúc lên: “Cũng tốt, giảm bớt thanh cao người đọc sách của bọn hắn cũng tốt!”

Lão phu tử này ý vào tổ tiên của mình chiếm được mỹ danh đế sư (thầy giáo của vua), liền thập phần không ai bì nổi, mỗi khi lấy ngôi sao sáng văn học tự cho là mình, lúc này đây mời ông ta đến dạy Thiên Thiên học tập, cũng là ba mời bốn thúc giục mới bằng lòng tới được, nếu không phải là Hiên Viên Triệt xưa nay tôn sư trọng giáo, đã sớm bị chọc giận.

Như vậy cũng tốt, truyền đi ra ngoài, trong vương phủ của ta cũng ra một cái có gan khiêu chiến quyền uy, tranh luận đại nhạo thần đồng.

Gọi Phúc bá, phân phó nói: “Ngươi chuẩn bị hậu lễ, đi đến nhà lão phu tử kia bồi tội, đã nói là tiểu cô nương không hiểu chuyện, để ông ta không cần giữ trong lòng, ta nhất định sẽ giúp ông ta giáo huấn Thiên Thiên cho thật tốt.”

Phúc bá tâm linh hội thần, khom người đi ra ngoài --

Sau đó phân phó bọn nha hoàn đi gọi Thiên Thiên tới, nha hoàn vội vàng chạy đi, lúc trở về nhưng không có nhìn thấy Thiên Thiên. Nha hoàn hạ thất lưng giải thích nói: “Vương gia, Thiên Thiên tiểu thư lại chạy đi.”

Hiên Viên Triệt vẫy vẫy tay, kêu nha hoàn lui ra ngoài. Trong lòng lại bốn bề sóng dậy, Thiên Thiên thật sự không phải là nữ hài tử bình thường.

Thiên Thiên mang theo kem cốc đi tới Vân phủ, dòng dõi thư hương này, chung quanh đều trồng trúc xanh biếc, một cỗ không khí tươi mát thanh nhã, hoàn toàn không có hương vị mục nát chua chát như vừa rồi.

Hiên Viên Triệt nha Hiên Viên Triệt, cho dù ngươi muốn mời lão sư cho ta, dạy ta có tri thức hiểu lễ nghĩa, cũng nên tìm nhà giống như vậy nha, không có một lão phu tử chẳng ra gì, muốn khiêu chiến nhân nãi của ta sao.

Vân Ngụ Ý nghe được nha hoàn thông truyền, biết Thiên Thiên đến, nhanh chóng buông cuốn sách trong tay đón đi lên, cười nói: “Thiên Thiên muội muội, hôm nay tại sao không đi cùng Mặc Diễm Nhi nha!”

Thiên Thiên cũng thân thiết nói: “Ta nhớ ngươi .....

Bạn đang đọc truyện *Khi Thiên Tài Hacker Xuyên Qua* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 22: Thật Sự Là Ăn Ngon

Edit: voi còi

“Ta nhớ ngươi, nên chạy tới tìm ngươi thôi, thế nhưng quên gọi Diễm Nhi, ta sẽ đi tìm nàng cùng nhau đến được không?”

Vân Ngụ Ý cười nói: “Không vội, ngươi mới đi tới, trước ngồi xuống đi, ta phải nha hoàn đi qua Mặc phủ mời là được.” Nói xong liền gật gật đầu cùng nha đầu bên cạnh, nha đầu liền nhu thuận đi ra cửa.

Thiên Thiên nhận lấy kem cốc được dùng chần bông bao bọc tốt từ trong tay Xuân Hoa nói: “Hôm nay ta muốn cùng ngươi so đấu trù nghệ, ngươi nhất định sẽ tâm phục khẩu phục!”

Vân Ngụ Ý cười nói: “Trù nghệ ta cũng không mới lạ nha, nương của ta đã sớm dạy ta, bất luận là trang điểm mặc y phục, nấu ăn thêu hoa, cắt tỉa cảnh lá tất cả đều không làm khó được ta.”

Trong lòng Thiên Thiên âm thầm bội phục, thật là một tài nữ toàn năng! Cũng cười thần bí, nói: “Cho dù đồ ăn thức uống của thiên hạ này ngươi đều sẽ làm được tất cả, nhưng mà kiểu này, ta cam đoan ngươi nghe đều không có nghe nói qua đâu, ngươi chỉ cần nói một câu ta phục ngươi, ta tiện tay dạy ngươi, thế nào?”

Vân Ngụ Ý tao nhã ngồi xuống trước bàn trang điểm của mình, đem ba đoá hoa trên tay đỡ xuống một đoá, không chút để ý nói: “Vậy muốn nhìn là cái bảo bối tốt gì, ta không có gặp qua, trên đời thật đúng không thể nói rõ mấy thứ đến.”--

Thiên Thiên nhìn bộ dáng Vân Ngụ Ý hứng thú lười nhác, cũng không phân bác, cười xoay người lấy hộp gấm nhỏ Xuân Hoa ôm trong tay ra, nhẹ nhàng đặt lên trên mặt bàn, thổi một hơi nhiệt khí vào trong tay, từ trong hộp gấm lấy ra một chiếc bát bạc, phía trên bát mi toả ra một luồng khí lạnh, trong lúc nhất thời hương thơm bốn phía.

Vân Ngụ Ý cũng tò mò quay người lại, nghiêng đầu, nhìn vật hiếm lạ trong tay Thiên Thiên. Thiên Thiên cười nói: “Ta đảm bảo ngươi chỉ cần ăn một ngụm, liền luyện tức buồng cái thìa!”

Lúc này Vân Ngụ Ý đã đứng lên, đi về phía Thiên Thiên bên này, nói: “Đây là thứ gì, thật sự là ta không có gặp qua đâu.”

Thiên Thiên dùng muỗng nhỏ ở bên cạnh múc một thìa đưa cho Vân Ngụ Ý, nói: “Ngươi ném thử lại nói.”

Vân Ngụ Ý bán tín bán nghi tiếp nhận, đặt ở bên cạnh môi đồ mọng nhẹ nhàng nhấp một ngụm, nhất thời ánh mắt giống như là phát ra ánh sáng vậy, nói: “Thật ngọt nha!” Sau đó nhanh chóng đem toàn bộ thìa nhỏ đều để vào trong miệng, cảm giác mềm mại như lụa vậy quanh toàn bộ khoang miệng.

Vân Ngụ Ý chung quy là tâm tính tiểu hài tử, cho dù lại thế nào bị giam cầm có tri thức hiểu lẽ nghĩa, chung quy ngăn cản không được lực hấp dẫn của mỹ thực (thức ăn ngon), nàng hưng phấn nắm lấy tay của Thiên Thiên, nói: “Muội muội, đây là ngươi dùng cái gì làm thành, dạy ta được không?”

Thiên Thiên đắc ý đưa tay ra sau lưng, đầu gối lên, nói: “Như vậy sẽ xem tâm tình của ta!”

Vân Ngụ Ý biết tâm tư của Thiên Thiên, liền cười kéo cánh tay của Thiên Thiên, nói: “Được rồi, ta Vân Ngụ Ý hôm nay triệt để bội phục ngươi rồi, ta nhận ngươi làm lão đại, từ nay về sau, ngươi chính là lão đại trong ba tỷ muội chúng ta rồi!”

Thiên Thiên được một tác lại muốn tiến một thước nụ cười giả tạo nói: “Nói như vậy, ta có lời phân phó, hai người các ngươi sẽ nghe ta!”

Vân Ngụ Ý làm ra một cái thủ thế chấp tay, nói: “Hết thầy đều nghe lão đại phân phó! Cam nguyện vì ngươi đem sức lực phục vụ!”

Thiên Thiên vui vẻ cực kỳ, lúc này Mặc Diễm Nhi cũng cười đi vào.....

Bạn đang đọc truyện *Khi Thiên Tài Hacker Xuyên Qua* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 23: Vương Gia Cho Mời

Nói: “Hai người các ngươi đang nói chuyện gì chơi tốt như vậy, vội vội vàng vàng gọi ta tới, hôm nay ta đang chuẩn bị lại đến kỹ viện đây!”

Vân Ngụ Ý kinh ngạc nói: “Ngươi đi kỹ viện làm cái gì?”

Thiên Thiên ở một bên cười trộm, nói: “Ngươi đừng nói cái gì kỹ viện nữa, hôm nay liền để chuyện này, Vương gia nhà ta mời một lão phu từ đến dạy ta

có tri thức hiểu lẽ nghĩa, làm hại ta nửa ngày đều không có tự do, quyết định cho lão phu tử kia biết sự lợi hại của ta, cũng không dám dạy ta nữa, mặt xám mày tro bỏ chạy đi rồi!”

Thiên Thiên cảm thấy chính mình mở miệng một cái “Vương gia nhà ta” gọi thật thân thiết, quả thực là giọng điệu “lão công nhà chúng ta”, không khỏi mặt đỏ lên.

Vân Ngụ Ý nghe được ba chữ lão phu tử, liền tò mò, hỏi: “Cái gì lão phu tử nha? Có thể tiến vào vương phủ, nói vậy cũng không phải hạng người hời hợt đâu!”

“Nói là tổ tiên làm qua để sư, cũng không biết là thật hay là giả, dù sao là tự xưng đại văn hào vang danh kinh thành, ta xem cũng không thể nào thôi!”

Vân Ngụ Ý nghĩ nghĩ, nói: “Người nói chính là thần đồng lão tiên sinh bảy tuổi có thể làm thi sao?”

“Ai u, cái gì thần đồng lão sư, sao người nói chuyện mất trật tự như vậy, ông ta có nói qua chính mình bảy tuổi làm thơ, hừ, biết làm thơ có gì đặc biệt hơn người, còn không phải cho ta trêu chọc không dám đi ra gặp người.”

Vân Ngụ Ý tưởng tượng bộ dáng lão sư phụ kia bị Thiên Thiên trêu chọc, không khỏi nở nụ cười khanh khách, vỗ vỗ lưng của Thiên Thiên nói: “Thiên Thiên, người cũng thật không dạy nổi rồi nha, tuổi còn nhỏ thế nhưng có thể trêu đùa đến một lão thánh nhân, ta thật sự bội phục người đến phục sát đất rồi! Người làm lão đại thật sự là hoàn toàn xứng đáng nha!”

Thiên Thiên cao hứng cùng hai người các nàng nói lên chi tiết trêu chọc lão phu tử, ba người lại ăm ăm cười to. Vừa ăn kem cốc, một bên nghe Thiên Thiên mặt mày hớn hở đem phương pháp làm ra kem cốc, rất nhanh mặt trời đã lặn về tây.

Khi trở lại vương gia phủ, đã là lúc chạng vạng, Thiên Thiên rón ra rón rén vào sân, nhìn thấy đèn trong thư phòng của Hiên Viên Triệt còn sáng, đang chuẩn bị vòng qua thư phòng của hắn trực tiếp về trong phòng ngủ của mình --

Ai biết, cửa thư phòng chỉ nha một tiếng mở ra, đầu Phúc bá dò xét thò ra, gặp được Thiên Thiên cao hứng đi ra nói: “Tiểu thư đã trở lại, vương gia mời người đến trong thư phòng đi.”

Thiên Thiên nghĩ rằng, sẽ không là vì chuyện buổi sáng muốn răn dạy ta chứ, ta cũng không đi. Liền đánh ngáp một cái nói: “Phúc bá nha, liền phiền toái người cùng vương gia nói một tiếng ta mệt nhọc, muốn về phòng trước, có cái gì muốn nói ngày mai rồi nói sau!”

Phúc bá tròn tròn tròn mắt, cứng ở tại nơi đó, tiểu thư thật to gan, ngay cả vương gia truyền triệu cũng dám thoái thác, bỗng chốc thể nhưng không biết nên trả lời thế nào cho tốt.

Hiên Viên Triệt thật thích hợp đi ra, nhìn nhìn Thiên Thiên, Thiên Thiên đang chuẩn bị bước chân trở về, chợt thấy Hiên Viên Triệt cũng liền phát hoảng, không đợi hắn nói chuyện, liền đứng thẳng đầu, cúi đầu nói: “Vậy được rồi, ta đi thư phòng là được!”

Phúc bá cao hứng nói: “Vậy ta đi chuẩn bị cho tiểu thư một chút đồ ăn đưa tới thư phòng.”

Thiên Thiên đi tới trước mặt Hiên Viên Triệt, cúi đầu không nói chuyện.

Bạn đang đọc truyện *Khi Thiên Tài Hacker Xuyên Qua* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 24: Cảm Động Muốn Chết.

Trong lòng Hiên Viên Triệt vừa tức giận vừa buồn cười, bỏ lại một câu, “Theo ta vào đi!” Liền xoay người vào nhà, Thiên Thiên đành phải đi theo đi vào.

Hiên Viên Triệt đi về chỗ ngồi của chính mình, Thiên Thiên nhìn thấy trên bàn Hiên Viên Triệt rất nhiều sách nàng xem không hiểu, nàng liền cảm thấy không có chút nào hứng thú.

Hiên Viên Triệt nhìn theo tầm mắt Thiên Thiên, nói: “Người không muốn đọc sách, vậy người muốn làm cái gì?”

Thiên Thiên đỏ chu miệng, trả lời: “Ta cũng không phải không muốn đọc sách, chẳng qua ta không nghĩ muốn cùng cái lão phu tử kia đọc sách thôi, người xem bộ dáng của hắn, động một chút là lắc đầu liên tục, lấy ra một cái thước đến hù dọa người, nói chuyện một cổ vị chua, ta nhưng là chịu không nổi!”

Hiên Viên Triệt cảm thấy mới mẻ nói, “Nha? Người đọc sách còn có rất nhiều quy củ đâu?”

Thiên Thiên nói: “Đó là đương nhiên, Vân Ngụ Ý người biết đi, mới bắt quá bảy tám tuổi, cũng đã là tài nữ nổi tiếng gần xa, hướng trước bàn ngồi xuống như vậy, bàn tay trắng nõn của thiên thiên mở ra cuốn sách, mỗi mòng khẽ mở đọc chậm thì từ, cỡ nào thanh tao xuất sắc, đọc sách chính là phải cùng

nàng xem chung một bài mới thú vị nha!”

Hiên Viên Triệt nở nụ cười, nói:“Ngươi còn đạo lý rõ ràng như vậy , xem ra, ngươi cũng đọc qua không ít sách, hẳn là hiểu rõ lý lẽ, làm sao có thể đi dạo kỹ viện đây?”

Thiên Thiên默默 nhìn Hiên Viên Triệt, ngươi quả nhiên đối với chuyện ta đi dạo kỹ viện vẫn còn canh cánh trong lòng, cấp ta thành lão sư hơn phân nửa hẳn là do nguyên nhân như vậy. Vì thế nói:“Đọc qua sách thì thế nào ! Ta đã đọc qua thật nhiều sách a, nhưng đọc sách cùng với đi theo dạo kỹ viện thì có liên quan sao? Người đọc sách cũng có thất tình lục dục biết không? Ai quy định người đọc sách thì liền không thể đi dạo kỹ viện . Các ngươi một bộ cái gì mà tôn thiên lý diệt nhân dục, theo ý ta quả thực chính là vô nghĩa! Lại nói , ta chính là tò mò đi vào nhìn thôi, ta chỉ nhìn lại cũng không có mua, vậy thì ta có cái gì sai, hơn nữa ta lại không có chiều kỹ, lại không có phiêu xướng, ngươi khẩn trương cái gì nha!”

Một hơi nói xong sau, Thiên Thiên cảm thấy chính mình giống như có chút quá mức , nói xong nàng còn đều không biết chính mình đang nói cái gì --

Biểu cảm của Hiên Viên Triệt giống như cũng không có quá để ý, mà cho dù là để ý , nàng cũng nhìn không ra được, hẳn vẫn luôn che giấu rất sâu, mặc dù chỉ số thông minh của Thiên Thiên ở hẳn trên hẳn, nhưng nàng vẫn là nửa điểm cũng không nhìn ra được.

Đáng sợ yên tĩnh, Thiên Thiên hỏi hận muốn chết chính mình vừa rồi bàn luận viễn vông, nàng đang nghĩ muốn hay không cấp hắn lời xin lỗi, dù sao ở cổ đại, nữ tử hoặc là văn bối chống đối với người có thân phận đều là tội lớn.

Nhưng là thật không ngờ Hiên Viên Triệt thế nhưng một chút cũng không để ý, chỉ là tựa tiểu phi tiểu nhĩ nhìn Thiên Thiên, nói:“Có lẽ ta hẳn là nên hỏi trước ý tứ của ngươi, cái gì đối với ngươi mà nói mới là tốt, là thích hợp.”

Thiên Thiên ngơ ngác nhìn Hiên Viên Triệt, hẳn thế nhưng so với trong tưởng tượng của chính mình còn có thể bao dung như vậy.

Hiên Viên Triệt nói:“Ta sẽ không buộc ngươi đọc sách , ngươi có chủ ý cùng tư tưởng độc lập của chính mình, tuy rằng tuổi ngươi còn nhỏ, nhưng lại biết chính mình muốn cái gì, ta sẽ tôn trọng quyết định của ngươi.”

Thiên Thiên tin lời nói của Hiên Viên Triệt là thật tâm nói, trong lòng nàng thập phần bội phục hắn, bên dưới bề ngoài lạnh lùng thế nhưng cất giấu một khóa nhiệt tâm như vậy, hẳn đối đãi với người thật sự không sai.

Thiên Thiên cơ hồ cảm động đến muốn khóc.....

Bạn đang đọc truyện *Khi Thiên Tài Hacker Xuyên Qua* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 25: Rất Là Vui Vẻ

Thiên Thiên cơ hồ cảm động đến muốn khóc, ở thời đại này, có thể khiến một người nam nhân vô điều kiện bao dung một nữ nhân, hoặc là nữ hài tử như vậy, không thể nghĩ ngờ là trước không có ai sau này cũng chẳng tìm thấy , ta quả nhiên không có nhìn lầm người.

Hiên Viên Triệt đứng lên, nhu tình nhìn Thiên Thiên nói:“ Hôm nay ngươi cũng chơi đùa hẳn là mệt đi, một hồi Phúc bá sẽ đưa chút đồ ăn lên cho ngươi, ngươi ăn xong rồi trở về phòng nghỉ ngơi đi!”

Thiên Thiên ngẩng đầu nhìn nam nhân cao hơn chính mình cơ hồ hai cái đầu này nói:“Như vậy ngươi làm cái gì?”

Hiên Viên Triệt chỉ chỉ vấn kiện trên bàn của chính mình, nói:“Cái này đều là quốc sự dân tình từ các tỉnh dâng tấu lên, hoàng thượng thể nhược nhiều bệnh, rất nhiều chuyện đều giao cho ta làm, ta phải sửa sang lại tốt sau đó mới có thể nghỉ ngơi .”

Thiên Thiên lau nước mắt một cái vừa rồi nàng bởi vì cảm động mà khóc, đi đến bên cạnh đồng công văn, nói:“Ta đây giúp ngươi cùng nhau làm đi, nhiều như vậy, ngươi phải làm tới khi nào mới xong!”

Hiên Viên Triệt nhìn Thiên Thiên thân cao vừa bằng cái bàn, không khỏi cảm thấy buồn cười, Thiên Thiên cũng nhìn chính mình một chút, lại nhìn công văn chằng chịt trên bàn một chút, cũng cảm thấy chính mình thật sự không thể giúp đỡ được cái gì, lại nhìn thấy cách đó không xa có một cái ghế hơi thấp một chút, nàng liền đi lấy tới, đặt ở bên cạnh cái bàn, xắn tay áo lên, đối với Hiên Viên Triệt nói:“Ta có thể giúp ngươi mài mực.”

Nói xong nàng liền dùng bàn tay có chút mập mạp của trẻ con cầm lấy nghiên mực, rất có tư thế mài lên.

Hiên Viên Triệt bị một mảnh hết sức chân thành này của nàng làm cảm động , cái này vốn đều là đại sự cơ mật quốc gia, vì phòng ngừa để lộ bí mật, bất luận kẻ nào cũng không thể tiếp cận , nhưng xem bộ dáng của Thiên Thiên hôm nay thật đáng yêu, Hiên Viên Triệt như thế nào có thể nhẫn tâm cô phụ một mảnh tận tâm của nàng đây.

Vì thế cũng đến bên cạnh cái bàn ngồi xuống, nhắc bút chấm một chút mực Thiên Thiên vừa mới mài ra, vùi đầu bắt đầu xem công văn --

Phúc bá lặng lẽ đi được, nhìn thấy cảnh tượng trước mắt này, liền lặng lẽ cầm mâm đồ ăn trong tay để lên trên chiếc bàn tròn, sau đó liền lui ra ngoài, cúi đầu lấy tay đóng cửa lại, canh giữ ở bên ngoài.

Trong phòng, mùi thơm nhẹ của nến đỏ thiêu đốt, hợp cùng mùi thơm của mực Thiên Thiên mài ra, hương thơm bốn phía lan tỏa, thật phần dễ chịu.

Hiên Viên Triệt vui đầu phe vãn kiện, rất nhanh liền tiến nhập trạng thái, hoàn toàn đã quên Thiên Thiên đang ở bên cạnh.

Thiên Thiên thấy mực nước đã tràn đầy, liền để nghiên mực xuống, nhu nhu cổ tay đã có chút ê ẩm, thầm nghĩ, hôm nay cổ tay này thật đúng là xui xẻo, buổi sáng phải đánh trứng gà, buổi tối phải mài mực nước. Bất quá trong lòng nàng cảm thấy ngọt như mật, cùng lắm thì một hồi để Xuân Hoa hảo hảo xoa bóp cho nàng là được.

Thiên Thiên thấy ngọn nến đã sắp cháy hết, liền nhìn nhìn chung quanh, phát hiện bên cạnh giá sách để một ngọn nến to bằng cánh tay, liền nhẹ nhàng đi qua, rón ra rón rén lấy xuống, tận lực đem thanh âm áp đến thấp nhất.

Hiên Viên Triệt kỳ thật đã phát hiện Thiên Thiên rời đi, lặng lẽ liếc mắt một cái, liền nhìn thấy Thiên Thiên đang kiễng mũi chân, một bàn tay đỡ giá sách, tay kia thì cực lực với lấy ngọn nến

Trong lòng cảm thấy thập phần thú vị, xem Thiên Thiên cố hết sức với, không đi hỗ trợ. Thiên Thiên cuối cùng vẫn là lấy tới tay .....

--- ----- BỔ SUNG THÊM -----

☆, Chương 25: Rất là vui vẻ

Edit:..Lam Thiên..

Thiên Thiên cơ hồ cảm động đến muốn khóc, ở thời đại này, có thể khiến một người nam nhân vô điều kiện bao dung một nữ nhân, hoặc là nữ hài tử như vậy, không thể nghĩ ngờ là trước không có ai sau này cũng chẳng tìm thấy, ta quả nhiên không có nhìn lầm người.

Hiên Viên Triệt đứng lên, nhu tình nhìn Thiên Thiên nói:“ Hôm nay ngươi cũng chơi đùa hân là mệt đi, một hồi Phúc bá sẽ đưa chút đồ ăn lên cho ngươi, ngươi ăn xong rồi trở về phòng nghỉ ngơi đi!”

Thiên Thiên ngẩng đầu nhìn nam nhân cao hơn chính mình cơ hồ hai cái đầu này nói:“Như vậy ngươi làm cái gì?”

Hiên Viên Triệt chỉ chỉ vãn kiện trên bàn của chính mình, nói:“Cái này đều là quốc sự dân tình từ các tỉnh dâng tấu lên, hoàng thượng thể nhược nhiều bệnh, rất nhiều chuyện đều giao cho ta làm, ta phải sửa sang lại tốt sau đó mới có thể nghỉ ngơi.”

Thiên Thiên lau nước mắt một cái vừa rồi nàng bởi vì cảm động mà khóc, đi đến bên cạnh đồng công văn, nói:“Ta đây giúp ngươi cùng nhau làm đi, nhiều như vậy, ngươi phải làm tới khi nào mới xong!”

Hiên Viên Triệt nhìn Thiên Thiên thân cao vừa bằng cái bàn, không khỏi cảm thấy buồn cười, Thiên Thiên cũng nhìn chính mình một chút, lại nhìn công văn chẳng chịt trên bàn một chút, cũng cảm thấy chính mình thật sự không thể giúp đỡ được cái gì, lại nhìn thấy cách đó không xa có một cái ghế hơi thấp một chút, nàng liền đi lấy tới, đặt ở bên cạnh cái bàn, xắn tay áo lên, đối với Hiên Viên Triệt nói:“Ta có thể giúp ngươi mài mực.”

Nói xong nàng liền dùng bàn tay có chút mập mập của trẻ con cầm lấy nghiên mực, rất có tư thế mài lên.

Hiên Viên Triệt bị một mảnh hết sức chân thành này của nàng làm cảm động, cái này vốn đều là đại sự cơ mật quốc gia, vì phòng ngừa để lộ bí mật, bất luận kẻ nào cũng không thể tiếp cận, nhưng xem bộ dáng của Thiên Thiên hôm nay thật đáng yêu, Hiên Viên Triệt như thế nào có thể nhẫn tâm cô phụ một mảnh tận tâm của nàng đây.

Vì thế cũng đến bên cạnh cái bàn ngồi xuống, nhắc bút chấm một chút mực Thiên Thiên vừa mới mài ra, vui đầu bắt đầu xem công văn --

Phúc bá lặng lẽ đi được, nhìn thấy cảnh tượng trước mắt này, liền lặng lẽ cầm mâm đồ ăn trong tay để lên trên chiếc bàn tròn, sau đó liền lui ra ngoài, cúi đầu lấy tay đóng cửa lại, canh giữ ở bên ngoài.

Trong phòng, mùi thơm nhẹ của nến đỏ thiêu đốt, hợp cùng mùi thơm của mực Thiên Thiên mài ra, hương thơm bốn phía lan tỏa, thật phần dễ chịu.

Hiên Viên Triệt vui đầu phe vãn kiện, rất nhanh liền tiến nhập trạng thái, hoàn toàn đã quên Thiên Thiên đang ở bên cạnh.

Thiên Thiên thấy mực nước đã tràn đầy, liền để nghiên mực xuống, nhu nhu cổ tay đã có chút ê ẩm, thầm nghĩ, hôm nay cổ tay này thật đúng là xui xẻo, buổi sáng phải đánh trứng gà, buổi tối phải mài mực nước. Bất quá trong lòng nàng cảm thấy ngọt như mật, cùng lắm thì một hồi để Xuân Hoa hảo hảo xoa bóp cho nàng là được.

Thiên Thiên thấy ngọn nến đã sắp cháy hết, liền nhìn nhìn chung quanh, phát hiện bên cạnh giá sách để một ngọn nến to bằng cánh tay, liền nhẹ nhàng đi qua, rón ra rón rén lấy xuống, tận lực đem thanh âm áp đến thấp nhất.

Hiên Viên Triệt kỳ thật đã phát hiện Thiên Thiên rời đi, lặng lẽ liếc mắt một cái, liền nhìn thấy Thiên Thiên đang kiễng mũi chân, một bàn tay đỡ giá sách, tay kia thì cực lực với lấy ngọn nến

Trong lòng cảm thấy thập phần thú vị, xem Thiển Thiển có hết sức với, không đi hỗ trợ. Thiển Thiển cuối cùng vẫn là lấy tới tay .....

Bạn đang đọc truyện *Khi Thiên Tài Hacker Xuyên Qua* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 26: Đương Nhiên Là Nhớ Người

Edit:..Lam Thiên..

Thiển Thiển cuối cùng vẫn là lấy tới tay, Hiên Viên Triệt nhanh chóng đem tầm mắt chuyển đi chỗ khác, một lần nữa nhìn xem văn kiện của chính mình, trong lòng hồi tưởng lại bộ dáng long ngóng vừa rồi của Thiển Thiển, vụng trộm cười.

Thiển Thiển lấy được ngon nển, lại nhẹ nhàng đi tới bên cạnh cái bàn, đứng ở trên ghế mặt nhỏ, đưa tay với lấy cái giá cắm nến thay ngon nển mới vào, dưới ánh nến, Hiên Viên Triệt ngẩng đầu lên.

Thiển Thiển đã đem ngon nển để tốt lắm, nhìn thấy Hiên Viên Triệt ngẩng đầu lên, nàng liền ngượng ngùng cười, nói:“Quấy rầy đến người sao?!”

Hiên Viên Triệt cũng cười cười, tiếp tục cúi đầu phê tấu chương của chính mình

Sau khi Thiển Thiển thu thập xong, chợt nghe thấy bụng của chính mình “cô cô” kêu một tiếng, lúc này nàng mới nhớ tới chính mình còn chưa có ăn cái gì. Thanh âm tuy rằng không lớn, nhưng lúc này trong phòng lại an tĩnh như thế, nói vậy Hiên Viên Triệt cũng nghe được đi!

Trên mặt Thiển Thiển có chút lúng túng, nhìn Hiên Viên Triệt, hấn dường như hết sức chăm chú phê tấu chương, thế nhưng không có nghe thấy, Thiển Thiển âm thầm kêu may mắn.

Qua một hồi, Hiên Viên Triệt ngẩng đầu lên, xoay xoay cái cổ một cái, đối với Thiển Thiển nói:“Phê tấu chương lâu như vậy, bụng ta cũng có chút đói bụng, người có muốn cùng ta ăn một chút hay không?”

Thiển Thiển âm thầm bội phục người lãnh huyết như hấn cũng biết quan tâm chu đáo như vậy, liền cười gật đầu một cái, Hiên Viên Triệt liền đứng lên, thật tự nhiên lôi kéo bàn tay nhỏ bé của Thiển Thiển.

Thiển Thiển từ trên ghế nhỏ dùng sức nhảy lên, bật nhảy một cái liền tới trước mặt cái bàn Phúc bá bày biện đồ ăn, xem đồ ăn đủ loại màu sắc, Thiển Thiển liền thêm ăn. Lang thôn hồ yết ăn đứng lên, Hiên Viên Triệt cũng cấp Thiển Thiển gấp một chút đồ ăn gì đó, để vào trong bát của nàng, Thiển Thiển choáng váng hướng hấn tươi cười.

Buổi tối, thời điểm Thiển Thiển ngủ, cả đêm lăn qua lộn lại, khóe miệng đều hiện ra ý cười, trong đầu không ngừng hiện lên hình ảnh ngày hôm nay, đầu tiên là làm thế nào treo cột cái lão phu tử, sau đó là thành công thu phục tiểu muội muội có chút tự cao tự đại kia--

Bất quá quan trọng nhất, vẫn là một màn lúc chàng vạng tối ở trong thư phòng của Hiên Viên Triệt.

Hấn cầm công văn định đoạn việc quốc gia đại sự, nàng ở một bên thôi nghiền mài mực, hồng tự thêm hương, một bộ hình ảnh cỡ nào hài hòa tốt đẹp. Phu thê tôn trọng nhau, tương kính như tân, nói chính là như vậy đi!

Thiển Thiển nghĩ đến lại cao hứng, dứt khoát chồm chắn lên người, đầu để ở bên trong vụng trộm cười, thân mình vịn vào một cái mạnh mẽ lăn qua lộn lại đắc ý.

Bởi vì hưng phấn mà ngủ không được, đến tận gần sáng Thiển Thiển mới chớp mắt được một hồi, lại nghe được một trận thanh âm ồn ào bên ngoài, Thiển Thiển liền tỉnh.

Nghiêng tai lắng nghe, nguyên lai là thanh âm nói chuyện của Mặc Diễm Nhi cùng Vân Ngụ Ý, đang hỏi Xuân Hoa,“Thiển Thiển đi nơi nào?”

Thiển Thiển cao hứng quần cái chăn quanh người đi chân trần xuống giường, ra mở cửa, chỉ nhìn đến hai cái tiểu thư nhỏ, nói:“ Hai người các người sớm như vậy đã tới tìm ta à? Có phải hay không là nhớ ta ?”

Vân Ngụ Ý cười nhìn tóc Thiển Thiển rối bời, thân thủ liền sửa lại một chút, nói:“Đương nhiên nhớ người, bất quá nha.” Nói xong còn liếc mắt nhìn Mặc Diễm Nhi một cái, Mặc Diễm Nhi cũng giống như đang cười, thập phần mỹ lệ.

Bạn đang đọc truyện *Khi Thiên Tài Hacker Xuyên Qua* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 27: Tay Đều Đã Muốn Mỗi Chết

Hai người cùng kêu lên nói: “Chúng ta càng nhớ kem cóc ngày hôm qua ngươi mang qua đây, nơi này của ngươi còn không?, nhanh chút lấy ra cho chúng ta thưởng thức một chút đi!”

Thiên Thiên cố ý làm bộ giống như tức giận, nhưng trong ánh mắt lại vẫn không che dấu được ý cười, nói: “Ta nói hai người các ngươi tại sao lại có thể hảo tâm như vậy, đặc biệt đến xem ta, thì ra là thế a, muốn kem cóc thì không có, muốn mạng thì có một cái, các ngươi nếu muốn thì lấy đi!”

Ba cái tiểu mỹ nữ cười thành một đoàn, dẫn tới nha hoàn, người hầu đang làm việc ở phụ cận đều dừng chân mà nhìn, Xuân Hoa cười thối lui sang một bên.

Thiên Thiên cười đã đủ, liền nói: “Các ngươi trước chờ ta một chút, ta rửa mặt chải đầu xong, liền mang các ngươi đi phòng bếp, ta tự mình dạy các ngươi làm như thế nào, được không?”

Hai người cùng kêu lên nói được, Thiên Thiên liền trở về phòng, Xuân Hoa sau khi tiếp đón hai vị thiên kim tiểu thư ngồi xuống uống trà, chính mình cũng liền đi vào hầu hạ Thiên Thiên rửa mặt chải đầu, một lát Thiên Thiên liền rực rỡ loá mắt đi ra.

Vân Ngụ Ý tâm tư tinh mẫn, xem Thiên Thiên tuy rằng một bộ dáng mệt mỏi, nhưng vẻ mặt lại không che dấu được hưng phấn, liền đứng lên cười nói: “Thiên Thiên, ta nói ngươi thế nào lại ngu ngốc đến mặt trời cao ba sào mới chịu dậy, đêm qua là đi làm tặc sao? Có sự tình gì tốt nhanh chút thành thật nói đi!”

Thiên Thiên ra vẻ kinh sợ lui về phía sau một bước, nói: “Ai nha nha, ta nguyên tưởng rằng ngươi là một đại gia tiểu thư cử chỉ tao nhã đâu, thế nhưng cũng sẽ nói lời thô tục đến vậy, nếu bị truyền ra ngoài nhưng là sẽ tổn hại tới thanh danh có tài có đức của ngươi a!” Nói xong miệng còn không ngừng phát ra thanh âm “Chặc chặc chặc”.

Mặc Diễm Nhi cũng cười to, đối với Thiên Thiên nói: “Ngươi thật đúng là chuyện bé xé to, nàng chính là cái dạng này, mặt ngoài thì văn văn tĩnh tĩnh, nhưng kỳ thật là.....”

Mặc Diễm Nhi còn chưa có nói xong, Vân Ngụ Ý liền bắt đầu gãi ngứa nàng, vừa cười vừa nói: “Cho ngươi nói bậy ta này, cho ngươi nói bậy ta này!”

Mặc Diễm Nhi nhanh chóng cúi đầu nhận sai, miệng không ngừng cầu xin tha thứ. Thiên Thiên nhìn hai cái tiểu cô nương hòa thuận vui vẻ như vậy, trong lòng liền cảm thấy thập phần thoải mái, kết giao được với hai cái bằng hữu như vậy, thật tốt.

Đương nhiên, tốt hơn nữa là có thể gặp được nam nhân khiến cho chính mình động tâm, nếu có thể luôn luôn như vậy không có phiền não mà sống, thật là tốt biết bao!--

Thiên Thiên dẫn hai cái tiểu thư đi tới phòng bếp, vén tay áo lên bắt đầu dạy các nàng làm kem cóc, một bên còn khoe khoang thân phận lão đại, nói: “Hai người các ngươi nên hảo hảo học nha, học giỏi, ta còn có thêm đồ tốt muốn dạy cho các ngươi, đảm bảo các ngươi đều chưa có thấy qua !”

Mặc Diễm Nhi cười nói: “Có thật không? Ngươi còn có bản lĩnh gì, nhanh chút cùng chúng ta nói một chút đi!”

Thiên Thiên bán nài lên một cái nút thắt, ra vẻ thần bí nói: “Toàn bộ đều nói cho ngươi, vậy ta đây còn có cái gì để lẩn lộn a!”

Mặc Diễm Nhi cùng Vân Ngụ Ý đã bắt đầu có chút thói quen với những lời nói lạ thường thỉnh thoảng nói ra của này vị lão đại từ trên trời rơi xuống này, nói xong có một ít các nàng nghe không hiểu, nhưng là lời nói lại vô cùng thú vị, một đám đều cười thành một đoàn.

Lông mày Mặc Diễm Nhi nhíu lại, dùng cánh tay đang đánh trứng gà, nói: “Nhất định phải đánh ra loại trắng nổi bọt sao? Tay của ta đều đã mỏi muốn chết!”

Thiên Thiên đang nấu sữa bò.....

Bạn đang đọc truyện *Khi Thiên Tài Hacker Xuyên Qua* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 28: Lại Là Vật Gì?

Thiên Thiên đang ở nấu sữa bò, nghe được tiếng gọi âm ỉ của Mặc Diễm Nhi liền đi tới, dụng chiếc đũa gạt gạt bọt trứng gà mà nàng đang đánh, lắc đầu, nói: “Như vậy không được, còn phải đánh tiếp một lát nữa, bằng không khi kem đông lại sẽ không nhẵn mịn đâu.”

Vân Ngụ Ý nhân cơ hội nói châm chọc nói: “Ngươi xem ngươi, bộ dáng xinh đẹp như vậy, làm việc lại không xinh đẹp như vậy, xem ta, ta đã dựa theo

yêu cầu của Thiển Thiển đánh cũng nhanh hơn."

Mặc Diễm Nhi nghiêng đầu nhìn xem trong chén bạc của Vân Ngụ Ý, quả thật màu sắc so với của nàng đều đầy đủ hơn, trong lòng không phục, không nói tiếng nào lại động thủ đánh trúng, bởi vì động tác kịch liệt, thanh âm so với vừa rồi muốn lớn hơn rất nhiều.

Vân Ngụ Ý lại nở nụ cười, nói: "Diễm Nhi, ngươi phải dè dặt cẩn thận một chút nha, ngộ nhỡ không cẩn thận đem đánh đổ bát, như thế chỉ tốn công nhọc sức!"

Thiển Thiển cũng cười nói: "Đúng vậy, Vân muội muội nói rất đúng đấy, ngươi xem ngươi thiếu kiên nhẫn như vậy, tương lai làm sao mở kỹ viện a!"

Vân Ngụ Ý tò mò hỏi: "Cái gì kỹ viện? Diễm Nhi muốn mở kỹ viện a? khả khả ha..."

Mặc Diễm Nhi vừa nghe đến hai chữ kỹ viện, lại hưng phấn lên, như là thấy được tiền bạc, bắt đầu khi định thần nhân đánh trúng, động tác cũng dần dần thành thạo, đặc ý nói: "Ta nhất định sẽ mở một kỹ viện lớn nhất toàn kinh thành, các ngươi cứ đợi tương lai tới kỹ viện của ta đùa giỡn mỹ nam tử đi!"

Vân Ngụ Ý ngừng công việc trong tay, vỗ tay cười nói: "Diễm Nhi thật có chí khí, ta cảm thấy ngươi nhất định sẽ thành công, chỉ bằng ngươi có một phụ thân làm tướng quân, ngươi mở kỹ viện, không người nào dám qua đó tìm phiền toái, chỉ sợ cha của ngươi cửa ải này có thể trôi qua hay không nữa nha?"

Mặc Diễm Nhi chẳng hề để ý, nói: "Một năm ông ấy khó có được ở nhà vài lần, đâu có thể quản chuyện của ta đâu, ta muốn làm cái gì, bản thân ta quyết định thì tốt rồi, mới mặc kệ cha thấy thế nào!"

Thiển Thiển cười hỏi: "Như thế tương lai Vân muội muội ngươi muốn làm cái gì đây?"

Vân Ngụ Ý nghĩ nghĩ, nói: "Ta nha, ta bây giờ còn chưa có nghĩ kỹ chuyện tương lai, chẳng qua là cảm thấy ta nên xem tất cả các bộ sách khắp thiên hạ."

Thiển Thiển nói: "Nếu ngươi chỉ nghĩ muốn phải làm một cái danh môn tài nữ vậy thì thật không có ý tứ rồi, ta cho ngươi một đề nghị, ngươi có thể thu thập tư liệu, tự mình mở một cục bảo mật, đến lúc đó giang hồ, thậm chí là quốc gia bí mật đều đã nắm giữ ở trong tay ngươi, ngươi có thể hô phong hoán vũ, thật là uy phong đấy!"

Vân Ngụ Ý bắt đầu say mê, nói: "Những thứ này vậy mà cho tới bây giờ ta đều không có nghĩ qua đâu, nhưng mà nghe ngươi nói giống như cực kỳ có ý, ta phải đi về thật tốt suy nghĩ một chút." - -

Hai cái nữ hài tử đợi một hồi thì đi về nhà. Thiển Thiển đem thành quả của ba tỷ muội lấy tới cho Hiên Viên Triệt ăn, Hiên Viên Triệt nhìn khối băng màu trắng trong tay Thiển Thiển không ngừng tỏa ra hàn khí, nhìn nhìn lại Thiển Thiển một bộ tràn đầy tự tin tươi cười, nói: "Đây là vật gì?"

Thiển Thiển không nói lời gì dùng muỗng nhỏ múc lên một khối, liền muốn hướng trong mồm Hiên Viên Triệt đưa qua, vẻ mặt cười cực kỳ quý dị. Hiên Viên Triệt ngửa đầu ra sau, thấp mắt thấy một vật nhỏ, tựa hồ lại vẫn tỏa ra hương khí.

Thiển Thiển cười nói: "Người ăn đi! Ăn ngon lắm! !"

Bạn đang đọc truyện *Khi Thiên Tài Hacker Xuyên Qua* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 29: Vương Gia Đã Tới

Hiên Viên Triệt bán tín bán nghi há miệng ra, dường giống như miếng chua cay lần trước, ăn liền muốn nằm trên giường gì đó đi!

Rất nhanh kem lạnh đã hoà tan trong miệng Hiên Viên Triệt, biểu tình lạnh lùng thay vào đó chính là một tia hưng phấn cùng kích động, hần tò mò mở to hai mắt, hỏi Thiển Thiển, "Đây là nơi nào tới? Hương vị cũng không tệ lắm a..."

Thiển Thiển càng thêm vui vẻ mà cười cười, nói: "Là ta làm!"

Ánh mắt Hiên Viên Triệt hoài nghi nhìn Thiển Thiển liếc mắt một cái, Thiển Thiển nóng nảy, nói: "Như thế nào? Người không tin nha, ta làm cho tới trưa rồi, cùng Vân Ngụ Ý còn có Mặc Diễm Nhi cùng làm, các nàng có thể làm nhân chứng cho ta!"

Hiên Viên Triệt giống như không có nghe thấy Thiển Thiển gầm thét, chỉ là đang không ngừng trở về chỗ cũ, nhỏ giọng nói: "Hương vị thật sự là không tệ!"

Thiển Thiển nháy mắt an tĩnh lại, mặt đỏ lên, đem kem lạnh trong tay toàn bộ đưa tới, ôn nhu nói: "Ừ, đây là giữ lại cho người."

Hiên Viên Triệt không có đưa tay đón, Thiển Thiển đặt ở trên bàn trước mặt hắn, mặt trứng tròn đỏ lên liền xoay người chạy.

Sau khi Thiển Thiển đi, Hiên Viên Triệt nhìn chăm chú chén kem lạnh trước mặt này một hồi lâu, cầm lấy thìa nhỏ bên cạnh hết hộp này đến hộp khác bắt đầu ăn, càng ăn càng ngon, mùi vị thơm mát mềm mại, khiến người vẫn còn dư vị.

Thiển Thiển len lén ở ngoài cửa nhìn bộ dạng Hiên Viên Triệt ăn ngon lành, trong lòng hết sức đắc ý, thừa dịp hắn không có phát hiện, khăn trương nhảy lên chạy đi.

Thời gian như thoi đưa, bất tri bất giác, bỗng nhiên Thiển Thiển tới đến trên thế giới này đã có chín năm rồi.

Bây giờ ở cổ đại số tuổi của nàng là mười bốn tuổi, đã lớn xinh duyên dáng yêu kiều, làm cho người ta nhìn thoáng qua thì khó có thể quên.

Một ngày này Thiển Thiển tại trong hậu hoa viên vương phủ cùng Xuân Hoa cùng đi bắt bướm, Hiên Viên Triệt hạ triều trở về, hỏi quản gia Phúc bá Thiển Thiển ở địa phương nào, liền bước chậm đi tới.

Hiên Viên Triệt đứng xa xa nhìn bộ dáng Thiển Thiển chơi đùa bắt diệp nhạc hồ, không đành lòng quấy rầy nàng.

Ngày xuân ánh mặt trời chiếu sáng tại trên khuôn mặt vẫn lưu lại chút non nớt của nàng, có vẻ đặc biệt có sức sống, hôm nay nàng mặc một bộ váy dài màu hồng phấn, làn váy phiêu dật theo dáng người của nàng không ngừng di động.

Thực là một thiếu nữ vừa thấy đã thương!

Hiên Viên Triệt nhìn trong chớp lát, liền xoay người ly khai, Phúc bá cũng cùng đi theo - -

Xuân Hoa nhẹ nhàng giặt góc áo Thiển Thiển, nói: "Tiểu thư, Vương gia mới vừa tới đây."

Thiển Thiển xoay người lại vui vẻ nói: "Nói như vậy Vương gia đã hạ triều về?" Không đợi Xuân Hoa trả lời, nàng đã nhảy lên chạy về phía thư phòng của Hiên Viên Triệt.

Chín năm sớm chiều ở chung, Thiển Thiển đối Hiên Viên Triệt đã đến tình hình nan xá nan phân.

Hiên Viên Triệt cũng đồng dạng yêu thương Thiển Thiển, nhưng mà hai người người nào cũng không có đem tầng cửa sổ này chọc thủng trước, nhưng mà một ánh mắt là có thể làm cho đối phương nhận thấy được, ta suy nghĩ người.

Trong thư phòng Hiên Viên Triệt lấy tay chống trán, nhắm mắt lại, một bộ dạng mặt co mày cau. Thiển Thiển vui vẻ chạy vội tới, thò đầu đi qua cửa sổ nhìn thấy Hiên Viên Triệt ở bên trong đã nói: "Người trở lại sao cũng không tới nói cho ta biết, hôm nay ta lại phát hiện một chuyện rất hay, có muốn ta nói cho người nghe hay không nha!"

Vừa dứt lời, Thiển Thiển đã đứng ở trước mặt của Hiên Viên Triệt.

Bạn đang đọc truyện *Khi Thiên Tài Hacker Xuyên Qua* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 30: Nhật Xác Cho Nàng

Hiên Viên Triệt vẫn nhắm mắt lại như cũ, không có ngẩng đầu, Thiển Thiển rất nhanh liền phát hiện hôm nay Hiên Viên Triệt cùng ngày thường có chút bất đồng.

Thiển Thiển hạ giọng, đi đến bên người Hiên Viên Triệt, lấy tay cầm tay của hắn từ trên trán xuống, hạ thấp lưng xem mặt hắn, ôn nhu hỏi nói: "Thế nào? Hôm nay tại sao lại không vui như vậy? Có phải không thoải mái hay không?"

Hiên Viên Triệt nặn ra một tia cười yếu ớt, nói: "Ta không sao, người trước tự mình đi chơi đi, một hồi ta còn có công vụ, sẽ không thể cùng người."

Thiển Thiển ngồi xổm xuống, nhìn lên Hiên Viên Triệt, nói: "Người nhất định là có chuyện gạt ta, bình thường người xử lý công vụ đều để ta ở một bên mài mực, sao hôm nay muốn đuổi ta đi ra ngoài?"

Hiên Viên Triệt lo lắng nhìn Thiển Thiển, vươn tay qua nâng khuôn mặt phấn nộn của nàng lên, mang theo một tia thương tâm nói: "Thiển Thiển, Thập Lục quận chúa đã chết....."

Thiển Thiển a một tiếng đứng lên, mày nhíu lại hỏi Hiên Viên Triệt nói: "Nàng..... Làm sao có thể chết đây? Nàng không phải gả đến Cát Tháp Lý làm vương phi sao? Hai năm trước còn trở về kinh thành thăm viếng, trong lòng ôm một nữ oa nhi bốn tuổi, nàng làm sao có thể chết đây?"

Hiên Viên Triệt đứng lên, nâng tay đè ép bả vai Thiển Thiển, nói: "Tháp cách lý phân loạn, đem nàng cùng đứa nhỏ của nàng đều giết chết. Hoàng thượng

phải ta đi bình ổn phản loạn lần này, ta lập tức sẽ khởi hành.”

Trong khoảng thời gian ngắn Thiển Thiển còn không có phản ứng lại, gương mặt khóc tang, gắt gao bắt được tay của Hiên Viên Triệt, nói:“Ngươi phải đi sao? Phải rời khỏi vương phủ rồi đi kinh thành đi đánh giặc sao?”

Hiên Viên Triệt tái nhợt cười cười, nhìn Thiển Thiển, nói:“Ngươi muốn học tự chăm sóc bản thân, biết không?”

Thiển Thiển nghĩ đến muốn cùng Hiên Viên Triệt tách ra, liền khổ sở khóc lên, nói: “Ta không cần ngươi đi, ngươi không cần đi được không?”

Hiên Viên Triệt buông tay Thiển Thiển ra, đi đến bên cửa sổ, xem cảnh lá vừa mới nhú mầm xanh bên ngoài giận dữ nói: “Làm sao ta muốn rời khỏi ngươi đây? Đây là hoàng thượng chính miệng phân phó, hơn nữa, lúc trước người chủ trương để Thập Lục gả đến Cát Tháp Lý là ta, hiện tại ra chuyện như vậy, chẳng lẽ ta không nên đi cho nàng nhặt xác sao?”--

Thiển Thiển cũng im lặng, trong lòng tràn ngập áy náy, lúc đó bởi vì chính mình nhất thời so đo, trực tiếp làm cho Thập Lục quận chúa xa gả tha hương, hiện tại lại chết oan chết uổng.....

Thiển Thiển ngẩng đầu xoa xoa nước mắt, đối Hiên Viên Triệt nói:“Ta cùng đi với ngươi!”

Hiên Viên Triệt nở nụ cười khổ, nói:“Ngươi tay trái gà không chặt, ta làm sao nhẫn tâm cho ngươi theo ta chịu khổ sở khi hành quân đánh giặc đây? Ngươi vẫn là ở nhà bảo trọng chính mình, nhiều học làm mấy thứ đồ ăn tinh xảo, thêu mấy thứ hoa sức y phục chờ ta trở lại đi!”

Có lẽ là sắp phân biệt, Hiên Viên Triệt cảm thấy Thiển Thiển so thời điểm gì nàng đều mỹ lệ hơn, trong lòng cũng đồng dạng luyến tiếc rồi đi Thiển Thiển.

Thiển Thiển khóc chạy tới bên người Hiên Viên Triệt ôm cổ hắn, hô:“Ta không cần ngươi rời đi, ngươi mang theo ta cùng đi đi, mặc kệ là lại khổ lại mệt, ta đều sẽ không oán trách , chỉ cần để ta đứng ở cạnh ngươi, thấy ngươi mỗi ngày đều là bình an, ta đã biết chừng .”

Trong lòng Hiên Viên Triệt toát ra từng đợt cảm động mãnh liệt .....

Bạn đang đọc truyện *Khi Thiên Tài Hacker Xuyên Qua* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 31: Vụng Trộm Đi Rồi (1)

Edit: voi còi

Trong lòng Hiên Viên Triệt toát ra từng đợt cảm động mãnh liệt, cơ hồ là vui sướng nâng hai má Thiển Thiển lên, kích động nói: “Ngươi thật là nghĩ như vậy sao? Đi theo ta, vô luận ta đi nơi nào ngươi đều theo tới sao?”

Nước mắt của Thiển Thiển cuộn cuộn rơi xuống, dùng sức gạt gạt đầu, nói: “ Chuyện Thập Lục quận chúa ta cũng có trách nhiệm, khiến cho ta cùng ngươi cùng đi thương tiếc nàng đi!”

Hiên Viên Triệt chặt chẽ đem Thiển Thiển ôm vào trong lòng, cảm động không biết nên nói cái gì cho tốt. Ngọt ngào hạnh phúc bao vây lấy hai người.

Hồi lâu, Hiên Viên Triệt mới buông ra ôm ấp, nói với Thiển Thiển trong lòng: “Ngươi phải đáp ứng ta, ở lại trong nhà!”

Thiển Thiển kinh ngạc đang muốn hỏi vì sao, Hiên Viên Triệt lấy tay nhẹ nhàng bưng kín miệng của nàng, nói: “Ngươi hãy nghe ta nói, tộc Cát Tháp Lý đều là thấp phận mãnh liệt vô lễ, lại là chỗ lạnh khủng khiếp, ngươi thân kiều thịt quý, đi tới đó ta thật sự là lo lắng, ta cam đoan với ngươi, lúc này đây chúng ta là nắm chắc thắng lợi, sở hữu thực lực của một bộ lạc nhỏ nhỏ đều khắc ở trong đầu ta đây, ta có tin tưởng chinh phục bọn họ!”

Thiển Thiển xem nam nhân của mình tự tin tràn đầy như vậy, không đành lòng muốn vi phạm ý tứ của hắn, nghĩ nghĩ, đành phải gạt gạt đầu.

Hiên Viên Triệt vui vẻ ôm Thiển Thiển một lần nữa, nói: “Thế nhưng ta không biết ngươi đối ta là tình thâm ý trọng như vậy, chờ ta trở lại liền thú ngươi làm thê tử, được không, Thiển Thiển?”

Thiển Thiển cảm thấy chính mình đỏ bừng mặt, tim đập bịch bịch, nhẹ nhàng “Ừ” một tiếng, ôm cánh tay hắn càng thêm chặt --

Buổi tối Thiển Thiển mang theo thỏa mãn mỉm cười đi ngủ, một đêm mộng đẹp, sau khi tỉnh lại, Xuân Hoa vừa vặn bụng nước rửa mặt vào bên trong phòng. Thiển Thiển ngồi dậy rửa mặt chải đầu, hỏi Xuân Hoa,“Vương gia rời giường chưa?”

Xuân Hoa “Nha!” một tiếng, hỏi ngược lại:“Tiểu thư không biết sao? Ban đêm ngày hôm qua Vương gia liền rời đi kinh thành đi biên quan a!”

Thiên Thiên ý nghĩ mông một chút, oanh một tiếng đem chân trên người xốc lên, đi chân trần đứng ở trên đất, trong lòng Xuân Hoa khẩn trương, trượt tay đánh đổ chậu nước rửa mặt ở trên đất, nhất thời một mảnh hỗn loạn.

Thiên Thiên cầm lấy Xuân Hoa hỏi: “Khi nào thì đi? Tại sao ta lại không biết đâu?” Xuân Hoa không biết làm sao, Thiên Thiên gấp hỏi không ra một cái gì, sẽ chạy đi.

Phúc bá nghe được động tĩnh bên này, cũng đang muốn vào để xem một cái, nghênh diện gặp Thiên Thiên, Thiên Thiên lại chạy nhanh cầm lấy Phúc bá hỏi: “Phúc bá! Vương gia khi nào thì đi? Tại sao không có người đến nói với ta a!”

Phúc bá cúi đầu nói: “Đây là vương gia phân phó, lão nô cũng là dựa theo mệnh lệnh làm việc nha!”

Xuân Hoa cũng đi theo chạy ra, trong tay cầm một kiện áo choàng đến trên người Thiên Thiên, thân thiết nói: “Tiểu thư để ý cảm lạnh.”

Phúc bá lặng lẽ cúi đầu lui đi ra ngoài.

Thiên Thiên khóc không ra nước mắt, ngày hôm qua còn ôm ta nói mềm giọng, hôm nay tỉnh lại sẽ không gặp người. Cứ việc người là tốt với ta, nhưng vì sao muốn cho ta là người cuối cùng biết tin tức của người đâu?

Thiên Thiên chậm rãi ngồi xuống dưới, cánh tay giao nhau, đem mặt giấu đi vào, thật sâu khóc lên.

Xuân Hoa không dám đi qua khuyên, đành phải đứng yên lặng cùng Thiên Thiên.

Thiên Thiên khóc một hồi, đột nhiên ngẩng đầu lên.....

☆ , Chương 1208: Ta muốn tìm hân

Edit: voi còi

Thiên Thiên khóc một hồi, đột nhiên ngẩng đầu lên, nói với Xuân Hoa: “Người nhanh chút lại đi chuẩn bị một chậu nước rửa mặt cho ta, còn có điểm tâm”

Xuân Hoa cao hứng nói: “Tiểu thư nghĩ thông suốt ? Kỳ thật vương gia cũng là bởi vì lo lắng tiểu thư, mới muốn suốt đêm rồi đi .....”

Thiên Thiên không kiên nhẫn đẩy Xuân Hoa ra phía ngoài cửa, nói: “Nhanh chút đi thôi, làm sao nói nhiều lời vô nghĩa như vậy a!”

Chính mình liền vội vàng chạy về trong phòng, từ trong tủ quần áo chọn vài món y phục thời điểm đi săn bắn mới mặc, lung tung hướng trên người chụp vào một kiện, còn lại đều đóng gói tốt, sau đó đi đến trước bàn trang điểm, vội vàng buộc một cái đuôi ngựa.

Xuân Hoa vừa vặn bụng một chậu nước rửa mặt mới đi tới, phía sau còn đi theo một tiểu nha đầu, bụng một mâm điểm tâm. Nha đầu buông mâm liền đi ra ngoài.

Xuân Hoa xem một thân trang điểm này của Thiên Thiên, tò mò hỏi: “Tiểu thư hôm nay muốn một người đi săn thú sao? Tại sao lại tóc sơ thành bộ dạng này, để nó đi đến chải lại cho người một lần đi!”

Thiên Thiên cấp tốc súc miệng rửa mặt, lại lung tung hướng miệng tắc này nọ, một bên phân phó Xuân Hoa, “Đi, đến phòng bếp bưng lại một ít thức ăn đến cho ta, muốn ít nhất đủ hai ngày! Còn có đi tìm Phúc bá, mang đến cho ta một con ngựa, nếu có thể đủ chạy đường dài!”

Trong miệng Thiên Thiên một bên nhấm nuốt điểm tâm, một bên tay rút ra hòm tiền của bản thân, tùy tay cầm mười lượng bạc để vào trong túi, túi này là Thiên Thiên chính mình thay đổi qua, may ba ngăn, lưu lại một cái miệng nhỏ cố ý làm một cái trang sức nhỏ, hữu dụng lại mỹ quan.

Trước kia xem phim truyền hình cổ trang, những người đó đi ra ngoài hành tẩu giang hồ hành lý tùy thân liền dùng một khối vải như vậy, trái phải trói trói cho xong việc, phóng một ít y phục gì đó còn được thông qua, nhưng nếu để ngân lượng nữ trang, vậy thể nào được.

May mắn Thiên Thiên bình thường coi như chịu khó, có thể nghĩ đến, đều làm tốt trước đó, sẽ không đến chân chính muốn cần dùng gấp thời điểm lại đồng tìm tây tìm --

Xuân Hoa lại ngu dốt cũng biết ý đồ của Thiên Thiên, khóc nói: “Tiểu thư, người cũng không thể đi theo vương gia đi sa trường nha! Nơi đó đao kiếm không có mất, ngộ nhờ người nhận đến một chút tổn thương, Xuân Hoa phải làm sao bây giờ nha!”

Xuân Hoa đi theo chính mình chín năm, cảm tình chủ tớ cũng đã phi thường nồng hậu, hiện tại chợt rồi đi, trong lòng nàng đương nhiên sẽ không dễ chịu.

Nguyên bản Thiên Thiên vội vàng thu thập này nọ, nhìn thấy bộ dạng này của Xuân Hoa, liền dừng hết tay sự tình trong tay, đi đến trước mặt nàng nói: “Xuân Hoa, ta biết trong lòng người không dễ chịu, ta cũng là giống nhau, ta thấy không đến vương gia, không biết hân giờ khắc này bình an hay không, trong lòng ta liền sẽ không kiên định, cho nên người không cần khuyên ta, ta là nhất định phải đi theo hân đi, nếu người không giúp ta, ta liền chính mình thu thập này nọ, ta lại trễ một ít thời gian tìm được hân, ta lại càng là hơn một phần nguy hiểm.”

Thiên Thiên nói xong, không đợi Xuân Hoa phản ứng lại, liền lại bắt đầu vội vàng thu thập này nọ. Xuân Hoa một chút nước mắt, bỏ chạy đi ra ngoài, nàng cho nàng tiểu chủ nhân tranh thủ thời gian, sớm một chút tìm được vương gia.

Thiên Thiên nghĩ nghĩ, hẳn là đi theo hai cái tiểu thư muội của nàng nói một tiếng, hiện tại các nàng đã là nhân vật đại danh鼎鼎 lấy .....

Bạn đang đọc truyện *Khi Thiên Tài Hacker Xuyên Qua* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 32: 32.1: Vụng Trộm Đi Rồi (2)

Trong lòng Hiên Viên Triệt toát ra từng đợt cảm động mãnh liệt, cơ hồ là vui sướng nâng hai má Thiên Thiên lên, kích động nói: “Ngươi thật là nghĩ như vậy sao? Đi theo ta, vô luận ta đi nơi nào ngươi đều theo tới sao?”

Nước mắt của Thiên Thiên cuộn cuộn rơi xuống, dùng sức gật gật đầu, nói: “Chuyện Thập Lục quận chúa ta cũng có trách nhiệm, khiến cho ta cùng ngươi cùng đi thương tiếc nàng đi!”

Hiên Viên Triệt chặt chẽ đem Thiên Thiên ôm vào trong lòng, cảm động không biết nên nói cái gì cho tốt. Ngọt ngào hạnh phúc bao vây lấy hai người.

Hồi lâu, Hiên Viên Triệt mới buông ra ôm ấp, nói với Thiên Thiên trong lòng: “Ngươi phải đáp ứng ta, ở lại trong nhà!”

Thiên Thiên kinh ngạc đang muốn hỏi vì sao, Hiên Viên Triệt lấy tay nhẹ nhàng bưng kín miệng của nàng, nói: “Ngươi hãy nghe ta nói, tộc Cát Tháp Lý đều là thập phần mãnh liệt vô lễ, lại là chỗ lạnh lùng khiếp, ngươi thân kiều thị quý, đi tới đó ta thật sự là lo lắng, ta cam đoan với ngươi, lúc này đây chúng ta là nắm chắc thắng lợi, sở hữu thực lực của một bộ lạc nhỏ nhỏ đều khắc ở trong đầu ta đây, ta có tin tưởng chinh phục bọn họ!”

Thiên Thiên xem nam nhân của mình tự tin tràn đầy như vậy, không đành lòng muốn vi phạm ý tứ của hắn, nghĩ nghĩ, đành phải gật gật đầu.

Hiên Viên Triệt vui vẻ ôm Thiên Thiên một lần nữa, nói: “Thế nhưng ta không biết ngươi đối ta là tình thâm ý trọng như vậy, chờ ta trở lại liền thú ngươi làm thê tử, được không, Thiên Thiên?”

Thiên Thiên cảm thấy chính mình đỏ bừng mặt, tim đập bịch bịch, nhẹ nhàng “Ừ” một tiếng, ôm cánh tay hắn càng thêm chặt --

Buổi tối Thiên Thiên mang theo thỏa mãn mỉm cười đi ngủ, một đêm mộng đẹp, sau khi tỉnh lại, Xuân Hoa vừa vặn bưng nước rửa mặt vào bên trong phòng. Thiên Thiên ngồi dậy rửa mặt chải đầu, hỏi Xuân Hoa, “Vương gia rời giường chưa?”

Xuân Hoa “Nha!” một tiếng, hỏi ngược lại: “Tiểu thư không biết sao? Ban đêm ngày hôm qua Vương gia liền rời đi kinh thành đi biên quan a!”

Thiên Thiên ý nghĩ mộng một chút, oanh một tiếng đem chăn trên người xốc lên, đi chân trần đứng ở trên đất, trong lòng Xuân Hoa khẩn trương, trượt tay đánh đổ chậu nước rửa mặt ở trên đất, nhất thời một mảnh hỗn loạn.

Thiên Thiên cảm lấy Xuân Hoa hỏi: “Khi nào thì đi? Tại sao ta lại không biết đâu?” Xuân Hoa không biết làm sao, Thiên Thiên gấp hỏi không ra một cái gì, sẽ chạy đi.

Phúc bá nghe được động tĩnh bên này, cũng đang muốn vào đến xem một cái, nghênh diện gặp Thiên Thiên, Thiên Thiên lại chạy nhanh cảm lấy Phúc bá hỏi: “Phúc bá! Vương gia khi nào thì đi? Tại sao không có người đến nói với ta a!”

Phúc bá cúi đầu nói: “Đây là vương gia phân phó, lão nô cũng là dựa theo mệnh lệnh làm việc nha!”

Xuân Hoa cũng đi theo chạy ra, trong tay cầm một kiện áo choàng đến trên người Thiên Thiên, thân thiết nói: “Tiểu thư để ý cảm lạnh.”

Phúc bá lặng lẽ cúi đầu lui đi ra ngoài.

Thiên Thiên khóc không ra nước mắt, ngày hôm qua còn ôm ta nói mềm giọng, hôm nay tỉnh lại sẽ không gặp người. Cứ việc ngươi là tốt với ta, nhưng vì sao muốn cho ta là người cuối cùng biết tin tức của ngươi đâu?

Thiên Thiên chậm rãi ngồi xuống dưới, cánh tay giao nhau, đem mặt giấu đi vào, thật sâu khóc lên.

Xuân Hoa không dám đi qua khuyên, đành phải đứng yên lặng cùng Thiên Thiên.

Thiên Thiên khóc một hồi, đột nhiên ngẩng đầu lên.....

Thiên Thiên khóc một hồi, đột nhiên ngẩng đầu lên, nói với Xuân Hoa: “Ngươi nhanh chút lại đi chaua bị một chậu nước rửa mặt cho ta, còn có điểm tâm”

Xuân Hoa cao hứng nói: “Tiểu thư nghĩ thông suốt ? Kỳ thật vương gia cũng là bởi vì lo lắng tiểu thư, mới muốn suốt đêm rời đi .....”

Thiên Thiên không kiên nhẫn đẩy Xuân Hoa ra phía ngoài cửa, nói: “Nhanh chút đi thôi, làm sao nói nhiều lời vô nghĩa như vậy a!”

Chính mình liền vội vàng chạy về trong phòng, từ trong tủ quần áo chọn vài món y phục thời điểm đi săn bắn mới mặc, lung tung hướng trên người chụp vào một kiện, còn lại đều đóng gói tốt, sau đó đi đến trước bàn trang điểm, vội vàng buộc một cái đuôi ngựa.

Xuân Hoa vừa vặn bụng một chậu nước rửa mặt mới đi tới, phía sau còn đi theo một tiểu nha đầu, bụng một mâm điểm tâm. Nha đầu buông mâm liền đi ra ngoài.

Xuân Hoa xem một thân trang điểm này của Thiên Thiên, tò mò hỏi: “Tiểu thư hôm nay muốn một người đi săn thú sao? Tại sao lại tóc sơ thành bộ dạng này, để nó tì đến chải lại cho người một lần đi!”

Thiên Thiên cấp tốc súc miệng rửa mặt, lại lung tung hướng miệng tắc này nọ, một bên phân phó Xuân Hoa, “Đi, đến phòng bếp bọc lại một ít thức ăn đến cho ta, muốn ít nhất đủ hai ngày! Còn có đi tìm Phúc bá, mang đến cho ta một con ngựa, nếu có thể đủ chạy đường dài!”

Trong miệng Thiên Thiên một bên nhắm nuốt điểm tâm, một bên tay rút ra hòm tiền của bản thân, tùy tay cầm mười lượng bạc để vào trong túi, túi này là Thiên Thiên chính mình thay đổi qua, may ba ngăn, lưu lại một cái miệng nhỏ cố ý làm một cái trang sức nhỏ, hữu dụng lại mỹ quan.

Trước kia xem phim truyền hình cổ trang, những người đó đi ra ngoài hành tẩu giang hồ hành lý tùy thân liền dùng một khối vải như vậy, trái phải trói trói cho xong việc, phóng một ít y phục gì đó còn được thông qua, nhưng nếu để ngân lượng nữ trang, vậy thế nào được.

May mắn Thiên Thiên bình thường coi như chịu khó, có thể nghĩ đến, đều làm tốt trước đó, sẽ không đến chân chính muốn cần dùng gấp thời điểm lại động tâm tây tìm --

Xuân Hoa lại ngu dốt cũng biết ý đồ của Thiên Thiên, khóc nói: “Tiểu thư, người cũng không thể đi theo vương gia đi sa trường nha! Nơi đó đao kiếm không có mất, ngộ nhờ người nhận đến một chút tổn thương, Xuân Hoa phải làm sao bây giờ nha!”

Xuân Hoa đi theo chính mình chín năm, cảm tình chủ tớ cũng đã phi thường nồng hậu, hiện tại chợt rời đi, trong lòng nàng đương nhiên sẽ không dễ chịu.

Nguyên bản Thiên Thiên vội vàng thu thập này nọ, nhìn thấy bộ dạng này của Xuân Hoa, liền dừng hết thấy sự tình trong tay, đi đến trước mặt nàng nói: “Xuân Hoa, ta biết trong lòng ngươi không dễ chịu, ta cũng là giống nhau, ta thấy không đến vương gia, không biết hán giờ khắc này bình an hay không, trong lòng ta liền sẽ không kiên định, cho nên ngươi không cần khuyên ta, ta là nhất định phải đi theo hán đi, nếu ngươi không giúp ta, ta liền chính mình thu thập này nọ, ta lại trễ một ít thời gian tìm được hán, ta lại càng là hơn một phần nguy hiểm.”

Thiên Thiên nói xong, không đợi Xuân Hoa phản ứng lại, liền lại bắt đầu vội vàng thu thập này nọ. Xuân Hoa một chút nước mắt, bỏ chạy đi ra ngoài, nài cho nàng tiểu chủ nhân tranh thủ thời gian, sớm một chút tìm được vương gia.

Thiên Thiên nghĩ nghĩ, hán là đi theo hai cái tiểu thư muội của nàng nói một tiếng, hiện tại các nàng đã là nhân vật đại danh鼎鼎 lấy .....

Bạn đang đọc truyện *Khi Thiên Tài Hacker Xuyên Qua* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 33: 32.2: Nữ Tử Si Tình

Nói không chừng còn có thể cung cấp một chút trợ giúp cho nàng đâu.

Sau khi Thiên Thiên thu thập xong đồ vật, liền cưỡi ngựa đi tới nhà Mặc Diễm Nhi, theo dọc đường đi, người đi đường đều tránh không kịp, thậm chí còn có mấy cái người trẻ tuổi bởi vì không có thấy rõ ngựa của Thiên Thiên, mà té lăn trên mặt đất, đối với bóng lưng của Thiên Thiên nằng, Thiên Thiên cũng không quay đầu lại, gì đó đều không xen vào.

Mặc Diễm Nhi đang tính toán lợi nhuận hôm nay, nàng vốn đã thanh lệ thoát tục, sau khi lớn lên trở mã lại càng khuynh quốc khuynh thành, không yêu hương liệu thơm mát, lại yêu hương vị do tiền tài tản mát ra, mỗi khi nhìn thấy bạc trong tay chính mình nhiều lên, Mặc Diễm Nhi liền cảm thấy đặc biệt thỏa mãn.

Thiên Thiên vội vàng nói ý đồ mình đến, Mặc Diễm Nhi lông mày nhón lên, xoa xoa thất lưng nói: “Kia không phải vừa vặn sao? Nhân tình của người vụng trộm chạy trốn sau lưng người, người liền có thể buông lỏng chính mình một chút, đến kỹ viện của ta đi dạo đi, bảo đảm người sẽ lưu luyến không muốn quay về.”

Thiên Thiên dờ khóc dờ cười, nói: “Hôm nay ta đến là muốn cùng người nói một tiếng, ta lập tức phải đi, người hãy hảo hảo bảo trọng!”

Mặc Diễm Nhi “Ài” một cái, lôi kéo Thiên Thiên nói: “Người cứ như vậy muốn đi sao?”

Thiên Thiên nói:“Ta còn muốn cùng Vân Nhi nói một tiếng, vốn cho là nàng sẽ cùng người ở cùng nhau, hiện tại xem ra đành phải chạy thêm lần nữa !”

Vân Ngụ Ý cùng Mặc Diễm Nhi, một người nắm giữ vô số cơ mật của tứ quốc, một người nắm giữ vô số mỹ nữ, có hai người các nàng ở đây, rất nhiều chuyện không cần phải tốn sức cũng có thể hoàn thành.

Mặc Diễm Nhi còn không chịu bỏ qua, hỏi:“Không phải chỉ là một người nam nhân thôi sao? Người cần gì phải ngàn dặm xa xôi không ngại cực khổ đi tìm hân như vậy?”

Thiên Thiên xoay người qua một bên cười nói:“Ta đi a!”

Mặc Diễm Nhi đuổi theo, lấy ra túi bạc của chính mình, lớn tiếng hô:“Người mang đủ bạc không a?!”

Thiên Thiên đã lên ngựa, vẫy vẫy tay, nói:“Cái gì ta cũng đều đã chuẩn bị tốt, có chuyện liền dùng bỏ câu đưa tin đi!”

Mặc Diễm Nhi đuổi theo đi ra ngoài, chỉ nhìn thấy một trận bụi do ngựa chạy mà ra, nghĩ thầm, nữ tử si tình nha, nếu ai cũng đều giống người như vậy, kỹ viện của ta đây đều không phải muốn đóng đóng cửa rồi sao.

Thiên Thiên lại vội vàng đi đến chỗ ở của Vân Ngụ Ý, nàng đã cùng người nhà tách ra, một mình ở tại một cái sơn trang, Thiên Thiên biết, nơi này này chứa vô số cơ mật của tứ quốc, mà Vân Ngụ Ý cũng chính là dựa vào mấy thứ này để kiếm lợi nhuận lớn --

Xuân Hoa đã đến trước thông tri cho Vân Ngụ Ý, Vân Ngụ Ý đang ở cửa sơn trang chờ Thiên Thiên, sau khi Thiên Thiên xoay người xuống ngựa, Vân Ngụ Ý liền nhanh chóng chạy lên đón, nói:“Ta cũng không khuyên người, người nếu đã quyết định, ta liền ủng hộ người, đây là ta từ trong khó phòng chọn lựa xuất ra, toàn bộ tài liệu của vương công quý tộc và bản đồ chi tiết về Cát Thấp Lý đều có trong này, còn có khách điểm ta đều cho người an bày xong người có thể yên tâm nghỉ ngơi, dọc theo đường đi đều sẽ có người tiếp ứng người, người nhưng là hãy bảo trọng!”

Thiên Thiên thân thủ ôm Vân Ngụ Ý một cái, ở bên tai nàng nói:“Hết thảy không cần nói!” Tiếp nhận bao nhỏ trong tay nàng, đặt vào trong đại bọc của chính mình, mạnh mẽ xoay người lên ngựa, nghênh ngang mà đi.

Bạn đang đọc truyện *Khi Thiên Tài Hacker Xuyên Qua* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 34: 33: Nếu Là Hắc Điểm.

Trong lòng Thiên Thiên biết, hai cái hảo đồng bạn đối đãi với nàng tâm đều là giống nhau, Vân Ngụ Ý yêu tình, trầm ổn, Mặc Diễm Nhi hi động, quyết đoán, nếu nàng muốn làm chuyện gì, hai người các nàng đều sẽ nghĩa vô phản cố trợ giúp chính mình.

Thiên Thiên một đường hướng phía bắc mà đi, ngựa một đường chạy nhanh, chỉ cảm thấy thanh âm gió vang ở bên tai vù vù, tâm cũng hoảng động theo ngựa. Hoàn hảo bình thường nàng cũng chịu khó rèn luyện, nếu đối lại là Vân Ngụ Ý cả ngày ngồi bất động như vậy, nhất định sẽ chịu không nổi lặn lội đường xa giống như vậy.

Mỗi lần Thiên Thiên chạy hết nửa canh giờ (nửa canh giờ= 1 tiếng) sẽ dừng lại nghỉ ngơi một lát, thật sự mệt không được, mong cơ hồ muốn chảy ra máu, mỗi cũng bởi vì thiếu nước mà cũng muốn nứt ra luôn rồi, nhưng vẫn không có nhìn thấy một chút dấu vết quân đội của Hiên Viên Triệt.

Từ trên trời đổ xuống một trận mưa to làm loạn bước tiến của Thiên Thiên, nàng ở trong mưa cơ hồ tìm không thấy cái gì có thể che chắn, phía trước mệnh mệnh bất ngát, chỉ có thể cười ngựa mà đi, Vân Ngụ Ý nhắc nhở lộ tuyến cũng bất tri bất giác liền đi nhầm.

“Ai u! Thật là muốn mạng, ta thật sự là trước sau vẫn là một lộ sĩ”

Thiên Thiên một thân bị ướt sũng, trong khi không biết phải làm sao thì trên trời bỗng nhiên đánh một trận sét, giống như là đánh vào đỉnh đầu, trong lòng Thiên Thiên thập phần sợ hãi, nàng sợ nhất chính là sét đánh.

Cũng may đây chỉ là một trận mưa, mưa tuy rằng lớn, nhưng không kéo dài, rất nhanh liền tạnh, ánh mặt trời chiếu lên một thân y phục bị nước mưa làm cho ướt sũng của Thiên Thiên, Thiên Thiên rung mình một cái.

“Xong rồi! Ta sẽ không phải là muốn bị cảm ỉ? Tại đây mà cảm mạo thì thật không tốt, muốn chết người a !”

ở vùng hoang vu dã ngoại, rốt cục gặp được một cái khách điểm nhỏ, Thiên Thiên giống như là gặp được cứu tinh xông đến, một cái tiểu tiểu nhị nghe được thanh âm vó ngựa, liền vội vàng đi ra đón khách.

Thiên Thiên cố hết sức từ trên lưng ngựa xuống dưới, không kịp thở đem dây cương đưa cho tiểu tiểu nhị, nói:“Hảo hảo uy ngựa của ta.....” Tiểu nhị liền tươi cười thét to, “Được a!”

Đây là một gian khách điểm không lớn, chỉ có hai tầng, vào cửa Thiên Thiên liền nhìn quanh bốn phía, chỉ có ba năm cái bàn, không có một người khách

nhân, chương quỳ nhìn thấy Thiển Thiển vào, liền vội vàng buông bàn tính trong tay tươi cười đi ra đón, hỏi: “Khách quan là muốn nghỉ trọ hay là ở trọ?”

Thiển Thiển hướng một cái ghế ngồi xuống, hữu khí vô lực nói câu, “Trước cho ta một chén canh nóng, sau đó..... nơi này của các người có cái gì ăn ngon đều đem lên một phần cho ta.....”--

Chương quỳ nhìn thấy một tiểu hài tử xinh đẹp như hoa như ngọc một mình xuất hiện tại vùng hoang vu dã ngoại này, trong lòng liền cảm thấy rất kỳ quái, không khỏi nghi ngờ liếc mắt một cái, đứng im bất động.

Thiển Thiển ngẩng đầu liếc mắt nhìn chương quỳ, nói: “Còn không nhanh một chút đi nha, người muốn ta đói chết sao a?!”

Chương quỳ vội vàng đáp ứng đi ra phía sau, Thiển Thiển nhìn chung quanh một chút, khách điểm này hẳn là chỉ có hai người vừa mới nhìn thấy kinh doanh, xem ra sinh ý rất không tốt.

Nghĩ đến ánh mắt vừa rồi của chương quỳ, Thiển Thiển lập tức liền đề cao cảnh giác, nơi này hẳn là không có sinh ý gì, vậy bọn họ lấy cái gì để kiếm tiền đây? Chẳng lẽ lại là một hắc điểm?

Nếu thật sự là hắc điểm, thì phải làm sao bây giờ? Ta một nữ tử một thân một mình.....

Bạn đang đọc truyện *Khi Thiên Tài Hacker Xuyên Qua* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 35: Đầu Choáng Váng

Nàng một mình một thân nữ tử, lại sinh bệnh, Thiển Thiển cơ hồ có chút tuyệt vọng, nghĩ đến chính mình tốt xấu gì cũng là qua chín năm sống cuộc sống cảm y ngọc thực, hiện tại lại phải ở chỗ này chịu tội, một đường đi vất vả, khiến nàng cơ hồ có một loại xúc động muốn khóc.

Lúc này chương quỳ bung lên một chén canh thịt bò nóng hổi đi qua, mùi thơm bay bốn phía.

Lực chú ý của Thiển Thiển bị hấp dẫn, quên đi một đường mệt nhọc, tiếp nhận chén canh liền ngửa đầu uống, toàn bộ lương khô trong gói đồ đều đã bị nước mưa làm ướt nên không thể ăn, bụng hiện tại đã sớm đói đến kêu lên.

Thấy tiểu nhị đã uy ngựa trở về, chương quỳ liền vội vàng phân phó hần bụng thức ăn lên cho Thiển Thiển, chỉ một lát sau, trước mặt Thiển Thiển liền bày ra năm món ăn thơm ngào ngọt.

Trong này có hạ thuốc mê gì đó hay không a?

Quên đi, quân không được nhiều như vậy, chết thì chết đi, nàng cũng không phải là chưa có chết qua!

Hiên Viên Triệt a Hiên Viên Triệt! Chờ thời điểm người nhìn thấy ta, người sẽ biết vụng trộm gạt ta rồi đi sẽ có hậu quả gì, người nhìn thấy ta vì tìm người, mà phải ăn nhiều khổ như vậy, người hẳn là sẽ rất cảm động nha!

Sau khi ăn no, Thiển Thiển liền phân phó chương quỳ, “Cho ta một gian thượng phòng, một thùng nước tắm ấm, nha, đúng rồi, nơi này của các người không có nữ nhân sao?”

Thiển Thiển thấy gương mặt chương quỳ cứng ngắc một chút, không biết hẳn nghĩ tới cái dạng chuyện xấu gì, liền nhanh chóng giải thích nói: “Ta là nói, nơi này của các người không có nữ sao? Ta như thế nào chỉ nhìn thấy người cùng một cái tiểu nhị đang bận rộn.”

Chương quỳ vừa cười vừa nói: “Đó là nhị tử của ta, thê tử của ta còn đang ở phía sau viện giặt y phục!”

Nha, nguyên lai là một nhà ba người, xem ra vừa rồi là do ta quá lo lắng --

Tiểu nhị mang theo Thiển Thiển lên lầu hai, Thiển Thiển nhìn thấy phòng bên cạnh nàng cũng có người ở, liền hỏi tiểu nhị, tiểu nhị chỉ nói là một người công tử còn trẻ tuổi.

Một hồi, Thiển Thiển liền khóa kỹ cửa, toàn thân đều ngâm ở trong thùng gỗ, hơi ấm của nước tắm đem một thân mệt nhọc của Thiển Thiển triệt để đánh mất, lúc này Thiển Thiển đột nhiên nghe được một chút động tĩnh, liền nhanh chóng cảnh giác đứng lên.

Chớ không phải là có người đang nhìn lên nàng tắm rửa đi! Thiển Thiển kích động, nếu đúng vậy, thì phải làm sao bây giờ? Tuy rằng nàng sẽ không giống nữ nhân nơi này bảo thủ như vậy, bị người nhìn liền không thể gả ra ngoài, cũng sẽ không ép người nhìn trộm nàng phải cưới nàng, nhưng là hiện tại chính mình một thân trần truồng, vạn nhất thật sự gặp phải người xấu, kia còn không phải chỉ có thể khoanh tay chịu trời sao!

Thiển Thiển dừng lại động tác múc nước, chú ý nghe động tĩnh bên ngoài, bên ngoài lại khôi phục yên tĩnh, trong lòng Thiển Thiển liền cười nhạo chính mình nghĩ thần nghi quỷ.

Sau khi tắm rửa xong, Thiên Thiên kiểm tra hành lý đồ dùng của chính mình. Thiên Thiên đã kêu tiểu nhị đến, thu thập phòng, đem y phục bản đều mang đi giặt, cấp tiền thưởng. Xong xuôi nàng đóng cửa phòng lại, nằm ở trên giường, nàng chỉ cảm thấy giường nhỏ của chính mình ở vương phủ, phù kín nhưng thiên nga so với giường nhỏ rất cứng rắn này đều muốn thoải mái hơn gấp trăm lần.

Cả đêm, Thiên Thiên mơ thấy có người truy đuổi chính mình, nhưng đôi mắt thủy chung đều không mở ra được, vẫn chưa tỉnh lại, cảm giác vô cùng khó chịu. Cả người rất nóng, thậm chí muốn vén chăn, lại cảm giác không có khí lực.

Thật vất vả đến buổi sáng ngày thứ hai, Thiên Thiên tỉnh lại chỉ cảm thấy đầu óc cháng váng.....

Bạn đang đọc truyện *Khi Thiên Tài Hacker Xuyên Qua* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 36: Nằm Mơ ?.

Thiên Thiên tỉnh lại chỉ cảm thấy đầu óc cháng váng, sau khi ngồi dậy cảm giác cũng không có chóng mặt như đêm hôm qua, đuổi đuổi thân thể một cái, cảm thấy cả người cũng có khí lực.

Nghĩ thầm, hẳn là uống qua uống canh nóng, sau lại tắm nước nóng, cảm mạo cũng không sai biệt lắm có chút tốt hơn!

Thiên Thiên đứng dậy mặc y phục vào, lại tiện tay lục lọi đồ dùng tùy thân vẫn còn, nghĩ thầm, hoàn toàn là do chính mình quá lo lắng, người ta là thành thành thật thật mở cửa làm ăn buôn bán.

Thiên Thiên vừa ra khỏi cửa, liền hướng phía dưới hô lớn, “Này, tiểu nhị! Cấp ta y phục giặt hôm qua”

Không có người trả lời, Thiên Thiên lại hô một tiếng, vẫn là không có người --

Thiên Thiên liền tự mình đi xuống lầu, nhìn trong đại sảnh không lớn này không có lấy một bóng người, chương quây còn có tiểu nhị đều không biết đã chạy đi nơi đâu, trong lòng nàng cảm thấy kỳ quái, đang chuẩn bị lên lầu, liền thấy đến từ sau viện đi ra một người.

Thiên Thiên ngây dại, người này mặc bạch y đề từ (nội y màu trắng), bên ngoài bọc sa mạn từ màu lam, nhẹ nhàng đi tới, khuôn mặt tuấn tú, ngũ quan lập thể, làn da trắng nõn, thoát nhìn là một mỹ nam tử.

Là nàng bị hoa mắt sao? Thiên Thiên lắc lắc đầu của chính mình, không phải nàng đang nằm mơ nha!

Chỉ thấy nam tử kia nhìn thấy Thiên Thiên cũng là sửng sốt, đại khái đều là đồng thời vì dung nhan mỹ lệ của đối phương làm cho kinh thán, hơn nữa tại địa phương hẻo lánh như vậy thấy được người có tướng mạo như thế cũng là cảm thấy kinh ngạc đi!

Nam nhân kia phản ứng lại trước, đối với Thiên Thiên nói: “Cô nương đêm qua ở tại khách điểm này sao?”

Thiên Thiên ngờ ngác gật gật đầu, sau khi phản ứng lại lại nhanh chóng hỏi: “Đúng rồi, người có nhìn thấy hai người kia hay không?, ta gọi bọn họ cấp ta y phục hôm qua.”

Nam nhân trả lời: “Cô nương chỉ sợ được phải tự mình đi lấy, bởi vì hai người kia đã bị ta trói lại.”

Thiên Thiên bị dọa lui về phía sau một bước, cảnh giác nhìn nam nhân, sờ bên hông một cái, không có, xong rồi, nàng không có dự đoán được sẽ có tình huống như vậy phát sinh, tiểu chùy thủ nàng vẫn để ở đầu giường rồi.

Nam nhân nhanh chóng giải thích nói: “Cô nương không cần kinh hoảng, ta cũng không ý muốn hại cô nương, không biết đêm qua cô nương nhưng là có nghe được cái gì dị thường không?, chỉ là đám tặc nhân này đang chuẩn bị hướng cô nương hành hung, nhưng bị ta phát hiện, cô nương nếu không tin, có thể theo ta đến hậu viện nhìn, hỏi một chút liền biết!”

Thiên Thiên hỏi: “Người ở phòng bên cạnh sao?”

Nam nhân gật gật đầu, chấp tay nói: “Tại hạ Bách Lí Khanh!”

Thiên Thiên nghĩ thầm, tên này thật hay, xem ra hẳn cũng không phải là người bình thường, liền cười nói: “Ta là Vu Thiên Thiên!”

Bách Lí Khanh liền mang theo Vu Thiên Thiên đi tới hậu viện, mặt chương quây kia còn có tiểu tiểu nhị đều như màu đất, co rúc ở một góc lùm bầm, nhìn thấy Thiên Thiên đến, đều đem mặt chuyển qua một bên, hoàn toàn không có thần thái tươi cười như ngày hôm qua.

Bách Lí Khanh đối với hai người quát một tiếng, nói: “Hai người các ngươi đến cùng đã làm ra bao nhiêu chuyện thương thiên hại lý rồi, còn không mau từng cái từng cái đem nói ra!”

Chương quây một bộ heo chết không sợ nước sôi, nói:“Chúng ta mới chỉ làm lần này, còn chưa có thành công! Tin hay không tùy người!”

Thiên Thiên hỏi:“Như vậy người nói lão bản nương đâu? Nàng ở nơi nào?”

Chương quây cái mũi nhất hừ,“Đó là ta lừa gạt người, nơi này chỉ có hai người chúng ta.”

Bạn đang đọc truyện *Khi Thiên Tài Hacker Xuyên Qua* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 37: Bạch Y Mỹ Nam (1).

Thiên Thiên cũng cười,“Trách không được thấy hai người các người hai một chút cũng không giống nhau, nguyên lai căn bản không phải là phụ tử, y phục của ta ở nơi nào, nhanh chút trả lại cho ta.”

Bách Lí Khanh chỉ chỉ y phục trên mặt bàn nói:“Tiểu thư muốn tìm là cái kia đi?”

Thiên Thiên nhìn lại, cười nói:“Đúng vậy đúng vậy, ta còn không biết bọn họ thế nào tàn phá y phục của ta đâu!”

“Tàn phá?” Bách Lí Khanh nhíu nhíu đầu mày, rất nhanh liền cười nói:“Bọn họ có lẽ là nhìn thấy y phục của tiểu thư chất liệu đều là thượng thừa, nên trong lòng liền nổi ác ý.”

Thiên Thiên vỗ vàng chấp tay nói:“Ngày hôm qua thật sự là may mà nhờ công tử, ta ngủ mơ màng màng, bằng không có lẽ hôm nay liền không tỉnh lại được nữa.”

Bách Lí Khanh cười nói:“Gặp chuyện bất bình rút đao tương trợ mà thôi!”

Thiên Thiên cười cười, đem y phục của chính mình ôm lấy, nói:“Ta đây trước về phòng thu thập một chút, một hồi còn phải gấp rút lên đường đâu!”

Bách Lí Khanh cười gật đầu, nói:“Cô nương xin cứ tự nhiên!”

Thiên Thiên đều đã đi tới chỗ rẽ, nhưng vẫn có thể cảm giác được Bách Lí Khanh vẫn luôn nhìn theo bóng lưng của chính mình. Trong lòng nàng cũng không thấy phân cảm. Thiên Thiên không kịp tinh tế hồi tưởng, vội vàng trở về phòng thu thập đồ dùng chuẩn bị xuất phát.

Sau khi ra khỏi phòng, xuống lầu liền thấy Bách Lí Khanh đang ngồi ở trước mặt bàn, trên bàn bày đầy đồ ăn thơm ngào ngạt, nhìn thấy Thiên Thiên đến, liền đứng lên, nói:“Cô nương mời dùng một chút đồ ăn xong hãy lên đường!”

Thiên Thiên nở nụ cười, nói:“Người còn có thể làm cơm nha?”

Bách Lí Khanh cười nói:“Từ nhỏ ta đã vân du tứ hải, nên cái gì ta cũng đều sẽ biết một chút.”

Thiên Thiên ngồi xuống, nói:“Ta đây sẽ không khách khí!” nhìn mỹ vị trước mắt nói,“Ta thật đúng là rất đói bụng a!”

Bách Lí Khanh nhìn thấy bộ dáng khả ái của Thiên Thiên, hiểu ý cười, nói:“Bất tài xin hỏi tiểu thư, thấy tiểu thư một thân trang phục vi hành, cũng không như là người bình thường, làm sao có thể một mình xuất hiện tại nơi rừng núi hoang vắng này đây?”

Thiên Thiên dùng sức đem đồ ăn trong miệng nuốt xuống, cười nói:“Nói thật cho người biết, ta là đi ra ngoài lánh nạn.” Nàng làm bộ dáng đau khổ, nói:“Phụ thân ta bức ta xuất giá, ta không đồng ý, liền trốn đi ra ngoài.....”--

Thiên Thiên ở trong lòng cười trộm, Bách Lí Khanh trước mặt sạch sẽ thành thật, lại săn sóc chu đáo, xem ra là một người tốt, chỉ là lời nói làm cho người ta cảm thấy thật dài.

Bách Lí Khanh quả nhiên đối với Thiên Thiên có hứng thú, nói:“Tiểu thư thế nhưng lại có dũng khí như vậy, bất tài thật sự là bội phục!”

Thiên Thiên lớn tiếng nói:“Ài u, ta nói người đừng một câu lại kêu tiểu thư a, ta không phải đã nói tên của ta cho người biết sao? Người có thể gọi ta Thiên Thiên.”

Bách Lí Khanh có một chút đỏ mặt, thấp giọng nói:“Không có được tiểu thư đồng ý, bất tài làm sao dám hô thẳng khuê danh của tiểu thư.....” thấy Thiên Thiên cơ hồ muốn sinh khí, liền nhanh chóng hô một tiếng:“Thiên Thiên!”

Thiên Thiên cười, ánh mắt hí thành một đường, nam nhân này hẳn là trên dưới hai mươi tuổi, nếu không có Hiên Viên Triệt, hẳn cũng là một đối tượng không sai.

Nghĩ đến Hiền Viên Triệt, trong lòng Thiển Thiển lại tràn ngập ngọt ngào.....

Bạn đang đọc truyện *Khi Thiên Tài Hacker Xuyên Qua* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 38: Bạch Y Mỹ Nam (2)

Sau khi ăn uống no đủ, Thiển Thiển liền đối với Bách Lí Khanh cáo từ, Bách Lí Khanh vội vàng nói:“Thiển Thiển..... Không biết ngày sau nhưng là còn có cơ hội gặp mặt không?”

Thiển Thiển thuận miệng cười nói:“Hữu duyên thì sẽ gặp nhau! Bye bye!”

Sau đó lưu loát xoay người lên ngựa, vung roi lên, nghênh ngang rời đi.

Bách Lí Khanh ở phía sau đứng nhìn một hồi lâu, sau đó phun ra một câu,“Hảo cho một tiểu thư tiêu sái!”

Thiển Thiển lại bắt đầu một đường chạy như điên, thời điểm dừng lại ở ven đường nghỉ ngơi, nàng liền cẩn thận nghiên cứu tấm bản đồ Vân Ngụ Ý cấp cho, đột nhiên cười nói:“Đúng rồi, ta cuối cùng cũng tính là đã đi đúng con đường nàng chỉ cho ta , xem ra lại đi thêm về phía trước mặt khoảng mười dặm, là có thể ở lại khách điểm Vân nhi đã an bài.”--

Hôm nay khí trời rất tốt, Thiển Thiển chạy đi cũng thoải mái hơn rất nhiều. Bất quá qua nửa canh giờ lộ trình, Thiển Thiển đã tới một khách điểm. Tiểu nhị vừa thấy trang phục của Thiển Thiển, liền đón đi lên, hỏi:“Xin hỏi tiểu thư có phải là Vu Thiển Thiển?”

Thiển Thiển gật đầu cười nói:“Đúng vậy, là Vân nhi phân phó các người đi!”

Tiểu nhị khom người nói:“Tiểu thư mau vào bên trong nghỉ ngơi đi, lão bản nương của chúng ta đã đợi thật lâu!” Nói xong liền giúp Thiển Thiển dẫn ngựa đi, Thiển Thiển vừa mới bước vào khách điểm, lão bản nương liền đi ra cười đón giúp Thiển Thiển cầm gói đồ, đem Thiển Thiển dẫn đến gian phòng trang nhã, một bên thân thiết nói:“Tiểu thư như thế nào lại trễ như vậy mới đến, các chủ phân phó là ngày hôm qua đâu!”

Thiển Thiển vẫy tay cười nói:“Ai u, đừng nói nữa, ta ở trên đường gặp một hồi mưa to, làm chậm trễ lộ trình, hiện tại mới đuổi tới.”

Lão bản nương đưa cho Vu Thiển Thiển một tờ giấy có chút mùi thơm, nói:“Đây là ngày hôm trước dùng bồ câu đưa tin mang tới , nói là phi thường quan trọng.”

Thiển Thiển nhanh chóng tiếp nhận tờ giấy mở ra xem, chỉ thấy mặt trên viết vài chữ,“Thập Lục quận chúa châm ngòi Cát Tháp Lý phản loạn.”

Thiển Thiển chấn động, lâm bẫm:“Thập Lục không phải đã bị giết rồi sao? Nàng làm sao có thể châm ngòi phản loạn đây?”

Lão bản nương trước sau như một biểu tình mị hoặc, cười nói:“Tình báo của các chủ cho tới bây giờ đều không có sai lầm , nói vậy trong đó hẳn là có ẩn tình khác,ngay cả triều đình cũng đều giấu diếm đâu!”

Thiển Thiển gật đầu nói là,“tin tức của Vân nhi vẫn luôn tinh chuẩn, ta sẽ không hoài nghi nàng , hiện tại mấu chốt nhất là phải nhanh chóng tìm được Hiền Viên Triệt nói cho hắn biết tin tức, ta thực sự sợ hãi, Cát Tháp Lý có thể dễ dàng liền giấu diếm được hoàng tộc như vậy, tình cảnh của Hiền Viên Triệt sẽ rất nguy hiểm !”

“Tiểu thư không nên gấp gáp, chúng ta đã chuẩn bị con ngựa chạy nhanh nhất còn có lương khô, cũng đã an bày hai cái võ sĩ bảo hộ tiểu thư trên đường đi, bảo đảm tiểu thư có thể thuận lợi đạt tới mục đích.”

Thiển Thiển nắm tay lão bản nương nói:“Thật sự là quá tốt, đa tạ người!”

Lão bản nương hàm súc nói:“Tiểu thư là tỷ muội kết bái của các chủ, tự nhiên cũng chính là chủ nhân của chúng ta, vì chủ nhân dốc sức là phải !” Vừa dứt lời, bên ngoài liền có nhân gọi lão bản nương, lão bản nương khom người liền đi ra ngoài.

Thiển Thiển vội vàng com nước xong, lại đem y phục bản thân thay đổi một phen, lão bản nương quả nhiên cẩn thận, vì nàng chuẩn bị ba bộ y phục nam trang tốt nhất cùng đồ dùng hàng ngày và một ít bạc vụn.....

Bạn đang đọc truyện *Khi Thiên Tài Hacker Xuyên Qua* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 39: Không Được Nhúc Nhích!.

Bạc ngược lại không cần dùng được , Thiên Thiên đem y phục cùng đồ dùng đều gói kỹ, sau đó liền vội vàng xuất môn .

Dưới sự bảo vệ của hai người võ sĩ có võ công cao cường, kinh nghiệm giang hồ phong phú, Thiên Thiên rất nhanh liền đuổi kịp đội ngũ của Hiên Viên Triệt , sau khi bái biệt hai võ sĩ, Thiên Thiên liền tận lực tiếp cận xe ngựa của Hiên Viên Triệt .

Thế nhưng Hiên Viên Triệt được tăng tăng lớp lớp bảo vệ, những người không có nhiệm vụ căn bản là không tiếp cận được, Thiên Thiên ở bên trong đội ngũ lại có vẻ vô cùng nhỏ bé, nên đành đành phải ở ban đêm trộm một bộ y phục binh lính thay vào, sung làm binh lính theo đội ngũ đi trước.

Đến ban đêm, thời điểm đội ngũ dừng lại đóng quân ngoài trời , Thiên Thiên bị sai khiến đi hỗ trợ dựng lều trại, lều trại vừa thô vừa nặng, khiến đôi tay trắng mềm của Thiên Thiên đều rất nhanh liền bị trầy xước, thật vất vả mới dựng xong, Thiên Thiên lại bị phân công dùng chung lều trại cùng hai mươi mấy người binh lính khác ở bên trong nghỉ ngơi.

Sau khi nằm xuống, một binh lính bên người Thiên Thiên bắt quá mới hơn mười tuổi, mi thanh mục tú , thấy Thiên Thiên, liền tò mò hỏi:“Ta giống như chưa có gặp qua người nha, người là nhập ngũ lúc nào ?”

Thiên Thiên khẽ thấp thanh âm, nói:“Ta là tân binh!”

Tổng binh ở phía sau bọn họ huy roi, quát:“Không cho nói chuyện, nhanh chóng tắt nến ngủ!”

Thiên Thiên không thể làm gì khác hơn là ngủ cùng binh lính, cũng may có khôi giáp thật dày làm bảo hộ, cũng không sợ bị người nhân cơ hội nhìn thấy. Bởi vì nơi này đã đến gần Cát Tháp Lý thị tộc, tướng quân phân phó phải luôn sẵn sàng chiến đấu, chính là thời điểm buổi tối ngủ cũng phải võ trang đầy đủ, thật sự là một cây đèn băng bó thật chắc , xem ra triều đình rất coi trọng lúc chiến tranh.

Ai, thật không biết sau khi Hiên Viên Triệt đã biết sự tình sẽ nghĩ ra sao

Thời điểm nửa đêm, Thiên Thiên thấy người khác đều đang ngủ, liền rón rén đứng lên, chuẩn bị đi tìm Hiên Viên Triệt. Ra bên ngoài lều trại, thủ vệ binh lính đang ngồi ở trên đất ôm trường thương ngủ gà ngủ gật.

Thiên Thiên có một loại xúc động muốn đi qua đá cho hấn một cước, buông lỏng như vậy, vạn nhất địch nhân nhân cơ hội vậy công, Hiên Viên Triệt không phải sẽ lâm vào tình huống nguy hiểm sao?

Nhưng nghĩ lại, người hấn là nhanh chóng ngủ say đi, như vậy nàng mới có thể lặng yên không một tiếng động đi tiếp cận nam nhân của nàng.

Thiên Thiên nhẹ nhàng bước ra khỏi cửa, chân dẫm lên cát trên nền đất mềm mại, phát ra tiếng vang, đất đai nơi này không sai biệt lắm đều đã bị sa mạc hóa , đáng thương thấp lùc quận chúa, thế nhưng phải ở nơi chìm còn không thêm đến sinh sống lâu như vậy, cũng thật sự là làm khó nàng --

Đột nhiên từ phía sau Thiên Thiên nhảy ra một người, lớn tiếng kêu lên:“Không được nhúc nhích!”

Thiên Thiên nhanh chóng đứng thẳng bất động ở nơi đó, nghiêng đầu nhìn người đang cầm thương chỉ vào nàng cười cười, không đợi hấn đặt câu hỏi, trước hết nói:“Hắc hắc, buổi tối ngủ không được, nên đi ra ngoài tản bộ một chút.....” Nghĩ nghĩ, lời này thật sự là rất khả nghi , cơ bắp trên mặt người kia đều nhanh chóng muốn nhăn thành một đoàn , lớn tiếng quát:“Ta không có gặp qua người, người đến cùng là người nào!”

Thiên Thiên lại nhanh chóng sửa miệng, “Ta là tân binh, ta muốn đi tiểu !” nhanh chóng cười cười, liền xoay người muốn chạy trốn, nhưng xem chừng hấn chắc là sẽ không từ bỏ ý đồ .

Thiên Thiên nhìn thấy hấn ước chừng khoảng ba mươi tuổi, mặc trang phục đại binh , nhiều lắm cũng chính là một người trung đội trưởng.....

Bạn đang đọc truyện *Khi Thiên Tài Hacker Xuyên Qua* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 40: Kinh Hồn Bạt Vía.

Nghĩ thầm người này có phải hay không muốn vội vã tạo công lập nghiệp thăng quan phát tài, cho nên liền nhìn chăm chăm chính mình , nói không chừng hấn còn ước gì trong đội ngũ này nhiều ra vài cái gian tế đâu!

Quả nhiên, đại binh cười nói:“Ta thấy người lắm la lắm lét , nhất định là gian tế, nói! Là ai phái người tới được!”

Thiên Thiên nghĩ thầm, xong rồi, nam nhân này cường tráng như vậy nàng thế nào có thể đánh thắng được, linh cơ vừa động, từ trong túi lấy ra một thỏi bạc vụn đưa qua, nói:“Đại ca, xin thương xót, ta muốn đi phương tiện, ngài cấp phóng cái đường đi!”

Đại binh quả nhiên thấy được bạc liên cười mỉa mắt, từ trong tay của Thiển Thiển tiếp bạc. Thiển Thiển muốn nhân cơ hội rời đi, đại binh lại quát nạt, “Ngươi đến cùng là người nào, tới nơi này muốn làm gì?”

Thiển Thiển ăn ngay nói thật, “Ta đến tìm vương gia, ta có chuyện trọng yếu muốn nói cho hần.”

Lời vừa ra khỏi miệng nàng liền hối hận, này không phải chính là đưa dê vào miệng cọp sao? Quả nhiên đại binh cảm thấy vô cùng hứng thú hỏi: “Có chuyện trọng yếu, nói cho ta nghe một chút!”

Thiển Thiển làm bộ như thoải mái cười nói: “Ngạch..... Kỳ thật cũng không có cái gì quan trọng, bất quá là muốn nhìn thấy tư thế oai hùng của vương gia, muốn nói cho hần biết ta là ngưỡng mộ vương gia thật lâu.”

Đại binh cười nhạo trên dưới đánh giá đáng người nhỏ bé của Thiển Thiển, khinh miệt cười nói: “Liên ngươi! Vừa thấy bộ dạng này của ngươi, ra trận giết địch sợ là ngươi sẽ sợ tới mức tiểu ra quần, còn nghĩ muốn gặp đến vương gia để lọt vào mắt xanh của hần, ta nhìn ngươi so với năm mơ không sai biệt lắm!”

Thiển Thiển còn muốn rời đi, đại binh liền đem Thiển Thiển hướng vào trong lều trại đẩy một cái, nói: “Nhanh chóng trở về nghỉ ngơi, nếu lại để ta nhìn thấy ngươi mờ mờ ám ám, liền chó trách ta không khách khí!”

Thiển Thiển bất đắc dĩ, chỉ phải một lần nữa trở lại trong lều trại, một đêm này trôi qua vô cùng lâu, tuy rằng chỗ nằm của một người có ước chừng khoảng một thước, nhưng là hai cái tiểu binh oa nhi bên cạnh không ngừng xoay người, một hồi chân liền đặt tại trên đùi của Thiển Thiển, khiến Vu Thiển Thiển thẳng đến muốn kêu phi lễ.

Lại nhìn một người khác, ngủ đến nước miếng chảy ròng ròng, một bộ khuôn mặt tươi cười thô tục, tuy rằng là hần nhắm mắt, nhưng Thiển Thiển vẫn là kinh hồn bạt vía.

Vài lần Thiển Thiển đều ngồi dậy, nghĩ muốn đi ra ngoài nhưng sợ lại đụng người vừa rồi, liền lại không đi, bất đắc dĩ không thể làm gì khác là nằm xuống ngủ.

Ai, Hiên Viên Triệt a Hiên Viên Triệt, ngươi hiện tại đang làm cái gì đây?--

Lúc này Hiên Viên Triệt đang ở trong đại trường của chính mình vui đầu đọc sách, phía sau hần treo một tấm bản đồ, mặt trên bị Hiên Viên Triệt vẽ rất nhiều, có vị trí hiện tại của bọn họ, địa điểm cung ứng lương thảo gần nhất, địa phương tập trung hỏa lực của địch nhân, địa phương yếu kém, ...

Một người có dáng vẻ tướng quân bung đến một chén nước trà cùng một ít điểm tâm tinh xảo, cười nói: “Vương gia, đêm đã khuya, ngài dùng một ít điểm tâm, sau đó nghỉ ngơi một chút đi!”

Hiên Viên Triệt hỏi: “Hiện tại cách Cát Tháp Lý còn mấy ngày lộ trình?”

Tướng quân cung kính đáp: “Hồi bẩm vương gia, chúng ta cách Cát Tháp Lý chỉ còn lại không đến ba ngày lộ trình.”

Hiên Viên Triệt tính toán ngày xuất phát, đã là ngày thứ mười tám, đại đội nhân mã đã sớm mệt mỏi không chịu nổi, liền phân phó nói: “Truyền mệnh lệnh của ta, từ hôm nay trở đi một ngày một đêm sẽ nghỉ ngơi một ngày một đêm, để bọn lính nghỉ ngơi dưỡng sức, tùy thời chuẩn bị nghênh chiến!”

Bạn đang đọc truyện *Khi Thiên Tài Hacker Xuyên Qua* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 41: Không Thích Hợp A.

Tướng quân cúi đầu đáp lời, sau đó liền lui ra ngoài.

Hiên Viên Triệt nhìn thoáng qua đồ ăn trước mắt, nghĩ tới Thiển Thiển thường xuyên làm cho hần một ít đồ ăn hoa dạng, liền không có khẩu vị. Dứt khoát đứng lên nhìn xem bản đồ treo ở phía sau, dùng bút lông ở tại địa phương bản doanh của địch nhân vẽ một vòng tròn.

Mấy ngày nay hần vẫn luôn phái người âm thầm tra xét, ở nơi hoang vu này, Cát Tháp Lý vẫn luôn đều là thiếu hụt binh tướng, vậy là lực lượng thần kỳ gì mà có thể trong vòng ba ngày liên đại phá tinh binh đóng ở biên cương?, thật sự là nghĩ mãi không ra.

Duy nhất có thể xác định là, sau lưng trận đánh thắng này của Cát Tháp Lý thị tộc nhất định có rất nhiều bí mật.

Thời điểm trời sắp sáng, Hiên Viên Triệt mới chợp mắt một lúc, không đến hai cái canh giờ, quân đội liền chờ xuất phát.

Người có bộ dáng tổng binh đi vào trong doanh trường của vương gia, nói: “Vương gia, trước đó vài ngày người kêu thuộc hạ tra xét nguyên nhân toàn quân ta bị diệt, thuộc hạ đã tra được.”

Hiên Viên Triệt tinh thần tỉnh táo, đứng lên nói: “Là nguyên nhân gì?”

Tổng binh mặt lộ vẻ khó xử, nói: “Thuộc hạ tra xét thi thể còn chưa bị Cát Thập Lý kịp thiêu hủy của quân ta, phát hiện bọn họ đều kịch độc rất nặng, loại độc này vô cùng kỳ lạ, cơ hồ là vô sắc vô vị, nhưng lại có thể giết người vô hình, thuộc hạ tòng quân hai mươi năm, cho tới bây giờ còn chưa có nhìn thấy qua chuyện như vậy.”

Hiên Viên Triệt trầm mặc một lát, nói: “Nơi này của chúng ta có gian tế!” Nói xong hắn liền đi qua đi lại.

Tổng binh cũng gật đầu nói: “Đúng vậy, có thể ở dưới mí mắt hạ độc, bỗng chốc độc chết nhiều binh lính như vậy, hơn nữa còn có thể phong tỏa tin tức, xem ra người của chúng ta là bị bọn họ mua chuộc không thể nghi ngờ.”

Hiên Viên Triệt nói: “Hơn nữa, gian tế bị mua chuộc không chỉ có một người, bọn họ hẳn là có lên kế hoạch một đám người.” Sau khi hắn dừng chân liền nói: “Truyền lệnh xuống, nếu gặp người khả nghi, tình nguyện giết sai một ngàn cũng không thể lưu lại một cái tai họa ngầm!”

Tổng binh trả lời, liền lui ra.

Hiên Viên Triệt lo lắng trùng trùng, xem ra trận đánh này là càng ngày càng khó đánh.

Thiên Thiên.....--

Thiên Thiên bị phân phó khiêng đại kỳ, đại kỳ này ít nhất cũng nặng tới năm cân, những người này, chỉ biết khi dễ Thiên Thiên là người mới tới. Thiên Thiên vô cùng không tình nguyện đi đến giữa đội ngũ, khiêng đại kỳ, đau nhức quá, nàng không thể làm gì khác đành phải đổi chỗ khiêng, cũng may trang phục coi như rắn chắc, bả vai còn không đến mức bị trầy xước ra máu.

Thiên Thiên không được nhìn được phía trước, đội ngũ rất dài cơ hồ không nhìn thấy điểm cuối, Hiên Viên Triệt ngay tại phía trước, nhưng là nàng phải tiếp cận hắn thế nào đây?

Đến thời điểm ăn cơm, Thiên Thiên bưng một cái bát, thừa dịp bọn lính đang cướp cơm hỗn loạn thành một đoạn, nàng liền lẹ làng chạy ra, chậm rãi muốn tiếp cận doanh trưởng của vương gia.

Rất xa liền thấy Hiên Viên Triệt đứng ở cửa doanh trưởng, giống như có chút ưu thương nhìn sắc trời, Thiên Thiên vui sướng chạy tới, quên che giấu chính mình, hưng phấn hướng tới chỗ Hiên Viên Triệt chạy đi.

Nàng hành động khác thường rất nhanh liền hấp dẫn đại binh đem qua bắt nàng chú ý, thân thủ nhanh chóng một lần nữa bắt lấy Thiên Thiên, nói: “Ta đã sớm nhìn ra ngươi không thích hợp! Nguyên lai ngươi chính là gian tế nha, nói, ngươi có phải muốn mưu hại vương gia hay không!”

Bạn đang đọc truyện *Khi Thiên Tài Hacker Xuyên Qua* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 42: Mạng Ta Xong Rồi.

Thiên Thiên điên cuồng gầy dựa, cơ hồ muốn hét ra tiếng, đại binh sợ chuyện còn chưa có tra rõ ràng đã làm loạn lên, liền cuống quýt đem miệng nàng bịt lại.

Thiên Thiên kêu trời trời không thấu kêu đất đất không linh, trơ mắt nhìn Hiên Viên Triệt trở lại trong doanh trưởng.

Sau khi tỉnh táo lại Thiên Thiên phẫn nộ nhìn binh lính đang chế trụ nàng, đại binh không nói lời gì liền đã lấy sợi dây thừng trói nàng lại, sau đó lôi đến một địa phương hẻo lánh, ngoài ra có mấy cái thủ hạ của hắn cũng cùng theo đi qua--

Đại binh đem nàng hướng trên đất đầy gãi, giờ trường thương trong tay, quát: “Nói! Ngươi có phải gian tế Cát Thập Lý phái tới hay không! Nếu không nói ta liền đem ngươi giao cho tổng binh, đến lúc đó ngươi nhưng là chết chắc rồi!”

Thiên Thiên vì thiếu chút nữa là có thể chạy tới trước mặt Hiên Viên Triệt, đều là nam nhân này ở giữa gây khó dễ, nên nàng tức giận nói: “Lão nương là cô nãi nãi ngươi, ngươi tốt nhất nhanh chóng đem ta thả ra, bằng ngươi sẽ không có quả tốt mà ăn!”

Đại binh cùng thủ hạ của hắn liếc nhìn nhau một cái, đều cảm thấy thập phần kỳ quái, dĩ nhiên lại là một nữ nhân.

Đại binh tùy tay chỉ một cái tiểu binh, tiểu binh liền nhanh chóng chạy tới một phen xóc mũ giáp của Thiên Thiên lên, một đầu tóc đen liền rơi xuống, bộ dáng động lòng người của Thiên Thiên bày ra trước mặt mấy nam nhân

Trong lòng Thiên Thiên thầm kêu không tốt, thế nào nàng lại thiếu kiên nhẫn như vậy đâu, để người nhận ra thân phận, sao có thể như vậy được

Đại binh vỗ vỗ tay, vài người đều từ trong kinh ngạc phản ứng lại, đại binh cười tiến đến trước mặt Thiên Thiên, đùa giỡn muốn khảy cằm nàng,

nói:“Tiểu nương tử, ngươi tại sao lại đến nơi này, là muốn làm gì đây?”

Thiên Thiên chán ghét quay mặt qua chỗ khác, tận lực không nhìn đại binh tai to mắt lớn này, nói chuyện còn mang theo một cổ vị tội dầy đặc. Đại binh cũng không tức giận, lắc lắc cái móng chuyển tới trước mặt Thiên Thiên nói:“Tiểu nương tử, không bằng ngươi đi theo ta đi, ta bảo đảm ngươi một bước lên mây!”

Thiên Thiên phẫn nộ phun ra một ngụm nước ở trên mặt của hắn, mắng:“Cầu vật, cóc ghè còn muốn ăn thiên nga thịt! Ngươi tốt nhất thả ta ra, bằng không ngươi chờ cả nhà chết đi!”

Nói xong vẫn là thập phần chột dạ, người khác đều tụ ở cùng nhau ăn cơm, phụ cận nơi này chỉ có vài người như hồ rình mỗi nhìn chính mình như vậy, bọn họ thật rõ ràng đã nổi lên ác ý, vạn nhất bọn họ chặn miệng mình..... Thiên Thiên không dám suy nghĩ tiếp.

Đại binh bị Thiên Thiên phun một ngụm nước miếng, quả nhiên then quá thành giận, phản thủ cấp Thiên Thiên một cái bạt tai, mắng:“Thối **, rượu mời không uống lại thích uống rượu phạt! Ngươi tới! Đem nàng cho ta lột, các huynh đệ ai cũng có phần!”

Trong nháy mắt nước mắt Thiên Thiên trào ra, giấy dựa muốn đứng lên đào tẩu, nhưng nàng làm sao có thể là đối thủ của là bọn người như hồ lang này, Thiên Thiên cơ hồ muốn khóc rống lên tiếng, đại binh bận phân phó nói:“Nhanh chút đem miệng con quỷ nhỏ này cấp chặn lại, sau khi xong việc sẽ giết nàng, nếu có người hỏi đến, liền nói là giết chết một cái gian tặc!”

Đám tiểu binh mặt mày hơn hờ hướng Thiên Thiên ép tới, Thiên Thiên không ngừng lui về sau, nghĩ rằng, chẳng lẽ ta xuyên không qua đây lại chỉ vì cấp vài người dạng cầu này vũ nhục sau đó giết chết?

Miệng Thiên Thiên bị bịt chặt, Thiên Thiên cơ hồ muốn tuyệt vọng.....

Bạn đang đọc truyện *Khi Thiên Tài Hacker Xuyên Qua* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 43: Hắc Vu Hãm Ta.

Miệng Thiên Thiên bị bịt chặt, Thiên Thiên cơ hồ muốn tuyệt vọng, nhắm hai mắt lại, mạng ta xong rồi!

Đang ở lúc này, một người có bộ dáng tổng binh xuất hiện tại trước mặt bọn họ, lớn tiếng quát:“Các ngươi đang làm cái gì thế? Sao lại ồn ào như vậy!”

Đám tiểu binh nhanh chóng dừng xâm phạm đối với Thiên Thiên, vài người còn nhanh chóng vây quanh Thiên Thiên, chặn tầm mắt của tổng binh, đại binh cười xoay người chạy đi qua, nói:“Đại nhân, chúng tiểu nhân đang ở trong này tán gẫu một chút!”

Tổng binh đá cho hắn một cái nói,“Ngươi thật đủ nhàm chán! Vậy đi dọn lều trại cho ta, coi chừng thù hạ của ngươi, không cần chọc phiền toái cho ta!”

Đại binh cúi đầu khom lưng vội vàng nói ân, trên mặt đã chảy ra mồ hôi.

Thiên Thiên bị những người này che ở trước mặt, nhìn không tới bộ dáng của tổng binh, nhưng là nghe thanh âm của hắn còn có trình độ sợ hãi của những người này, liền đoán ra hắn không phải là người bình thường, vội vàng hoạt động thân mình, ra sức phát ra tiếng kêu cứu mong manh.

Bỏ lỡ thôn này, phía trước liền một mảnh tĩnh mịch, bản năng sinh tồn của Thiên Thiên phát huy mạnh mẽ

Tổng binh cảm giác được kỳ quái, nhìn nhìn vài cái tiểu binh, quát:“sau lưng các ngươi đang ẩn dấu cái gì?”

Đại binh sợ tới mức sắc mặt như tro tàn, vội vàng vội cười nói:“Không có gì! Đại nhân.” Cuồng quít từ trong túi lấy ra bạc vụn hôm qua Thiên Thiên cho hắn hai tay đưa cho tổng binh --

Tổng binh liếc mắt nhìn bạc, lại nhìn đại binh, thoáng mang theo ý cười nói:“Hừ hừ, ngươi là cái gì ý tứ a?”

Đại binh cười cơ bắp trên mặt đều muốn chen chúc tại một chỗ, nói:“Không có gì, thấy đại nhân suốt ngày bận rộn, muốn dâng lên một chút tâm ý, đại nhân thỉnh xin vui lòng nhận cho!”

Tổng binh cười ha ha đứng lên, nhưng không có đưa tay tiếp bạc, đại binh đành phải ở một bên cười làm lành, tay tổng binh đột nhiên đem bạc trong tay đại binh đánh rơi trên đất, mắng:“Ngươi mẹ nó sớm không có chuyện muộn không có chuyện, cố tình lại muốn vào lúc này! Nói! Người phía sau các ngươi có phải là gian tặc hay không?”

Đại binh nhanh chóng chuyển sang vẻ mặt kinh sợ, lắc đầu nói:“Không thể nào có chuyện a! Đại nhân minh xét!” Nói xong liền quỳ xuống, hướng vài cái tiểu binh quát:“đồ ranh con còn không mau quỳ xuống đến!”

Đám tiểu binh theo lời đều bùm bùm quỳ , đầu Thiển Thiển liền nhô ra.

Tổng binh đi qua, cẩn thận đánh giá Thiển Thiển, vẻ mặt nàng rung rung, tóc lộn xộn , miệng bị vải bị chặt , nhưng nhìn mặt mũi cùng làn da nhẵn nhụi như vậy, cũng biết là một trân châu.

Tổng binh không khỏi vươn tay kéo miếng vải trên miệng Thiển Thiển xuống, sau khi vải bị lấy xuống, Thiển Thiển thở phào một hơi, hàm chứa lệ đối tổng binh nói:“Đại nhân cứu ta! Mấy người này muốn đối với ta thì bạo!”

Đại binh vừa nghe, cuống quýt giải thích nói:“Đại nhân! Không thể nào, con quý nhỏ này lật lọng vu hãm chúng ta. Đại nhân! Nàng một nữ nhân lẫn vào trong doanh trại của chúng ta, ta xem nàng bộ dạng khả nghi mới buộc lại đến hỏi.”

Tổng binh quay đầu lại xem đại binh, nói:“Nha? Vậy người hỏi ra được cái gì rồi ?”

Đại binh cười gian một tiếng, chỉ vào Thiển Thiển nói:“Nữ nhân này hơn phân nửa chính là gian tế của Cát Thập Lý!”

Thiển Thiển không ngừng lắc đầu.....

Bạn đang đọc truyện *Khi Thiên Tài Hacker Xuyên Qua* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 44: Hắc Vu Hãm (Vu Cáo Hãm Hại) Ta

Miệng của Thiển Thiển bị chặn lại, Thiển Thiển cơ hồ muốn tuyệt vọng, nhắm hai mắt lại, mạng ta xong rồi!

Ngay vào lúc này, một người có bộ dáng là Tổng binh xuất hiện ở trước mặt bọn họ, lớn tiếng quát: "Đám ranh con các ngươi đang làm gì đó? Tại sao lại cãi nhau âm ỉ như vậy!"

Nhóm người tiểu binh khản trương dừng lại hành động xâm phạm đối với Thiển Thiển, vài người nhanh chóng vây quanh Thiển Thiển, chặn tầm mắt Tổng binh, đại binh cười khom lưng chạy tới, nói: "Đại nhân, chúng tiểu nhân ở trong này tán gẫu thôi ạ!"

Tổng binh đưa chân đá hắc một cái: "Ngươi là rồi rãnh nhảm chán đi! Vậy thì đi dọn lều trại cho ta, xem kỹ thủ hạ của ngươi, không được rước loạn đến cho ta!"

Đại binh cúi đầu khom lưng vội vàng nói vâng, trên mặt đã rịn ra mồ hôi.

Thiển Thiển bị những người này chặn ở trước mặt, nhìn không tới bộ dáng Tổng binh, nhưng mà nghe giọng nói của hắc còn có trình độ những người này sợ hãi hắc, thì suy đoán ra hắc không phải người thường, vội vàng di chuyển người, ra sức phát tiếng kêu cứu yếu ớt.

Bỏ lỡ cái này, phía trước liền một mảnh tĩnh mịch rồi, bản năng cầu sinh kích phát Thiển Thiển.

Tổng binh cảm giác được kỳ quái, nhìn nhìn mấy tên lính quèn này, quát: "Sau lưng các ngươi đều giấu cái gì?"

Đại binh sợ tới mức sắc mặt như tro tàn, vội vàng cười theo nói: "Không có gì! Đại nhân." Cuống quýt từ trong túi tiền lấy ra ít bạc vụn mà ngày hôm qua Thiển Thiển cho hắc hai tay dâng lên cho Tổng binh - -

Tổng binh liếc mắt nhìn xem bạc, lại nhìn một chút đại binh, hơi mang theo cười nói: "Hừ hừ, người là có ý gì a?"

Đại binh cười bấp thụp trên mặt đều phải chen chúc tại một chỗ rồi, nói: "Không có gì, thấy đại nhân suốt ngày bận rộn, muốn dâng lên một chút tâm ý, đại nhân xin vui lòng nhận đi!"

Tổng binh cười lên ha hả, nhưng không có vươn tay nhận bạc, đại binh đành phải cũng ở một bên cười làm lành, đột nhiên Tổng binh vươn tay đem bạc ở trong tay đại binh đánh ở trên mặt đất, mắng: "Mẹ nó sớm không đưa trễ không đưa, lại cứ muốn đuổi ở phía sau! Nói! Người đứng phía sau các ngươi có phải gian tế hay không?"

Đại binh nhanh chóng chuyển biến thành một bộ hết sức lo sợ, lắc đầu nói: "Không có chuyện đó a! Đại nhân minh xét (nắm rõ)!" Nói xong cũng quỳ xuống, hướng mấy cái tiểu binh quát: "Đám ranh con còn không mau quỳ xuống!"

Nhóm người Tiểu binh theo lời đều đã bùm bùm quỳ, đầu của Thiển Thiển liền xông ra.

Tổng binh đi tới, đánh giá cẩn thận Thiển Thiển, nàng thần tình rung rung, tóc loạn tào tào, miệng bị mảnh vải chặn lại, nhưng chỉ xem ánh mắt cái mũi còn có da nhẵn nhụi như vậy, cũng biết là một người làm mê mẩn nhân gian.

Tổng binh không khỏi vươn tay ra bóc xuống vài rách trong miệng của Thiển Thiển, sau khi vài bị lấy xuống, Thiển Thiển dài thở ra một hơi, nén lệ nói với Tổng binh: "Đại nhân cứu ta! Mấy người này muốn đổi với ta thì bạo (....)!"

Đại binh vừa nghe, cuống quýt giải thích nói: "Đại nhân! Không phải, con quỷ nhỏ này lật lọng vu hãm chúng ta. Đại nhân! Nàng một nữ nhân lẫn vào quân đội của chúng ta, ta xem bộ dạng nàng khả nghi mới trói lại đến thẩm tra."

Tổng binh quay đầu lại nhìn xem đại binh, nói: "Nha? Vậy người hỏi xảy ra chuyện gì?"

Đại binh cười gian một tiếng, chỉ vào Thiển Thiển nói: "Nữ nhân này hơn phân nửa liền là gian tế của Cát Thập Lý!"

Thiển Thiển không ngừng lắc đầu...

Bạn đang đọc truyện *Khi Thiên Tài Hacker Xuyên Qua* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 45: Không Phải Gian Tế

Thiển Thiển không ngừng lắc đầu, nói: "Ta không phải, hấn vu hãm ta, thỉnh đại nhân làm chủ cho ta a!"

"Người nói người không phải gian tế, như thế tại sao phải lẫn vào doanh trường của Vương gia, tới cùng cần làm chuyện gì?" Đại binh lại hướng Tổng binh dập đầu một cái, nói: "Bảo cáo đại nhân, đêm qua thuộc hạ liền phát hiện người này lén lút vụng trộm, bị thuộc hạ đương trường bắt được, thuộc hạ xem dáng người nàng thấp bé, lại không có thân thủ gì, liền nhất thời sơ suất, ai biết hôm nay lại bị thuộc hạ bắt được, đang muốn trừng phạt thoáng một chút, đại nhân đã hỏi han tới."

Thiển Thiển rướn cổ lên, không ngừng lắc đầu, ánh mắt thống khổ, tay chân đều đã bị trói chặt rồi, không thể động đậy, chỉ có không ngừng thỉnh cầu Tổng binh: "Hấn nói không phải sự thật, ta đối Vương gia không có nửa điểm ý xấu, ta cũng không có thương hại bất luận kẻ nào, đại nhân ngàn vạn không nên tin lời nói của một bên của hấn!"

Đại binh gấp tâm tình Thiển Thiển đại loạn càng thêm đắc ý, nói: "Đại nhân nếu như không tin, đại nhân có thể hỏi một chút thủ hạ của thuộc hạ."

Tổng binh sốt ruột khoát tay nói: "Được rồi, cũng không muốn ầm ĩ! Những người này đều đã là thủ hạ của người, người nói cái gì bọn hấn đương nhiên đi theo nói cái gì rồi, người còn muốn lừa gạt ta? Rầm chó!" - -

Thiển Thiển cao hứng nói nói: "Đại nhân anh minh, không biết đại nhân làm sao xưng hô, tương lai ta nhất định sẽ báo đáp thật tốt!"

Tổng binh trái lại đối Thiển Thiển nói: "Ta xem người cũng không giống là người tốt lành gì, hôm nay nếu người không nói rõ ràng vì cái gì lẫn vào đến trong đội ngũ, ta liền coi người là làm gian tế tới làm đi, Vương gia có mệnh, tình nguyện giết lắm 1000, tuyệt không phóng đi một cái."

Thiển Thiển đành phải lắc đầu, "Ta đúng là tìm đến Vương gia đây, nhưng ta thề tuyệt đối không phải gian tế!"

Tổng binh nói: "Cái này kì quái, người tìm Vương gia tới cùng có chuyện gì?"

Thiển Thiển đánh giá cẩn thận cách ăn mặc của người này, còn có những người đó đối hấn e ngại như vậy, nghĩ thầm, rằng, hấn ở trong đội ngũ này thân phận cũng không thấp đi, không bằng thì thông qua hấn tới gặp đến Hiên Viên Triệt.

Liền nói: "Đại nhân, ta gọi là Vu Thiển Thiển, trên thân ta có một khối ngọc bội, thỉnh cầu đại nhân chuyển giao cho Vương gia, Vương gia vừa nhìn thấy cái ngọc bội này, liền biết ta là người như thế nào rồi."

Tổng binh nửa tin nửa ngờ, cầm lấy bên người bội đao gợn tay chém xuống đem dây thừng trên cổ tay cổ chân Thiển Thiển cắt mất, Thiển Thiển chỉ cảm thấy đao pháp của đại nhân này như thần, cổ tay nháy mắt liền nói lỏng, thân thủ hoạt động một lần.

Đứng lên chấp tay nói với Tổng binh: "Đa tạ Đại nhân cứu giúp!" Sau đó từ bên hông lấy ra ngọc bội, hai tay giao cho đại nhân, cũng hỏi: "Xin hỏi đại nhân làm sao xưng hô?"

Tổng binh nói: "Người liền gọi ta là Thiệu Tổng binh là được rồi."

Thiển Thiển vui mừng nghĩ được, thì ra hấn là Tổng binh, như vậy thì có thể tùy ý ra vào doanh trường của Vương gia rồi, quả nhiên là cố tìm đường sống trong chỗ chết.

Tổng binh quan sát một phen ngọc bội kia, chỉ thấy ánh sáng màu bóng đẹp, xúc tua ấm lên, là một khối ngọc tốt. Nhìn nhìn Thiển Thiển, xoay người rồi đi rồi. Mấy người Đại binh đuổi theo sát theo sau Thiệu Tổng binh.

Lưu lại Thiển Thiển một người tại chỗ, Thiển Thiển nhớ tới hình ảnh vừa mới kinh tâm động phách, nhất thời cảm thấy được tứ cố vô thân, rất không dễ

dàng tròn non lợi xuôi đi tới cạnh người, lại thiếu chút nữa gặp bất hạnh.

Bạn đang đọc truyện *Khi Thiên Tài Hacker Xuyên Qua* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 46: Chỉ Sợ Vạn Nhất.

Hiên Viên Triệt a Hiên Viên Triệt, ta đối với người chân thành thâm tình như vậy, người có thể cảm giác được không?

Đại binh thấy đã đi rất xa Thiển Thiển, trong lòng liền vô cùng sợ hãi sau khi tổng binh thật sự đem mảnh ngọc bội đưa cho vương gia, chính mình sẽ gặp phải hậu quả. Liền vội vàng hướng tổng binh nói:“Đại nhân, ngọc bội này không thể cứ như vậy giao cho vương gia nha!”

Thiệu tổng binh hừ một cái, nói:“Ta còn phải cần người dạy sao?”

Đại binh cười cười, khom thắt lưng đi theo tổng binh đi, ghé vào lỗ tai hắc nhỏ giọng nói:“Ta xem nữ nhân kia giống một cái yêu nữ, cho dù nàng không phải gian tế, nhưng lại một mình tìm đến vương gia, thì có thể có chuyện gì tốt được sao?”

Thiệu tổng binh cười nói:“Tiểu tử người, là sợ sau khi cô nương này nhìn thấy vương gia sẽ không buông tha cho người đi!”

Đại binh cũng cười nói:“Tiểu nhân sống chết thì tính là cái gì, quan trọng là danh dự của vương gia. Đại nhân ngài ngắm lại xem, vương gia đang hành quân đánh giặc, bên người lại mang theo một nữ nhân, việc này nếu truyền ra ngoài, các tướng sĩ sẽ nghĩ sao, đặc biệt còn là một nữ nhân xinh đẹp như vậy, nếu trận đánh thắng thì thôi, còn nếu không, này vạn nhất.....”

“Không có vạn nhất! Tiểu tử người không cần ăn phân nữa, nói loạn thú vị lắm! Cũng không sợ phạm vào huy kỵ!”

“dạ dạ dạ! Đại nhân giáo huấn là phải, nhưng tiểu nhân càng là vì danh dự và an toàn của đại nhân mà suy nghĩ, đại nhân vì quốc gia chinh chiến hơn hai mươi năm, trăm ngàn lần không cần vì một tiểu nha đầu lừa đảo mà chôn vùi tiền đồ a!”

Tổng binh khoát tay chặn lại, đại binh liền biết điều ly khai, lời nên nói đều đã nói xong rồi, hắc cảm thấy mỹ mãn. Về phần Thiệu tổng binh, hắc không phải không biết quan hệ lợi hại của chuyện này.

Xem ra khối ngọc bội này cùng Thiển Thiển vẫn là củ khoai lang nóng bỏng tay. Tổng binh nghĩ thầm.

Thiển Thiển một mình ở tại chỗ chờ đợi thật lâu, không thấy tổng binh trở về, sau khi đau nhức trên người từ từ khôi phục lại, nàng càng nghĩ càng cảm thấy không thích hợp.

Thời điểm tổng binh rời đi cũng không có cấp chính mình một cái cam đoan gì, mà là ý vị thâm trường nhìn chính mình liếc mắt một cái, ngay sau đó vài cái binh lính đáng chết kia cũng đi theo phía sau hắc, hơn nữa vừa mới nghe lời nói cùng cử chỉ của bọn hắc, hai bên trong lúc đó cũng chẳng phải rất xa lạ, vạn nhất.....

Thiển Thiển tỉnh ngộ ra, không được, nàng không thể ở trong này chờ đợi vô ích, Thiển Thiển mới chuẩn bị rời đi chỗ đất trống này, chợt nghe thấy phụ cận tựa hồ có tiếng bước chân ồn ào dồn dập, nghĩ thầm không tốt --

Nhanh chóng chạy nhanh đến một địa phương tương đối bí ẩn, quả nhiên nhìn thấy cái tổng binh kia mang theo kia một nhóm người vội vàng chạy tới, nhìn chung quanh.

Thiển Thiển đang do dự có muốn từ trong bụi cây này đi ra ngoài hay không, thì nghe thấy cái tổng binh kia hỗn hển tát đại binh một cái bạt tai, mắng:“một đám người, mà ngay cả một người đều nhìn không tốt!”

Thiển Thiển hiểu được, trong lòng nghĩ mà sợ, may mắn chính mình phản ứng nhanh, bằng không thật sự là mới ra hang hồ lại vào hang sói. Thiển Thiển trốn ở chỗ này, ngay cả thở mạnh cũng không dám, thẳng đến khi bọn họ toàn bộ đều rút đi, Thiển Thiển mới đi ra.

Nhặt lên mũ giáp vừa mới rơi trên mặt đất, nhanh chóng đem tóc buộc lại đội mũ giáp lên. Lại nắm lấy một phen tro bụi trên mặt đất dùng hai tay bôi đen, ở trên mặt cũng lau mạnh vài cái.

Che khuất dung mạo vốn có của chính mình!

Cũng may tất cả mọi người đều mặc quân trang áo giáp.....

Bạn đang đọc truyện *Khi Thiên Tài Hacker Xuyên Qua* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 47: Thiếu Một Người.

Nơi này lại không hề thiếu oa nhi binh lính cùng bản thân cao không sai biệt lắm, trốn ở trong đó, vẫn là không quá dễ dàng bị phát hiện.

Thiên Thiên không dám lại tin tưởng gì vào ai, chỉ có cúi đầu, vừa nhìn chăm chú vào nhất cử nhất động của chung quanh, vừa ở trong lòng tính toán khoảng cách tới đại trưởng của Hiên Viên Triệt còn xa lắm không.

Quân đội khởi hành, Thiên Thiên chuyển lá cờ theo những binh đi tới, trên đường nàng nhìn thấy tổng binh cười ngửa đầu la hét từ nơi này đi qua, Thiên Thiên nhanh chóng đem mặt của mình chôn ở trước ngực.

Cũng may binh lính chung quanh đều không lá cờ, cờ xí phiêu phiêu, có thể chắn đi một ít tầm mắt, cho dù thị lực của hắn vượt qua đến hai dặm, cũng không thể vừa liếc mắt một cái liền nhận ra nàng, dù sao, hắn cũng chỉ gặp qua nàng liếc mắt một cái mà thôi.

Thiên Thiên mai phục ở bên trong đội ngũ, một ngày này đều đi theo nhóm người này cùng ăn cùng ngủ, vì che giấu giới tính đặc thù, đành phải không tắm rửa, không nói chuyện, không đi quay trái đầu, ngay cả ngủ cũng đều là đội.

Thời điểm thiên Thiên nằm ở trên giường suy nghĩ, thật không biết lúc trước Hoa Mộc Lan là làm thế nào để vượt qua những đau khổ của năm tháng. lại nghĩ đến bản thân đã có mùi!--

Bên ngoài lều trại có tiếng người huyên náo, bỗng nhiên còn có cây đuốc chói mắt, Thiên Thiên cảnh giác ngồi dậy, đẩy đẩy một cái oa nhi binh lính đang ngủ bên cạnh, chỉ chỉ bên ngoài.

Một lát, hơn hai mươi người trong lều trại đều tỉnh lại, xoa mắt nhìn sự tình đang phát sinh bên ngoài. Thiên Thiên cảm giác có chút không thích hợp, liền thừa dịp hỗn loạn lặng lẽ xuống đất, tránh ở cửa ra bên cạnh.

Quả nhiên, nhìn thấy đại binh mang theo một đám tiểu đệ xông vào, quát:“Đều rời giường đứng vững cho ta! Nghe, đại nhân chúng ta đã đánh mất một đồ vật, chắc là có người nổi lên tà tâm trộm đi, là ai thì ngoan ngoãn giao ra đây, bằng không để bọn ta lục soát ra được, liền loạn côn đánh chết!”

Đám tiểu binh chậm rãi từ trên giường rời xuống dưới đất, tìm giày của chính mình, đại binh vô cùng không kiên nhẫn, vung roi trong tay nói:“Động tác nhanh một chút cho lão tử!”

Đám tiểu binh nhanh chóng đứng ở giữa gian, đại binh đếm nhân số, quát:“Thế nào chỉ có hai mươi một người? Còn có một người nữa đâu?”

Đại gia đều người nhìn ta ta nhìn người, trong đó có một người nghiêng đầu nói,“Ồi, tiểu nam hài trưởng thành rất thanh tú bên cạnh ta đâu rồi?”

Đại binh bị hấp dẫn đi qua, đi đến trước mặt hắn nói:“Người nói tiểu nam hài cao bao nhiêu? Người gặp qua hắn bao lâu rồi?”

Tiểu binh nghĩ nghĩ, nói:“Cũng chỉ thấy đến vài ngày trước, không biết là từ chỗ nào đến, cao bằng ta không sai biệt lắm, nhìn qua bộ dáng khoảng mười bốn năm tuổi, rất gầy.”

Đại binh cảm roi chỉ vào mặt tiểu binh, mắng:“Đồ ranh con! Người thế nào lại không nói sớm! Phát hiện người khả nghi như vậy, cứ nhiên không hồi báo! Người tới, đem hắn trời lại cho ta! Những người còn lại đuổi theo cho ta!”

Thiên Thiên tại thời điểm bọn họ hùng hùng hổ hổ vào liền đã chạy trốn.

Thiên Thiên liều mạng chạy, thấy chung quanh càng ngày càng nhiều người bị nhóm người kia kinh động, ào ào đi đến bên ngoài xem, nàng liền cảm thấy không thể mình mục trương đâm chạy như vậy, thật dễ dàng bị người bắt lại.

Vì thế Thiên Thiên đề thấp mũ xuống, cúi đầu xuyên qua một số lều trại.....

Bạn đang đọc truyện *Khi Thiên Tài Hacker Xuyên Qua* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 48: Bị Bắt?

Cúi đầu xuyên qua một số lều trại, may mắn có bóng đêm làm vật che chắn, miễn là Thiên Thiên không hoảng loạn thì cũng không quá dễ dàng bị phát hiện.

Cái doanh trưởng kia là không thể ở tiếp được nữa , làm không tốt ngày thứ hai sẽ bị người bắt được, cái này, phải làm sao bây giờ?

Ở lúc Thiển Thiển đang nhủ suy nghĩ, một đội binh lính đi qua bên người nàng, Thiển Thiển ngừng thờ nhìn bọn họ đi qua, bọn họ cũng không có phát hiện dị thường.

Nhưng là, đầu lĩnh của đội binh lính kia đột nhiên xoay người quát Thiển Thiển, nói:“Này! Người là người của doanh trưởng nào? , nửa đêm không ngủ chạy tới đây làm cái gì?”

Thiển Thiển ngờ ngạc đứng lại, nháy mắt trong đầu toát ra vô số ý tưởng, chạy trốn? Khoanh tay chịu trói? Cùng bọn họ liều mạng? Lớn tiếng la lên? Từng cái, từng cái đều không thể thực hiện được a!

Đầu lĩnh kia thấy Thiển Thiển không trả lời, liền lập tức đề cao cảnh giác, Thiển Thiển có thể nghe thấy thanh âm của thanh trường thương đột nhiên bị nắm chặt , nàng sợ tới mức mồ hôi chảy cả ra ngoài.

Đột nhiên, Thiển Thiển linh cơ vừa động, xoay người đè thấp thanh âm nói:“Thiệu tổng binh phái ta đi qua đưa một vật cấp cho vương gia!”

Đầu lĩnh chạy tới trước mặt nàng, nghe thấy nàng nói ra một câu như vậy, hần không khỏi ngăn người, cố gắng phân biệt xem lời này của nàng là thật hay giả .

Thiển Thiển nhìn một chút người đang mặc y phục quân trang trước mặt này, cấp bậc của hần hần là không cao, trong tay nhiều nhất cũng chỉ có một ít người như vậy. Vì vậy nàng liền học những binh lính kia dùng giọng điệu thô tục mắng:“hồn trưởng! Ngay cả mệnh lệnh của đại nhân các người cũng dám không nghe theo sao?”

Thiển Thiển một lần không thể nói quá nhiều, bằng không thanh âm thanh thúy kia liền dễ ép không được --

Đầu lĩnh kia quả nhiên vẫn là bị lừa, trường thương cầm trong tay đưa cho người phía sau, sau đó chấp tay hướng Thiển Thiển nói:“Nguyên lai là tâm phúc bên người đại nhân, vừa rồi thật sự là thất kính !”

Thiển Thiển thấp giọng nói:“Đi xuống đi!” Nói xong lại xoay người rời đi.

Đầu lĩnh lại tiếp tục nói:“Vừa rồi đại nhân đã đánh mất một đồ vật..... Tiểu ca biết chuyện này không?” Hần chậm rì rì nói chuyện, một bên nhìn Thiển Thiển từ trên xuống dưới, bởi vì trang phục của nàng rất phổ thông, nên hần không thể xác định thân phận của nàng, đành phải trước xưng hô là tiểu ca.

Thiển Thiển nghĩ vừa rồi những người đó vọt vào trong doanh trưởng ,có lẽ đúng là bởi vì chuyện này, trấn định lại cảm xúc một chút, nói:“Ta biết, hiện tại ta đang muốn đi qua hướng vương gia hội báo việc này!”

Binh lính tin lời nói của Thiển Thiển, cung kính nói:“như vậy xin tiểu ca cứ tùy tiện!”

Thiển Thiển cố làm ra vẻ “Ân!” một tiếng, liền xoay người rời đi.

Mấy người kia vẫn luôn nhìn chăm chú vào bóng lưng của Thiển Thiển , trong đó một người lặng lẽ ở bên tai đầu lĩnh nói một câu,“Tiểu nhân thấy tiểu ca kia rất lạ mặt , hành vi quái dị , lại luôn miệng nói muốn đi tìm vương gia, lão đại không thấy là rất có chút kỳ quái sao??”

Một lời bùng tình người trong mộng, vừa rồi hần chỉ bận tâm đến thân phận của nàng, nên không có phát hiện, đầu lĩnh vỗ đầu, nói:“Đúng rồi! Hiện tại phía trên không phải nói muốn bắt gian tể sao? Nói không trùng người kia chính là gian tể đầu! Các huynh đệ, nhanh chút đuổi theo cho ta!!”

Sau chỗ rẽ Thiển Thiển liền tiếp tục hướng về trước mặt chạy như điên, mấy người kia ở đêm đen tìm người, làm sao có thể dễ dàng tìm được nàng như vậy?

Bạn đang đọc truyện *Khi Thiên Tài Hacker Xuyên Qua* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 49: Vương Gia Phát Hỏa.

Thiển Thiển có thể cảm giác được mười phần nguy hiểm đang vây quanh chính mình, không cẩn thận là liền vạn kiếp bất phục, ở bên trong đám người không quen thuộc, quả nhiên là việc vô cùng đáng sợ, tùy tiện người nào cũng có thể đem chính mình đưa vào chỗ chết, lúc trước nếu nàng học võ công thì tốt rồi.

Doanh trưởng của Hiên Viên Triệt đến cùng là ở nơi nào đây? Mặc bắc ban đêm thấp hơn ban ngày mười mấy độ, tuy rằng Thiển Thiển đã mặc áo giáp rất dày, nhưng nàng cảm thấy cả người phát run, nghĩ tới bản thân một đường truy tìm tới đây, cũng đã hơn mười ngày , gặp nhiều chuyện kỳ kỳ quái quái như vậy, vài lần còn thiếu chút nữa là chết, trong lòng liền mười phần ủy khuất, Hiên Viên Triệt! Thời điểm ta đang phải chịu khổ, người đang làm cái gì đây?

Lúc này Hiên Viên Triệt vừa mới đi ngủ, nghĩ còn có một ngày lộ trình nữa là đã đến địa phương giao chiến, tuy rằng hắn đã chuẩn bị rất đầy đủ, nhưng là trước đêm quyết chiến, nhất là sau nhiều năm như vậy không có xuất môn đánh giặc, hắn vẫn là có chút lo lắng.

Hắn nghe thấy bên ngoài vang lên thanh âm ồn ào, trong lòng liền không vui, đứng dậy, gọi tùy tùng tới, hỏi: “Bên ngoài phát sinh chuyện gì? tại sao lại tranh cãi âm ỉ như vậy? Gọi tổng binh tới cho ta!”

Tùy tùng lui đi ra ngoài truyền lệnh, lúc tiến vào đối với Hiên Viên Triệt nói: “Hồi bẩm vương gia, bên ngoài đang đồn Tổng binh đại nhân bị mất một đồ vật, nên hắn đang cho người lục soát!”

Hiên Viên Triệt đứng dậy ngồi xuống cái bàn phía trước, sau khi nghe hắn liền vỗ cái bàn, nói: “Hỗn trướng! Không có phê chuẩn của ta, hắn làm sao lại dám tự tiện lục soát doanh trướng! Bắt hắn trở lại cho ta!”--

Tùy tùng thấp thỏm lo lắng theo lệnh đi làm.

Lúc này Thiệu tổng binh đang quờ mớ đại binh, dùng roi hung hăng quật vào đầu hắn, mắng: “Ngươi chó nuôi đường! Lão tử bảo vệ ngươi một mạng, ngươi lại muốn hãm hại lão tử! Là ai phê chuẩn cho ngươi lấy danh nghĩa của lão tử đi lục soát doanh trướng!”

Đại binh về mặt đầy máu, ngập ngừng đáp: “Đại nhân..... Không phải ngươi bảo chúng tiểu nhân nhất định phải bắt được cái nữ nhân kia sao? Chúng tiểu nhân không còn biện pháp khác, mất thấy hai quân sẽ giao chiến, lưu giữ lại nặng nề hơn một khắc thì cũng liền nhiều hơn một phần nguy hiểm!”

Thiệu tổng binh tức giận không có chỗ phát tiết, liền điên cuồng đánh vào đầu đại binh, trên mặt đất nơi đại binh quỳ đều đã ấn đỏ một mảnh, “Ngươi con mẹ nó, buông tha tiểu gian tế còn chưa tính, mệnh của lão tử đều nhanh bị ngươi cấp bồi vào!”

Đúng lúc này, lại có người đã chạy tới hướng Thiệu tổng binh nói: “Đại nhân! Vương gia cho mời!”

Roi của Thiệu tổng binh rơi xuống, lấy tay chỉnh lại mũ, liền vội vàng đi qua doanh trướng của vương gia.

Mới vừa tiến vào doanh trướng, hắn liền quỳ xuống, vừa khóc vừa nói: “Vương gia tha mạng, tiểu nhân nhất thời không trông chừng, thế nhưng để vài người thừa cơ vu oan, bịa đặt dùng danh nghĩa của tiểu nhân đến lục soát doanh trướng, vừa rồi tiểu nhân đã trừng phạt bọn họ, mong vương gia khai ân a!”

Hiên Viên Triệt nhìn tổng binh một hồi lâu, thấy mồ hôi trên trán nhấm nhẳng phía dưới roi xuống, lúc sau, mới nói: “Là vì chuyện gì?”

Tổng binh ngẩng đầu nhìn Hiên Viên Triệt liếc mắt một cái, lại nhanh chóng cúi đầu đến, sờ không rõ này chủ từ gì, thật không biết nên trả lời từ chỗ nào, chính là ấp úng không chịu nói lời thật.

Lúc này Thiển Thiển đột nhiên từ bên ngoài chạy vào, xuất hiện tại trong doanh trướng .....

Bạn đang đọc truyện *Khi Thiên Tài Hacker Xuyên Qua* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 50: Trả Thù.

Phía sau đi theo vài người binh lính, xem ra là đuổi giết nàng đến nơi này, thấy Vương gia cùng tổng binh ở bên trong, bọn họ liền vội vàng quỳ xuống.

Hiên Viên Triệt trông thấy Thiển Thiển, hắn nhanh chóng đứng lên, tựa hồ dùng ánh mắt không tin nhìn nàng, hỏi: “Thiển Thiển? Là ngươi sao?”

Nước mắt của Thiển Thiển giống như hạt châu ào ào chảy xuống, chạy đến trước mặt Hiên Viên Triệt ôm lấy cổ hắn, nức nở khóc: “Ta rốt cục cũng nhìn thấy ngươi..... Ta còn có thể còn sống nhìn thấy ngươi.....”

Trong lòng tổng binh âm thầm kêu không tốt, đầu càng cúi xuống thấp, mồ hôi trên trán mặt cũng ào ào chảy xuống.

Hiên Viên Triệt buông Thiển Thiển ra, thân thiết hỏi: “Ngươi tại sao lại đến nơi này? Bọn họ vì sao muốn đuổi bắt ngươi?”

Nói xong liền nhìn mấy người binh lính đang quỳ trên mặt đất, trong đó có một người binh lính tuổi còn trẻ giờ cao sừng sững, tuy rằng không có nhìn thẳng vào Hiên Viên Triệt, nhưng cũng không kiêu ngạo không siểm nịnh trả lời, nói: “Hồi bẩm vương gia, vừa rồi vương gia phái người đi truyền Tổng binh đại nhân, bị người này ở trên đường nghe được, liền lặng lẽ lẫn vào trong hàng ngũ của người thông truyền, tiểu nhân nhìn thấy hắn lén lút, cho nên đã bắt lại vặn hỏi, không ngờ hắn không nói lời gì đã chạy vào trong doanh trướng của vương gia, tiểu nhân sợ người này đối với vương gia gây bất lợi, cho nên mới ra sức đuổi bắt ở phía sau.”

Thiển Thiển chỉ lo chôn ở trên bờ vai của Hiên Viên Triệt ủy khuất khóc, một chút cũng không có chú ý cuộc nói chuyện của bọn họ, Thiển Thiển biết, ở bên người Hiên Viên Triệt, cái gì chính mình cũng đều không cần nghĩ, bởi vì nàng rất an toàn, thần kinh căng thẳng nhiều ngày như vậy, rốt cục cũng đã

có thể thả lỏng một chút .

Hiên Viên Triệt nhìn binh lính kia hồi lâu, gật gật đầu, nói:“Ngươi làm không sai, không có chuyện của ngươi nữa , đi xuống đi!”

Binh lính đang chuẩn bị dẫn mọi người đi xuống, Hiên Viên Triệt lại gọi hắn , hỏi:“Ngươi tên là gì?”

Binh lính trẻ tuổi kia kính cẩn trả lời:“Chu Bằng!”

Hiên Viên Triệt gật gật đầu, Chu Bằng mang theo những người còn lại đi xuống --

Trong lúc vô ý Thiên Thiên nhìn thấy Thiệu tổng binh đang quỳ trên mặt đất, liền nói một câu,“Thiệu đại nhân! Biệt lai vô dạng!”

Hiên Viên Triệt nhìn Thiên Thiên, nói:“Ngươi đã gặp qua hắn?”

Thiệu tổng binh đột nhiên chuyển hướng về phía Thiên Thiên, liền mạng dập đầu, nói thẳng:“Tiểu nhân có mắt như mù, mạo phạm cô nãi nãi, còn thỉnh cô nãi nãi thứ tội.....”

Hiên Viên Triệt hỏi:“Đây là có chuyện gì xảy ra!”

Thiên Thiên nửa giận dữ nhìn Hiên Viên Triệt, nói:“Ngươi cho là một đường này ta đi tìm ngươi, rất dễ dàng sao? Mấy lần ta thiếu chút nữa bị người ta giết chết!”

Thiệu tổng binh dừng dập đầu lại, vẻ mặt cầu xin đối với Hiên Viên Triệt nói:“Vương gia! là trong lúc vô ý tiểu nhân phát hiện ra vị tiểu thư này, bởi vì nàng luôn miệng nói muốn gặp vương gia, tiểu nhân nhớ tới lời vương gia phân phó, thấy người khả nghi cần phải bắt lại, thế nhưng tiểu nhân không có tâm tư giết nàng, tiểu nhân chỉ là muốn bắt đứng nàng lại hảo hảo thăm vấn rõ ràng, không thể khiến vương gia đặt trong nguy hiểm a!”

Thiệu tổng binh nghe thấy vừa rồi vương gia khen ngợi người binh lính trẻ tuổi kia, nên hắn dựa theo mà làm việc, nghĩ thầm cũng muốn dùng chiêu số này, sau đó vương gia sẽ bỏ qua, chính mình cũng bình an vô sự .

Thiên Thiên nghĩ người này cũng chưa có xúc phạm gì tới chính mình, mới đầu nàng còn thấy may mắn, bởi vì hắn.....

Bạn đang đọc truyện *Khi Thiên Tài Hacker Xuyên Qua* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 51: Thì Một Cái Giường

Mới đầu nàng còn thấy may mắn ,bởi vì hắn xuất hiện nàng mới không bị rơi vào trong tay mấy người kia, liền nói:“Được rồi, ta không trách ngươi , ngươi đi đi!”

Thiệu tổng binh nhanh chóng đứng dậy nói lời cảm tạ, nhìn Thiên Thiên, tuy rằng ánh mắt của Hiên Viên Triệt tràn đầy hoài nghi, nhưng hắn vẫn gật đầu, Thiệu tổng binh liền rời đi, sau khi ra khỏi doanh trường hắn liền thở phào nhẹ nhõm một cái, dùng tay áo xoa xoa cái trán, nhìn mấy người binh lính bên cạnh, thuận tay bắt lấy một người trong đó, quát:“Đem mấy người không sợ chết kia trói lại đưa đến đây cho lão tử!”

Thiên Thiên nhìn Hiên Viên Triệt rất lâu, nước mắt chảy một lần lại một lần trên mặt, vượt vượt khuôn mặt tròn bóng của hắn, nói:“Ta còn tưởng rằng cả đời này sẽ không còn được gặp lại ngươi nữa! vì sao ngươi lại muốn gạt ta vụng trộm rồi đi? Ngươi cũng biết ta sẽ thương tâm khổ sở, ta sẽ lo lắng cho an nguy của ngươi , cái loại cảm giác này sẽ làm ta sống không bằng chết !”

Hiên Viên Triệt nắm tay Thiên Thiên , thương tiếc nhìn gương mặt tiểu tuý của nàng, cái này đều là bởi vì chính mình mà nàng phải chịu gian nan vất vả, hắn phá lệ cảm động còn có quý trọng, ôn nhu nói:“Thực xin lỗi Thiên Thiên..... Ta thật không ngờ ngươi sẽ đuổi theo ta, ta thậm chí muốn ngươi an an ổn ổn ở nhà chờ ta chiến thắng trở về, thực xin lỗi.....”

Thiên Thiên chui đầu vào trong lòng Hiên Viên Triệt, khóc thành tiếng, khóc mệt, nàng mới ngồi dậy, sờ sờ bụng, ủy khuất nói:“Có đồ ăn hay không ? mấy ngày nay ta đều đi theo nhóm đại binh ăn chung, vóc người ta nhỏ, lại cướp không lại bọn hắn, cho nên hiện tại đều đói muốn chết, thật không biết ta lấy đâu ra khí lực chạy đến bên cạnh ngươi .”

Hiên Viên Triệt cười xoa bóp khuôn mặt nhỏ nhắn của Thiên Thiên , nói:“Ta đây phải đi chuẩn bị đồ ăn cho ngươi , còn có một thùng nước ấm, trên người ngươi đều thôi muốn chết !”

Thiên Thiên làm bộ như muốn tức giận, hướng về Hiên Viên Triệt, nói:“Ta càng muốn huân đến ngươi, đem ngươi cũng huân đến thôi hoặc ta mới cao hứng đâu!”

Hiên Viên Triệt đi ra ngoài gọi người chuẩn bị, thời điểm trở về lại phát hiện, Thiên Thiên nghiêng đầu, ngã xuống trên giường Hiên Viên Triệt thoải mái ngủ. Hiên Viên Triệt giúp Thiên Thiên cởi bỏ khôi giáp và giày , Thiên Thiên có cảm giác, nhưng bởi vì quá mệt nhọc, không muốn mở mắt ra, liền xoay

người tiếp tục ngủ. Hiền Viên Triệt giúp nàng đắp chăn, chính mình cũng nằm bên cạnh nàng, hai người cùng giường mà ngủ --

Thời điểm Thiên Thiên tỉnh dậy, Hiền Viên Triệt đã ngồi ở bên ngoài xử lý công văn được nửa ngày, Thiên Thiên cảm thấy đêm qua ngủ đặc biệt thoải mái, tinh lại thần thanh khí sảng .

Nàng xóc lên chăn, phát hiện chính mình vẫn là một bộ giả dạng binh lính, đem chân để xuống giường, trong không khí ả ả ngủ được một mùi lạ, Thiên Thiên nhìn quanh bốn phía, mục tiêu tập trung đến trên chân của chính mình.

Cúi đầu ngủ một chút, nàng liền kích động kêu to lên!

Hiền Viên Triệt nghe thấy tiếng kêu liền nhanh chóng chạy tới, vừa nhìn thấy Thiên Thiên liền tức giận đối với Hiền Viên Triệt nói:“ đêm qua tại sao ngươi không gọi ta rời giường tắm rửa a!”

Hiền Viên Triệt cười nói:“Ta nhìn thấy ngươi quá mệt , nên không đành lòng đánh thức ngươi, liền giúp ngươi đem áo giáp cởi ra, thế nào, ngày hôm qua ngủ còn đập lưng tung nữa”

Thiên Thiên nga một tiếng, nhìn trong doanh trường chỉ có một trương giường.....

Bạn đang đọc truyện *Khi Thiên Tài Hacker Xuyên Qua* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 52: Kinh Thế Hải Tục.

Nhìn quanh trong doanh trường nàng chỉ thấy có một chiếc giường, lại hỏi:“Như vậy, ngươi ngủ ở chỗ nào nào?”

“Ta ngủ ở bên cạnh ngươi!”

Thiên Thiên thiếu chút nữa kích động đứng lên, lắp bắp nói:“Ngươi..... Ngươi làm sao có thể.....”

Nhưng , ý tứ của Thiên Thiên cũng chẳng phải là không thể, tư tưởng của nàng chính là chỉ cần hai người thật tâm yêu nhau, thì không có gì là không thể . Nhưng cái nàng không tiếp thụ được là, đã qua mấy ngày bản thân không có tắm rửa, nay lại dùng thân thể bẩn như vậy đối mặt với nam nhân mình yêu mến.....

Hiền Viên Triệt nở nụ cười, ngồi xuống bên người Thiên Thiên , gõ nhẹ vào đầu nàng, nói:“Ngươi nghĩ đi đâu rồi, ta chỉ ngủ ở bên cạnh ngươi, cái gì ta cũng không làm, bằng không ngươi cho là ta có thể ngủ ở đâu, chẳng lẽ ngủ ở dưới đất sao? Vạn nhất ta bị cảm lạnh , ai sẽ tới thống soái thiên quân vạn mã đây? Ngươi có thể sao? Lại nói , toàn thân ngươi thối hoắc , cho dù ta có cái tâm kia, nhưng cũng không có lá gan xốc y phục của ngươi lên a.....”

Từ khi nào thì Hiền Viên Triệt lại nói nhiều như vậy ? Thiên Thiên nghiêng đầu nhìn chằm chằm Hiền Viên Triệt nhìn tới nhìn lui, nàng nhìn ra được bên trong ánh mắt của hắn có cất giấu một chút trêu đùa thiện ý, Thiên Thiên quyết miệng không biết nên nói cái gì cho phải.

Hiền Viên Triệt lại sờ sờ khuôn mặt nhỏ nhắn của Thiên Thiên thêm một lần nữa, nói:“ rời giường nhanh lên một chút sau đó đi ăn chút gì đi, đã mấy ngày ngươi không ăn uống tốt, đêm hôm qua ta còn nghe thấy bụng ngươi đánh trống không ngừng, thật sự là bội phục ngươi như vậy mà vẫn còn có thể ngủ được .”

Nói xong, Hiền Viên Triệt đứng dậy đi chuẩn bị đồ ăn cho Thiên Thiên, Thiên Thiên vừa bị hắn trêu đùa một lần nên não đột nhiên bị chặn mạch, hiện tại nhìn thấy hắn đưa lưng về phía chính mình, trong lòng thật sự là tức giận, bàn chân nhắm ngay mông của hắn đá một cước.

Hiền Viên Triệt ôm mông kinh hải xoay người lại, thì thấy được Thiên Thiên đang mỉm cười đắc ý, chính hắn cũng cảm thấy buồn cười . nữ hài nhi này cũng không phải mới chỉ làm ra một hai chuyện kinh hải thế tục , hắn cười một tiếng, sau đó xoay người đi ra ngoài.

Thiên Thiên ngã xuống mặt giường mềm mại một lần nữa, nội tâm tràn ngập hạnh phúc --

Hôm nay là ngày toàn quân nghỉ ngơi dưỡng sức, cho nên Thiên Thiên có rất nhiều thời gian ở trong doanh trường của Hiền Viên Triệt nghỉ ngơi. Nước tắm nóng ấm bao quanh người Thiên Thiên, bởi vì trong quân đội không có nữ nhân, nên cũng không có người đến hầu hạ Thiên Thiên, nước tắm cũng chỉ là nước trắng không có cánh hoa hồng hay gì đó như mọi khi, bất quá chỉ như vậy Thiên Thiên cũng đã vô cùng thỏa mãn .

Hiền Viên Triệt chuẩn bị cho Thiên Thiên một bộ y phục tùy tùng bên người vương gia, sau khi Thiên Thiên thay , nghiễm nhiên là một tiểu binh lính tướng mạo tuấn tú .

Hiền Viên Triệt ôm Thiên Thiên nói:“Vì để tránh ảnh hưởng đến khí thế của binh lính , nên một tác ngươi cũng không được rời đi doanh trường của ta, nếu như ta đi ra ngoài, ngươi cũng không thể rời đi doanh trường này, biết không?”

Thiên Thiên nhu thuận gật đầu, nói:“Chỉ cần ngươi để cho ta đứng ở cạnh ngươi, như vậy cái gì ta cũng đáp ứng.” Đột nhiên nhớ tới chuyện của Thập Lục

quận chúa, trên mặt nàng liền lộ vẻ khó xử, do dự hiện tại có nên nói cho Hiên Viên Triệt biết hay không.

Bên ngoài trưởng, tướng quân đi qua thỉnh Hiên Viên Triệt đi ra ngoài thị sát quân đội, Hiên Viên Triệt mãi căn dặn Thiển Thiển, lưu luyến không muốn rời đi.

Thiển Thiển ung dung thông thả ngồi ở trên cái ghế lát da hổ mà bình thường Hiên Viên Triệt vẫn luôn ngồi, nhìn quanh bốn phía nơi này, dương dương tự đắc.

Đột nhiên binh lính ngoài cử tiến vào nói là Thiệu tổng binh muốn cầu kiến.... ..

Bạn đang đọc truyện *Khi Thiên Tài Hacker Xuyên Qua* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 53: Lấy Lòng.

Đột nhiên binh lính ngoài cử tiến vào nói là Thiệu tổng binh muốn cầu kiến.... ..

Thiển Thiển cũng nghĩ muốn đem ngọc bội của mình lấy lại, nên nàng gật đầu nói truyền.

Thiệu tổng binh vừa vào cửa liền quỳ xuống, đập đầu như gã tòi, nói thẳng:“Tiểu nhân có mắt như mù, mạo phạm tới tiểu thư, tiểu nhân đáng chết!”

Thiển Thiển cười nhìn lão lính mặt dày mày dạn này, ngày hôm qua bởi vì có mặt Hiên Viên Triệt, nên nàng không có đem chuyện mình kém một chút nữa bị chịu nhục nói cho hắn biết, nàng rõ ràng hiểu tính Hiên Viên Triệt nhất, hắn mà biết nhất định sẽ giận tím mặt, nghiêm khắc xử phạt những người có liên quan, Thiệu tổng binh sẽ là người thứ nhất đứng mũi chịu sào.

Nhưng Thiển Thiển là một nữ nhân, tùy tiện xuất hiện ở bên trong quân đội, đã khiến danh dự của Hiên Viên Triệt gặp nguy hiểm, nếu nàng còn muốn truy cứu tiếp, như thế mọi người đều sẽ biết vương gia tùy thân mang theo một nữ nhân tới đánh giặc, như vậy ở trên chiến trường bọn lính này làm sao còn có thể vì vương gia liều mạng đây?

Huống chi Thiệu tổng binh này đã đi theo vương gia nhiều năm, trước đó hắn quả thật cũng không biết quan hệ giữa nàng và vương gia, nếu không hắn cũng sẽ không bởi vì chuyện này mà gánh vác chịu tội, hơn nữa chỉ sợ hắn hiểu ý không phục, binh lính cũng sẽ không cam lòng.

Thiển Thiển nói:“Tổng binh đại nhân mau mau đứng dậy đi, ta không có phẩm giai cấp bậc, nên thật sự không dám đương nổi đại lễ của đại nhân như vậy.” Tuy Thiển Thiển nói khách khí như vậy, nhưng nàng cũng không có đứng lên nâng hắn dậy, nên khiến hắn có chút lo lắng.

Thiệu tổng binh vẫn quỳ trên mặt đất không dám đứng dậy, nói thẳng:“Tiểu thư nói quá lời, tiểu nhân vốn nên bị bầm thây vạn đoạn, tiểu thư đại nhân đại lượng, tha cho tiểu nhân vô tri một mạng!”

Thiển Thiển biết ngụ ý của Thiệu tổng binh, liền hào phóng nói:“Chuyện này ta sẽ không nói với vương gia, tổng binh cứ yên tâm đi, còn có, chuyện ta ở bên người vương gia, mong rằng tổng binh có thể giúp ta giữ kín bí mật, như vậy ta đã vô cùng cảm kích.”

Cuối cùng Thiệu tổng binh cũng thờ phào nhẹ nhõm, đứng lên, từ trong lòng lấy ra một khối ngọc bội, hai tay trịnh trọng đặt lên cái bàn trước mặt Thiển Thiển, nói:“ngọc bội của tiểu thư, ngọc về với chủ.”

Nói xong, hắn để lại ở trên bàn, Thiển Thiển cười gật đầu, nói:“Làm phiền đại nhân.”

Thiệu tổng binh rũ mắt xuống nhìn mặt đất cười nói:“Mấy tên cuồng đồ kia, tiểu nhân đã đem bọn họ xử lý nghiêm khắc, tiểu nhân có thể đảm bảo, chuyện tiểu thư ở trong quân, sẽ không có người không liên quan biết đến.”

Thiển Thiển gật đầu,“Thiệu tổng binh làm rất tốt, Thiệu tổng binh khắp nơi bảo vệ vương gia, vì vương gia mà suy nghĩ như vậy, ta thay vương gia biết ơn người, trong lòng vương gia cũng sẽ hiểu.”

“Đa tạ tiểu thư, tiểu nhân cáo lui!” Nói xong Thiệu tổng binh liền lui đi ra ngoài.

Sau khi Thiệu tổng binh rời đi, Thiển Thiển thè đầu lưỡi, lão lính mặt dày mày dạn!--

Lúc sau Hiên Viên Triệt trở về, trong tay hắn cầm theo một tờ giấy, nói:“Đây là từ bỏ câu đưa tin lấy xuống, hình như là đưa cho người, người xem.” Thời điểm Hiên Viên Triệt ở Kinh Thành hắn đã thấy qua Thiển Thiển cùng Mặc Diễm Nhi và Vân Ngụ Ý dùng bỏ câu truyền tin như vậy, cho nên mới biết được.

Thiển Thiển ngạc nhiên nói:“Là Diễm Nhi hay là Vân nhi? Hai người các nàng thật là có bản lĩnh, ở bên trong quân đội cũng có thể truyền tin tức cho ta.” lấy lại tờ giấy, thấy trên giấy trống rỗng, Thiển Thiển cười nói:“Diễm Nhi quả thật là cẩn thận, biết nơi này là bên trong quân đội nhất định sẽ nhiều người nhiều miệng.”

Chương 54: Tâm Cơ

Dùng bút lông của Hiên Viên Triệt chấm một chút nước quét lên tờ giấy, chữ viết liền xuất hiện ra .

Chỉ thấy Mặc Diễm Nhi viết, nói là Vân nhi đã dò xét ra Nhị Vương gia của Cát Tháp Lý bất hòa với vương phi Thập Lục quận chúa, có thể từ trên người hấn xuống tay, hấn là người không yêu tiền tài và quyền thế, nhưng lại vô cùng háo sắc. Diễm Nhi đã thu thập toàn bộ mỹ nữ của Cát Tháp Lý, gia tăng huấn luyện, chỉ chờ hiệu lệnh của Thiên Thiên là có thể xếp vào bên người Nhị Vương Gia thực hiện kế ly gián.

Mặt khác, bởi vì địa phương xa xôi, bồ câu đưa tin không thể bách phát bách trúng, nên chỉ đành phải thả nhiều bồ câu đưa tin đi qua truyền tin tức, như vậy để phòng ngừa địch nhân không thừa cơ lợi dụng, mời Thiên Thiên tự mình bồi dưỡng một tướng sĩ trung tâm lên vào bên trong Cát Tháp Lý hiệp trợ kế ly gián kế.

Sau khi Thiên Thiên xem xong liền nở nụ cười, nói:“Hai người tỷ muội này của ta, thực không phải là bạch giao .” lúc đang chuẩn bị đem tờ giấy đưa cho Hiên Viên Triệt , Thiên Thiên liền nghĩ đến chuyện của Thập Lục quận chúa, nghĩ hay là nên nói với hấn chuyện này thì hơn.

“Ta nói cho người một việc, người trăm ngàn lần không cần giật mình.”

Hiên Viên Triệt thấy vẻ mặt của nàng ngưng trọng, liền biết là không có chuyện gì tốt, nói:“Chẳng lẽ có liên quan tới Thập Lục quận chúa sao ?”

Thiên Thiên đối với phán đoán của Hiên Viên Triệt âm thầm bội phục, gật đầu,“Trên đường ta rời đi kinh thành, đến quán trọ Vân nhi an bày cho ta thì ta thu được tin tức Vân nhi gửi cho ta , nói Thập Lục quận chúa chẳng những không có chết, ngược lại là nàng xúi giục đại vương của Cát Tháp Lý làm phản .”

Hiên Viên Triệt nắm chặt tay, nhẹ nhàng nện mặt bàn một cái, nói:“Ta cũng ần ần cảm giác được chuyện này không có đơn giản như chúng ta thấy ở mặt ngoài, quả nhiên vẫn là có ẩn ý khác.”--

Thiên Thiên lo lắng nói:“Người không thương tâm sao?” Hiên Viên Triệt mặt lạnh tâm nóng, Thiên Thiên rất hiểu rõ.

Hiên Viên Triệt cười khổ,“Thương tâm thì không đến mức, chỉ là có chút ngoài ý muốn thôi, thật không ngờ Thập Lục lại phản bội quốc gia của chính mình.”

Thiên Thiên nghĩ nghĩ, nói:“Này cũng không thể trách Thập Lục quận chúa, lúc nàng còn là cô nương không thể gả cho người mình thích, tiếc nuôi chung thân, tiện đà lại bị quốc gia của chính mình vứt bỏ, khó tránh khỏi nàng tức giận bất bình .”

“Nhưng cho dù là thế nào, nàng cũng không được có ý định khơi mào chiến tranh! Nàng bất hạnh, chẳng lẽ lại muốn lôi kéo thêm nhiều lê dân bách tính như vậy theo nàng chôn cùng sao?”

Thiên Thiên vốn tưởng rằng Hiên Viên Triệt đối với địch nhân sẽ tàn nhẫn, không nghĩ tới hấn đối đãi với vô tội người lại nhân từ cùng thương hại như vậy, trong lòng càng thêm khâm phục hấn yêu ghét rõ ràng.

“Mặc kệ thế nào, chuyện này đã đã phát sinh , chúng ta sẽ tích cực đối mặt, tờ giấy này người xem đi, sẽ đối với chuyện nhanh chóng dẹp loạn chiến tranh rất có trợ giúp.” Sau đó nàng đem tờ giấy đưa cho Hiên Viên Triệt.

Hiên Viên Triệt thoáng nhìn qua một lần, nói:“Có tình báo như vậy, ta quân càng giống như hổ mọc thêm cánh.”

Thiên Thiên hỏi:“ Bồ câu đưa tin này người chặn được ở nơi nào ? Diễm Nhi nói, nàng vì có thể để chúng ta nhận được tin tức, nên đã phái mấy con bồ câu cùng lúc đi truyền tin, ta có thể thu được, như vậy Cát Tháp Lý giống nhau cũng có thể thu được.”

Hiên Viên Triệt vừa đem tờ giấy đốt đi vừa nói:“Tìm một người đáng tin cậy, mai phục ở trong Cát Tháp Lý, như vậy vừa tránh được quân đội.....

Chương 55: Người Phù Hợp Nhất

Như vậy, vừa tránh được quân đội, vừa có thể thuận lợi thu nhận tin tức. Nhưng mấu chốt là phải phái ai mới thích hợp đây?”

Thiên Thiên đi đến trước mặt Hiên Viên Triệt nói: “Vương gia có còn nhớ người binh lính trẻ tuổi ngày hôm qua đuổi giết ta không?”

“Chu Bằng!” Hiên Viên Triệt suy nghĩ một chút, binh lính kia diện mạo hiên ngang, tuy rằng tuổi còn trẻ, nhưng lúc đó trong ánh mắt có anh khí (khí khái anh hùng) ẩn hiện. Hiên Viên Triệt nở nụ cười nói: “Người này có thể! Thiên Thiên, ngươi thật sự rất có ánh mắt nha!”

“Người này lâm nguy không sợ, lúc đó vương gia cố ý trách cứ hắn, hắn cũng không trốn tránh trách nhiệm, hiểu lý nói rõ ràng, là một người chính trực, người như vậy sẽ luôn trung thành.”

Hiên Viên Triệt gật đầu, “Àn, cứ dựa theo ngươi nói mà làm, ta đây cho người gọi hắn đi qua.”

Chu Bằng quỳ gối giữa doanh trường, Thiên Thiên ở phía sau bình phong quan sát người này, tuy rằng hắn luôn cúi đầu, nhưng lưng lại thẳng tắp, vẻ mặt nghiêm túc, thanh âm trả lời vấn đề của Hiên Viên Triệt rất rõ ràng, là một lựa chọn tốt.

Hiên Viên Triệt nói: “Ngươi lên vào bên trong Cát Tháp Lý phụ trách thu nhận tin tức từ bỏ câu đưa tin ở kinh thành truyền tới, hơn nữa dựa theo tin tức từ bỏ câu đưa tin mà làm việc, ngươi còn cái gì chưa hiểu?”

Chu Bằng chấp tay hỏi Hiên Viên Triệt, ánh mắt vẫn không nhìn thẳng vào Hiên Viên Triệt nói, “Xin hỏi vương gia, chuyện ta phải làm là chuyện gì?”--

Lúc này Thiên Thiên từ phía sau bình phong đi ra, nói: “Chuyện ngươi phải làm rất đơn giản, sau khi ngươi lên vào Cát Tháp Lý, sẽ có kỹ nữ cùng ngươi liên hệ, ngươi cần huấn luyện các năng, hơn nữa trợ giúp các năng lẫn vào bên người nhị vương gia của Cát Tháp Lý, xúi giục nhị vương không thành công thì giết chết hắn, sau đó giả họa cho Thập Lục quận chúa, cần phải khơi mào nội loạn trong hoàng thất Cát Tháp Lý, khi đó thì sứ mệnh của ngươi sẽ hoàn thành.”

Chân mày Chu Bằng nhíu thật chặt, mặt tựa hồ cũng nghẹn đỏ, Thiên Thiên liền đoán được, một người kiên cường như hắn, trong lòng sẽ không đồng ý làm chuyện này. Liền cười hỏi: “Thế nào? Có chuyện gì khó xử sao?”

Chu Bằng nhìn một chút, sau đó vẫn là buột miệng nói ra, nói: “Mặt tướng chỉ biết ở trên sa trường giết địch, làm không được những chuyện tỉ mỉ kín đáo như vậy, còn thỉnh vương gia phái người hiền lương khác đi thay”

Nói xong, hắn ở trên đất dựng đầu một cái thật vang, Thiên Thiên cười nhẹ nhàng đi đến bên cạnh hắn, nhìn hắn một vòng, nói: “Quả nhiên là có chí khí, chính là rất đáng tiếc.”

Chu Bằng ngẩng đầu lên, nói: “Xin hỏi tiểu thư, có cái gì đáng tiếc?”

Thiên Thiên đột nhiên ngồi xổm xuống trước mặt Chu Bằng, Chu Bằng nhanh chóng cúi đầu không dám nhìn thẳng, Thiên Thiên giống như cười, nói: “Đáng tiếc ngươi có một thân chính trực đứng là vô ích, rốt cuộc cũng là phải trái không biết phân biệt!”

Trên mặt Chu Bằng thoáng run rẩy một chút, sau đó ôm quyền nói: “Xin tiểu thư chỉ giáo?”

Hắn không biết phân biệt phải trái? Làm sao có thể?

Thiên Thiên đứng lên, cười đi đến bên người Hiên Viên Triệt, xoay người xem Chu Bằng, nói: “Ngươi không muốn đi làm nhiệm vụ này, còn không phải là vì ngươi xem thường trò lên lên lút lút như vậy sao?”

Mặt Chu Bằng đỏ lên, cúi đầu không lên tiếng.

Thiên Thiên cười nói: “Kỳ thật cũng khó cho ngươi, ngươi xuất thân từ thế gia võ học, sau khi tòng quân là dựa vào bản lĩnh của chính mình, tuổi còn trẻ đã làm tới phó tổng binh, dựa vào chính là ra trận giết địch, nghĩa đảm trung can (can đảm gan dạ).”

Môi Chu Bằng hơi hơi mấp máy, tựa hồ hồi tưởng lại cảnh tượng các đời trước dũng cảm tắm máu nơi chiến trường

Bạn đang đọc truyện *Khi Thiên Tài Hacker Xuyên Qua* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 56: Việc Nên Làm Thì Làm.

Chỉ nghe thấy giọng nói của Thiên Thiên truyền tới, “Ngươi hẳn là biết lúc trước các tướng sĩ đóng tại biên quan Cát Tháp Lý tại sao mà toàn quân bị diệt đi?”

Chu Bằng chấp tay một lần nữa nói:“Quốc nhục không dám quên! Gian tặc của Cát Thập Lý ở trong quân ta vùng trộm hạ độc, khiến trên vạn tướng sĩ không có một ai còn sống sót, thánh thượng tức giận, quân đội xấu hổ, ta từng thề, nhất định phải báo huyết hải thâm cừu này!”

“Thế nhưng trước mắt có một biện pháp tốt có thể nhanh chóng báo thù như vậy, ngươi lại bỏ qua không muốn! Còn nói cái gì muốn tình trung báo quốc!”

Chu Bằng rốt cục nhìn thẳng Thiên Thiên, sau đó hướng vương gia giận dữ nói:“Nếu Vương gia bảo mặt tướng anh dừng giết địch, thẳng tiến vào doanh trại của địch lấy đầu của Cát Thập Lý Vương, mặt tướng nhất định sẽ xung phong đi đầu không phụ vương lệnh! Nhưng là chuyện này.....” Chu Bằng cúi đầu nói,“Xin thứ cho mặt tướng không thể đảm nhiệm, mặt tướng cam nguyện chịu xử trí theo quân pháp!”

Hiên Viên Triệt đi lên phía trước đang muốn nói chuyện, Thiên Thiên lại ra hiệu để cho nàng nói, Hiên Viên Triệt liền từ bỏ ý định thuyết phục Chu Bằng để cho Thiên Thiên tiếp tục.

“Chu tướng quân quả nhiên là một chiến sĩ đầy nhiệt huyết, chỉ là đáng tiếc a! Cát Thập Lý dùng chiêu âm hiểm tổn hại như vậy để đối phó với chúng ta, Chu tướng quân biết rõ đối phương là tiểu nhân, lại cố tình muốn dùng thủ đoạn của quân tử để ứng đối, hy sinh hết binh lính của mình, vì làm thế Chu tướng quân mới có thể yên tâm thoải mái, nhưng là không biết các tướng sĩ uống mạng vô ích này, chết nơi tha hương, hồn phách không thể trở về cố thổ (quê hương), phải ở tại vùng hoang vu dã ngoại này du đãng, ban đêm Chu tướng quân vẫn còn có thể ngủ được sao?”

Thiên Thiên nhìn thấy Chu Bằng không nói chuyện, liền biết hần hần là đang đấu tranh tư tưởng kịch liệt, liền nói:“Ta phải chọn mỹ nữ mai phục ở bên người Nhị Vương Gia của Cát Thập Lý, biện pháp này cũng không tính làm vô cùng nham hiểm, ít nhất so với bọn họ ngấm mật hạ độc còn quang minh chính đại hơn. Tướng quân cũng biết trong binh pháp, binh bất yếm trá, mỹ nhân kế, kế phản gián,... kế sách gì đó đã sớm đã bị người học thuộc lòng, ta không phải người đầu tiên dùng, cũng không phải người cuối cùng dùng , tướng quân cần gì phải canh cánh trong lòng đây?”

Chu Bằng vẫn không lên tiếng, nhưng vẻ mặt đã có biến hóa, Thiên Thiên đoán hoặc là nội tâm hần hần đang tranh đấu, hoặc là đang kinh ngạc chính mình là một nữ tử, thế nhưng có thể nghĩ ra dạng chiêu thức như vậy nghĩ vậy --

Nhìn thấy thời cơ đã đến, Thiên Thiên liền tiến lên quỳ gối trước mặt Chu Bằng , cũng học các tướng sĩ ôm quyền, trịnh trọng hướng Chu Bằng nói:“Ta đại biểu cho tất cả các tướng sĩ sĩ vô tội chết oan, khẩn cầu Chu tướng quân !”

Lúc Hiên Viên Triệt thấy Thiên Thiên quỳ xuống cũng kinh ngạc đứng lên, cánh tay cơ hồ muốn cản Thiên Thiên lại, nhưng hần hần nhịn xuống .

Chu Bằng kinh hô ,“Mặt tướng không thể nào thừa nhận nổi..... xin Tiểu thư mau mau đứng lên đi!” thấy Thiên Thiên bất động, Chu Bằng dùng ánh mắt cơ hồ trong suốt nhìn Hiên Viên Triệt, kêu một tiếng,“Vương gia.....”

Hiên Viên Triệt cười nói:“Chu tướng quân việc nên làm thì phải làm, không cần từ chối nữa . tương lai Thiên Thiên chính là vương phi, chẳng lẽ Chu tướng quân còn muốn cho vương phi quý như vậy mãi sao?”

Khóe miệng Thiên Thiên cong lên một chút ý cười, Hiên Viên Triệt ở trước mặt người khác công khai thân phận của mình.

Chu Bằng cắn răng một cái, dập đầu ba cái trên mặt đất.....

Bạn đang đọc truyện *Khi Thiên Tài Hacker Xuyên Qua* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 57: Giăng Co.

Chu Bằng cắn răng một cái, dập đầu ba cái trên mặt đất, nói:“Mặt tướng nhất định sẽ vì vương gia và vương phi xung phong đi đầu, chết không hối tiếc! Mặt tướng đi chuẩn bị trước, tùy thời đợi mệnh lệnh!” Sau đó đứng dậy rồi đi.

Hiên Viên Triệt đi tới giúp đỡ Thiên Thiên đứng lên, quan tâm nói:“Cho dù không thể thuyết phục hần hần , ngươi cũng đâu cần phải làm như vậy chứ?”

Thiên Thiên nhìn bóng lưng Chu Bằng rồi đi, cười nói:“Vương gia không phát hiện sao? Chu Bằng là một người nhân tài hiếm thấy! Nếu vừa rồi chúng ta yêu cầu hần hần liền đáp ứng , vì hần hần sợ hãi quyền thế của vương gia nên đồng ý ngay, ta mới cảm thấy người này không thể sử dụng đâu.”

Hiên Viên Triệt cũng cười nói:“Hần hần vừa có dũng vừa có mưu, lại làm người chính trực có nguyên tắc, một khi đã quyết định nguyện trung thành cho ai thì sẽ không dễ dàng thay đổi, phải người xâm nhập doanh trại của địch, can chính là người như vậy.”

Thiên Thiên ôn nhu nhìn Hiên Viên Triệt nói:“Kẻ sĩ chết vì người tri kỷ, cho nên, muốn lấy được trung thành của hần hần, thì nhất định phải dùng trung thành đi đổi!”

Hiên Viên Triệt ngửa đầu cười,“Trung thành? Cho tới bây giờ chỉ có thuộc hạ mới phải trung thành , thân phận của ngươi cao quý, làm sao có thể tự hạ thấp địa vị của mình như vậy? Lần sau không cần làm như vậy , ta sẽ thật đau lòng.”

Thiên Thiên cũng lười tranh luận quan điểm người người bình đẳng cùng với Hiền Viên Triệt, nên liền khom người xuống, nhu thuận nói:“Dạ, thiếp thân tuân mệnh là được.”

Hiền Viên Triệt ôn nhu vuốt ve khuôn mặt đang thẹn thùng của Thiên Thiên, nói:“Thiên Thiên thật xinh đẹp, mặc dù không có trang điểm, nhưng vẫn chói lọi.”

“Không yêu trang sức xinh đẹp, trượng phu ở nơi nào, ta sẽ ở nơi đó!”

Thiên Thiên ôm chặt lấy Hiền Viên Triệt, tách biệt hơn mười ngày, thế nhưng lại giống như là cách một thế kỷ, từ nay về sau mỗi phút mỗi giây, đều sẽ hạnh phúc, nhưng năng cũng sợ hãi sẽ mất đi.

Chu Bằng đi về doanh trường của chính mình, múc một gáo nước, đổ từ đầu xuống chân. Xưa nay người phân cấp bậc, cho tới bây giờ cũng không có đạo lý người tôn quý quy xuống trước kẻ ti tiện.

Nội tâm Chu Bằng cuồng nhiệt, đem quân trang trên người cởi ra, thay một bộ y phục bình thường vào, thu thập xong đồ dùng, hân cưỡi một con ngựa , hướng vào trong thành Cát Tháp Lý chạy như bay--

Ba ngày sau, đại quân Đông Nghi tiếp cận bên ngoài Đô Thành Cát Tháp Lý, hai phe giăng cò.

Thiên Thiên ở giữa đại doanh trại, thăm dò thực lực của quân ta, và cùng Hiền Viên Triệt thương thảo kế sách nghênh địch.

Thắng lợi là nhất định , bởi vì Cát Tháp Lý thiếu binh thiếu tướng, lương thảo lại càng thêm cung ứng không đủ, dân chúng trong thành đã bắt đầu thấp thỏm lo âu.

Thương thảo làm thế nào để giảm tổn thất của quân mình xuống mức thấp nhất, đối với dân chúng vô tội của Cát Tháp Lý làm thế nào để có thể giảm thương tổn đến mức nhẹ nhất.

Hiền Viên Triệt cau mày, lúc Thiên Thiên bưng chén nước trà đến , thấy vẻ mặt của Hiền Viên Triệt, nàng chỉ biết hẩn lại gặp chuyện phiền lòng.

Thiên Thiên buông khay trong tay xuống, cười bưng ly trà lên đưa cho Hiền Viên Triệt,“Có chuyện gì mà mặt ủ mày chau như vậy, không phải chúng ta chắc chắn sẽ thắng sao? Có phải Chu Bằng bên kia truyền tin tức đi qua không?”

Hiền Viên Triệt gật gật đầu, lấy cuốn da dê tự đưa cho Thiên Thiên.

Đây là biện pháp Chu Bằng nghĩ ra, đem tờ giấy này khâu vào trên bụng của con dê mới có thể lừa gạt binh lính thủ thành Cát Tháp Lý đưa đến trong tay Hiền Viên Triệt.

Bạn đang đọc truyện *Khi Thiên Tài Hacker Xuyên Qua* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 58: Không Đánh Mà Hàng

Thiên Thiên lấy tới tay liền nở nụ cười,“Chu Bằng này quả nhiên có thể dữ lấy trọng dụng a!”

Hiền Viên Triệt đứng lên, chấp tay sau lưng, bước chậm hai vòng ở trong doanh trường, Thiên Thiên nhanh chóng xem nội dung trong cuốn da dê, cũng thoáng cau mày nhíu chặt, nhìn Hiền Viên Triệt.

Hiền Viên Triệt xoay người, xuyên thấu qua kẽ hở của tấm rèm cửa doanh trường, nhìn Đô Thành cách đó không xa , tuy rằng đã đến ban đêm, nhưng bên kia cùng bên này giống nhau, đều đang đèn đuốc sáng trưng .

Trên tường thành mặt có binh lính võ trang đầy đủ trận địa sẵn sàng đón quân địch, vài phong chiêu khuyến hàng dùng cung tiễn chuyển qua, lại hoàn toàn không có hồi âm.

Hiền Viên Triệt nói:“Xem ra là không thể tránh khỏi một trận đánh ác liệt .”

Tin tức mà Chu Bằng vô cùng mạo hiểm truyền tới đều không phải là tin tức tốt.

Thì ra dân phong Cát Tháp Lý rất buru hãn, nghe nói quân đội Đông Nghi đã tiếp cận, mặc kệ là nam nữ già trẻ đều tự mang công cụ chờ xuất phát, một bộ [mọi người cùng đồng tâm hiệp lực, sức mạnh như thành đồng], tranh giành đi lên, ai cũng không chịu lùi bước, thế muốn cùng gia hương cùng sống cùng chết.

Thiên Thiên đi tới bên cạnh Hiền Viên Triệt, nhẹ nhàng đem cánh tay của mình xen kẽ cánh tay hẩn gian, cầm lấy tay hẩn, đem khuôn mặt nhỏ nhắn đặt vào trên vai rộng của hẩn nói, nói:“Người tính toán làm sao bây giờ??”

“Dùng trí không được, cũng chỉ có đánh , một thành trì nhỏ nhỏ, đối với quân đội của chúng ta mà nói, không đáng kể.”

Thiên Thiên đem cảm từ trên vai Hiên Viên Triệt dời xuống, nhìn Hiên Viên Triệt nói:“Nhưng nếu làm như vậy, chắc chắn sẽ liên lụy đến rất nhiều dân chúng vô tội, sẽ có rất nhiều người trôi dạt khắp nơi, rất nhiều đứa nhỏ mất đi phụ mẫu.....”

Hiên Viên Triệt ngẫm lại nội dung cuốn da dê kia, nói:“Đó là do bọn họ lựa chọn, vốn là bọn họ có thể đầu hàng, ta sẽ phát phí an dụng trấn an bọn họ, nhưng là bọn họ đã quyết ý cùng Cát Thập Lý cùng sống cùng chết, thì đã có thể không phải do ta .”--

Thiên Thiên biết phản bác không được, một lần nữa đem mặt tựa vào trên vai của Hiên Viên Triệt, nói:“Cho đến khi trước đêm hai quân chân chính giao chiến, ta mới có thể sợ hãi chiến tranh như vậy, hôm nay người còn sống sờ sờ, nhưng có lẽ đến ngày mai sẽ không còn nhìn thấy nữa , sinh mệnh tốt đẹp nhưng nguì, vì sao phải vì một chút cốt khí không hiểu, không công mất mạng đây?”

Ở cái nhìn của Thiên Thiên, tương lai chỗ này sẽ hòa nhập vào lãnh thổ quốc gia , mặc kệ người kiên cường phản kháng như thế nào, cũng sẽ không chống đỡ được, bởi vì hướng đi của lịch sử là như vậy.

Hiên Viên Triệt trầm mặc không nói, hần đang hồi tưởng lại lời nói vừa rồi của Thiên Thiên .

Bỗng nhiên Thiên Thiên ngẩng đầu lên, hỏi Hiên Viên Triệt,“Có lẽ có một phương pháp có thể khiến người Cát Thập Lý không chiến mà đầu hàng.”

Hiên Viên Triệt nhìn Thiên Thiên nở nụ cười, nàng vẫn luôn rất cổ linh tinh quái , có đôi khi trong đầu này, thật đúng sẽ toát ra một ít hữu dụng gì đó, hần xoay người hướng Thiên Thiên, nói:“Người lại nghĩ đến cái gì?? Nhanh chút nói cho ta nghe đi!!”

Thiên Thiên nói:“Cũng không phải là ý kiến gì hay hết, bất quá là phương pháp cũ của người trước biến đổi lại để dùng thôi.” Thiên Thiên xoay người lại cầm lấy cuốn da dê trên mặt bàn kiểm tra, nói:“Này nói trước mặt , người trong Cát Thập Lý đều buồn hần, thời điểm đánh giấc đều mang theo người nhà.....

Bạn đang đọc truyện *Khi Thiên Tài Hacker Xuyên Qua* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 59: Tử Sĩ.

Thời điểm đánh giấc đều mang theo người nhà, nam nữ già trẻ cùng nhau trợ trận , tất nhiên mọi người đồng tâm hiệp lực, sức mạnh như thành đồng, nhưng cũng sẽ có chỗ hại rất lớn.”

Hiên Viên Triệt nghĩ nghĩ, nói:“Người nói là lão nhân, phụ nhân và hài tử?”

Thiên Thiên gật đầu, cười nói:“Đúng, khi chiến sự đối với bọn họ có lợi , những người này sẽ ở phía sau hậu cần cho quân đội, nga, dựa theo thuật ngữ chuyên nghiệp của các người thì chính là tiếp tế lương thảo linh tinh gì đó. Nhưng một khi thế cục đối với bọn họ không có lợi, những người không thể đánh giấc này sẽ gào to, một truyền mười mười truyền trăm, như vậy chắc chắn sẽ ảnh hưởng đến khí thế của toàn quân, cứ như vậy, đối chúng ta có lợi rất lớn !!”

Hiên Viên Triệt nghĩ một chút, sau đó dùng sức tiêu hóa những danh từ mới mẻ mà trong lúc vô ý Thiên Thiên nói ra, dù cho với Thiên Thiên mà nói thì nó đã không tính là mới mẻ.

Hần gật đầu, nói:“Ừ, kế sách này rất tốt, nhưng chúng ta cũng không hiểu biết bọn họ, có lẽ bọn họ cũng không có yếu ớt như chúng ta tưởng tượng, người xem, đại quân của chúng ta đã tiếp cận, nhưng bọn họ cũng không có một tia hoảng loạn, ngược lại tâm lại càng vững như sắt, vạn nhất phương pháp này không có tác dụng, ngược lại sẽ đả thảo kinh xà, như vậy phải làm thế nào cho phải đây?”

Thiên Thiên tràn đầy lòng tin nói,“Cho nên, đối với chuyện này chúng ta cần phải diễn một vở kịch, chúng ta sẽ trong ứng ngoại hợp, khiến bọn họ luống cuống tay chân.”

Hiên Viên Triệt nhìn Thiên Thiên, mỉm cười đem nàng ôm vào trong lòng,“Thiên Thiên, ta có thể có được nàng, thật sự là do ta may mắn, thật hy vọng ta có thể vĩnh viễn thủ ở bên cạnh nàng.”

Thiên Thiên say mê ở trong lời nói của Hiên Viên Triệt, thì thảo nói:“Triệt, ta sẽ vĩnh viễn ở bên cạnh chàng.”

Đến ngày thứ hai, Hiên Viên Triệt triệu tập một võ sĩ, bọn họ đã hoá trang thành một người dân bình thường không có chút nào thu hút. Hiên Viên Triệt ngồi ở trên da hổ lạnh lùng nói:“Các người đều là tử sĩ được cẩn thận lựa chọn ra , các người có biết chính mình sẽ phải chết không?”

Chúng tử sĩ thấp giọng nhất tề trả lời:“Bảo vệ quốc gia, nghe lệnh vương gia, nguyện trung thành với Đồng Nghi!!”

Thấp giọng là vì muốn người không liên quan nghe được, trong quân đội , mọi bí mật đều rất khó giữ nếu như có quá nhiều người biết, sẽ khó tránh khỏi

gian tế lẫn vào trong quân đội cũng sẽ biết, Hiên Viên Triệt là một người có tâm tư vô cùng tỉ mỉ, trước sau không thay đổi --

Hiên Viên Triệt đứng lên, đi tới trước mặt các vị tử sĩ, nâng từng người từng người đứng dậy, đám người bon họ tinh thần phấn chấn, cùng một thân bách tính bình thường không có chút nào phù hợp, đây đều là bản sắc của quân nhân, nhưng khi ra khỏi doanh trường này, bọn họ so với dân chúng bình thường còn muốn giống dân chúng bình thường hơn.

Hiên Viên Triệt hiền lành nói: “Các người phải nhớ kỹ, sau khi trời tối, nghe thấy tín hiệu ngoài thánh, thì sẽ phải đem lời đồn truyền đi chung quanh, tạo ra phân tranh, cần phải để cho người dân tạo nên thành tạo thành giả tượng chúng ta đã công phá thành trì.”

Các võ sĩ ào ào xuất ra loan đao bên hông, cắt vào cổ tay chính mình, khiến máu chảy xuống đất, tỏ vẻ trung thành tận tâm còn có quyết tâm nhất định sẽ hoàn thành nhiệm vụ.

Thiên Thiên ở phía sau bình phong xem vô cùng lo lắng, trên cổ tay kia có rất nhiều mạch máu quan trọng, hơi không cẩn thận, mạng nhỏ liền xong, đây là tập tục xấu, hẳn là phải loại trừ, phương thức biểu đạt trung thành còn có rất nhiều loại khác!!

Bạn đang đọc truyện *Khi Thiên Tài Hacker Xuyên Qua* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 60: Tăng Lực A

Nhưng mà, chính mắt gặp được trường hợp như vậy, Thiên Thiên vẫn có thể cảm giác được huyết mạch của mình đều sôi trào, hoàn toàn dung nhập vào trong hình ảnh nhiệt huyết bảo vệ quốc gia này.

Lúc Thiên Thiên đang ảo tưởng tư thế oai hùng khi chính mình mặc quân trang ở sa trường ra sức giết địch, Hiên Viên Triệt tiến vào phòng trong phòng, gật đầu với Thiên Thiên nói: “Một ít đều làm thỏa đáng.”

Sau khi Thiên Thiên phản ứng lại, ngây ngốc cười cười, nói: “Hiện tại ngồi yên chờ tin tức của Diễm Nhi cùng Vân nhi còn có Chu Bằng.”

Thì ra Vân Ngụ Ý cùng Mặc Diễm Nhi đã tạm thời buông xuống tất cả mọi chuyện ở kinh thành, toàn tâm toàn ý đi đến biên quan hiệp trợ Thiên Thiên. Ban đêm hôm qua Thiên Thiên liền dùng bộ câu đưa tin, trong thư dặn dò các năng nghị biện pháp làm tới một lượng pháo trúc lớn còn có ống sắt gì đó linh tinh...

Cùng lúc đó, đưa một bức thư da dê, dặn dò chuyện mà Chu Bằng làm.

Quả nhiên Chu Bằng không phụ mong đợi, trong vòng ba ngày ngắn ngủi đã có động tác tương đối lớn, hấn nghị biện pháp thành công dẫn tới sự chú ý của Nhị vương tộc Cát Tháp, cho rằng hẳn là nhân tài đưa vào trong phủ của mình.

Sau đó Chu Bằng rất nhanh liên lạc cùng sủng cơ của Nhị vương, nhấn mệnh lệnh của Thiên Thiên cho nàng.

Người sủng cơ này lúc trước là danh kỹ vang danh trong Cát Tháp, Nhị vương mấy lần muốn âu yếm đều bị cự tuyệt.

Sủng cơ là người của Mặc Diễm Nhi, thu được mệnh lệnh của Mặc Diễm Nhi, thời gian gần đây ả núp đến bên người Nhị vương, có ý định mê hoặc Nhị vương.

Nhị vương mới được nỡ nhân, lại được người tài, trong khoảng thời gian ngắn hăng hái, thật là đắc ý.

Sủng cơ ngã vào trong lòng Nhị vương, khuôn mặt mềm mại quyến rũ cùng vẻ mặt đầy râu của Nhị vương hình thành một cảnh đối lập, bàn tay trắng nõn cầm một cái cốc bạc, trong chén đựng rượu ngon, nhỏ nhẹ giọng bên miệng Nhị vương, nói: “Tư lượng của Vương gia thật sự là tốt nha, ngàn chén không say!”

Ánh mắt Nhị vương mê say, tay không ngừng vuốt phẳng cẳng tay bóng loáng của sủng cơ, cười ha ha, “Mỹ nhân a, nàng nằm ở trong lòng ta, ta thật sự là người hạnh phúc nhất trên đời này, ha ha ha ha, cho dù là say đã chết, cũng là cam tâm tình nguyện, ha ha ha ha.....”

Trong mắt sủng cơ toàn là khinh bỉ, nhưng khi đối mặt với Nhị vương, vẫn là tươi cười như hoa đào, sau khi cười xong, thoáng mang một khuôn mặt u sầu, nói: “Thiếp thực sợ thời gian thoải mái như vậy sẽ không lâu dài đâu!”

Nhị vương nhìn thấy sắc mặt mỹ nhân trong lòng lo lắng, không khỏi ưỡn thẳng bả vai, làm bộ nói: “Là ai có cái lá gan này, dám đem mỹ nhân bên người bốn vương cướp đi! Bốn vương muốn lột da hắn!”

Sủng cơ đột nhiên ngã vào trong lòng Nhị vương khóc lên, đứt quãng nói: “Vương gia..... Thiếp thật sự rất hối hận, không có sớm đến bên vương gia, vừa mới hiểu được vương gia dụng tâm lương khổ với thiếp, tiến đến tìm nơi nương tựa, lại nghe đến vương gia tin tức sắp gặp được bất trắc, thiếp thật sự là rất hối hận nha.....”

Lông mày của Nhị vương đều nhanh muốn dựng thẳng lên, cái mũi cơ hồ muốn phun lửa ra ngoài, phần hận nói: “Là ai có lá gan lớn như vậy, dám đến ám sát bốn vương! Là lão đại? Vẫn là lão tam!”

Thì ra vài người huynh đệ bọn họ cảm tình cũng không tốt, người lừa ta gạt là com thường, chỉ thiếu thiếu một phen lừa.

Sùng cơ khóc muốn nói lại thôi: “Vương gia vẫn là không cần biết đến thì tốt hơn, không khỏi thương tâm.....”

Bạn đang đọc truyện *Khi Thiên Tài Hacker Xuyên Qua* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 61: Châm Ngồi

Nhị vương lắc lắc bả vai của sùng thiếp, hai mắt đều nhanh muốn phát hỏa: “Nàng lại không nói, lão tử đều phải tức chết!”

Sùng thiếp tựa hồ bị dọa đến, nói: “Bọn tỳ muội của thiếp có một chút bị phái đến ngoài thành hầu hạ bọn quan binh này, các nàng chiếm được tin tức, ngày mai buổi tối sẽ công thành, ý tứ của đại vương là, thừa dịp loạn muốn giải quyết ngài.....”

Cùng với tin tức quân địch muốn tiến công mà Nhị vương thu được giống nhau, đương nhiên những thứ này là trước đó Hiên Viên Triệt thả ra tiếng gió.

Nhị vương khẩn trương đi qua đi lại, sùng thiếp ngồi ở trên giường nhìn Nhị vương, nhịn không được nói: “Chẳng lẽ chúng ta sẽ ở trong này ngồi chờ chết sao?”

Nhị vương cũng không để ý, sùng thiếp nóng nảy, đứng lên sẽ thu thập này nọ hồi kỹ viện đi, vừa nói: “Còn gạt thiếp nói cái gì anh hùng cái thế, hiện tại ngay cả một nữ nhân đều không khuất phục được, khí phách cái gì!”

Nhị vương nhìn thấy sùng thiếp phát hỏa, chạy nhanh qua nói tốt trấn an, cột nhà nói: “Nữ nhân gì? Ta thề ta chỉ có một nữ nhân là nàng!”

Sùng thiếp cười lạnh, dùng sức dí mi tâm Nhị vương một chút: “Thật đúng là giấu đầu lòi đuôi a, thiếp lại không có nói ngài có nữ nhân khác, ngài lại chính mình thừa nhận trước, thiếp nói cho ngài, thiếp nói không phải vương phi nguyên phối của ngài bệnh sắp chết, lại càng không phải là vô số hoa đại cô đại của ngài.”

Thân mình mập mạp của Nhị vương uốn éo, có chút ủy khuất nói: “Vậy nàng nói là ai đâu?”

Sùng thiếp đem cái miệng nhỏ nhắn đỏ như máu tiến đến bên tai Nhị vương nhỏ giọng nói: “Người ở trong cung kia.”

Đôi mắt nhỏ của Nhị vương nhất thời tranh mở lớn, kia cũng không phải một nữ nhân đơn giản, ngang ngược lãnh ngạo, ý vào chính mình là quận chúa Thiên triều không ai bì nổi. Nhưng mà nàng thập phần được lão vương sùng ái, lại có thân phận hiền hách, có cái gì không thoải mái cũng chỉ có thể đủ làm chịu đựng.

“Nàng muốn giết ta!?” Nhị vương là có lý do tin tưởng, lão vương lớn tuổi, nhi tử của nàng ta lại tuổi nhỏ, ta này Nhị vương thực thật sự là một uy hiếp thật lớn.

Sùng thiếp gật gật đầu, sau đó lại ôm Nhị vương khóc lên, nói: “Ngài đã nói muốn chiếu cố thiếp cả một đời, nhưng mới qua có hai ngày, ngài sẽ chết, thiếp đây một người biết sống thế nào nha, thiếp cũng không thể trở lại bên trong cái kỹ viện rách nát kia được, cả ngày xem sắc mặt của ma ma làm người..... Ô ô.....”

Nhị vương cười ôm chặt sùng thiếp, rung đùi đắc ý nói: “Anh hùng khó qua ải nữ nhân, mỹ nhân như vậy, ta làm sao có thể nhẫn tâm bỏ lại nàng đi thế giới cực lạc đó đâu?”

Trong lòng sùng thiếp cười nhạo, chỉ bằng người coi như là anh hùng, nhưng mà trên mặt mũi vẫn là biểu hiện giả dối, hôm nay mục đích đã đạt tới, nhìn vẻ mặt của Nhị vương, rõ ràng là đã có hoài nghi, chỉ đợi kế hoạch ngày mai thực thi thành công, hẳn nhất định rất tin không nghi ngờ --

Đến buổi tối ngày thứ hai, Chu Bằng cùng nhóm từ sĩ mà Hiên Viên Triệt phái vào liên lạc tốt lắm, đội tiếng pháo vang lên, liền chia làm hai nhóm, một đám chạy ở bên trong dân chúng phổ thông, chế tạo lời đồn, lớn tiếng la lên quân địch công thành vào! Khí thế đã kích nhóm dân chúng phản kháng.

Nhóm người thứ hai nhân đều tập trung ở phụ cận Nhị vương phủ, thay y phục và vũ khí quan binh Cát Thập Lý mà Chu Bằng chuẩn bị tốt, thừa dịp giết lung tung tiến vào Nhị vương phủ!

Đến lúc đó Nhị vương cho dù không bị giết chết, cũng nhất định sẽ cùng đại vương sinh ra hiềm khích không thể bù lại .....

Bạn đang đọc truyện *Khi Thiên Tài Hacker Xuyên Qua* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 62: Thành Công

Đến lúc đó Cát Tháp Lý nội loạn không ngừng, đánh hạ toà thành trì này chỉ là chuyện nhấc tay mà thôi.

Thiên Thiên cơ hồ đồng thời thu được thư của Chu Bằng còn có Mặc Diễm Nhi, báo cho biết hết thảy đều chuẩn bị thỏa đáng, chỉ còn chờ Thiên Thiên hạ lệnh, liền thực thi kế hoạch.

Thiên Thiên cùng Hiên Viên Triệt xem giữa doanh địa bày đầy thùng sắt còn có pháo trúc, dường như thấy được thắng lợi rực rỡ.

Đến ban đêm, Hiên Viên Triệt ngồi ở trên lưng ngựa, vung tay từ trên hạ xuống. Bọn lính chiếm được chỉ thị, đem từng hàng pháo trúc châm lửa sau bỏ vào bên trong thùng sắt, sau đó đem thùng sắt đổ dưới chân tường thành, ào ào đứng ở tại chỗ phát cò hò reo.

Cung tiễn cũng chuẩn bị đầy đủ, ào ào nhắm ngay vào đầu binh lính nghe được tiếng vang thật lớn nhô đầu ra tường thành, đưa bọn họ bắn rơi ở trên đất.

Trong lúc nhất thời, tiếng giết chấn thiên, quân đội Đông Nghi khí thế như hồng.

Nhị vương chính hoang mang rối loạn mặc quần, đẩy cửa ra hỏi thị nữ canh giữ ở cửa: “Bên ngoài phát sinh chuyện gì?”

Chỉ thấy Chu Bằng hoang mang rối loạn chạy tới, nói: “Vương gia, không tốt, có người muốn giết ngài!”

Nhị vương kinh hoàng nhìn xem hai bên, chỉ thấy ngoài cửa sỏ bóng người lui động, tựa hồ có khả năng tùy thời chuẩn bị phá cửa sỏ mà vào. Nhị vương hét lớn: “Những người này là loại người nào? Bọn họ có thể nào dễ dàng liền vào?”

Chu Bằng nói: “Bọn họ có thủ dụ của Vương hậu, cho nên quân gia đành phải mở cửa cho bọn họ vào!”

Kỳ thật là Chu Bằng chính mình mở cửa sau ra, để mười mấy người tử sĩ tiến quân thần tốc. Hơn nữa bọn họ chỉ có thể đứng ở bên ngoài tầm cung của Nhị vương lác lác vài cái, bởi vì rất nhanh đội bảo vệ Nhị vương sẽ chạy tới, bọn họ không có cơ hội xuống tay.

Quả nhiên Nhị vương bị dọa ngồi sững ở tại trên đất, khóc kêu lên: “Vương hậu nha! Ta cùng ngươi không oán không cừ, ngươi vì sao sẽ không có thể dung hạ ta đâu!”--

Nhóm tử sĩ thấy đã thành công dẫn tới trong ngoài vương phủ một mảnh xôn xao, cứ dựa theo lộ tuyến ban đầu đào thoát, ra cửa sau vương phủ, vội vàng bỏ đi quân phục của Cát Tháp Lý ném vào trong hồ sen, bên trong là trang phục dân chúng tầm thường vội vàng vàng chạy đến trên đường đất cõng hơ hô to: “Địch nhân đánh vào trong thành tới rồi!”

Phần lớn dân chúng đều còn tại trong giấc mộng, ban ngày còn cùng nhau tụ hội, nói xong tường thành chắc chắn như thế nào, thủ vệ nghiêm như thế nào, làm sao có thể đột nhiên ánh lửa tận trời, tiếng la như sấm đây?

Thiên Thiên lờng trước quả nhiên là không sai, những phụ nữ nhi đồng này trước hết bắt đầu khóc nỉ non, tiếp đến là các nam nhân không kiên nhẫn, tin tức không tốt còn có không khí sợ hãi luôn có thể lan tràn nhanh nhất, liền như bên trong kế hoạch của Thiên Thiên, nơi này đã là quân lính tan rã.

Nhị vương phần hận mắng: “Quả thực là khinh người quá đáng!” Vợ vàng mặc chiến bào vào, cùng với nhóm binh lính bảo vệ hấn chạy tới giờ nã tẩu lên, hô: “Giết cho ta nhập hoàng cung!”

Rất nhanh trong thánh Cát Tháp Lý nội loạn không ngừng!

Hiên Viên Triệt ở trên lưng ngựa, nghe thấy được trong thành tiếng giết chấn thiên, khóe miệng trời lên tươi cười thắng lợi, cùng Thiên Thiên giả dạng thành thân binh đứng ở dưới thân nhìn nhau cười, đều biết đến mưu kế thành công.

Chu Bằng thừa dịp Nhị vương giết nhập hoàng cung, vụng trộm thoát ly đội quân, thay trang phục dân chúng chạy trốn tới dưới thành, ra sức mở cửa thành.

Bạn đang đọc truyện *Khi Thiên Tài Hacker Xuyên Qua* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 63: Chỉ Yêu Một Mình Nàng

Hiên Viên Triệt vung kiếm trong tay, mệnh lệnh bọn lính công thành!

Trong thành gà bay chó sủa, kêu rên thống khổ không ngừng, tiếng động khủng bố như vậy luôn luôn liên tục đến bình minh mới dần dần an tĩnh lại.

Thiên Thiên cùng Hiên Viên Triệt đã ngồi ngay ngắn ở bên trong doanh trường, dựa lưng vào nhau, nghe bên ngoài tiếng binh lính chúc mừng thắng lợi vui sướng. Kết quả như vậy, đã là tốt nhất.

Không có xung đột chính diện quy mô lớn, đem số lượng chết của song phương giảm đến nhỏ nhất. Hiên Viên Triệt đáp ứng qua Thiên Thiên, nghiêm cẩn mệnh lệnh binh lính, sau khi vào thành không được giết người phóng hỏa cướp đoạt, không được cưỡng gian phụ nữ.

Quân lệnh như núi, Hiên Viên Triệt luôn luôn đối đãi binh quan phạm tội nghiêm trị không tha, cuối cùng binh lính là lòng có cô kị, tình thế hoàn toàn có thể không chế xuống dưới.

“Triệt, chúng ta thành công vào thành, bắt lão vương Cát Tháp Lý làm tù binh, huynh tính toán đưa ông ta làm sao bây giờ?”

“Còn có thể làm sao bây giờ? Cột lấy trở lại kinh thành.”

Thiên Thiên tưởng tượng lão vương Cát Tháp Lý gầy yếu già nua, nói: “Chỉ sợ, ông ta ở bên trong xe tù không chờ lâu được như vậy.”

“Như vậy tốt nhất, vậy liền chết không đối chứng!”

Thiên Thiên cảnh giác xoay qua thân mình nhìn bóng lưng Hiên Viên, hỏi: “Cái gì chết không đối chứng? Huynh có chuyện gạt ta sao?”

Hiên Viên Triệt cũng quay đầu, thập phần thương tiếc sờ sờ khuôn mặt Thiên Thiên, ôn nhu nói xong: “Nàng biết không? Hoàng thái hậu tuổi tác đã cao, không thể lại nhận đến kích thích.”

Thiên Thiên biết hẳn nói là chuyện Thập Lục quận chúa, lần trước tin tức Thập Lục quận chúa bị giết truyền vào trong hoàng cung, nghe nói hoàng thái hậu thống khổ, mấy độ muốn khóc chết ngất đi qua, nếu tiếp lại nghe được Thập Lục quận chúa không ngừng có không có chết, ngược lại xúi giục Cát Tháp Lý vương phản loạn triều đình Đông Nghi, cùng mẫu tộc bản thân đối kháng.....--

Thập Lục quận chúa bất trung bất hiếu bất nhân bất nghĩa như vậy, Hoàng thái hậu làm sao có thể nhận? Truyền đến bên trong triều đình, nhất định sẽ trở thành nhục nhã của hoàng thất!

Thiên Thiên hiểu được đạo lý này, lại vẫn cứ không thể nhận, dùng thanh âm run run nói: “Huynh phải người giết nàng? Hơn nữa ngay tại tối nay? Người ám sát ngay tại trong nhóm tử sĩ?”

Hiên Viên Triệt lạnh lùng nói một câu: “Phản bội triều đình, phản bội người nhà của chính mình, khơi mào chiến sự hai nước, hại chết tánh mạng nhiều người như vậy ..... Nàng chết không luyến tiếc!”

Nước mắt của Thiên Thiên cuộn cuộn rơi xuống, Hiên Viên Triệt đau lòng cực kỳ, đem nàng ôm ở trong ngực: “Thực xin lỗi..... Ta không nên sau này mới nói cho muội biết, là của ta không đúng.....”

Hiên Viên Triệt tự nhiên sẽ nói thực xin lỗi? Đây là từ ngữ nàng dạy hắn trăm ngàn lần, hắn chưa từng nói qua.

Thiên Thiên chẳng phải thật sự giận Hiên Viên Triệt, trong lòng nàng rõ ràng, Hiên Viên Triệt làm như vậy cũng là vì bảo toàn thanh danh Thập Lục quận chúa, để phụ mẫu nàng không đến mức không nâng nổi đầu đến làm người.

Cảm tính cảm xúc chiếm lấy tư duy của Thiên Thiên, nàng thống khổ nói: “Nhưng là Thập Lục quận chúa là nữ nhân yêu huynh sâu đậm nha..... Sao huynh có thể nhẫn tâm giết chết nàng đây?”

Tay của Hiên Viên Triệt đem Thiên Thiên ôm càng thêm chặt, nói: “Ta yêu chỉ có một người là muội, nữ nhân khác, ta hoàn toàn sẽ không để ý!”

Bọn lính cuồng hoan mãi cho đến hoàng hôn, tất cả chương ngại trong thành cũng đều dọn dẹp xong, đại đội nhân mã đi trước vào thành, sắp hàng chỉnh tề nghênh đón Hiên Viên Triệt vương gia đến.

Bạn đang đọc truyện *Khi Thiên Tài Hacker Xuyên Qua* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 64: Chết Vắn

Lão vương Cát Tháp Lý cùng đệ đệ không hay ho của ông ta bị trói gô, hai người đều cả người vết máu, đã nhìn không ra phía dưới vết máu là áo măng bào tử kim quý trọng.

Vương triều Đông Nghi quy định, hoàng đế mặc long bào, cấp bậc vương gia chỉ có thể đủ mặc áo măng bào. Tộc Cát Tháp Lý xưa nay thần phục cho Đông Nghi, hàng năm tiến cống xưng thần, cho nên cũng mặc áo măng bào mà vương triều Đông Nghi ban cho.

Thiên Thiên chặt chẽ đi theo bạch mã của Hiên Viên Triệt, xem trong thành dân chúng Cát Tháp Lý quỳ đông nghìn nghịt, một mảnh tỉnh mạch nặng nề, trên mặt phụ nữ và trẻ nhỏ đều có lưu lại nước mắt.

Hoàn hảo, trên đất cũng không có quá nhiều vết máu, như vậy thuyết minh nhóm binh lính Đông Nghi cũng không có tùy ý giết hại, bằng không, Thiên Thiên nhìn thấy trường hợp huyết tinh này nhất định sẽ phi thường khổ sở.

Thập Lục quận chúa cũng chưa chết, từ sĩ phụ trách ám sát nàng làm đem một gã công chúa cho rằng là nàng sát hại. Bởi vì Thập Lục quận chúa nhìn thấy sự tình không đúng, thừa dịp loạn thay đổi một thân y phục cùng nữ chuẩn bị trốn xuất cung, lại bị Cát Tháp vương bắt lại, trói tay sau lưng muốn đem nàng giao cho Hiên Viên Triệt.

Thập Lục quận chúa liền quỳ gối phía sau Cát Tháp Lý vương, không rên một tiếng, ngẩng đầu, ánh mắt vừa vận cùng Hiên Viên Triệt tiếp xúc, Thiên Thiên nhìn thấy trong ánh mắt của Thập Lục quận chúa vẫn tràn ngập ngưỡng mộ Hiên Viên Triệt thật sâu như trước. Dung mạo của nàng vẫn thanh tú như trước, chỉ là trên mặt nhiều thêm dấu vết tang thương của năm tháng.

Chắc là lâu ngày đối với cuộc sống bất mãn, suốt ngày trầm cảm mới thành như vậy!

Thiên Thiên gặp được Thập Lục còn sống, tâm tình thập phần kích động, lại nghĩ đến Hiên Viên Triệt sẽ không bỏ qua nàng ta, lại thương cảm lên, đem vành nón đề thấp, tận lực không cho Thập Lục nhận ra mình, để tránh nàng càng thêm chết không nhắm mắt --

Kỳ thật Thiên Thiên nhiều lo lắng, Thập Lục nhất định nhận không ra nàng.

Chín năm đi qua, thân hình bộ dạng Thiên Thiên đã sớm phát sinh thay đổi thật lớn.

Hiên Viên Triệt ở dưới sự vây quanh của binh lính đi vào hoàng cung Cát Tháp Lý, đây là một tòa phòng ở đôi đầy đủ mọi màu sắc, mái vòm tường trắng, cùng tường đỏ ngói xanh hoàng cung kinh thành Đông Nghi hoàn toàn bất đồng.

Thiên Thiên nghĩ rằng, có lẽ là bởi vì nơi này là chỗ hoang mạc, màu sắc đoan diệu, cho nên những người thống trị mới càng thêm nguyện ý đặt mình ở bên trong đủ mọi màu sắc sinh cơ bừng bừng đi!

Hiên Viên Triệt ngồi ở trên ngôi báu cao cao mà Cát Tháp Lý vương đã từng ngồi vào triều, Cát Tháp Lý vương còn có đệ đệ của ông ta bị áp quỳ xuống cách đó không xa, phía sau đi theo một mảnh đông nghìn nghịt, đều là hoàng thất hoàng tộc.

Thiên Thiên lại một lần đem ánh mắt chú ý tới trên người Thập Lục quận chúa, nàng không có cách nào không nhìn tới nàng ta, mặc kệ người này cỡ nào không làm người yêu thích, chỉ cần nghĩ đến đời sẽ thiên nhân vĩnh cách (giống âm dương cách biệt), nội tâm vẫn là tràn ngập không tha.

Lúc này Thập Lục quận chúa cũng ngẩng đầu lên, ánh mắt vừa vận cùng Thiên Thiên giao tiếp, Thiên Thiên chợt dạ nhanh chóng cúi đầu xuống.

Giọng nói uy nghiêm của Hiên Viên Triệt truyền đến trong tai mọi người phía dưới: “Cát Tháp Lý vương! Thiên triều ta đối đãi ngươi không tệ! Hàng năm miễn trừ ngươi phần lớn lễ cống phẩm triều đình, thông cảm ngươi lớn tuổi thân thể yếu kém có thể không cần đến triều, bắt đầu từ ngày ngươi và tộc nhân quy thuận, đã liên tục gả sáu người công chúa ruột thịt cho ngươi trong hoàng tộc của ngươi, ngươi còn có cái gì không biết đủ! Hiện tại làm cho sinh linh đồ thần, ngươi liền vừa lòng sao?”

Cát Tháp Lý vương mặt mờ, ra sức muốn thấy rõ ràng tướng mạo của Hiên Viên Triệt.....

Bạn đang đọc truyện *Khi Thiên Tài Hacker Xuyên Qua* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 65: Cầu Ngươi

Thật vất vả mở mắt, tầm mắt lại bị nước mắt mờ hồ bao phủ, chính là không được thanh âm ho mạnh mẽ dày đặc.

Thanh âm vừa a, giống như là theo bên trong cây khô ngàn năm, hoặc là bên trong giếng sâu không đáy vọng lại, Thiên Thiên nghe xong nhú mày.

Như vậy một cái lão nhân cúi xuống, cùng Thập Lục quận chúa như hoa như ngọc rất không xứng đôi, Thập Lục còn vì lão sinh một đứa con.....

Ai.....

Nữ nhân luôn danh như rom rạ, trở thành vật hi sinh, hoặc là đồ chơi của nam nhân.....

Ánh mắt Thập Lục quận chúa đối với lão nhân bên người cũng là tràn ngập khinh bỉ, càng như là muốn cực lực hoạt động thân mình, chán ghét muốn cùng lão kéo ra khoảng cách vậy.

Giọng nói của Hiên Viên Triệt lại truyền tới: “Các ngươi cũng biết tội?”

Lão Cát Tháp Lý vương nhanh chóng gật đầu, đê đê của lão cũng gật đầu theo, khóc rầm rầm rào rào, trong ánh mắt tràn ngập ý tứ ăn xin, miệng vài lần đóng mở, rất muốn nói chuyện, lại không dám tùy tiện mở miệng, xem hai hàng binh lính Đông Nghi tràn đầu vũ trang, sợ hãi run run lên.

Cái mũi Thập Lục quận chúa hừ một tiếng, đối với nhị vương mắng: “Đồ vô dụng! Còn tưởng muốn đến ám sát ta!”

Trong lòng Thiên Thiên lại âm thầm bội phục Thập Lục quận chúa, được làm vua thua làm giặc, trên mặt của nàng thể nhưng không có một tia sợ hãi cùng thân sắc cầu xin tha thứ, năm đó thiếu nữ hồn nhiên hoạt bát như vậy, bị quyền lợi đầu đá thể nhưng trở nên lãnh huyết vô tình như vậy.

Hiên Viên Triệt tới thủy tới chung chưa cùng nàng nói qua một câu, nàng có lẽ là muốn hấp dẫn Hiên Viên Triệt chú ý. Nữ nhân đối đãi nữ nhân luôn sẽ chuẩn xác kinh người.

Hiên Viên Triệt hạ lệnh, đem toàn bộ vương tôn quý tộc Cát Tháp Lý nhốt lại, chờ kinh thành hoàng đế hạ chỉ xử lý.

Hiên Viên Triệt ở tại bên trong hoàng cung Cát Tháp Lý, sẽ ngủ ở trong tâm cung của Cát Tháp Lý vương, Thiên Thiên vì giấu tai mắt mọi người, vẫn là một thân nhưng trang như cũ.

Thập Lục quận chúa bị nhốt tại trong cùng phòng, gian nhà tù này, bốn phía lạnh lẽo, không có một tia ánh sáng lộ ra tiến vào, Nhi tử của nàng ta ngược lại là bị đưa đến hoàng cung, như trước là cầm y ngọc thực.

Trong lòng Hiên Viên Triệt rõ ràng, Cát Tháp Lý đúng là vẫn còn sẽ làm hoàng tộc Cát Tháp Lý đến thống trị, hơn nữa vô cùng có khả năng hoàng thượng là sẽ hạ chỉ truyền ngôi cấp chỉ nhi tử mà Thập Lục quận chúa sinh, vì tương lai ổn định, không thể cho hẳn biết nhiều chuyện máu tanh--

Qua mấy ngày sau, những người liên can toàn bộ đều xử quyết, chỉ còn lại có vài cái vương thân quý tộc thân phận hiển quý.

Hiên Viên Triệt rốt cực khẳng tiếp kiến Thập Lục quận chúa, cứ việc nàng trước đây tương tẫn biện pháp yêu cầu gặp Hiên Viên Triệt, đều bị lạnh lùng cự tuyệt.

Thiên Thiên ở Hiên Viên Triệt bình phong mặt sau, xem Thập Lục quận chúa tái nhợt mặt chậm rãi ánh vào trước mắt. Tài mấy ngày không thấy, nàng thể nhưng tiêu tụy thành như vậy, xem ra tuy rằng nội tâm khổ khổ, mấy năm nay, nàng dù sao đều là cầm y ngọc thực, không có nhận đến một tia vắng vẻ.

Nàng vừa thấy đến Hiên Viên Triệt liền quỳ xuống, khóc nói: “Biểu ca cứu ta!”

Hiên Viên Triệt lạnh lùng, cũng không có đứng dậy, chính là thoáng nâng lên mí mắt, nói: “Ngươi phạm hạ lỗi thật sự rất nghiêm trọng, ta không giúp được ngươi.”

Thập Lục quận chúa hai đầu gối trên mặt đất gian nan hoạt động, muốn càng thêm tiếp cận Hiên Viên Triệt, một bên ai đồng cầu đạo: “Biểu ca..... Ta nhưng là ngươi thân biểu muội nha.....”

Bạn đang đọc truyện *Khi Thiên Tài Hacker Xuyên Qua* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 66: Nhẫn Tâm.

Tại sao biểu ca có thể thấy chết không cứu đây.....”

Hiên Viên Triệt cười lạnh nói: “Hừ! Thân biểu muội, thời điểm ngươi xúi giục Cát Tháp Vương nhằm vào hướng mẫu tộc của ngươi phát động chiến tranh, ngươi có nghĩ tới ta là thân biểu ca của ngươi không!? Bởi vì bản thân ngươi tham lam, mới khiến nhiều người vô tội chết oan như vậy, tội của ngươi quá thật không thể tha!”

Mong muốn được sống trong mắt Thập Lục bị dập tắt, nàng ngừng khóc, cúi đầu xuống, vẻ mặt kia giống như một đứa nhỏ ủy khuất đã làm chuyện sai bị tộc trưởng trách phạt, nàng lầm bầm nói: “Ta làm như vậy cũng là vì biểu ca, bởi vì ta rất nhớ biểu ca, muốn trở về nhìn biểu ca.....”

Thiên Thiên ở phía sau Hiên Viên Triệt kinh ngạc, nhìn vẻ mặt của nàng ta, lời nói rõ ràng là phát ra từ nội tâm, chẳng lẽ nàng ta đã vì yêu mà thành si sao? Si đến muốn giết phu bỏ nhi (giết chồng bỏ con), chỉ vì người trong mộng của chính mình?

Nữ nhân này cũng quá thành thật, nhưng cũng rất đáng sợ.....

Quả nhiên Hiên Viên Triệt cũng vô cùng sợ hãi, đem mặt quay sang một bên không nhìn tới nàng ta, chỉ nói: “Ta không thể để cho ngươi còn sống mà trở về gặp hoàng thượng và thái hậu được, lúc trước bọn họ đem ngươi gả đến nơi này, là trông cậy ngươi có thể giữ gìn hòa bình, nhưng trận chiến tranh ngày hôm nay người khởi xướng lại là ngươi, ta không thể để cho bọn họ biết chuyện này.”

Thập Lục quận chúa nở nụ cười, vẻ mặt tươi cười không chút nào sợ hãi, nhiều năm sống trong hoàng thất như vậy, có cái gì mà nàng ta còn chưa nhìn thấy qua, nàng ta ngẩng đầu dùng ánh mắt cầu xin nhìn Hiên Viên Triệt, “Ta muốn gặp mặt đứa nhỏ của ta lần cuối cùng..... Cầu ngươi.....”

Hiên Viên Triệt nghiêm túc nhìn Thập Lục quận chúa, “Không thể!”

Thập Lục quận chúa giống như muốn phát điên đứng lên vọt tới trước mặt Hiên Viên Triệt, nhưng lại bị binh lính trông coi nàng túm lấy trở lại, ánh mắt nàng ta như muốn giết người, lớn tiếng quát: “Vì sao không thể để ta thấy mặt đứa nhỏ của ta! Vì sao! Chẳng lẽ ngay cả thỉnh cầu cuối cùng của người sắp chết là ta biểu ca cũng nhẫn tâm không đồng ý sao?”

Hiên Viên Triệt đứng dậy, chậm rãi đi đến trước mặt Thập Lục quận chúa, cả trái tim Thiên Thiên cũng đi theo đứng lên, nàng sợ Hiên Viên Triệt đứng quá gần Thập Lục quận chúa, lúc Thập Lục quận chúa phát điên sẽ làm bị thương đến hắn --

Ánh mắt Hiên Viên Triệt nhìn chằm chằm Thập Lục quận chúa, gần từng tiếng nói, “Tiểu vương tử đã dần dần hiểu chuyện, ngươi cũng đã nói ngươi là người sắp chết, về mặt và lời nói của ngươi nhất định sẽ chặt chẽ khắc sâu ở trong trí nhớ của tiểu vương tử. Vì tương lai ổn định thế cục, ta cần phải cấp tiểu vương tử một hoàn cảnh an ổn để hắn tự do lớn lên.”

Thập Lục cười thâm nói: “Cho nên ngươi muốn hắn quên người mẫu thân này đi sao? Biểu ca..... Ngươi thật nhẫn tâm a.....”

“Nhẫn tâm chính là bản thân ngươi! Lúc ngươi vì ham muốn của bản thân mà vứt bỏ giang sơn và dân chúng không để ý tới, thì ngươi có nghĩ tới đứa nhỏ và trượng phu của ngươi không?”

“Hừ! trượng phu của ta! Ngươi nói là lão nhân kia sao?” Thập Lục đem mặt tiến đến trước mặt Hiên Viên Triệt, càn rỡ cười, tươi cười kia nhìn không ra, Hiên Viên Triệt bình tĩnh nhìn nàng ta, không biết nàng ta lại muốn đùa giỡn cái gì.

Nữ nhân này điên rồi phải không?

Thập Lục ngửa mặt lên trời cười to, một người ở nơi đó không ngừng điên cuồng cười to. Thiên Thiên ở phía sau bình phong vừa nóng ruột xoay quanh, vừa bội phục Hiên Viên Triệt, hắn vậy mà lại có nhẫn nại như vậy.....

Bạn đang đọc truyện *Khi Thiên Tài Hacker Xuyên Qua* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 67: Ta Hận Ngươi.

Nghe Thập Lục quận chúa cười, từ tươi cười vô lực yếu ớt chuyển thành tươi cười tự cao tự đại, sau đó lại cười yêu kiều tà mị, tiếng cười truyền đến lỗ tai mọi người, khiến người ta sinh lòng sợ hãi.

Thập Lục dừng cười ánh mắt đã mê mang rơi lệ nhìn Hiên Viên Triệt, nói: “Biểu ca, kỳ thật đứa nhỏ kia không phải của đại vương, ha ha ha.....”

Hiên Viên Triệt và Thiên Thiên đều cả kinh, nháy mắt liền hiểu được, người cao ngạo tự phụ như Thập Lục quận chúa, làm sao có thể cam tâm ở lại bên người một lão nhân đây? Kỳ thật Hoàng thượng đi bước này thật sự là đã sai rồi, nhưng nói đến cùng vẫn là do Hiên Viên Triệt và Thiên Thiên, tự tay mai táng Thập Lục quận chúa.

Trong mắt Thiên Thiên phấp phất, gần như không dám nữa nhìn tiếp nữa.

Hiên Viên Triệt bình tĩnh hỏi: “Như vậy phụ thân của đứa nhỏ là ai?”

Thập Lục quận chúa nói: “Ta cũng không xác định, hình như là Nhị Vương gia, hoặc là Thôi Thượng Thư, đợi chút.....” Thập Lục giống như đang cố gắng nghĩ, “Lại hình như là Giao đại phu, biểu ca, ta thật sự không nhớ được.....”

Về mặt Hiên Viên Triệt không có một tia cảm xúc dao động, hắn bình tĩnh nhìn Thập Lục quận chúa, dụng tâm muốn phân rõ thật giả trong lời nói của nàng ta, hắn hỏi: “Ngươi tốt nhất nên cùng ta nói thật, cái này quan hệ đến tiền đồ tương lai của nhi tử ngươi.”--

Thập Lục quận chúa cười nói: “Biểu ca, ngươi cũng không nghĩ một chút, thời điểm ta gả cho hắn, hắn đã năm mươi chín tuổi, lại thường xuyên sinh bệnh, gầy yếu không chịu nổi, như vậy há làm sao có thể sau ba năm mới sinh ra một đứa con a..... Ha ha ha..... Ta thù thân như ngọc ba năm, dứt khoát không làm thì thôi, đã làm thì làm đến cùng, ta liên thông đồng nam nhân ở chung quanh ha ha ha ha.....”

Ánh mắt Thập Lục quận chúa giống như đã phun ra hỏa, oán hận nhìn Hiên Viên Triệt nói: “Hiên Viên Triệt! Ngươi không cần ta, tự nhiên sẽ có người thêm muốn sắc đẹp của ta, nam tử quý gồi ở dưới váy ta càng nhiều, ta lại càng hận ngươi! Đều là ngươi, khiến ta biến thành người không ra người quý không ra quý, ta hận ngươi! Ta hận ngươi!”

Hiên Viên Triệt nhìn Thập Lục quận chúa, nâng tay lên, ở không trung dừng lại, binh lính hiểu ý, đem Thập Lục quận chúa lôi kéo đi ra ngoài. Thiên Thiên biết, đây chính là lần cuối cùng Thập Lục quận chúa nhìn thấy hắn, không khỏi tràn ngập đồng tình nhìn bóng lưng của nàng ta.

Thập Lục vẫn gào thét như cũ: “Hiên Viên Triệt! Ngươi vì sao không thích ta! nam nhân đều nói bộ dạng của ta như hoa như ngọc, nhưng vì sao ngươi cố tình lại không động tâm đây.....” Đến cuối cùng, nàng từ gào thét chuyển thành khóc, là đối với vận mệnh không cam lòng, và đối với bản thân cả đời oán hận sao?

Lúc Thập Lục quận chúa bị bắt đi, Thiên Thiên từ phía sau binh phong đi ra, đi đến trước mặt Hiên Viên Triệt, tay nàng cầm lấy bàn tay lạnh như băng của hắn. Thiên Thiên biết trong lòng Hiên Viên Triệt nhất định vô cùng khó chịu.

Ai ngờ đến Thập Lục quận chúa đột nhiên tránh thoát được binh lính chạy trốn về, tuy rằng binh lính không chế được ngay lập tức, nhưng nàng ta lại nhìn thấy Thiên Thiên rõ ràng. Ánh mắt Thập Lục thoáng ngẩn ngơ, ngày đó liên hiệp, lúc trước nàng cảm thấy tiểu binh này nhìn vô cùng quen mắt, hiện tại nhìn thấy nàng nắm tay Hiên Viên Triệt, người sắp chết, đột nhiên tâm như gương sáng.

Thập Lục hung tợn nhìn chằm chằm Thiên Thiên nói: “Đều là tại ngươi! Ngươi, tiểu yêu nữ, làm hại biểu ca không cần ta, hiện tại ngươi đã vừa lòng chưa!”

Bạn đang đọc truyện *Khi Thiên Tài Hacker Xuyên Qua* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 68: Tra Tấn

“Cả đời này của ta đều là hủy ở trong tay huynh! Ta muốn biến thành lệ quý! Ta muốn tra tấn huynh thật tốt! Ta muốn cho huynh suốt ngày sợ hãi! Ta muốn giết chết huynh! Ha ha ha.....”

Hiên Viên Triệt một bên ôm Thiên Thiên, một bên nghiêm túc ra lệnh bọn lính đem Thập Lục tha đi ra ngoài, vì không muốn Vu Thiên Thiên nhìn thấy bộ dáng điên cuồng của Thập Lục, lại ngăn không được tiếng nói khủng bố của Thập Lục.

Từng chữ từng chữ của Thập Lục một chút truyền vào bên trong đầu Thiên Thiên, người đã bị tha đi ra ngoài, nhưng thanh âm kia lại tựa hồ còn rít gào trong đại điện trống rỗng.....

Trong lòng Thiên Thiên sợ hãi, đồng tình, thương hại, đau khổ mọi loại tình cảm toàn bộ đan vào ở cùng nhau, thật lâu không thể bình tĩnh.

Hiên Viên Triệt ôm Thiên Thiên không ngừng an ủi: “Không có việc gì, hết thảy đều sẽ đi qua, nàng ta là đồ điên, muội không cần đem lời của nàng đặt ở trong lòng, biết không?”

Thiên Thiên run run gật gật đầu, bỗng nhiên nghĩ tới cái gì, liền hỏi: “Huynh chuẩn bị đem đứa nhỏ của nàng ta làm sao bây giờ?”

Thiên Thiên biết, Hiên Viên Triệt lưu lại đứa nhỏ, sau khi hồi kinh sẽ nghĩ biện pháp đến giải thích vì sao đứa nhỏ này sẽ chết mà sống lại. Mạo hiểm mạng tội khi quân, chỉ là vì cấp cho Thập Lục lưu lại một tia huyết mạch, vì quan hệ phụ quốc giữa Đông Nghi và Cát Tháp Lý càng thêm vững chắc.

Nhưng mà đứa nhỏ này nếu không thuộc hoàng thất, hết thảy liền khác làm.

Thiên Thiên lo lắng sự tình rốt cục sắp sửa phát sinh, Hiên Viên Triệt không nhìn Thiên Thiên, xem Thập Lục quận chúa vừa mới bị thoát ly cửa lớn, nói: “Đứa nhỏ này ở trong lòng thái hậu cùng hoàng thượng đã chết.”

Thiên Thiên vẫn cứ không chịu buông tha: “Nhưng mà.....”

Hiên Viên Triệt đánh gãy lời nói chuyện của Thiên Thiên: “Không có nhưng mà, đứa nhỏ này cần phải chết!”

Thiên Thiên biết cầu xin vô vọng, liền hoành tâm, nói: “Huynh là vì muốn che giấu gièm pha lớn nhất của hoàng tộc các huynh đi!”

Hiên Viên Triệt nhắm mắt lại, nói: “Tùy tiện muội nghĩ như thế nào đi! Tâm của ta đã quyết, để đứa nhỏ này cùng mẫu thân của nó cùng chết!”

Thiên Thiên nhìn Hiên Viên Triệt, đột nhiên tránh thoát ôm ấp của hắn, lui về phía sau vài bước, xoay người vội vàng chạy đi.

Hiên Viên Triệt không tiến lên đuổi theo, chính là đưa tay ra sau lưng, một hồi có một binh lính tiến vào điện, nhỏ giọng đối Hiên Viên Triệt nói: “Vương gia, Thập Lục quận chúa đã tắt thở.”

Hiên Viên Triệt nhắm mắt lại gật gật đầu, nói: “Tình cả tiểu vương chết, cũng cùng nhau bí mật xử quyết.”--

Binh lính trung thành gật đầu xung vâng, cung kính lui xuống.

Thiên Thiên ngồi ở trong hậu cung của Thập Lục quận chúa, nơi này bốn phía đều đủ loại những đoá hoa tiên diễm, nhan sắc cực kì sáng lạn. Thiên Thiên tưởng tượng thấy tình cảnh Thập Lục quận chúa cùng tiểu vương đã chết ngẫu nhiên vui vẻ.

Đột nhiên, một tiếng trẻ em khóc nỉ non đánh gãy suy nghĩ của Thiên Thiên, Thiên Thiên chạy nhanh đến cửa sổ, vurun cổ hương nơi thanh âm phát ra nhìn lại, cung nữ chạy tới hỏi Thiên Thiên có cái gì phân phó, Thiên Thiên trấn định cảm xúc, khoát tay.

Có lẽ là ảo giác đi, nghĩ đến đứa nhỏ đáng yêu tuổi nhỏ như vậy, vô tội như vậy, lại muốn là vật hi sinh. Hiên Viên Triệt à Hiên Viên Triệt! Huynh không khỏi cũng quá mức tâm ngoan thủ lạt !

Huynh thậm chí có thể đem đứa nhỏ này đuổi ra hoàng cung, đưa đến một gia đình bình thường nuôi nấng, chỉ cần hấn cả đời bình an, không có thân phận cùng địa vị có năng lực đủ thể nào đâu?

Bạn đang đọc truyện *Khi Thiên Tài Hacker Xuyên Qua* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 69: Hứa Hẹn

Hiên Viên Triệt đi vào trong phòng, Thiên Thiên nhìn hấn một cái, liền xoay người phải đi vào nội đường. Hiên Viên Triệt một phen kéo Thiên Thiên lại, ôm nằng, đem mặt nằng vùi vào trước ngực mình, ôn nhu nói: “Muội vẫn còn giận ta sao?”

Thiên Thiên không hé răng, nhưng cũng không giẫy dụa.

Hiên Viên Triệt không có lại giải thích cái gì, chỉ có than thở.

Cứ như vậy qua hồi lâu, Thiên Thiên rốt cục mở miệng nói chuyện: “Ta biết huynh cũng thật khó xử, đó là thân biểu muội của huynh, nói vậy huynh cũng đặc biệt thương tâm đi!”

Hiên Viên Triệt buông ôm chặt Thiên Thiên, hai tay kim bờ vai nằng, để con người nằng đối với chính mình, trong ánh mắt Hiên Viên Triệt tràn ngập cảm động: “Thiên Thiên..... Cũng là muội hiểu biết ta nhất.”

Thiên Thiên một lần nữa ôm Hiên Viên Triệt: “Thật hy vọng có một ngày chúng ta không cần qua những ngày đánh đánh giết giết như vậy, thiên hạ thái bình, thật tốt biết bao nhiêu?”

“Thiên Thiên, ngày nào đó nhất định sẽ đến, cho dù không thể đến, ta cũng sẽ sáng tạo ra cho muội!”

Thiên Thiên cảm động ôm Hiên Viên Triệt, trong lòng tràn ngập hạnh phúc --

Hiên Viên Triệt hỏi: “Đúng rồi, hai cái tiểu thư muội kia của muội thế nào không có thấy? Lúc này đây các nàng nhưng là vì Đông Nghi lập hạ công lớn, ta muốn thưởng các nàng thật tốt.”

Thiên Thiên cười nói: “Không cần, các nàng muốn nhân tài, nhưng là sẽ không nhận phong thưởng gì cả, ngày thành phá, các nàng đại khái đã ly khai đi.”

Hiên Viên Triệt cũng cười nói: “Hai cái tiểu thư muội này của muội thú vị thật, cùng muội giống nhau, đều là cá tính tiêu sái không kềm chế được, cùng nhóm tiểu thư khuê các của Đông Nghi quốc chúng ta quả thực là đối lập.”

Thiên Thiên cố ý quyết miệng xoay người sang chỗ khác đưa lưng về phía Hiên Viên Triệt, làm nũng nói: “Như vậy huynh là càng thêm thích những nàng suốt ngày không ra khuê phòng, cầm kỳ thư họa mọi thứ tinh thông, ta bất kể cái gì đều sẽ không nha!”

Hiên Viên Triệt ôm Thiên Thiên từ phía sau, Thiên Thiên hiểu ý cười, thuận thế tựa đầu vào trước ngực Hiên Viên Triệt, chỉ nghe thấy Hiên Viên Triệt ôn nhu nói: “Ta không cần muội ngâm thơ làm câu đối, cũng không cần muội giỏi ca múa, lại càng không muốn muội vì ta nấu nướng xuống bếp, chỉ cần muội có thể ở lúc ta gặp nguy nan bồi ở bên người ta, vận dụng tài trí thông minh của muội giúp ta làm ít công to, được không?”

Thiên Thiên cười nói: “Thì ra là, ta còn có tác dụng lớn như vậy đâu.” Nghĩ đến Hiên Viên Triệt hứa hẹn, sau khi đánh thắng trận, trở về đi thâu thỉnh hoàng thượng tứ hôn, không khỏi khuôn mặt nhỏ nhắn đỏ lên, thấp giọng hỏi: “Vậy sau khi huynh thú ta, còn có thể lại muốn tiểu lão bà khác sao? Ta nhưng là không thuận theo, huynh chỉ có thể đủ yêu ta đau ta một người.”

Tiếng cười sang sảng của Hiên Viên Triệt vây quanh Thiên Thiên, Thiên Thiên thế nhưng không biết thanh âm hấn cười lộ lên mê người như vậy, lộ ra từ

tính làm cho người ta mê say, chính là nàng bắt chấp thương thức, đổ mặt muốn tránh thoát ra ôm ấp của Hiên Viên Triệt, vừa nói: “Huynh thật sự là khiến người ghét!”

Hiên Viên Triệt cũng không để Thiển Thiển rời đi, một bên cười một bên ở bên tai nàng vô cùng thân thiết nói: “Bây giờ muội còn không có quá môn đầu, trước hết phát lên ghen tuông, này nếu thật sự thành vương phi, vậy còn không cả ngày lấy dây thừng đem ta trói trụ nha!”

Thiển Thiển mặt đỏ tai hồng, đang muốn phản bác, đột nhiên bên ngoài có một cung nữ ở cửa bẩm báo.....

Bạn đang đọc truyện *Khi Thiên Tài Hacker Xuyên Qua* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 70: Khó Xử

“Vương gia, Thiệu tổng binh cầu kiến.”

Thiển Thiển nhìn ra cửa, Hiên Viên Triệt cũng sửa sang lại y phục một chút, một lần nữa khôi phục biểu tình tuấn lãng. Thiển Thiển ảm tình nói: “Đi thôi! Có lẽ là có việc gấp.”

Hiên Viên Triệt lưu luyến rời đi, Thiển Thiển nghĩ nghĩ, vẫn là lặng lẽ đi theo.

Đi vào trong đại điện, Hiên Viên Triệt ngồi ở trên ngai vàng, sau khi Thiệu tổng binh chào bằng nghi lễ quân đội liền đứng lên, vẻ mặt nghiêm túc nói: “Vương gia, Đại Vương Cát Thập Lý và Nhị Vương Gia ở trong phòng giam lớn tiếng kêu oan uổng, bọn họ không chịu chết, mặt tướng chỉ sợ sự truyền ra sẽ phát sinh dân biến, nên đến thỉnh vương gia định đoạt.”

Hiên Viên Triệt nói: “Từ xưa được làm vua thua làm giặc, bọn họ khởi binh tạo phản, bốn vương không có tru di cừu tộc bọn họ đã là phá lệ khai ân, nếu như bọn họ đã không để ý mặt mũi không chịu chết, như vậy người liên phái người đi giải quyết bọn họ, không cần bận tâm tới thân phận của bọn họ.”

Sắc mặt Thiệu tổng binh lộ vẻ khó xử, ôm quyền nói: “Nhưng vương gia, hai người này trong cảnh nội Cát Thập Lý có uy vọng rất cao, nếu vội vàng sát hại, chỉ sợ sẽ khiến cho dân chúng không phục, trong lòng dân chúng có oán hận, sẽ xem Đông Nghi Thiên triều ta là địch nhân, đợi sau khi bọn họ nghỉ ngơi lấy lại sức, ý niệm báo thù sẽ lại được nhắc đến, mặt tướng chỉ sợ đến lúc đó vừa hao tài vừa tổn của, hai nước có thể sẽ bị hao tổn!”

Hiên Viên Triệt tức giận vỗ đầu hổ trên ngai vàng, quát: “Đám tiểu dân vô tri, có người nào dám không phục, cứ giết chết, không cần phải đến xin chỉ thị của bốn vương, ngay cả chuyện nhỏ như vậy cũng làm không xong, chức tổng binh này của người cũng không cần làm nữa!”

Thiệu tổng binh sợ tới mức mặt như màu đất, nhanh chóng quỳ xuống, không ngừng dập đầu nói: “Tiểu nhân sẽ đi làm ngay.....”--

Sau đó liền lui đi ra ngoài, Thiển Thiển vừa muốn đi ra khuyên can, lại nhìn thấy Hiên Viên Triệt giận tím mặt, liền ngừng cước bộ, chuyển hướng, đuổi theo Thiệu tổng binh.

Sau khi Thiệu tổng binh ra khỏi đại điện, liền dùng tay lau mồ hôi lạnh trên mặt mình, nghe được có người ở sau lưng gọi hắn, nhìn thấy là Thiển Thiển, liền lễ phép xoay người cúi đầu.

Thiển Thiển cười nói: “Đại nhân không cần đa lễ, chuyện ở trên điện thượng lúc nãy, ta đều đã biết, đại nhân vì quốc gia cúc cung tận tụy, ta thật sự là rất bội phục.”

Đề nghị vừa rồi của Thiệu tổng binh bị Hiên Viên Triệt không lưu tình chút nào bác bỏ, trong lòng liền cảm thấy thập phần ủy khuất, lúc này gặp được Thiển Thiển nhiệt tình che chở chính mình như vậy, trong lòng hắn liền rất cảm động.

Chỉ là hắn lại thờ dãi, nói: “Mặt tướng đâu có làm cái gì, chỉ là Vương của Cát Thập Lý không chịu viết xuống tội của mình vào chiếu thư, cứ như vậy, hắn chết danh bất chính ngôn không thuận, tương lai nhất định sẽ trở thành mối họa!”

Thiển Thiển nói với Thiệu tổng binh: “Đại nhân chó sói ruột, bởi vì chuyện này liên quan đến biểu muội của vương gia, nên vương gia nhất thời oán giận mất đi lý trí cũng là đúng, như vậy đi, đại nhân trước không cần hành hình Vương Cát Thập Lý, từ ta đi sẽ đi vào khuyên giải vương gia, có lẽ còn có thể có đường cứu vãn.”

Thiệu tổng binh ôm quyền, lộ ra vẻ mặt kinh ngạc nói: “như vậy, chính là phúc của dân chúng hai nước.”

Thiển Thiển khách khí một phen, sau đó trở về đại điện, Hiên Viên Triệt đang chống đầu suy nghĩ.

Thiển Thiển nghĩ đến một phen giãy vò lúc Thập Lục quận chứa sắp chết kia.....

Bạn đang đọc truyện *Khi Thiên Tài Hacker Xuyên Qua* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 71: Dễ Chịu

Nói vậy hẳn cũng là do hần lao lực quá độ đi, lúc này nàng phải cố vũ hần thật tốt mới được.

Thiên Thiên lặng lẽ gọi nữ tì bên cạnh, phân phó nàng mang một ly trà an thần đến, còn bản thân nàng thì đi tới phía sau Hiên Viên Triệt đưa tay ấn nhẹ vào huyệt thái dương của hần

Có lẽ Hiên Viên Triệt đang ngủ, thân thể khẽ run lên, ngoảnh đầu lại nhìn thấy Thiên Thiên, hần cố nặn ra một nụ cười, sau đó lại tiếp tục chống đầu suy nghĩ.

Thiên Thiên ôn nhu nói: "Vương gia vì chuyện Vương của Cát Tháp Lý mà phiền não?"

Tay Hiên Viên Triệt cảm lấy bàn tay nhỏ bé của Thiên Thiên, vẫn như cũ không có mở mắt ra, hần nói: "Sau này lúc không có người, muội không cần gọi ta là Vương gia, gọi Triệt đi, như vậy ta nghe trong lòng sẽ thoải mái hơn rất nhiều."

Thiên Thiên cao hứng quàng tay quanh bờ vai rộng của Hiên Viên Triệt, ghé vào lỗ tai hần nhỏ giọng nỉ non, "Muội nghe lời huynh nói, nhưng mà huynh phải vui vẻ nha."

Khóe miệng Hiên Viên Triệt kè lên mỉm cười, nghiêng đầu nhìn Thiên Thiên, "Ta làm sao có thể không vui cho được, có người nguyện ý ở bên cạnh làm bạn với ta, ta đã vô cùng thỏa mãn."

Lúc này cung nữ bưng ly trà đi vào trong đại điện, Thiên Thiên nhanh chóng đứng thẳng người, như cũ đứng ở phía sau Hiên Viên Triệt, Hiên Viên Triệt cũng sửa sang lại một chút biểu tình, sau khi cung nữ để nước trà xuống, Thiên Thiên liền phân phó nàng lui xuống ——

Tự mình đi xuống, cảm lấy ly trà trong tay, mở nắp ra, một trận mùi thơm thanh nhã truyền vào trong mũi, Thiên Thiên xoay người cười với Hiên Viên Triệt nói: "Trà này thơm quá, muội chưa từng được thưởng thức loại trà nào như vậy."

Hiên Viên Triệt nhìn Thiên Thiên hơi lộ ra tiểu ý, nói: "Nếu như muội thích, ta sẽ hạ lệnh cho người mang một chút về kinh."

Thiên Thiên cười đem nước trà đưa đến trước mặt Hiên Viên Triệt, quý gối thì lễ nói: "Như vậy, thiếp liền hầu hạ Vương gia dùng trước."

Hiên Viên Triệt không nhịn được cười, nhận lấy nước trà, đưa tay chỉ vào trán Thiên Thiên nói "Muội này, quý linh tinh!"

Thiên Thiên chuyển tới phía sau Hiên Viên Triệt, tay giúp hần xoa bóp bả vai, nghiêng đầu, môi dán vào tai của hần, nói: "Rất thoải mái đi!"

Hiên Viên Triệt chỉ cười mà không nói, dường như vừa đang thưởng thức một chén trà, vừa đang thưởng thức xoa bóp của Thiên Thiên.

Thiên Thiên nhìn thấy sắc mặt của Hiên Viên Triệt cuối cùng cũng bớt đi lo lắng, liền đánh bạo nói: "Kỳ thực. . . chuyện Thiệu tổng binh vừa nói, muội ở đằng sau bình phong đều nghe được."

Hiên Viên Triệt không nói gì, giống như không có nghe được lời của Thiên Thiên nói, cúi đầu uống một hớp nước trà, mùi thơm bốn phía.

Thiên Thiên thấy Hiên Viên Triệt không có phản ứng, mắt tròn quay một vòng, lại nói tiếp: "Thiệu đại nhân nói, cũng chưa chắc hoàn toàn không có đạo lý, Vương Cát Tháp Lý thống trị Cát Tháp Lý gần ba mươi năm, mặc dù không có thành tích, nhưng cũng là vương trong lòng dân chúng Cát Tháp Lý. . . Nếu. . . Hần cứ như vậy không minh bạch chết đi, sợ rằng. . ."

Hiên Viên Triệt lên tiếng, giọng nói không có chút nào sợ hãi, nhưng cũng không có một chút độ ảm nào, "Nếu như hần không chết, như vậy tội toàn bộ tội phản loạn sẽ rơi xuống trên đầu Thập Lục quận chúa, như vậy cũng chẳng khác nào tã rơi xuống trên đầu Đông Nghi chúng ta, chuyện nhục nhã lớn như thế, Đông Nghi tuyệt đối không thể tiếp thu. . ."

Bạn đang đọc truyện *Khi Thiên Tài Hacker Xuyên Qua* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 72: Qúa Đau Khổ.

Trong nháy mắt Thiên Thiên liền hiểu được, vì thanh danh của quốc gia chính mình, làm như vậy đúng là không có gì đáng trách, chỉ là, vương của Cát Tháp Lý cũng có chút quá mức đáng thương.

Tay Thiên Thiên lại tiếp tục nhu nhu bả vai của Hiên Viên Triệt, nàng đã hoàn toàn chấp nhận lời nói của hắn, Hiên Viên Triệt tựa hồ cũng buông lỏng đi rất nhiều, cúi đầu tiếp tục uống một hợp nước trà.

Qua nửa ngày, Thiên Thiên thấy xung quanh không có người, liền mở miệng nói: "Vương gia làm như vậy Thiên Thiên cũng đồng ý, chỉ là..." Thiên Thiên thấp giọng, "Chuyện này người khởi xướng, nguyên bản chính là Thập Lục quận chúa, lão quốc vương của Cát Tháp Lý cũng là người bị hại, không bằng giết chết nhị vương gia đi, để một mình hắn gánh chịu, buông tha lão nhân kia, hắn cũng sống không được bao lâu nữa..."

Hiên Viên Triệt để ly trà xuống, xoay đầu lại nhìn Thiên Thiên, hắn đứng lên, ôn nhu nắm lấy khuôn mặt nhỏ nhắn đang kinh hãi bất an của Thiên Thiên, trong mắt của nàng tựa hồ mang theo một tia cầu xin.

"Vừa rồi nhất định là ta đã hù dọa muội, không phải nói lúc không có người thì gọi tên ta là được rồi sao, vì sao muội vẫn gọi ta là Vương gia đây?"

Thiên Thiên nhìn Hiên Viên Triệt không nói gì, Hiên Viên Triệt thấy nàng im lặng, chỉ đành phải bắt đắc dĩ nói: "Đem tội đẩy cho nhị vương, ta cũng đã nghĩ tới, nhưng như vậy, đối với danh dự của Thập Lục quận chúa cũng có tổn hại, mọi người sẽ nói nàng không tuân thủ nữ tắc, như vậy cũng sẽ thương tổn tới danh dự của Đông Nghi quốc, Vì vậy, bất luận như thế nào, Vương của Cát Tháp Lý đều phải gánh chịu tội phản loạn này."

Thiên Thiên không nói gì nữa, cúi đầu suy nghĩ lời Hiên Viên Triệt vừa nói, tay Hiên Viên Triệt đem cằm của nàng nâng lên, ôn nhu nói: "Muội đang trách ta lòng dạ quá độc ác sao?"

Thiên Thiên nhẹ nhàng lắc đầu, nói: "không phải, muội đang nghĩ trong lòng của huynh quá đau khổ." Nhịn đau giết chết thân biểu muội của chính mình, như vậy tính mạng của người khác thì xem là cái gì? ——

Trong lòng Hiên Viên Triệt vô cùng cảm động, hắn đem Thiên Thiên ôm vào trong ngực, nói: "Kỳ thực chuyện của Thập Lục, Vương Cát Tháp Lý cũng có trách nhiệm, nếu như không phải hắn vô năng, quá mức dung túng Thập Lục, để cho một nữ nhân nắm giữ quyền thế, dẫn đến sóng to gió lớn, cũng sẽ không đem chính rơi vào vạn kiếp bất phục ngày hôm nay!"

Thiên Thiên rơi xuống một giọt nước mắt, lẽ nào cũng chịu yêu một người, cũng là sai sao?

Chỗ hoang vắng tại Cát Tháp Lý, khí hậu vô cùng khô hanh, chỉ một lát sau, nước mắt trên mặt trên mặt liền biến mất không thấy, giống như chưa từng có vậy.

Hiên Viên Triệt vây quanh trừ nhọt nhọt, nhìn gương mặt tròn bóng của nàng, nói: "Được rồi, muội đã mệt mỏi nhiều ngày như vậy, cũng nghỉ ngơi một chút cho khỏe, cái gì cũng đều không cần suy nghĩ nữa, ta sẽ phái một đội thân binh bảo hộ muội đi dạo trong thành, chờ ta xử lý tốt công việc trong tay, chúng ta liền có thể quay về kinh thành, đến lúc đó ta sẽ thỉnh hoàng thượng chỉ tứ hôn cho chúng ta, hơn nữa ta còn muốn đem công tích của muội trong quân đội tâu lên với hoàng thượng, phong muội làm cáo mệnh phu nhân, đến lúc đó, Hiên Viên Vương phủ ta đã có thể có thể một nữ tướng quân tiếng tăm lừng lẫy."

Hiên Viên Triệt nói một hơi dài như vậy, thực sự không giống tính cách của hắn, Thiên Thiên nhìn Hiên Viên Triệt, nàng chỉ là cảm giác giữa nàng và hắn đã sinh ra một chút xa cách nho nhỏ... . .

Bạn đang đọc truyện *Khi Thiên Tài Hacker Xuyên Qua* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 73: Bảo Vệ

Ta muốn cùng bản thân đến đấu tranh vận mệnh, ta không muốn chịu người bài bố, mặc dù là tình yêu cũng không thể đủ để khiến ta cam nguyện vạn kiếp bất phục.

Chú ý quyết định sau, Thiên Thiên liền nói cho chính mình, không để cho âm thanh của Thập Lục quận chúa ảnh hưởng tư tưởng của mình, muốn một lần nữa phấn chấn lên, nghênh đón sinh mệnh tốt đẹp cùng sáng lạn, nhấp nhô còn có suy sụp.

Thiên Thiên kiêu ngạo ngẩng đầu nhìn lên bầu trời, lại thấy cách đó không xa một con bò câu đưa tin bay tới, càng ngày càng gần, nhìn thập phần quen mắt.

“Đây không phải bỏ câu đưa tin của Mặc Diễm Nhi sao?”

Lúc này bỏ câu đã bay đến trên vai Thiển Thiển, Thiển Thiển vươn tay qua đem ống trúc nhỏ buộc trên chân bỏ câu cỡi xuống, cười mờ tỏ giấy ra nhìn nhìn bên trong, không khỏi quá sợ hãi.

Mặc Diễm Nhi gặp nạn, Vân Ngụ Ý mời Thiển Thiển tức khắc tiến đến cứu viện.

Thì ra là Mặc Diễm Nhi cùng Vân Ngụ Ý nhìn thấy Thiển Thiển cùng Hiên Viên Triệt cùng đại quân thắng cục đã định, không đồng ý lưu lại lâu, hai người liền cưỡi ngựa nghênh ngang mà đi, cũng không có trở lại kinh thành, mà là thừa cơ đi tuần tra thanh lâu chính mình bố trí ở cả nước các nơi, tình báo chỗ đợi chút.

Thiển Thiển thu được tin tức, liền tức khắc phân phó cung nữ thu thập hành trang cho nàng, chính mình đi đến đại điện hướng Hiên Viên Triệt chào từ biệt, Hiên Viên Triệt vừa nghe liền cực lực phản đối: “Ta không thể lại cho muội một mình đi mạo hiểm, có chuyện gì chờ sau khi chúng ta cùng nhau rồi đi nơi này rồi nói sau!”

Thiển Thiển vội la lên: “Lại trễ chỉ sợ cũng không còn kịp rồi, hiện tại tình huống của Mặc Diễm Nhi nguy cấp nha!”

Hiên Viên Triệt nói: “Ta biết muội quan tâm tiểu thư muội của muội, nhưng mà muội quên, lần trước một mình muội vụng trộm chạy ra, gặp nguy hiểm thế nào, ta là lo lắng muội, ta nghĩ muốn cùng muội cùng đi đối mặt tình huống lúc này, nhưng mà hiện tại ta nửa khắc hơn sẽ không thoát thân ra được, muội cho ta hoãn hai ngày được không?”

Thiển Thiển lui ra phía sau vài bước, nói: “Ta có thể ứng phó tình trạng gì, ta sẽ bảo vệ tốt chính mình, chúng ta đến kinh thành gặp lại đi, ta đi đây!” Nói xong đã chạy chậm đi ra ngoài, Hiên Viên Triệt ở sau người hô vài tiếng, không có đáp lại --

Hiên Viên Triệt ngồi xuống, biết Thiển Thiển một khi quyết định chuyện gì, là không thể dễ dàng khiến nàng thay đổi, liền sai người gọi Chu Bằng tới, âm thầm đi bảo hộ an toàn của Thiển Thiển.

“Nếu vương phi có cái gì ngoài ý muốn, ta mượn người thử hỏi, đã biết sao?”

Thần sắc Chu Bằng ngưng trọng, cánh tay như người máy giống nhau nháy mắt buộc chặt, cao giọng đáp: “Mặt tướng nhất định không phụ nhò và!”

Hiên Viên Triệt chậm lại giọng điệu: “Lần trước chuyện người làm thập phần tốt, trở về sau, ta sẽ ở trước mặt hoàng thượng cho người thảo công đi thường, các người Chu gia các người trên sa trường uy vọng có thể nhắc lại thắng một bước.”

Thần sắc Chu Bằng ngưng trọng như cũ, nhìn không ra một tia vui sướng, nói: “Đây đều là chức trách của mặt tướng, mặt tướng không dám tham công, hết thấy đều là vương gia cùng vương phi bày mưu nghĩ kế thích đáng.”

Trong lòng Hiên Viên Triệt thích tướng mạo đường đường này, ngôn ngữ vừa phải, gật gật đầu nói: “Như vậy người đi đi, an toàn của vương phi liền toàn quyền giao thác cho người.”

“Vâng, vương gia!”

Thiển Thiển cười bạch mã, vội vàng đuổi tới địa điểm theo như trên bỏ câu đưa tin, cùng đi.

Hai người Mặc Diễm Nhi cùng Vân Ngụ Ý đang ở một gian khách điểm, Thiển Thiển gõ gõ cửa.....

Bạn đang đọc truyện *Khi Thiên Tài Hacker Xuyên Qua* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 74: Tròi Sập

Thiển Thiển gõ gõ cửa, Mặc Diễm Nhi kêu lên: “Ai?”

Thiển Thiển vừa nghe là giọng nói của Mặc Diễm Nhi, cao hứng nói: “Là ta nha, nhanh chút mở cửa!”

Vừa thấy mặt, Thiển Thiển liền phát hoảng, mới gần gũi vài ngày thời gian, hai người thiếu nữ như hoa như ngọc Mặc Diễm Nhi cùng Vân Ngụ Ý thế nhưng tiểu tụy thành như vậy, nhất thời nhủu mây nói: “Hai người các người lưu lại ký hiệu ven đường sao lại thiếu như vậy? Ở tại một gian tiểu khách điểm như vậy, làm hại ta kém một chút tìm không đến các người.”

Vân Ngụ Ý lo lắng nói: “Khó tìm đến chúng ta mới tốt đâu, như vậy tình cảnh của Diễm Nhi sẽ an toàn rất nhiều.”

Thiển Thiển nghe xong, nắm tay của Diễm Nhi nói: “Phát sinh chuyện gì? Trên thư bỏ câu đưa tin chính là nói người xảy ra chuyện, ta liền vội vàng chạy

đi lại, đến cùng là chuyện gì, hai người các người đều mặt ủ mày chau như vậy?” Có thể đồng thời làm khó hai người các nàng, nhất định không phải chuyện nhỏ.

Mặc Diễm Nhi thờ dài, Thiển Thiển lại nhìn nhìn Vân Ngụ Ý, nàng cũng là bộ dáng vô kể khả thi.

Thiển Thiển liền sốt ruột: “Có chuyện gì khó xử, nói ra mọi người cùng nhau thương lượng một chút, có chuyện gì là có thể làm khó ba tỷ muội chúng ta, chẳng lẽ trời sắp sao?”

Vân Ngụ Ý cười thâm nói: “Lão đại, lúc này đây thật sự cùng trời sắp xuống không sai biệt lắm.”--

Thì ra là sau khi Mặc Diễm Nhi cùng Vân Ngụ Ý chia tay, sẽ đến kỹ viện ở Đồng Thành tuần tra, có một đại thương gia giàu có bụng béo phệ ra tay khoát xức, bao hạ toàn kỹ viện.

Mặc Diễm Nhi xuất phát từ tò mò, đã đi xuống lầu đến cùng thương gia giàu có này uống lên vài ly rượu, nói chuyện với nhau bên trong mới biết được hẳn là một đêm phát nhanh, hỏi nguyên nhân, thương gia giàu có cổ họng huyền hư không chịu nói ra tình hình thực tế.

Dưới sự tò mò, liền thừa dịp sau khi thương gia giàu có này ngủ, sai người lục soát toàn thân hắn, chẳng đến lục soát một quyển sách.

Lúc lấy tới tay xem, mới phát hiện đây là một quyển võ công tâm pháp, liền dùng bồ câu đưa tin cấp Vân Ngụ Ý, Vân Ngụ Ý nói cho nàng, đây là võ công thất truyền đã lâu trong võ lâm, đã có vô số người bởi vì quyển sách này mất mệnh.

Quả nhiên, thương gia giàu có này đột nhiên mặc danh kỳ diệu sẽ chết ở tại kỹ viện, chết vô cùng thê thảm, trong lúc nhất thời làm cho lòng người hoảng sợ. Xem ra, mục đích chính của sát thủ là một quyển võ công tâm pháp kia.

Mặc Diễm Nhi vội vàng mệnh lệnh kỹ viện đóng cửa, nhưng mà sát thủ giống như nhìn chằm chằm gian kỹ viện này, những người trong kỹ viện không phải mặc danh kỳ diệu từ vong chính là mất tích, hơn nữa giống như không chỉ một sát thủ.

Lúc này, Mặc Diễm Nhi mới biết được chuyện này không có đơn giản như vậy, chính mình ngoài ý muốn được đến bản võ công tâm pháp này, đã là một củ khoai lang nóng bỏng tay.

Sau khi Vân Ngụ Ý nhận được tin tức, liền chạy tới Đồng Thành cùng Mặc Diễm Nhi hội hợp, nàng đã điều tra rất rõ ràng, lúc này đây Mặc Diễm Nhi đã khiến cho ở trên võ lâm sóng to gió lớn, đã không phải giao ra võ công tâm pháp có thể đủ tránh né.

Lúc hai người mặt ủ mày chau, đành phải gọi Thiển Thiển đi lại hỗ trợ, Thiển Thiển luôn luôn thông minh tài trí còn hơn hai người, có lẽ nàng có thể có phương pháp giải quyết.

Thiển Thiển lắng lắng nghe xong hai người giảng thuật, cau mày, chuyện này xem ra chẳng phải dễ dàng làm như vậy. Khó liền khó là tại đây là một quyển tâm pháp thất truyền đã lâu a, vốn võ lâm bình tĩnh vì vậy mà nhắc lên cơn sóng.....

Bạn đang đọc truyện *Khi Thiên Tài Hacker Xuyên Qua* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 75: Vạn Kiếp Bất Phục

Mỗi người đều phải đòi làm của riêng, giống như là một giọt bọt nước nóng bỏng bên trong nồi cháo, bỗng chốc động nở hoa.

Thiển Thiển nhớ tới Đồ Long đao dưới ngói bút của Kim Dung, cũng là một khi được xuất bản liền khiến cho trong chốn giang hồ tình phong huyết vũ, là ai có được cũng không trọng yếu, quan trọng là có vô số người nổi nghiệp đến tranh đoạt, vĩnh viễn không ngừng nghỉ.

Thiển Thiển quyết định chú ý, cười nói: “Ta có một biện pháp, có thể cam đoan Diễm Nhi có thể bình an không bị làm sao.”

Hai người vội vàng tràn ngập vui sướng hỏi: “Lão đại có diệu chiêu (chiêu hay, cách hay) gì, nhanh chút nói ra đi!”

Thiển Thiển vươn tay đến, nói: “Đem bản võ công tâm pháp kia giao cho ta đi! Lại phát ra tin tức, bản tâm pháp đã quay về Thiển Thiển sở hữu, cứ như vậy, liền sẽ không có người tìm đến Diễm Nhi phiền toái.”

“Không được! Không thể để lão đại đến thay ta gánh vác phiền lưu như vậy! Ta không thể đồng ý!” Mặc Diễm Nhi đứng lên, cực lực phản đối.

Thiển Thiển cũng đứng lên, ôm lấy bả vai của Diễm Nhi, hiện tại nàng cùng Diễm Nhi đã là cao không sai biệt lắm. Thời điểm còn nhỏ đứng ở bên người nàng ấy thấp hơn một đầu, lại khiến nàng ấy kêu chính mình tỷ tỷ, trong lòng kỳ quái cực kỳ. Như thế rất tốt.

“Diễm Nhi, ngươi hãy nghe ta nói, chuyện này chỉ có ta gánh vác xuống, ba người chúng ta mới có thể đều bình an, ngươi luôn luôn theo thương (kinh doanh), cũng không hiểu được ân oán trong võ lâm, nếu ta ngồi yên mặc kệ, ngươi chỉ có thể chỉ còn đường chết.”

“Nhưng mà, lão đại làm như vậy, không phải là là dẫn lừa thiêu thân sao?” Vân Ngụ Ý biết được chuyện thiên hạ, tự nhiên đối với chuyện trong võ lâm cũng chưa hiểu rõ hết, hiểu được Thiên Thiên chọn hạ này trọng trách sẽ gặp phải cái dạng gì nguy hiểm.

Thiên Thiên dừng mỉm cười, đối hai người Diễm Nhi cùng Vân Nhi nói: “Các ngươi nếu còn coi ta là lão đại, cứ dựa theo ta phân phó đi làm, lúc chúng ta kết bái không phải đã nói qua sao? Phải có phúc cùng hưởng nạn cùng chia! Các ngươi đi theo ta nhiều năm như vậy, các ngươi có khó xử, ta lại ngồi yên mặc kệ, ta như vậy coi như là lão đại cái gì! Các ngươi vừa muốn để ta cho chỗ nào đây?”

Vân Ngụ Ý nhìn không được nhỏ giọng lầu bầu một câu: “Sớm biết rằng sẽ không nói cho ngươi chuyện này.”

Thiên Thiên lập tức quát: “Nếu gạt ta chính mình giải quyết, như vậy chúng ta liền ngay cả tỷ muội cũng không cần làm! Ngươi luôn luôn là có tri thức hiểu lễ nghĩa, thế nào ngay cả đạo lý dễ hiểu như vậy cũng không thể hiểu được!”--

Trong hốc mắt Vân Ngụ Ý cảm đầy nước mắt, nói: “Ta là không muốn nhìn thấy ngươi nhận đến nguy hiểm, ngươi nếu có cái gì bất trắc, vương gia nhà ngươi làm sao bây giờ?”

Tâm Thiên Thiên cả kinh, nghĩ tới Hiên Viên Triệt, trong lòng cổ anh hùng khí khái kia nhất thời giảm vài phần, Mặc Diễm Nhi cũng nhân cơ hội nói: “Đứng nha, vương gia còn tha thiết mong hy vọng ngươi trở về đâu, ngươi vẫn là không cần nhúng vào vũng nước đục này, ta sẽ chính mình nghĩ biện pháp, cùng lắm thì tìm một quý liệu chết đến làm thể thân.”

Thiên Thiên vội vàng lắc đầu, nói: “Không thể làm như vậy, bản tâm pháp này đã có thể khiến cho phân tranh lớn như vậy, nhất định không phải một quyền võ công bí tịch phổ thông, nếu tùy tiện vứt bỏ, đương nhiên ngươi có thể bình an, vạn nhất không cẩn thận bị người xấu cầm đi, chỉ sợ tương lai võ lâm sẽ vạn kiếp bất phục.”

Vân Ngụ Ý biết phương diện này quan hệ lợi hại.....

Bạn đang đọc truyện *Khi Thiên Tài Hacker Xuyên Qua* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 76: Nghe Trộm

Vân Ngụ Ý biết quan hệ lợi hại trong đó, nên cũng không ngừng gật đầu, nói: “Lão đại nói rất đúng, tuy rằng mấy người chúng ta không phải người trong võ lâm, nhưng cũng không thể cứ như vậy không chịu trách nhiệm, chỉ là...” Nàng lo lắng nhìn Thiên Thiên, “Như vậy ngươi thực sự quá nguy hiểm, không bằng chúng ta nghĩ một biện pháp khác, đem quyền bí tịch này đưa đến Võ Đang hoặc là Thiếu Lâm, để danh môn chính phái bọn họ xử lý chuyện này, ngươi thấy thế nào?”

Thiên Thiên thẳng thắn nói, “Ta cũng nghĩ tới biện pháp này, thế nhưng chỉ sợ quyền tâm pháp này sẽ không thể thuận lợi đem đến Võ Đang hoặc Thiếu Lâm được, hơn nữa càng thêm khó bảo đảm trong đó không có tiểu nhân đem tâm pháp chúng ta thiên tân vạn khổ đưa tới làm của riêng.”

Chiều theo tiêu thuyết của Kim Dung, ác tăng, gian tăng còn thiếu sao?

“Nói tóm lại, nếu như các ngươi muốn đi theo ta, cứ dựa theo lời của ta mà làm, nếu như các ngươi không tiếp thu lời lão đại ta nói, ta sẽ không quản quyền lợi của các ngươi nữa.”

Mặc Diễm do dự một chút, cùng Vân Ngụ Ý nhìn nhau, đem quyền tâm pháp từ trong lòng lấy ra, để vào trong tay của Thiên Thiên. Thiên Thiên nhìn thấy hai mắt Mặc Diễm rơi lệ, liền an ủi vỗ vỗ bả vai của nàng, nói: “Ngươi yên tâm đi, ta sẽ không có chuyện gì.”——

Đột nhiên, phía trên xà ngang có tiếng gõ lay động vang lên, dẫn tới chú ý của ba người, Vân Ngụ Ý chạy đến phía dưới xà ngang nhìn một chút, quay đầu hướng Thiên Thiên các nàng nói: “Không có cái gì, chỉ là một con chuột mà thôi, cái khách điểm bình dân này, đơn sơ như vậy, thật thua thiệt chúng ta phải ở chỗ này mấy ngày!”

Thiên Thiên lại như có điều suy nghĩ, hỏi: “Các ngươi tới nơi này đã mấy ngày? Có từng ra ngoài gặp qua người nào không?”

Vân Ngụ Ý trả lời nói: “Chúng ta tới đây đã ba ngày, ngoại trừ ngày hôm qua cùng Mặc Diễm ra ngoài dạo phố mua một ít đồ vật cần dùng thì chúng ta cũng không có đi đâu, chỉ là cũng chính ngày hôm qua chúng ta mới biết được một chút, sự tình so với tưởng tượng của chúng ta nghiêm trọng hơn nhiều.”

Mặc Diễm lo lắng hỏi: “Lão đại, đã xảy ra chuyện gì sao?”

Thiên Thiên nhìn thấy hai tiểu cô nương đã giống như chim sợ cành cong, nên nàng không đành lòng tạo thêm áp lực cho các nàng, hơn nữa, nếu như thực sự nói ra, chỉ sợ các nàng càng thêm lo lắng khi đem tâm pháp giao cho mình, liền gật đầu cười, nói: “Không có chuyện gì, bất quá nếu như các ngươi đã ở chỗ này ngày người ba ngày, thì phải nhanh chóng chuyển chỗ ở, nhớ kỹ, đoạn thời gian này tận lực không nên ở hai ngày cùng một chỗ, tuy rằng sự tình cũng không có hoàn toàn nghiêm trọng như vậy, thế nhưng cần thận một chút vẫn hơn.”

Hai người đều gật đầu, Thiên Thiên cùng các nàng cùng nhau dời đi nơi này suốt đêm.

Thiên Thiên biết, trên xà ngang nhất định có một cao thủ khinh công cao cường đem chuyện ba người các nàng nói thanh thanh sở sở nghe hết, tuyệt không giống như là Mặc Nhiễm nói có thể là một con chuột đơn giản như vậy.

Bất hạnh trong vạn hạnh, có thể là cao thủ đó có khinh công cao nhưng võ công cũng chưa chắc ưu tú như vậy, lo lắng Mặc Diễm và Vân Ngự Ý cao giọng phản kháng sau đó sẽ đưa tới mầm tai vạ, hay cũng có thể là, không xác định được tâm pháp giấu ở chỗ nào đi.

Mặc diễm là tử trong y phục của mình lấy ra, mặc kệ là có bộ dáng như thế nào, cái vô tình cẩn thận này có lẽ đã cứu nàng một mạng, trong lòng Thiên Thiên thật sự sợ hãi, nhưng lại không thể cùng hai người bọn họ nói tí mĩ...

Bạn đang đọc truyện *Khi Thiên Tài Hacker Xuyên Qua* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 77: Khinh Bĩ.

Lại không thể cùng hai người bọn họ nói tí mĩ, chỉ đành phải lo lắng đề phòng chú ý nhất cử nhất động xung quanh, thỉnh thoảng lại phải miễn cưỡng vui cười nói cho hai người tử muội này là tất cả vẫn bình thường, Thiên Thiên cảm thấy tâm tư của chính mình đang lao lực quá độ.

Thiên Thiên tìm một cơ hội, cáo biệt với Vân Ngự Ý và Mặc Diễm, nói là ba người ở cùng một chỗ mục tiêu quá lớn, như vậy sẽ không tự chủ hấp dẫn người có ý đồ cướp đoạt tâm pháp càng nhiều hơn, hai tử muội không có cách nào, chỉ phải nghe theo quyết định của nàng.

Sau khi Thiên Thiên cùng các nàng tách ra, nàng liền quyết định một mình mang theo tâm pháp chạy đến Võ Đang, nơi này cách núi Võ Đang là gần nhất, chỉ là cái niên đại này không có phương tiện liên lạc, Thiên Thiên lại là một lộ si, thường xuyên lạc đường, cho nên hành trình lại một lần nữa bị kéo dài.

Thật ra nhận diện phương hướng của Mặc Diễm cường liệt hơn một ít, chỉ là nàng tuyệt đối không thể cùng nàng đồng hành, bằng không kế hoạch của nàng cũng sẽ không có ý nghĩa.

Dọc đường đi Thiên Thiên đi một chút lại dừng một chút, cải trang thành một nam tử, dọc theo đường đi tìm hiểu một chút lời đồn đãi như có như không.

Đến giữa đường phố náo nhiệt, Thiên Thiên vừa mệt vừa khát, nàng liền tìm một tiểu quán, đem dây cương ngựa ném cho tiểu nhị, còn chính mình ngồi ở đại sảnh trong chờ người mang thức ăn lên.

Vị trí địa lý của tiểu quán này không tệ, cho nên khách nhân tương đối nhiều, Thiên Thiên nghĩ thầm, nếu như mang đến hiện đại, cái vị trí địa lý của tiểu quán này đã có thể rất có giá tiền cao.

Đột nhiên nàng nghe thấy bàn bên cạnh cao giọng đàm luận, "Ta nói với ngươi, sư phụ ta đã biết quyền võ công tâm pháp thất truyền đã lâu kia hiện tại ở trong tay người nào rồi."

Lòng của Thiên Thiên chợt treo lên, nghiêng tai cẩn thận lắng nghe. Chỉ nghe thấy người kia vụng trộm nói: "Ngươi không nên lớn tiếng như vậy, vạn nhất để người bên ngoài nghe qua thấy, điều không phải muốn cướp đi chỗ tốt của các ngươi sao?" Người nọ dừng một chút, "Bất quá như đã nói qua, rốt cuộc là ở trong tay của người nào a?"

Thiên Thiên khinh bỉ ở trong lòng, người này, thực sự là đã làm kỹ nữ lại còn muốn lập đền thờ trình tiết trong truyền thuyết——

Chỉ nghe thấy người kia cao nói tiếp tục nói: "khinh công của sư phụ ta nổi danh nhất ở trong võ lâm, có một buổi tối, hán thừa dịp lúc mấy cô nương ngủ liền vụng trộm vào phòng của các nàng, đem tâm pháp trộm đi, cầm trở về chăm chỉ tu luyện, không bao lâu sau, sư phụ ta sẽ là minh chủ võ lâm."

Quý ma nhân kia lại nói: "Sư phụ ngươi làm sao mà biết tâm pháp ở trong tay mấy người cô nương kia? ?" Thiên Thiên thấy người kia hướng đồng bạn bên cạnh chen lấn, cười híp mắt nói: "Sư phụ của ngươi có không có nói qua, mấy tiểu nương tử có xinh đẹp hay không sao? ?"

Sau khi hai người im lặng một trận, sau đó lại cười vang một trận, Thiên Thiên càng ngày càng nhìn không được, liền chuẩn bị rời đi.

Vừa hoạt động thân thể, nàng liền nhìn thấy được một hồng y nữ tử đường hoàng đi đến, hai người kia vừa thấy được hồng y nữ tử này, liền nhanh chóng nhỏ giọng gọi tiểu nhị tới tính tiền, ngay cả tiền bạc thôi lại cũng không cần liền chạy ra ngoài, giống như vô cùng sợ nàng.

Thiên Thiên nhìn thấy hồng y nữ tử này bộ dạng thanh tú, tư thái thanh tao nho nhã, không giống như là cô nương bình thường. Chỉ là trang dung xinh đẹp, nhưng thần thái thoảng có một chút lỗ mãng, phía sau nàng có vị thị nữ đi theo một mặc y phục màu xanh, một mặc y phục màu đỏ tím, nhìn qua hết sức làm người khác chú ý. . .

Bạn đang đọc truyện *Khi Thiên Tài Hacker Xuyên Qua* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 78: Theo Dõi

Thiên Thiên nghĩ tới nhóm mỹ nữ mặc đồ xanh đỏ trong kỹ viện của Mặc Diễm Nhi.....

Hồng y nữ tử nhẹ nhàng ngồi xuống, còn riêng nhìn Thiên Thiên liếc mắt một cái, bởi vì tầm mắt Thiên Thiên từ sau khi nàng tiến vào liền không có rời đi nàng.

Thiên Thiên cuống cúi đầu uống lên một chén nước trà, tận lực không nhìn tới nàng, mùi hương nồng nặc trên người nàng cũng bay tới trong lỗ mũi Thiên Thiên, Thiên Thiên không khỏi hắt xì một cái.

Lúc này, người thị nữ mặc y phục màu xanh trùng mắt giận dữ đối với Thiên Thiên, đang muốn nói chuyện, bị hồng y nữ tử ngăn cản lại.

Hồng y nữ tử cười đứng lên, uốn éo thân hình ngồi xuống trước mặt Thiên Thiên, cười yêu mị nói: “Vị tiểu thư này rất quen thuộc, là một vị tiểu thư khuê các đi, vì sao phải nữ phần nam trang?”

Thật là ánh mắt lợi hại, tuy rằng Thiên Thiên trang điểm người hơi chút cẩn thận có thể đủ nhìn ra nàng là một nữ nhân, nhưng mà, Thiên Thiên cùng ánh mắt của nàng ta giao hội cũng chỉ trong nháy mắt, Thiên Thiên không khỏi âm thầm bội phục năng lực nhận người của nữ nhân này.

Thiên Thiên ngượng ngừng cười cười, giờ cái cốc nói: “Ánh mắt của cô nương thật tốt, bởi vì đi ra hành tẩu giang hồ lại lẻ loi một mình, phần nam trang thuận tiện một ít. Vừa rồi nếu có chỗ nào đắc tội, mong rằng cô nương có thể bao dung.” Nói xong chính mình uống một hơi cạn sạch, đem ly rượu trống ngửa lên cho hồng y nữ tử xem.

Nữ nhân này tuyệt đối không đơn giản, hiện tại là thời kỳ đặc biệt, vẫn là khách khách khí khí một ít, miễn cho đắc tội người.

Hồng y nữ tử nhìn thấy Thiên Thiên thân cận như vậy, cũng sáng khoái đứng lên, nâng chén đối nghịch, sau đó nói: “Cô nương một người hành tẩu giang hồ là chuyện gì?”

Thiên Thiên cười nói: “Không có gì chuyện quan trọng, chẳng qua là muốn đi tìm nơi nương tựa thân hữu thôi.”

Hồng y nữ tử gặp Thiên Thiên không chịu nói lời nói thật, cũng không hỏi cặn kẽ, giống như cười sau liền về tới trên chỗ ngồi của chính mình.

Thiên Thiên thở phào một hơi, hồng y nữ tử nội công thâm hậu, cảm giác được Thiên Thiên khản trương, quả nhiên, qua một lát Thiên Thiên liền gọi tiểu nhị tính tiền, liền vội vàng xuất môn --

Hồng y nữ tử đối với thị nữ phía sau nói: “Lặng lẽ ở phía sau đi theo nàng.....”

Thiên Thiên một người đi tới vùng hoang vu dã ngoại, vừa mới nhìn đến con đường, đã ra Đồng Thành, lại xuyên qua một tỉnh Giang Tây có thể tiến vào địa khu Hồ Bắc, tính đi lên, không sai biệt lắm muốn hơn một tháng mới có thể đi tới núi Võ Đang.

Thiên Thiên xuống ngựa nghỉ ngơi, đầm đẫm bả vai của mình, hành trình hai ngày cưỡi ngựa, đã là đầu nặng bước nhẹ (gian khổ). Xem mặt trời lại sắp về tây, nơi này lại là phía trước không có thôn dân phía sau không thấy điểm, không khỏi than thở.

Ai, nếu có máy bay thì tốt rồi, không đến một giờ có thể bay qua đó, thời đại này, thật sự là muốn cái gì không có gì a, thật không biết bọn họ là đi như thế nào tới được.

Cũng chỉ là thời điểm nổi lòng con sóng nhỏ sẽ nói như vậy, trên thực tế, từng ấy năm tới nay, Thiên Thiên đã sớm có thói quen cuộc sống ở trong này.

Đột nhiên phía sau có tiếng vó ngựa dồn dập dần dần bức tới, Thiên Thiên cảm thấy có chút không ổn, nhưng là lại không xác định những người này là nhằm vào chính mình. Nghĩ muốn cưỡi ngựa bỏ chạy tránh đi đoàn người này, nhưng mà bấp đuôi vốn là không nghe chính mình sai sử.

Rất nhanh, ước chừng một hàng mười mấy người đều nói gót tới....

Bạn đang đọc truyện *Khi Thiên Tài Hacker Xuyên Qua* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 79: Tức Giận

Sau khi nhìn thấy Thiên Thiên liền vây quanh Thiên Thiên nhìn trái nhìn phải, không ai xuống ngựa. Thiên Thiên phiền lòng, rất muốn mắng một câu: “Nhìn cái gì vậy!”

Đã thấy đến những người này đều là như hổ rình mồi, đành phải đem bắt mắt trong lòng che giấu thật sâu.

Trong đó một người kêu một tiếng: “Chính là nàng!”

Thiên Thiên thầm nghĩ không tốt, nhất định là bị người nhận ra, thừa dịp những người này còn không có động tác phía trước, vội vàng cười lạnh nói: “Các vị đại ca! Phương diện này có phải có cái gì hiểu lầm hay không nha! Tiểu đệ lần đầu xuất môn, cũng không có cùng bất luận kẻ nào kết thù, các người không phải là nhận sai người!”

Một tên nam nhân ngồi trên ngựa diện mạo dọa người mở miệng nói chuyện: “Đừng giả vờ, một cái nữ tử độc thân đi ra, mặt mày thanh tú lại nữ phần nam trang, nhất định không sai được! Người nếu không muốn đa thịt chịu khổ, liền đem bản nội công tâm pháp kia nhanh chóng giao ra đây đi!”

Thiên Thiên đã biết bọn họ đây là hướng về phía tâm pháp trên tay mình mà đến, nhìn bộ dạng một đám người này hung thần ác sát, nhất định không phải người tốt gì, nếu tâm pháp rơi vào trong tay bọn họ rồi, đó mới thật sự là họa kiếp của võ lâm.

Vì thế làm bộ như thật kinh ngạc hỏi: “Cái gì tâm pháp! Tiểu muội cũng không biết nha! Nếu các vị đại ca đã nhìn ra tiểu muội là nữ phần nam trang, tiểu muội cũng sẽ không che giấu. Bởi vì trong nhà bức hôn, tiểu muội mới thoát ra, các vị đại ca nói tiểu muội thật sự là chưa bao giờ nghe nói nha!”

Trong đó một người gầy khô quắt, nhưng mà người lấm la lấm lé ha ha cười nói: “Nhìn bộ dạng này của ngươi, đến cũng sinh tuần tú, đã ngươi không đồng ý nhận hôn nhân do người nhà sắp đặt, không bằng gả cho đại ca của ta làm áp trại phu nhân đi! Nhất định đảm bảo ngươi có thể một bước lên trời! Ha ha ha!”

Tiếp đó đám người này đều cười vang một trận, trong lòng Thiên Thiên lửa giận ba trượng, cho là thần tiên ma quái phương nào đâu, thì ra chỉ là một đám thổ phỉ, vương phi thật tốt đang chờ lão nương trở về làm dâu, lão nương còn hiếm lạ này cái gì áp trại phu nhân rách nát sao?

Đã rơi xuống trong tay người ta, Thiên Thiên không khỏi cười lạnh nói: “Vị đại ca này thật sự là nói đùa, tiểu muội làm sao có phúc khí có thể có mệnh tốt như vậy, vẫn là thỉnh các đại ca không cần trêu đùa tiểu muội, tiểu muội nơi này có một ít ngân lượng, các đại ca cứ việc cầm, cứ cho rằng là tiểu muội cho tân phu nhân của đại ca đưa hạ lễ đi!”

Thiên Thiên lưỡng lự trước nhóm thổ phỉ này không gặp qua cái gì thế diện nhìn đến tiền sẽ thả người, thật không ngờ bọn họ thế nhưng xác định vững chắc tâm tư muốn bắt đến võ công tâm pháp, ở nơi đó kêu gào: “Tiểu nương tử ít nói nhảm! Nếu không ngoan ngoãn đem thứ các ca ca muốn giao ra đây, sẽ không cần trách các ca ca đánh, đa thịt ngươi mềm mại như vậy, các ca ca lại là người thô lỗ, đến lúc đó sẽ không thương hương tiếc ngọc, ha ha ha.....”

Trong lòng Thiên Thiên thầm kêu to không tốt, xem một đám người đối nàng thêm nhỏ dãi như vậy, thực gọi người ghê tởm, nhưng mà có biện pháp nào đâu, nơi này vùng hoang vu đã ngoại chỉ có một thân một người, thật sự là kêu trời trời không nghe kêu đất đất không được.

Giờ phút này, cũng thật tìm không thấy người khác.....--

Đột nhiên một đội nhân mã theo trong bụi cỏ giết đi ra, trước mắt Thiên Thiên sáng ngời, cao hứng kêu lên: “Chu Bằng!”

Thì ra là Chu Bằng mang theo một tiểu đội nhân mã luôn luôn đi theo Thiên Thiên, hơn nữa âm thầm bảo vệ.....

Bạn đang đọc truyện *Khi Thiên Tài Hacker Xuyên Qua* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 80: Cứu Giá

Đồng thời âm thầm bảo hộ nàng, dọc theo một đường này, kỳ thực hẳn đã ngăn chặn lại không ít phiền phức cho nàng, bởi vì thân phận của Thiên Thiên đã bị lộ, hiện tại toàn bộ người trong võ lâm đều biết một nữ tử thanh tú giả nam trang tay cầm tâm pháp võ công đang muốn chạy đến núi Võ Đang ở Hồ Bắc.

Chu Bằng ngồi ở trên ngựa, càng tăng thêm vẻ tư thế oai hùng hiên ngang, kéo kéo đầu ngựa, quay một vòng tròn ngay tại chỗ, đầu vẫn nhìn Thiên Thiên, lớn tiếng hô: "Vương phi không cần lo lắng, mặt tướng nhất định sẽ bảo hộ Vương phi chu toàn."

Đám thổ phỉ vừa nghe xong liền thất kinh, "Vương phi?" sau đó lại vừa cười vang nói, "Vương phi rất tốt, mấy người huynh đệ chúng ta bị triều đình truy đuổi giống như con chó, ngày hôm nay chúng ta nhất định phải đem Vương phi này bắt đi dùng thử cho hả giận!"

Thiên Thiên thừa dịp hai bên đang nói chuyện, nhanh chóng xuống ngựa, chạy đến bên cạnh Chu Bằng, Chu Bằng nhanh chóng đưa dây cương qua, Thiên Thiên tiếp nhận, cứ như vậy dùng sức vùng vẫy, Thiên Thiên liền ngồi trên Ngựa của Chu Bằng.

Chu Bằng nhỏ giọng nói: "Vương phi bị sợ hãi, mặt tướng cứu giá chậm trễ!"

Thiên Thiên cảm kích nói: "Chu tướng quân tới đúng lúc, chúng ta đột phá vòng vây đi ra ngoài!"

Thiên Thiên quan sát tình thế, hiện tại địch nhiều ta ít, hơn nữa mỗi người đều bư hãn, muốn tiêu diệt nhóm tặc nhân này, cũng không phải dễ như vậy.

Chu Bằng hét lớn một tiếng: "Vương phi ngồi chắc!" sau đó hấn gươm Thanh Long đao vọt tới giữa đám tặc nhân mạnh liệt chém giết, theo tiếng hô của Chu Bằng bốn người tử sĩ cũng chạy tới, trong nháy mắt, có hai tên thổ phi ngã xuống đất, không chút rên rĩ.

Thiên Thiên có chút sợ trắng diện máu tanh như vậy, rất muốn nhắm mắt lại, nhưng nằng lại cảm thấy trong lòng bất an, không thể làm gì khác hơn là mạnh mẽ mở to mắt.

Thổ phi đầu lĩnh quả nhiên bị chọc giận, hoặc là không ngờ được Chu Bằng và bốn người tử sĩ lại xuất thủ mau lẹ như vậy, thoáng cái tổn thất hai người huynh đệ, tự nhiên là giận tím mặt, quát: "Bắt tiểu tử này lại cho ta, ta muốn lột sống hắn!"

Thiên Thiên gần như dùng thanh âm run rẩy nói với Chu Bằng: "Chúng ta chạy mau mạng quan trọng hơn, không lo được nhiều như vậy."

Chu Bằng trả lời: "Dạ! Vương phi!"

Đoàn người ra roi thúc ngựa chạy mảy dậm, phía sau bọn thổ phi đuổi theo không buông, bởi vì Thiên Thiên và Chu Bằng cưỡi chung một con ngựa, nên dần dần con ngựa có chút không chịu nổi.

Thuộc hạ của hắn cũng nhìn ra, nên chủ động nói: "Chu tướng quân, người mang theo Vương phi chạy trước, chúng thuộc hạ đi ngăn bọn chúng lại!"

Không chờ Chu Bằng trả lời, bốn người tử sĩ dừng cảm đã quay đầu ngựa lại, Thiên Thiên nhìn thấy ánh mắt Chu Bằng tựa hồ tràn ngập lộ thủy trong suốt, chỉ là quay đầu lại nhìn thoáng qua, liền im lặng không lên tiếng kể tục gươm roi thúc ngựa chạy đi! ——

Hơn mười địch nhân hưng hãn không ngờ tới bốn người tử sĩ lại đột nhiên quay lại, trong khoảng thời gian ngắn có chút không thích ứng, gần như ngay lập tức có mấy người ngã ngựa rơi xuống.

Thiên Thiên quay đầu lại nhìn thấy tình huống như vậy, nghĩ mấy người tử sĩ chinh chiến sa trường, luận đơn đã độc đấu coi như là nhất đẳng, chỉ là ... mấy tên thổ phi hung hãn này luôn cùng triều đình đối nghịch, trốn đông trốn tây, điều kiện gian khổ, sợ là cũng không phải đơn giản có thể đối phó được, nằng không khỏi vì mấy người bảo hộ nằng mà lo lắng.

Thổ phi đầu lĩnh quả nhiên có chút chiến lược... . . .

Bạn đang đọc truyện *Khi Thiên Tài Hacker Xuyên Qua* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 81: Cứu Giá (2)

Thổ phi đầu lĩnh quả nhiên có chút chiến lược, hắn đã nhìn ra Chu Bằng đây là bỏ rơi mấy người này, nên hắn chỉ là lưu lại một nhóm người dây dưa cùng với mấy người tử sĩ này, còn lại để bảy tám người nhanh chóng cưỡi ngựa đuổi theo bọn họ.

Chu Bằng càng lúc càng cảm thấy ngựa đang dần cạn sức, trong lòng tuy rằng thâm kê không tốt, nhưng trên mặt vẫn không lộ vẻ kinh hoàng, trước đây hắn cũng không phải chưa từng gặp tràng diện nào nguy hiểm như vậy, tuy rằng phải trả đại giá, nhưng nhiều lần đều có thể biến nguy thành an, chỉ là lúc này vạn nhất liên lụy tới Vương phi, vậy phải làm thế nào cho tốt?

Chu Bằng vừa điều khiển ngựa vừa nói với Thiên Thiên ở phía sau: "Vương phi, hiện tại bọn thổ phi đuổi theo chúng ta chỉ còn cách một đoạn ngắn... Đến khúc quanh tiếp theo, thuộc hạ để người xuống, người tự trốn trong bụi cỏ, thuộc hạ sẽ đem đám thổ phi này dẫn đi..."

Thiên Thiên nghe được trong giọng nói của Chu Bằng, đã vô cùng mệt nhọc không chịu nổi, vì chính mình, đã hy sinh bốn mạng người rồi, Thiên Thiên thật sự là không đành lòng lại đem nguy hiểm tới cho Chu Bằng.

Nằng vội vàng nói: "Hiện tại trời đã sắp tối, chỉ cần chúng ta kiên trì thêm một chút, sau khi trời tối là có thể ẩn trốn, người yên tâm đi, hai người chúng ta chắc chắn sẽ bình an."

Chu Bằng còn muốn khuyên giải, thì đã nghe được bọn thổ phi đuổi theo ở phía sau lớn tiếng nói: "Ha ha! Thì ra là ở phía trước, các người chạy không thoát đâu!"

Thong lòng Thiên Thiên thâm kê không tốt, tay nắm lấy Chu Bằng đều đã run run, nằng gần như mang theo khóc nức nở nói: "Đều là ta làm liên lụy tới người..."

Chu Bàng nhanh chóng trả lời: "Vương phi không nên nói như vậy, đều là do mặt tướng bảo hộ Vương phi không tốt, mặt tướng đáng chết! Lát nữa mặt tướng nhảy xuống ngựa ngăn đám thổ phi này lại, Vương phi ngàn vạn lần không thể do dự, giục ngựa chạy đi, có thể chạy bao xa thì chạy!"

Trong lòng Thiển Thiển vô cùng sợ hãi, sắc trời dần dần tối xuống, mắt thấy Chu Bàng cũng muốn rời mình đi, nước mắt liền không ngừng rơi xuống, giống như nàng có thể dự cảm chuyện không may kể tiếp sẽ xảy ra.

Quả nhiên, đám thổ phi này theo nhau mà tới, chỉ trong chốc lát đã đem Chu Bàng và Thiển Thiển vây lại, thổ phi đầu lĩnh khiêu khích nói: "Làm sao vậy?, tiểu vương phi, ngươi trốn không thoát bàn tay của ta đâu, ngoan ngoãn theo ta trở lại làm áp trại phu nhân đi!"

Thiển Thiển tức giận nói: "Ngươi đẹp cái ý niệm này đi, ta nguyện tự vẫn, cũng sẽ không cho ngươi được như ý!"——

Chu Bàng âm thầm bội phục Thiển Thiển trung trinh như một, mặc dù trong ý thức của hắn Thiển Thiển nên làm như vậy! Liền nói: "Các ngươi nói nhiều như vậy làm gì, muốn đánh muốn giết thì cứ phóng ngựa qua đây, vừa lúc Chu gia gia ngươi đang ngựa ngửa chân tay, sẽ hảo hảo cùng các ngươi vui đùa một chút!"

Thổ phi đầu lĩnh liền nhìn Chu Bàng, sau đó nhỏ giọng nói với người bên cạnh: "Người này là một xương cứng, không nên chính diện xung đột với hắn, trước phải dẫn hắn rời đi, sau đó mới có thể bắt lấy con quý nhỏ kia!"

Bọn thổ phi hội ý, có người giơ đao, có người quơ thiết chùy, có người cầm thị lang nha bổng (chính là cây gậy), từ từ hướng tới Thiển Thiển bọn họ.

Thiển Thiển khẩn trương nắm lấy bả vai của Chu Bàng, lưng hắn cũng đã xuất ra một ít mồ hôi, nhưng trên mặt lại không có một chút sợ hãi, cùng bọn thổ phi mắng chửi, hiện ra vẻ lâm nguy không hãi sợ. Hắn sợ... . .

Bạn đang đọc truyện *Khi Thiên Tài Hacker Xuyên Qua* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 82: Cứu Giá [3]

Hắn sợ hãi chẳng phải sống chết của mình, người tông quân, đã sớm đem sinh tử không để ý, chính là vương phi phía sau.....

Chu Bàng chuẩn bị tốt đao thương, ngưng thần quan sát trong vòng vây trùng trùng này có thể từ nơi nào đột phá. Đột nhiên Thiển Thiển ở bên tai Chu Bàng nhỏ giọng nói: “Chu Bàng, nếu một hồi có cái gì bất trắc, ngươi nhất định phải trước giết chết ta, biết không?”

Thiển Thiển nhìn những người trước mặt này, một đám bộ mặt dữ tợn, thêm nhỏ dãi, tựa hồ càng thêm cảm thấy hứng thú là bản thân Thiển Thiển, mà không phải cái gì võ công tâm pháp, nghĩ rằng cùng với dùng ở trong tay những người này sống không bằng chết, chẳng bằng đã chết sạch sẽ.

Sau khi Chu Bàng nghe được gật gật đầu, nói: “Vương gia sẽ vì chúng ta báo thù rửa hận!”

Hai người đều đã thấy chết không còn, cũng sẽ không lại sợ hãi, càng thêm bình tĩnh ứng đối lên. Thiển Thiển từ chỗ bấp chân lấy ra một thanh tiểu đao chính mình tùy thân mang theo, khẩn trương nhìn chung quanh.

Đột nhiên Chu Bàng quát to một tiếng, vung đao thương liền hướng tới đầu lĩnh thổ phi đánh tới, nhóm thổ phi hiển nhiên là không có dự đoán được, ào ào chính là tránh né, cũng không có chính diện đón nhận, trong lòng Chu Bàng kêu to tốt, liền thừa cơ tiếp tục giết đi qua.

Ai biết thổ phi tránh được Chu Bàng chính diện đánh chết, ào ào chuyển tới phía sau Chu Bàng, ý đồ đem Thiển Thiển lôi kéo xuống dưới. Thiển Thiển đã sớm có phòng bị, Thiển Thiển nhắm ngay tay đang vươn đến cho một đao, thổ phi quát to một tiếng, mắng một câu, Chu Bàng liền nhanh chóng quay đầu ngựa lại, đem Thiển Thiển hộ ở tại phía sau, một bên quát to một tiếng: “Vô si!”

Thiển Thiển giận dữ nói: “Những tên tiểu nhân vô si này, chúng ta không cần cùng bọn họ khách khí!”

Chu Bàng kêu lên: “Phải! Mặt tướng nhất định sẽ giết bọn hắn một mảnh giáp không lưu!”

Ít nhất ở trên khí thế, hai người Chu Bàng cùng Thiển Thiển rõ ràng đứng thượng phong, tuy rằng nhóm thổ phi cường hãn, khi đánh giặc đều thiếu rất nhiều, gặp được đối thủ mạnh mẽ cường đại hơn so với chính mình chính là tránh né hoặc là cầu xin tha thứ, giống Chu Bàng hiệp can nghĩa đảm con người rắn rỏi như vậy, đồ thật sự là hiếm thấy, trong lúc nhất thời thể nhưng không có người dám tiến lên trước.

Song phương đều gắng co, rất nhanh, trời đã toàn bộ đen xuống dưới, Chu Bàng thăm kêu không tốt. Như vậy càng khó đề phòng tiểu nhân vô si này.

Trong bóng tối, Chu Bàng cảm giác được một cái độc thủ ở lặng yên không một tiếng động tiếp cận, liền quyết đoán nhắm mắt lại, nghe tiếng phân biệt, đột nhiên xoay người giơ tay chém xuống, chém rớt một bàn tay của thổ phi, tên thổ phi kia gầm rú, tựa hồ ngã xuống trên mặt đất lăn lộn, trong lòng Chu Bàng không khỏi buồn cười, mắng: “Còn tưởng rằng các ngươi có bản sự lớn cỡ nào đâu! Chỉ có một chút cốt khí như vậy?”--

Thiển Thiển nghe thấy được mùi máu tươi, một trận ghê tởm, nhớ tới như vậy tới nay, có lẽ nhóm thổ phi sẽ càng thêm kiêng kỵ Chu Bàng, trong lòng âm

thầm trầm trở khen ngợi!

Quả nhiên, một trận ngắn ngủi bình tĩnh sau, thổ phi tựa hồ phát hạ nhãn tâm, nhất định phải chinh phục Chu Bằng, đồng thời vuron vài song độc thủ, Chu Bằng nghe thanh âm đánh phải đánh trái, chung quy khó có thể ngăn cản đối phương nhân số phần đông, đã có mấy cánh tay đã bắt được y phục của Thiên Thiên, sẽ đem nàng theo trên lưng ngựa kéo xuống, Thiên Thiên quát to một tiếng, nhắm mắt lại cầm đoản đao nhắm ngay vị trí kia vung lên, lại nghe đến một tên thổ phi kêu một tiếng.

Bạn đang đọc truyện *Khi Thiên Tài Hacker Xuyên Qua* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 83: Tâm Nguyên

Chu Bằng biết cứ đánh như vậy, cho dù không cho đối phương đánh lên thành công, hai người bọn họ cũng sẽ bởi vì khí lực suy kiệt mà rớt xuống ngựa, cái khó ló cái khôn quát to một tiếng: “Được không muốn mặt, các ngươi thể nhưng chỉ biết đánh lên nữ tử sao?”

Chu Bằng là trưởng phu đại nhân đại nghĩa, mà đối mặt những người này là tiểu nhân âm hiểm, tự nhiên không gọi là thể diện không thể diện, phép khích tướng của Chu Bằng đối bọn họ hoàn toàn không hữu hiệu.

Thiên Thiên cảnh giác chung quanh, lớn tiếng nói: “Chu đại ca, không cần nhiều lời cùng bọn người này, không nên lãng phí khí lực của mình, đối với mấy tên du thủ du thực!”

Tuy rằng Chu Bằng nghe không hiểu “Tên du thủ du thực” đến cùng chỉ là cái gì, đã thấy Thiên Thiên gọi hắn “Chu đại ca” thấy kinh ngạc, Thiên Thiên đã biểu đạt mình là huynh đệ, bên trong loạn quân kết tình hữu hữu nghị đó là sinh tử chi giao, Chu Bằng không từ chối, vui vẻ tiếp nhận, ha ha cười nói: “Nhận được vương phi xem trọng mặt tướng, mặt tướng nhất định sẽ sống chết nguyện trung thành, cho dù phần thân toái cốt cũng không sợ!”

Một giọng nói âm hiểm vang tới: “Hai người các ngươi đều phải chết!”

Một trận tinh điểm đao riu thanh thanh thanh hạ xuống, trên người Chu Bằng đã trúng nhiều đao. Nguyên bản Thiên Thiên cũng khó trốn vận rủi, Chu Bằng nghe thanh biết vị, dám che chở Thiên Thiên, đem nguyên bản đao phong chém đến trên người nàng dời đến trên người mình.

Trong nháy mắt, ở dưới sự kêu to của Thiên Thiên, Chu Bằng đã theo trên ngựa ngã xuống dưới. Nhóm thổ phi vẫn cứ không chịu buông qua, đao riu tiếp tục hướng da thịt hấn mà chém.....

Thiên Thiên khóc cầu xin tha thứ, một bên xuống ngựa đến, tìm kiếm địa điểm Chu Bằng ngã xuống, khóc kêu lên: “Ta van cầu các ngươi..... Không cần lại đánh..... Ta đi cùng các ngươi.....”

Thổ phi tựa hồ đối với tiếng cầu xin của Thiên Thiên có chút động dung, lại hoặc là đã biết đến Chu Bằng hấp hối rồi, dù sao cũng tạm thời đình chỉ vây công.

Thiên Thiên tìm được Chu Bằng, vươn tay bắt lấy cánh tay hắn, lại cảm giác được trên tay mình dính tràn đầy vết máu. Thiên Thiên khóc hô: “Chu Bằng..... Đều là ta hại ngươi nha.....”

Chu Bằng biết chính mình đại nạn đã đến, run run từ trong lòng lấy đồ giống như thứ gì đó ra, giao đến trong tay Thiên Thiên. Thiên Thiên nắm ở trong tay, cảm giác đó là một cái trâm cài tóc tinh xảo.

Chu Bằng đứt quãng nói tiếp: “Nếu vương phi có thể..... Thoát hiểm, thỉnh thay mặt tướng đem cái trâm cài đầu này giao cho..... Giao cho Nguyệt Nhi..... Mặt tướng vô cùng cảm kích.....”--

Thiên Thiên hàm chứa cuộn cuộn nước mắt hỏi: “Chu đại ca nói Nguyệt Nhi là vị nào?” Thiên Thiên biết Chu Bằng còn không có lập gia đình, đây nhất định là cấp nữ nhân âu yếm.

“Là..... Là....., sủng thiếp của nhị vương Cát Tháp Lý..... Cũng chính là vương phi xếp vào ở bên người nhị vương .....”

Thiên Thiên bưng tỉnh đại ngộ, thì ra danh kỹ vì Đông Nghi lập hạ công lớn tên là Nguyệt Nhi, cái tên quá tốt đẹp, thế nhưng ta đều không biết.

Chu Bằng đã hít vào thì ít thở ra thì nhiều, tựa hồ tùy thời đều có khả năng sẽ mệnh tang đương trường, Thiên Thiên cảm giác được trên người hắn máu chảy ra càng mạnh càng nhiều, tựa hồ có rất nhiều đao thương, Thiên Thiên lấy tay gắt gao che miệng vết thương trên cánh tay hắn, máu lại theo trước ngực tiếp tục trào ra.

Thiên Thiên khóc kêu lên: “Ta đáp ứng ngươi Chu đại ca..... Ta nếu có thể còn sống, liền nhất định sẽ tìm được Nguyệt Nhi, giúp ngươi giao cho nàng.....”

Bạn đang đọc truyện *Khi Thiên Tài Hacker Xuyên Qua* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 84: Đột Biến

Chu Bằng tựa hồ yên tâm, hắn cảm thấy vô cùng nhẹ nhõm. Lúc này ánh trăng xuất hiện, Chu Bằng loáng thoáng có thể nhận ra rõ ràng. Thiên Thiên nhìn gương mặt bình thản của Chu Bằng, trong lòng liền bội phục hắn, đã đến nông nổi này mà hắn còn có thể như vậy.

Nam tử cổ đại đều phá lệ coi trọng nữ tử thuần khiết, giống như Nguyệt Nhi có xuất thân phong trần như vậy, hầu như có rất ít nam tử sẽ thật sự thích. Quả thực Chu Bằng không giống như người thường, hắn đang ở lúc tiền đồ sáng lạng, nhưng hắn lại có thể không ngại dòng dõi xuất thân, ái mộ một kỹ nữ thanh lâu, thực sự khiến kẻ khác phải khâm phục.

Ngay cả ánh trăng, Thiên Thiên nhìn thấy ánh mắt Chu Bằng đã tan rã, biết hắn đã ngu yên. Tay run rẩy lặng lẽ vuốt lên mắt của hắn, hắn giống như vẫn còn rất nhiều nguyện vọng chưa hoàn thành, tỷ như bảo vệ quốc gia, tỷ như cưới nữ nhân mình yêu thích.

Thiên Thiên không cảm được ghé vào tai Chu Bằng lên tiếng khóc rống, "Đều là ta hại ngươi! Chu đại ca! Chu đại ca..."

Khóc một hồi, thổ phỉ chung quanh đã không chờ được nữa, lớn tiếng quát lên: "Tiểu nương tử, ngươi khóc đủ chưa?, cũng không phải nam nhân của ngươi chết, ha ha, nhanh lên một chút theo đại vương chúng ta đi thôi, vậy gọi ngươi là tó Vương phỉ!"

Lại một trận cười vang.

Hai mắt Thiên Thiên hàm chứa tơ máu, nguyên bản nàng không chuẩn bị phản kháng mà định cứ như vậy nhận mệnh, thế nhưng nhóm thổ phỉ này thực sự rất khinh người quá đáng, được rồi, nàng tình nguyện chết trận như Chu Bằng, cũng sẽ không cho tiểu nhân làm nhục!

Nàng quỳ xuống trước thân thể của Chu Bằng, dập đầu ba cái, trong lòng âm thầm nói: "Xin lỗi tướng quân, ta sợ rằng không thể hoàn thành di nguyện của ngươi, ngươi ở trên trời có linh, hãy nhờ mộng đưa cho người trong lòng ngươi vậy, nói cho nàng biết ngươi ái mộ nàng!"

Sau đó nàng nắm chặt đoản đao trong tay, quát to một tiếng, mạnh mẽ xoay người lại, hướng về thổ phỉ gần nàng nhất đâm một đao! Thổ phỉ kia bị đau nên lập tức kêu to lên.

Người khác cũng chấn động, bọn họ trăm triệu lần không ngờ tới một nữ tử nhu nhược như Thiên Thiên lại có can đảm như vậy, tâm tình vốn đã buông lỏng lại cảnh giác đứng lên, quơ đao vung vào Thiên Thiên ——

ở lúc Thiên Thiên đã thành công đốt lên quyết tâm muốn tru diệt nàng của bọn thổ phỉ, nàng bình tĩnh nhắm mắt lại chờ đợi nhận lấy loan đao vung tới, thì đột nhiên một đạo ánh sáng màu đỏ xuất hiện ở trước mặt mọi người.

Thiên Thiên đột nhiên mở mắt, loại màu đỏ này, ở dưới ánh trăng có vẻ phá lệ yêu mị, nàng có một loại cảm giác đã từng quen biết.

Chỉ thấy bốn phía có hung thần ác sát, bọn thổ phỉ tựa hồ cũng có chút kinh ngạc nhìn lẫn nhau, sau đó một trận ánh sáng màu đỏ lại xuất hiện, đột nhiên một tên thổ phỉ lập tức xoay người ngã xuống, nặng nề nằm ở trên mặt đất, tựa hồ hết sức thống khổ muốn tận lực cõi ra gì đó quấn ở trên miệng mũi.

Chỉ một lát sau, thổ phỉ kia ở dưới ánh mắt kinh ngạc của mọi người đã bị chết ngạt, lúc này mới nhìn rõ vật quấn ở miệng mũi hắn là một sợi tơ màu đỏ rất mỏng.

Mọi người bao gồm cả Thiên Thiên, đều sợ ngây người, sợi tơ mỏng như vậy, làm sao có thể khiến người đang sống chết ngạt đây? Hắn là có vận dụng kỳ công, hoặc là ở trên tơ lụa có bôi một loại dược vật đặc thù.

Mọi người hoàn toàn chvua kịp có nhiều phản ứng... . .

Bạn đang đọc truyện *Khi Thiên Tài Hacker Xuyên Qua* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 85: Là Địch Hay Là Bạn?

Mọi người hoàn toàn chưa kịp có nhiều phản ứng, Thiên Thiên chỉ thấy toàn bộ đám thổ phỉ đều bị sợi tơ quấn lấy như vậy, sau đó ngã xuống, trong nháy mắt mất mạng.

Rất nhanh đã chết khoảng chừng mười người, chỉ còn lại thổ phi đầu lĩnh và mấy người thân tín của hắn, hơn nữa còn có Thiên Thiên đang đứng trên mặt đất không biết làm sao.

Thiên Thiên không biết người điều khiển hồng tơ này rốt cuộc là địch hay là bạn, đối với nàng có ý tốt hay là có ác ý. Thổ phi đầu lĩnh lại đồ hai mắt, tức giận nhìn Thiên Thiên, rất hiển nhiên, hắn đem cái này người thần bí này cho là cùng một phe với Thiên Thiên.

Trong ánh trăng mờ Thiên Thiên cảm giác được, có một đôi mắt hung ác mang theo sát khí vọt tới chính mình, nàng còn chưa kịp phản kháng, hắn đã bỗng nhiên ngã xuống dưới thân nàng, tay chân co quắp thành một khối, rất nhanh thì yên tĩnh lại, chết.

Thiên Thiên sợ hãi lui về sau hai bước, tư trạng của thổ phi đầu lĩnh rất kinh khủng, đối phương tựa hồ đặc biệt thông hận hắn. Ngay sau đó, khoảng chừng bốn năm người còn dư lại đều hô hoảng quay đầu ngra lại chạy trốn, bất quá mới chạy được hai bước, đã bị người thần bí dùng phương pháp giống nhau giết chết.

Thiên Thiên cảm giác, người thần bí kia hình như cũng không có ác ý với chính mình, nếu như không phải vậy, thì vừa rồi lúc thổ phi muốn đi qua giết nàng, hắn hoàn toàn có thể bỏ mặc không ra tay.

Vì vậy Thiên Thiên lớn tiếng kêu lên: "Bằng hữu mời đi ra hiện thân, Thiên Thiên muốn hướng người dập đầu nói lời cảm tạ!"

Một trận tiếng cười yêu mị từ bốn phương tám hướng truyền tới, nhất thời Thiên Thiên tâm sáng như gương, nàng đã biết vị bằng hữu thần bí này chính là hồng y nữ tử từ nàng gặp ban ngày, đã sớm biết nàng không phải là người bình thường, nguyên lai nàng lại lợi hại như vậy.

Thiên Thiên nói tiếp: "Tại tửu lâu vô tình gặp mặt, ta ngu dốt được quý nhân ra tay cứu giúp, Thiên Thiên vô cùng cảm kích, hiện tại liền hướng ân nhân dập đầu."

Nói xong nàng quỳ xuống, bởi vì không biết địa phương chính xác của hồng y nữ tử, nên nàng hướng về phía ánh trăng dập đầu lạy ba cái. Lúc nàng đứng dậy, đã có ba người đang đứng ngay ở phía trước, Thiên Thiên lại càng không khỏi hoảng sợ ——

Tập trung nhìn lại, cũng không phải là ba người nàng gặp ban ngày

Hồng y nữ tử từ cười nói: "Chỉ biết cô nương không phải là người bình thường, không nghĩ tới, cô nương thể nhưng lại là Vương phi!" Liền cười tiến lên nâng Thiên Thiên đứng dậy.

Thiên Thiên giật mình nhìn hồng y nữ tử, bởi vì nàng ta đưa lưng về phía ánh trăng, nên nàng nhìn không thấy vẻ mặt của nàng ta, mà biểu tình kinh ngạc của chính mình, lại lộ rõ trước mặt của nàng ta.

Thì ra hồng y nữ tử này đã sớm ở phụ cận nơi này, nghe hết cuộc nói chuyện của bọn họ! Có thể, nàng ta vẫn đi theo chính mình cũng chưa biết chừng!

Thiên Thiên không khỏi phỏng đoán ý đồ của hồng y nữ tử, nếu như nàng ta đã ra tay tương trợ, tại sao phải hết lần này tới lần khác chờ sau khi Chu Bằng chết mới xuất hiện, nàng rốt cuộc là địch hay là bạn?

Hồng y nữ tử có lẽ là nhìn thấy vẻ mặt biến hóa của Thiên Thiên, nên cười càng lớn hơn, nói: "Sao vậy muội muội, không thoải mái sao? Đến chỗ tỷ tỷ ngồi một chút, nghỉ ngơi có được hay không?"

Thiên Thiên không khỏi thối lui một bước, chỉ có một cái khả năng, mục tiêu của nàng cũng là võ công tâm pháp!

Nhất thời vẻ mặt nàng lãnh lại, nhìn thi thể của Chu Bằng trên mặt đất nói, "Không nhọc tỷ tỷ phí tâm, tiểu muội còn muốn an táng vị Chu đại ca này, ân cứu mạng của tỷ tỷ, tương lại tiểu muội chắc chắn hồi báo!"

Bạn đang đọc truyện *Khi Thiên Tài Hacker Xuyên Qua* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 86: Ân Tình

Hồng y nữ tử trí tuệ hơn người, lại thấy nhiều chuyện, biết Thiên Thiên đã tâm sinh hoài nghi, liền hòa khí cười nói: "Cô nương không cần phải lo lắng, vừa rồi tiểu muội cũng là chôn dấu ở phụ cận hồi lâu, vì là muốn phân rõ địch ta, tiểu muội tuổi trẻ, kiến thức nông cạn, cho dù là có năng lực trợ giúp người khác, cũng sẽ lo lắng bởi vì nhất thời trông nhầm mà cổ vũ thế lực tà ma, cho nên không có cứu kịp, khiến vị Chu đại ca này uống mạng, thật sự là tiểu muội không phải, cô nương cần phải tha thứ a....."

Nói xong còn làm ra vẻ muốn dùng dây lụa lau lệ, Thiên Thiên biết rõ trong lời của nàng ta nói ít nhất một nửa đều là giả, lại tại tình cảnh như vậy, nghe cũng là thập phần dễ nghe, nhất là nàng ta tự xưng "Tiểu muội" đã ở trước mặt mình rồi chạm lại thân phận, nếu nàng ta thật là hướng về phía tâm pháp mà đến, hiện tại thực lực đối lập cách xa, nàng ta hoàn toàn có thể cứng rắn đoạt đi, nhìn qua nàng ta cũng rất có thân phận, thật sự không đáng như vậy hu tôn giảng quý.

Thiên Thiên lại thả lỏng cảnh giác, nói: “Tỷ tỷ nói quá lời, muội muội chỉ biết cảm kích ơn cứu giúp của tỷ tỷ.”

Người nói vô tâm, Thiên Thiên đối với thi thể của Chu Bằng cũng khó có thể không chể, quỳ trên mặt đất khóc lên, hồng y nữ tử cũng đi theo Thiên Thiên ngồi xuống dưới, xem thi thể Chu Bằng thờ dài, nói: “Thật sự là đáng tiếc, Chu tướng quân hiệp can nghĩa đảm, tiểu muội thật sự là bội phục, vừa mới trong lúc đêm đen, nhất thời khó có thể phân biệt, thế nhưng kêu Chu tướng quân chết ở trong tay đám tặc nhân này, thật sự khiến người ô hận.”

Thiên Thiên không nói chuyện, chính là khóc.

Hồng y nữ tử cười cầm lấy tay của Thiên Thiên, nói: “Nếu muội muội không ghét bỏ, liền từ thị nữ của ta ở trong này cấp Chu tướng quân an táng cho thật tốt đi thôi, luôn muốn xuống mồ mới có thể đủ an tâm”

Thiên Thiên xem vùng hoang vu dã ngoại, cũng không có biện pháp gì, có hồng y nữ tử hỗ trợ, cũng tốt hơn chính mình một người. Liền rung rung đôi hồng y nữ tử nói: “An tâm của tỷ tỷ, tiểu muội vô cùng cảm kích, tiểu muội tại đây thay Chu đại ca tạ qua.”

Nói xong sẽ lại quỳ xuống, bị hồng y nữ tử chặn lại.

Thị nữ phía sau hồng y nữ tử liền bắt đầu khởi công đào đất, cũng đem thi thể thổ phỉ rải rác trên đất đều vớt bỏ đến một bên, phóng hỏa thiêu hủy tập thể, nhất thời ánh lửa tận trời, sáng như ban ngày. Đi theo cùng nhau thiêu đốt, còn có cành cây chung quanh.

Thiên Thiên muốn tiến lên đi hỗ trợ, hồng y nữ tử cười nói: “Cứ để cho thị nữ của ta đến làm công việc thô nặng này đi! Muội là kim chi ngọc diệp, sợ là vị Chu tướng quân kia cũng sẽ không đành lòng.”

Thiên Thiên buồn bã cười, từ trong lòng lấy ra một cái trâm cài tóc mà Chu Bằng giao cho nàng, liền nhờ lửa cháy mà nhìn cẩn thận, trâm cài tóc màu vàng mặt trên có một viên đá màu đỏ, như là máu của Chu Bằng dính vào nhiều, âm thầm sáng lên.

Hồng y nữ tử giận dữ nói: “Chu tướng quân thật sự là một người trường tình, nữ tử được hán ái mộ kia thật là có phúc khí a!”

Một câu lại xúc động Thiên Thiên thương tâm, nàng dùng không được lại rơi nước mắt, nhìn thi thể trên đất, còn có bên cạnh đã mai tốt anh hùng trung, không khỏi lại lên tiếng khóc lớn lên.

“Chu đại ca, huynh nửa đời chinh chiến sa trường, nghĩ đến đều là không câu nệ tiểu tiết, hiện tại tạm thời đem huynh chôn ở nơi tha hương này, nghĩ đến hồn của huynh cũng sẽ không khó an bình.....

Bạn đang đọc truyện *Khi Thiên Tài Hacker Xuyên Qua* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 87: Khoản Đãi

Tiểu muội nhất định sẽ ghi nhớ đại ân đại đức của huynh, tương lai sẽ đem phần mộ của huynh mang về gia hương, lại cho huynh phong cảnh đại táng.....”

Hồng y nữ tử lại nói tốt an ủi nói: “Yên tâm đi muội muội, Chu tướng quân là cam tâm tình nguyện cho muội chết trận, hơn nữa nơi này yên lặng, cảnh sắc hợp lòng người, hẳn hẳn là sẽ thích nơi này, muội cũng muốn nên bi thương thuận biến nha!”

Thiên Thiên tựa đầu hơi hơi hướng bên hồng y nữ tử, vẫn cứ là nước mắt cuộn cuộn, nức nở nói: “Đa tạ tỷ tỷ.....”

Sau khi hai người thị nữ xong việc, trời đã sắp sáng, Thiên Thiên quỳ gối bên cạnh phần mộ hất đất vào bên trong, hồng y nữ tử lại bỏ ra một đoạn đầu gỗ, làm bia mộ đặt ở trước mộ Chu Bằng.

Cảm xúc của Thiên Thiên đã bình phục rất nhiều, mắt lé nhìn lại, hồng y nữ tử kia bỏ ra đầu gỗ rất nặng như vậy thế nhưng giống như là ở cát đậu hủ vậy, vô công thật sự là sâu không lường được.

Nàng cười hỏi Thiên Thiên: “Ồ trên mộ bia khắc cái gì mới tốt hay là để không?”

Thiên Thiên nghĩ nghĩ, nói: “Liền khắc lên đó ‘Tĩnh trung đền nợ nước Chu Bằng chi mộ’ đi!”

Người chết như đèn tắt, trước kia chuyện cũ thành mây khói, không biết hẳn ở thiên đường có thể an bình?

An táng Chu Bằng xong, Thiên Thiên xoa xoa đôi mắt đã khóc hồng, có chút thật có lỗi đối đứng ở một bên hồng y nữ tử nói: “Chậm trễ tỷ lâu như vậy, trong lòng ta thật sự băn khoăn, có thể lưu lại tính danh hay không, để ngày sau ta báo đáp.”

Hồng y nữ tử khanh khách nở nụ cười, nói: “Muội muội làm ta là sai lang hồ báo sao? Thế nhưng không chịu theo ta ngây ngốc một ngày?”

Tâm Thiên Thiên kêu không tốt, chẳng lẽ mục tiêu của hồng y nữ tử này vẫn là quyền võ công tâm pháp trong tay mình hay sao?

Chu Bằng là người trực tiếp vì quyền tâm pháp này mà hy sinh, nếu như vậy dễ dàng giao đi ra ngoài, làm sao có thể không làm thất vọng Chu Bằng trên trời có linh thiêng?

Hồng y nữ tử nhìn ra trong mắt Thiên Thiên phòng bị, cười đi tới, nhẹ nhàng vỗ bờ vai nàng, nói: “Trong lòng muội muội đang nghĩ cái gì đây? Chứ không phải là một đêm ép buộc, đã tình trạng kiệt sức? Không bằng đến hàn xá của tỷ tỷ đi trước nghỉ tạm một lát, cũng để tỷ tỷ thể hiện tình chủ nhà một chút.”

Thiên Thiên nhìn nhìn chung quanh, hỏi: “Chẳng lẽ quý phủ của tỷ tỷ ở gần đây sao?”

Hồng y nữ tử cười nói: “Hành trình chẳng qua chỉ hơn nửa ngày thôi, muội muội, mời đi!”--

Khi nói chuyện, hai người thị nữ của hồng y nữ tử không biết từ nơi nào nâng tới một cỗ kiệu bằng trúc, chung quanh dính những chiếc nơ màu sắc rực rỡ, giống như dải lụa hôm qua các nàng dùng để giết người.

Thiên Thiên biết rõ đường sá phía trước không dễ đi, thế nhưng lại ngại ban thân đã hoàn toàn nằm trong tay người khác, đành phải tùy ý người bài bố.

Cũng may hồng y nữ tử này đối nàng coi như lấy lễ tương đãi, có lẽ ở trên đường cũng vẫn là có cơ hội đào thoát, không bằng trước thuận theo nàng miễn cho xé rách thể diện.

Thiên Thiên ngồi trên cỗ kiệu, hai thị nữ đã đem cỗ kiệu một trước một sau nâng lên, Thiên Thiên nghĩ, các nàng nâng chính mình, như vậy hồng y nữ tử ngồi cái gì đâu? Tổng không thể để chủ nhân đi theo bên cỗ kiệu đi bộ đi!

Đang nghĩ tới, đột nhiên thân mình nghiêng ngả, cả người cùng với cỗ kiệu thế nhưng đã bay lên không, Thiên Thiên kinh hoàng xem trước sau hai gã thị nữ chính thoải mái chậm rì rì thì triển khinh công.....

Bạn đang đọc truyện *Khi Thiên Tài Hacker Xuyên Qua* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 88: Lo Lắng

Mà hồng y nữ tử đã bay lên phía trước các nàng.

Thiên Thiên cuống quýt kiểm tra bản thân đã ngồi vững hay chưa, mặt đất cách nàng càng ngày càng xa, đây mới thực là bay trên không! Không có dây thép cột, không có kỹ xảo điện ảnh, là chân thật!

Trên thế giới lại thật sự có công phu như vậy!

Thị nữ phía sau đại khái nhìn thấu bất an của Thiên Thiên, liền cười nói: "Cô nương xin yên tâm, chỉ cần cô nương ngồi vững, thì nhất định sẽ không ngã xuống."

Mặt Thiên Thiên đỏ tới mang tai, còn chưa kịp trả lời, đã thấy thị nữ trước mặt càng càn rỡ cười, "Cho dù là ngã xuống, chúng ta cũng có thể đem cô nương tóm lại được."

Thiên Thiên nhận ra người thị nữ trước mặt này chính là người thiếu chút nữa cùng mình tranh cãi ở trong tù lâu, nàng không khỏi âm thầm nhú mày, nữ nhân này không phải là nười dễ đối phó.

Lúc này hồng y nữ tử ở phía trước cỗ kiệu quay mặt nhìn lại, tựa hồ là đang giáo huấn thị nữ cái đang vô cùng khinh cuồng kia, Thiên Thiên không nghe được rõ ràng chỉ phải khẩn trương ngồi vững như vậy.

Nhìn cảnh sông nước núi non ở phía dưới, vậy mà lại xinh đẹp tuyệt trần hợp lòng người như vậy, không có nhà ở hiện đại, không có khu công nghiệp ô nhiễm, không có ống khói bốc lên dày đặc, chỉ có một màu xanh biếc của rừng cây, sông nhỏ, và bãi cỏ điển viên.

Thật đẹp!

Các nàng nói cách nơi này hơn nửa ngày đường, sẽ không phải là chỉ bay trên không như vậy ư? Vậy muốn bay đến nơi nào mà chẳng được!

Lòng Thiên Thiên lại bắt đầu lo lắng ——

Hồng y nữ tử đại khái là buồn bực, bay vòng qua bên cạnh Thiên Thiên, cười nói: "Còn chưa thỉnh giáo phương danh của tỷ tỷ, ta là Hồng Diệp, nhìn hân là ta lớn hơn tỷ tỷ, tỷ có thể gọi ta là Diệp Nhi tỷ tỷ."

Thiên Thiên cười có chút cứng ngắc, nghĩ thầm có lẽ là do ở trên cao thiếu đường khí, tuy rằng phi hành trên cao như vậy cũng không thể nói là thiếu đường khí, bất quá là bởi vì Thiên Thiên khẩn trương mà thôi, "muội là Vu Thiên Thiên, Diệp Nhi tỷ tỷ có thể gọi muội là Thiên Thiên."

Hồng Diệp tựa hồ cực kỳ cao hứng, trên không trung thỉnh thoảng bay lượn các kiểu mới giống như múa trên không vậy, gương mặt nàng rất xinh đẹp, hơn nữa một thân hồng y thướt tha, ở dưới ánh mặt trời chiếu rọi xuống thật là đẹp.

Chỉ là, vạn nhất vừa vặn trên mặt đất có người đi qua, gặp được mấy người bọn họ, bọn hân có thể nghĩ ban ngày ban mặt mà gặp quỷ hay không?

Dung nhập vào trong đó, với tình cảnh ấy, sợ rằng Thiên Thiên cũng sẽ bị sợ hãi, không muốn lại bị sự sợ hãi của mình làm mất hứng, nghĩ thầm, coi như là người trên mặt đất nhìn thấy, hân cũng nghĩ là tiên nữ, hoặc là cầu vồng, dù sao các nàng đều mặc y phục có màu sắc khác nhau.

Chỗ ở của Hồng Diệp là một tòa thế ngoại đảo nguyên, cửa ra vào duy nhất chính là khe hở giữa hai ngọn núi lớn, chỉ đủ cho một người qua. Dọc theo đường đi Thiên Thiên cũng không có xuống kiệu, toàn bộ đều là do thị nữ của Hồng Diệp đi bộ thay.

Thiên Thiên thoáng có một chút áy náy, nói: "Nếu không để ta xuống tự mình đi, hai vị tỷ tỷ hân cũng là rất mệt."

Thiên Thiên hướng thị nữ phía sau hòa khí nói, về phần người phía trước, tận lực không nên trêu chọc là tốt nhất.

Người thị nữ kia cười nói: "Cô nương yên tâm đi, chúng ta không sao, hơn nữa đường trong núi này vô cùng khó đi, cô nương thân kiều thịt mướt, vạn nhất ngã, chúng ta sẽ rất áy náy." . .

Bạn đang đọc truyện *Khi Thiên Tài Hacker Xuyên Qua* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 89: Đùa Giỡn

Người thị nữ phía trước kia liền nở nụ cười, nói: "Đúng nha, cô nương ngã không quan trọng, nhưng là tiểu thư của chúng ta sẽ trách tội chúng ta, đến lúc đó cô nương không tốt, trái lại làm liên lụy tới chúng ta."

Sau khi Thiên Thiên nghe được những lời này thì không nói gì nữa, thị nữ phía sau cười nói: "Thiên Thiên cô nương không cần để ý tới nàng, nàng hay như vậy, kỳ thực tâm tính vô cùng tốt."

Thiên Thiên khẽ mỉm cười tỏ vẻ đáp lại, ai ngờ vị thị nữ phía trước kia lại mở miệng cười nhạo, "Ai nói tâm tính tốt, tâm tính tốt có thể đem bộ xương người cầm ở trên tay làm giá cắm nển sao?"

Lòng của Thiên Thiên nín lại lần thứ hai, nghĩ thầm, lẽ nào nhìn mấy thiếu nữ xinh đẹp như vậy nhưng lại đều là do yêu tình biến thành, đây là muốn đem ta đưa tới quỷ môn quan sao?

Nhìn con đường vô tận phía trước vừa dài vừa hẹp, Thiên Thiên lại bắt đầu vô cùng sợ hãi, khả năng là do đêm qua ngủ không ngon giấc, nên tâm tình ngày hôm nay mới có thể phập phồng như vậy.

Lúc này mặt đường dần dần rộng ra, đã có thể đồng thời đi cùng lúc hai ba người.

Hồng Diệp vốn đã đi xa, nhưng nghe được tiếng cười nàng liền quay lại. Nhìn thấy sắc mặt của Thiên Thiên trắng bệch, không cần hỏi cũng biết nhất định là do người thị nữ kia nói trêu đùa, lần này nàng ta không hề thấp giọng chỉ trích người thị nữ kia, mà là không để ý thể diện dạy dỗ: "nếu như người còn ý xấu như vậy, ta liền phạt người!"

Quả nhiên một chiêu này hết sức có hiệu quả, quả nhiên người thị nữ kia liền yên tĩnh lại, thậm chí cũng không dám quay đầu lại nhìn Thiên Thiên. Thiên Thiên thầm nghĩ, võ công của các nàng cao như vậy, nhưng lại sợ hãi Hồng Diệp, xem ra thân phận của Hồng Diệp quả thực không bình thường ——

Bốn người dừng lại ở một trước một biệt viện rộng lớn, bốn phía đều là núi bao quanh, căn bản sẽ không có người biết nơi này có một thế ngoại đảo nguyên.

Thiên Thiên thầm nghĩ, không biết thế ngoại đảo nguyên này đảo bao lâu không xuất đầu lộ diện, đến cuối cùng thế giới này còn có bao nhiêu bí mật mà con người chưa thể giải đáp, nhân loại thực sự là rất nhỏ bé.

Trong đảo nguyên này, ngoại trừ ba vị nữ tử này ra, còn có khoảng mười người khác, đều là mỹ nữ mặc y phục màu xanh, tất cả đều xinh đẹp, tao nhã. Đi qua đi lại ở trong này.

Nhìn thấy Hồng Diệp, đều ưu nhã quỳ gối thi lễ. Thấy tình cảnh này, Thiên Thiên có một tia kinh ngạc, cho là mình đã đến tiên cảnh rồi, nơi này toàn bộ

đều là tiên nữ. Hồng điệp tự mình giúp Thiên Thiên chuẩn bị gian phòng.

Thiên Thiên đang muốn đẩy từ, Hồng Điệp lại dịu dàng cười,nói: "ta và muối đã là tỷ muội, nên muối không cần quá mức khách khí, tại u cốc tỷ muội đều là giúp đỡ lẫn nhau, nếu muối cần cái gì, lúc không tìm được tỷ, người nơi này bất luận là ai đều giống như nhau."

Thiên Thiên ngơ ngác nhìn Hồng Điệp, trong lòng thực sự là cảm động không nói được.

Chẳng lẽ nàng điều nàng suy đoán, đều là hiểu lầm sao? Có thể, Hồng Điệp này đối với mình căn bản cũng không có lòng mơ ước cái gì, nàng chính là thuần túy gặp chuyện bất bình mà thôi.

Thiên Thiên thật là một muốn chết rồi, liên tiếp chạy mấy ngày đường, ngày hôm qua mấy lần chấn động hầu như nàng không có chớp mắt... . .

Bạn đang đọc truyện *Khi Thiên Tài Hacker Xuyên Qua* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 90: Cầu Còn Không Được

Cho nên lúc này vừa nằm lên giường, nàng liền vù vù ngủ.

Lúc nàng tỉnh lại, không biết hiện tại đã là lúc nào, cảm giác tỉnh lực dồi dào trong lòng liền cũng thoải mái dễ chịu. Sờ sờ quyền võ công tâm pháp trước ngực, quả nhiên vẫn còn bên người, xem ra các nàng thực sự là bạn không phải địch.

Thiên Thiên chỉnh sửa lại y phục một chút, sau đó đi ra khỏi phòng.

Một trận tiếng sáo ưu nhã truyền đến trong tai Thiên Thiên, nàng không khỏi như mê như say.

Tại đây, bên trong sơn cốc u tĩnh lại được nghe một khúc sáo như vậy, quả thực giống như là âm thanh của tự nhiên khiến người ta muốn xao động tâm hồn.

Trong tiếng sáo lại mơ hồ tiết lộ ra một chút ưu thương nhân nhạ, Thiên Thiên đang muốn tỉnh tể suy nghĩ, thì lại nghe thấy tiếng sáo đột nhiên dừng lại, tiếp theo là tiếng cười của Hồng Điệp, nàng đi qua, lôi kéo tay của Thiên Thiên nói: "Muội muội đã dậy? Vừa rồi ngủ có ngon không?"

Thiên Thiên cũng cầm tay của Hồng Điệp, cười nói: "Đa tạ tỷ tỷ chiều đãi, muội ngủ rất ngon, được rồi, bây giờ là canh giờ nào vậy?"

Hồng Điệp ngẩng mặt cười, nụ cười kia giống như muốn đem người đối diện hãm sâu vào, tư thái cũng thật là ưu mỹ, "Muội muội đã ngủ thẳng tới hoàng hôn ngày thứ hai, muội muội thực sự là hảo phúc khí."

Thiên Thiên a một tiếng, sờ sờ sau gáy, ngượng ngùng nở nụ cười nói: "Muội thế nhưng không biết, có lẽ là do muội quá mệt mỏi, thực sự là thất lễ."

Hồng Điệp khoát khoát tay, nói: "trong sơn cốc này của tỷ, bất kỳ thủ tục chi lễ nào ở chỗ này đều hoàn toàn không có hiệu quả, hiện tại tỷ dẫn muội đi ăn trước, sau đó lại mang muội đi tham quan sơn cốc này, muội làm sao?"

Thiên Thiên cười nói: "Cầu còn không được!"——

Thức ăn nơi này đều là thanh đạm ưu nhã, phần lớn là hoa , mỗi ngày nữ tử nơi này đều ăn hoa, uống trà lái, trách không được da của từng người từng người đều giống như có thể bấm chảy ra nước, sắc mặt mỗi người đều xán lạn như hoa đào.

Lúc Thiên Thiên ngồi trong phòng trà ăn điểm tâm phẩm trà lái, thì nàng liền sợ hãi than tự nhiên ở nơi này thật là điều luyện sắc sảo.

Toàn bộ sơn cốc chiếm đa số là đá lớn, ngay cả phòng ngủ của các cô nương ở đây phần lớn cũng là do dùng đá xây lên, thế nhưng khéo léo chính là, lại không có quá nhiều vết tích do người làm, cơ hồ là hoàn toàn giống như là dáng dấp vốn có của tảng đá, ở phía trên trang trí qua loa một chút, là được rất nhiều đỉnh đài thủy tạ rất sống động , giả sơn thạch bích, khuê phòng nữ tử.

Hồng điệp nhìn thấy Thiên Thiên giật mình thì nàng lại che miệng cười trộm, sau khi Thiên Thiên phát giác, cũng nghiêm chỉnh cười cười. Vì chính mình ngạc nhiên mà đỏ mặt.

Tượng đá do tự nhiên hình thành nàng cũng không phải là chưa có thấy qua, một năm kia lúc nàng tới Quê Lâm du lịch, phải đi qua quốc khách động, nàng đã chính mắt nhìn thấy rất nhiều nữ thạch hoàn chỉnh do tự nhiên hình thành, hình dạng cực kỳ giống như các loại sinh vật của thiên địa vạn vật, khiến người ta không khỏi cảm thán.

Thế nhưng một lần kia cũng không mang tới chấn động không như lúc này.

Đó là ở hiện đại, có công nghệ tiên tiến, hầu như muốn làm gì thì đều có thể làm được, mà ở đây không chỉ là dùng đá không, mà một số ít gian phòng là do dùng đá làm nền tảng sau đó tăng thêm một ít tấm ván gỗ chắc là cây trúc, tuy rằng số lượng không nhiều nhưng chỉ bằng vài cô nương. . .

Bạn đang đọc truyện *Khi Thiên Tài Hacker Xuyên Qua* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 91: Sợ Hãi Than

Thì sao có thể không cho người khiếp sợ được!

"Muội muội đang suy nghĩ chuyện gì mà nhập thần như vậy?"

Lời nói của Hồng Diệp cắt đứt mạch suy nghĩ của Thiên Thiên, Thiên Thiên lập tức vừa cười vừa nói với Hồng Diệp: "Muội chỉ là đối với nơi này quá mức sợ hãi than mà thôi, các tỷ tỷ lại có bản lĩnh như vậy, có thể đem thiên nhiên phát huy đến cực hạn như thế!"

Hồng Diệp che miệng cười, tư thái như vậy ở trong mắt Thiên Thiên, là yêu nị hoặc đã biến thành người không câu nệ tiểu tiết, hào hiệp không kềm chế được. Đồng dạng đáng tươi cười, đồng dạng đáng ngưỡng, một trước một sau dĩ nhiên cũng sẽ có khác biệt như vậy, Thiên Thiên cũng âm thầm cảm thấy buồn cười, thế nhưng trong lúc bất tri bất giác, cũng dùng ánh mắt bình thường nhìn người người bên ngoài.

Hồng Diệp kéo cánh tay của Thiên Thiên, vừa đi vừa nói: "Tỷ nào có có bản lĩnh như vậy? Đây là do một vị ân nhân đem nơi này tặng cho tỷ."

Thiên Thiên càng thêm kinh ngạc, "Lẽ nào trước khi tỷ tỷ tới nơi này, thì đã có người ở qua sao? Nhưng nhìn qua thì rất mới, chẳng lẽ là do tảng đá không dễ dàng cũ đi hay sao?"

Hồng Diệp cười lôi kéo Thiên Thiên đi tới trước một khối cọc gỗ, thần bí nói: "Người dùng ta sờ sờ nó một chút, xem có cảm giác gì".

Thiên Thiên theo lời làm theo, cọc gỗ này chất liệu gỗ cực kỳ tinh mịn, chỉ bằng vào xúc cảm căn bản là không - cảm giác được đây là một khối gỗ, nếu dùng khăn lụa bịt kín mắt, nói thành là một khối mỹ ngọc cũng không có gì đáng ngạc nhiên.

"Thực sự là quá thần kỳ, trên cái thế giới này lại có loại cây như vậy, chúng nó sinh trưởng ở nơi nào vậy? Tại sao cho tới bây giờ muội cũng không có nhìn thấy qua?"

Hồng Diệp cười nói: "Nó sinh trưởng ở vách núi trên vách đá, bởi vì địa thế hiểm trở nên không được mọi người biết đến, gỗ của loại cây này có thể làm thành phòng ở quanh năm như mới, chỉ cần không phá hỏng nó, nó chắc là sẽ không hư thối, cũng sẽ không cũ nát."

Thiên Thiên không tự chủ được dùng tay sờ soạng gỗ kia mấy lần, cảm giác như là ở chạm đến da của nữ nhân da vậy nhẵn nhụi mềm mại, ngay cả hấn dù là vương công quý tộc, cũng nhất định không thể hưởng thụ được loại gỗ như vậy làm thành phòng ở, bởi vì nơi này căn bản cũng không hề có người ngoài biết đến.

Thiên Thiên quay đầu cười nói: "Tỷ tỷ ở chỗ này ẩn cư đã bao lâu, không sợ người nhà tưởng niệm sao?"

Ai biết Hồng Diệp cười nhìn về phía trước nói: "Tỷ đã sớm không có nhà." tuy rằng ánh mắt phiền muộn, nhưng cũng không cảm thấy có quá nhiều đau thương, nói vậy đã là một đoạn ký ức xa xôi.

Thiên Thiên tự biết bản thân nói lỡ, liền chặn lại tự trách: "Xin lỗi, muội..."

Hồng Diệp lại hào phóng đỡ Thiên Thiên, cười nói: "Không có vấn đề gì, ai cũng có một chút chuyện thương tâm, hiện tại tỷ sống rất tốt, cũng không quá bi thương."——

Thiên Thiên như có điều suy nghĩ.

Hồng Diệp cười lôi kéo Thiên Thiên nói tiếp: "Tỷ dẫn muội đi gặp mặt những tỷ muội một lần!"

Thiên Thiên cười nói tốt.

Hồng Diệp mang theo Thiên Thiên đi tới đại sảnh, các vị tỷ muội đều đã tới đây đông đủ, Thiên Thiên thấy nữ hài tử nơi này đều mặc y phục màu sắc bắt mắt, màu xanh, màu da cam, màu xanh tím,...., giống như là một cầu vồng màu sắc sặc sỡ.

Hồng Diệp cười nói: "Tên của tất cả nữ tử ở nơi này đều cùng tên với màu y phục các nàng đang mặc."

Bạn đang đọc truyện *Khi Thiên Tài Hacker Xuyên Qua* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 92: Nhớ Ai Đâu?

Edit: voi còi

Thiên Thiên ngạc nhiên nói: “Chính như tỷ kêu Hồng Diệp, cho nên tỷ thích mặc y phục màu đỏ, đúng không?”

Hồng Diệp gật gật đầu: “Muội muội thật sự là băng tuyết thông minh.”

Thiên Thiên ở tại trong cốc của Hồng Diệp nửa tháng, trong đó mấy lần Thiên Thiên tìm cơ hội đề xuất muốn chào từ biệt, Hồng Diệp đều giả vờ lơ đãng đã đem Thiên Thiên vòng đến địa phương khác, xem ra vốn định đem Thiên Thiên giữ lại lâu dài ở trong cốc.

Thiên Thiên nhớ muốn đem võ công tâm pháp đưa đến Võ Đang, còn có Hiên Viên Triệt, đã có nhiều ngày không có nhìn thấy hắn, không biết hắn đã rời khỏi tộc Cát Tháp Lý hay chưa, thật sự là nhớ.

Thiên Thiên ở dưới ánh trăng một người đối với ánh trăng tự rót tự uống, ánh trăng sáng tỏ, trong chén bạc nhỏ của Thiên Thiên có rượu nho ngon tôn nhau lên, ngày tốt cảnh đẹp như thế, nhớ nhung trong lòng càng thêm càng sâu, Thiên Thiên nghĩ nguyên bản hiện tại hắn là cùng Hiên Viên Triệt đối mặt ở cùng nhau, những ngày vô tư vô lự trước kia, thật lâu không có ném thử qua.

Hồng Diệp không biết khi nào thì đã đi tới, ngồi ở bên người Thiên Thiên, xem dưới ánh trăng trên mặt của nàng rõ ràng có thể thấy được nước mắt. Cười nói: “Muội muội có tâm sự?”

Thiên Thiên nhanh chóng lau khô nước mắt, cười nói: “Khiến tỷ tỷ chê cười, chẳng qua là nhớ tới thân nhân.”

Hồng Diệp nói: “Ta xem không phải thân nhân, là tình nhân đi!”

Mặt Thiên Thiên đỏ bừng, tuy rằng chẳng phải chuyện gì không thể công khai, dù sao cùng Hồng Diệp cũng không quá thân cận, hơn nữa cá tính của nàng ấy so với chính mình càng muốn tiêu sái hơn, nhưng mà Thiên Thiên chính mình cảm thấy ngượng ngùng, may mắn là ở buổi tối, ánh trăng có thể ngăn trở trên mặt nàng thoáng bất an --

Hồng Diệp như cũ như là một cái đại tỷ tỷ bình thường, chính mình ngã một ly rượu nho ngon, đối với Thiên Thiên cười nói: “Muội muội, đi đến trong cốc này, chuyện cũ trước kia đều phải quên làm mây khói, ân oán tình cừ trước kia liền đều cùng người không có quan hệ gì.”

Thiên Thiên nghe nàng ấy nói lời này giống như muốn giữ nàng ở lại lâu dài ở đây, liền kinh hoảng cơ hồ muốn đứng lên, hỏi: “Ý của tỷ tỷ là..... Để Thiên Thiên ở đây lâu dài hay sao?”

Hồng Diệp vẫn cười đến thập phần quyến rũ như trước: “Ta làm cho muội muội một thân y phục xanh đậm, cảm giác nhan sắc như vậy mới xứng với tính cách của muội nhất, về sau kêu muội muội làm Lục Nhi đi!”

Thiên Thiên hiểu được, thì ra những nữ hài tử ở đây đều là Hồng Diệp mang về. Nàng vội vàng đứng lên, thẳng xua tay, nói: “Không được không được, ta không thể ở chỗ này lâu dài được, ta còn có việc khác nha.”

Hồng Diệp cũng đứng lên, nói: “Chẳng lẽ muội muội còn muốn trở về làm vương phi sao? Nam nhân đều không phải thứ tốt gì, vì sao muội muội phải trở về tiếp tục làm đồ chơi của nam nhân?”

Thiên Thiên theo lời nói xuôi tai của Hồng Diệp xuất ra, trước kia tựa hồ như là nhận đến thương hại vậy. Nữ tử sống trong cốc này phần lớn đều là tuổi trẻ mạo nữ, xem về mặt các nàng dương dương tự đắc, mà khí chất lại đều như là trải qua thời gian lễ rửa tội mà lắng đọng lại xuống dưới, nếu không phải bởi vì phía trước nhận đến qua khúc chiết, hiện tại rất khó có hạnh phúc thỏa mãn.

Thiên Thiên tựa hồ có chút hiểu được, từ xưa hồng nhan nhiều bạc mệnh, những thieeis nữ mạo này, nhất định đều là Hồng Diệp lấy phương pháp khác nhau cứu về.....

Bạn đang đọc truyện *Khi Thiên Tài Hacker Xuyên Qua* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 93: Mới Ra Khỏi Hang Hùm, Lại Rơi Vào Ổ Sói

Sau đó lại cho các nàng một thể ngoại đào nguyên dữ thế vô tranh như vậy làm nhà, khiến cho các nàng có thể buông hết tất cả danh lợi phù du, sống

một cuộc sống yên tĩnh.

"Muội muội mạo muội hỏi một chút, chuyện tình cảm của tỷ tỷ không tốt?"

Ánh mắt Hồng Diệp tựa hồ có một chút mê ly, sau đó tiêu sái cười, "Thật ra một cô một nam nhân dám đến chọc ta, bắt quá, nam nhân luôn bội tình bạc nghĩa đối với nữ nhân, ta thế nhưng thấy nhiều lắm, muội muội, muội đã chạy trốn ra bên ngoài rồi, thì cũng không cần trở về giẫm lên vết xe đổ đó nữa."

Hồng Diệp rất có lý do tin tưởng Thiên Thiên đã bị nam nhân thương tổn mà một mình đi xa, đại khái là bởi vì nữ tử cổ đại đều không bước chân ra khỏi nhà, một mình đi đường núi càng hiểm thấy, trừ phi thật sự có lý do lớn lao.

Mà một mình Thiên Thiên ra ngoài, phía sau còn có mấy người âm thầm đi theo bảo hộ nàng, trường hợp như vậy điều không phải rất dễ khiến người khác suy nghĩ xa xôi hay sao?

"Tỷ tỷ hiểu lầm, không phải muội khốn khổ vì tình, mà là muội thật có chuyện quan trọng muốn làm, mấy ngày nay đa tạ tỷ tỷ chiếu cố, thế nhưng xin tỷ tỷ có thể sớm ngày thả muội ra ngoài, để muội đi làm nốt việc chưa xong."

Bỗng nhiên Hồng Diệp ha ha nở nụ cười, Thiên Thiên không rõ dưới nụ cười kia ẩn dấu ý tứ gì, rốt cuộc là địch hay là bạn? Nàng chỉ đành phải ngồi ở chỗ kia không nhúc nhích.

"Muội muội, muội quá ngây thơ rồi, muội cho là muội giận đối nam nhân bỏ đi, sau khi trở về hẳn vẫn có thể đối đãi với muội như cũ sao? Nói không chừng hiện tại hẳn đã sớm trái ôm phải ấp, muội mới rời hẳn một thời gian, hẳn còn phải người theo đuổi muội, nhưng lâu sau, chỉ sợ là sớm đã đem muội ném lên chín tầng mây, quên mất rồi."

Mặt Thiên Thiên đỏ bừng, cực lực giải thích: "Tỷ tỷ, thật không phải giống như tỷ nghĩ, muội..."

"Được rồi, muội muội, muội cũng đã mệt, sớm một chút trở về phòng đi nghỉ đi, tuy rằng chỗ này của tỷ không thể so sánh với vương phủ nguy nga lộng lẫy, nhưng cũng là tiêu điều tự tại, muội cứ an tâm ở lại đi!"

Không để Thiên Thiên tiếp tục giải thích, Hồng Diệp liền ngoai đầu nhìn lại cười, sau đó từ trong góc phòng biến mất.

Thiên Thiên nghĩ, mặc dù Hồng Diệp có hảo tâm, nhưng lại trái ngược với ý trí của mình, thật sự là khiến người khác khó lý giải.

Cả đêm Thiên Thiên không sao ngủ ngon được, nàng nghĩ phương pháp đi ra khỏi đây, ở đây sâu không thấy đáy, đường vào cốc lại khúc khuỷu, vách núi vách đá lởm chởm, thậm chí còn có một đường dây lơ lửng giữa không trung, không ai dẫn đường là tuyệt đối không ra được.

Ai u, cái này có đúng là mới ra khỏi hang hùm, lại rơi vào ổ sói hay không? ——

Ngày thứ hai, Thiên nhìn thấy nữ tử mặc y phục mặc lục sắc (màu xanh sẫm) ngày đó nhận nàng trở về đang quét dọn ở dưới thạch bích, nàng liền nhanh chóng chạy tới. Trong ấn tượng của nàng, nữ tử này hết sức hiền lành, nàng có thể từ trong miệng của nàng hỏi một chút.

Thiên Thiên thử thăm dò hô một tiếng, "Mặc Lục tỷ tỷ..." "Bởi vì không xác định nàng gọi là gì, nên nàng chỉ nhìn đơn thuần gọi theo màu y phục của nàng, gọi như vậy tổng cũng không quá thất lễ đi."

Mặc Lục dừng việc đang làm trong tay lại, cười nhìn Thiên Thiên, hòa ái nói: "Sớm a, Thiên Thiên cô nương! !"

Thiên Thiên cao hứng đi qua, tay cầm lấy cây chổi trong tay Mặc Lục, nói: "Muội tới giúp tỷ! !"

Mặc Lục cũng không để cho nàng cầm lấy, cười nói: "Cô nương mới đến, trước hãy nghỉ ngơi thật tốt." . . .

Bạn đang đọc truyện *Khi Thiên Tài Hacker Xuyên Qua* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 94: Thụ Sủng Nhược Kinh.

Thiên Thiên suy nghĩ một chút, cười hỏi: "Mặc Lục tỷ tỷ tới nơi này bao lâu rồi?"

Mặc Lục đem cái chổi dựng xuống mặt đất, cánh tay đặt ở phía trên, cẩn thận suy nghĩ một chút, nói: "Thời gian không ngắn, đại khái cũng đã hai ba năm đi! Trong cốc này không có thời gian, cũng không có ai dụng tâm tính toán thời gian, chúng ta đều là sống trong hiện tại, nhìn mặt trời mọc và mặt trời lặn."

Khí chất của Mặc Lục thuộc về loại hình tiểu gia ngọc bích, không thể nói nàng rất xinh đẹp, nhưng khuôn mặt cũng là thanh tú động lòng người, béo

mặt trắng tròn, nếu như xuất hiện ở trên đường, sẽ khiến người khác nhìn không được quay đầu lại nhìn, cảm giác nàng rất nhu thuận động lòng người.

Thiên Thiên tiếp tục nói: " chẳng lẽ Mặc lục tỷ tỷ sẽ không nhớ thân nhân trong nhà sao? Ở đây gần như ngăn cách, vạn nhất người nhà của tỷ nhớ tỷ ,thì phải làm sao bây giờ?"

Mặc lục nhìn Thiên thiên cúi đầu xuống sau đó lại ngẩng lên cười, Thiên Thiên tổng cảm giác mình có nói sai cái gì rồi hay không, tí mi nghĩ lại, nàng cũng không có nói sai cái gì. Chỉ thấy Mặc Lục nói: "Nhà? Ở đây chính là nhà của chúng ta nha, tất cả bọn tỷ muội ở đây đều là thân nhân của chúng ta, trừ cái đó ra, chúng ta cũng liên không còn có thân nhân nào nữa, muội đến nơi này, cũng là một phần trong gia đình của chúng ta, cũng là thân nhân của chúng ta đ."

Thiên Thiên cảm thấy có chút thụ sủng nhược kinh, nhưng trong lòng càng thêm nghi hoặc, "Tại sao vậy? Lễ nào nữ tử nơi này đều là người không nhà để về?"——

Mặc Lục buông cái chổi xuống, lôi kéo Thiên Thiên ngồi xuống phiến đá, phiến đá cũng không có lạnh, cảm giác rất ấm áp.

Mặc Lục lôi kéo tay của Thiên Thiên nói: "Thiên Thiên, muội mới tới nơi này, nói vậy nhất thời không có quen cũng là có, đại thể bọn tỷ muội chúng ta ở nơi này đều là vì tình mà khổ, có người bị trượng phu thương tổn, có người bị phụ mẫu người nhà thương tổn, ở trong mắt chúng ta, thân nhân so ra còn kém một người qua đường bèo nước gặp nhau."

Thiên Thiên tựa hồ có một chút hiểu, nói tiếp: "Vì vậy Hồng Diệp tỷ tỷ đem bọn tỷ đều giải cứu ra, giống như ngày đó cứu muội, tất cả bọn tỷ muội ở đây, cũng chẳng khác nào như đã chết qua một lần có đúng hay không?"

Mặc Lục vỗ tay cười nói: "Cô nương thực sự là thông minh, nói một chút liền hiểu."Vậy sau thủ đề xuống, tựa hồ đang nhớ lại, "Lúc tỷ mới vào cốc, cả ngày đều khóc, ban đêm còn bị ác mộng làm tỉnh lại. bọn tỷ muội nơi này đại thể đều có tình trạng như vậy, là Hồng Diệp tỷ tỷ mỗi ngày đều phụng bồi tỷ, an ủi tỷ, tỷ mới có thể dần dần phục hồi như cũ, hiện tại, cứ cho là để chính mắt tỷ nhìn thấy nam nhân phụ lòng tỷ, tỷ cũng sẽ không lại vì hấn rơi nữa giọt nước mắt."

Dưới đáy lòng Thiên Thiên âm thầm bội phục Hồng Diệp, nàng nhận hết những nữ tử khổ cực mang về, đây không thể nghi ngờ là ban cho các nàng sinh mạng thứ hai, người nơi này đều tràn đầy sắc thái truyền kỳ.

Mặc Lục cười nói: "Được rồi, Thiên Thiên muội muội, còn muội? Muội cũng là vì tình mà khổ nào sao? ngày hôm trước chúng ta còn đang nghị luận, muội thật giống như kiên cường hơn so với bọn tỷ muội ở đây. Chúng ta nhìn thấy khuôn mặt muội đẹp xuất chúng như vậy, vẫn luôn cho là vận mệnh của muội so với chúng ta sẽ long đong hơn, nào ngờ muội dĩ nhiên lại lạc quan như vậy."

Thiên Thiên không tiện nói với Mặc Lục là các nàng đã hiểu lắm nàng, nên nàng liền dời đi trọng tâm câu chuyện... . .

Bạn đang đọc truyện *Khi Thiên Tài Hacker Xuyên Qua* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 95: Cừu Địch

Edit:..Lam Thiên..

Nàng liền dời đi trọng tâm câu chuyện, hỏi: "Như vậy công phu của tỷ cũng do Hồng Diệp tỷ tỷ dạy sao? Muội thấy các tỷ đều có thể bay liệng trên trời, thật thần kỳ nha, muội có thể học hay không?"

Mặc Lục cười vỗ tay nói: "Đương nhiên có thể, bất quá, tỷ muội học thành được cũng không phải rất nhiều. Hiện tại cũng chỉ có tỷ và Tương Từ muội muội là có thể bay lượn như thường, vì vậy, Hồng Diệp tỷ tỷ cũng chỉ đồng ý dẫn hai chúng ta đi ra ngoài." Lúc Mặc Lục nói những lời này, trên mặt tựa hồ còn có một tia thần sắc đắc ý.

Thiên Thiên cũng dùng tay áo che miệng, nói: "Tỷ tỷ thiên tư thông tuệ, là đương nhiên. Vừa nghe tỷ tỷ nói, tỷ tới nơi này cũng bất quá mới hai ba năm, nhưng sao lại có thể tiến triển xuất thần nhập hóa được như vậy?"

Kế hoạch trước tiên của Thiên Thiên là học được môn khinh công này, đến lúc đó nếu như thực sự không được,nàng liền lén lút trốn ra ngoài cũng tốt.

Thiên Thiên giả bộ rất vui vẻ hòa nhập với mọi người, Hồng Diệp nhìn ở trong mắt, nhưng cũng không vạch trần.

Muốn học khinh công, đầu tiên phải giữ vững trọng lượng cơ thể, thân thể phải ổn định. Thiên Thiên theo những tỷ muội cùng nhau học môn công phu này, giống như xiếc ảo thuật vậy, một lần lại một lần luyện tập xiếc đi trên dây.

Không quá vài ngày, Thiên Thiên liền eo mỏi lưng đau, ngược lại không phải là bởi vì ăn không hết cái khổ này, mà là cứ như vậy, muốn luyện thành cũng

ít nhất là chuyện của một năm sau, đến lúc đó hoàng hoa thái cũng đều lạnh.

Ngay vào lúc này, Hồng Diệp triệu tập tất cả mọi người tới sân rộng nghị sự, nói: "Ngày hôm nay ta nhận được tin tức, cừu nhân không đội trời chung với ta gần nhất mới xuất hiện ở trong võ lâm, năm năm, ta tìm hấn rất khổ cực!"——

Thiên Thiên nhỏ giọng hỏi Mặc Lục bên cạnh nàng, "Tỷ tỷ cừu nhân là ai vậy?"

Chỉ thấy tất cả tỷ muội ở đây nghe Hồng Diệp nói như vậy liền vùng cánh tay hô lên, tất cả đều là nhiệt huyết sôi trào, thế phải thay nàng báo thù rửa hận.

Mặc Lục nhỏ giọng nói cho Thiên Thiên, "Muội thấy mỗi ngày Hồng Diệp tỷ tỷ đều cười ha hả, nhưng trong lòng nàng kỳ thực rất khổ, nàng vốn có một gia đình hạnh phúc, phụ mẫu tôn trọng lẫn nhau, lại là thư hương môn đệ (*), thế nhưng lúc này có một nhân sĩ trong võ lâm chính phái thêm muốn khuôn mặt đẹp của tỷ tỷ, mạnh mẽ muốn lấy tỷ tỷ làm thê tử, tỷ tỷ không chịu, hấn liền cấu kết với triều đình, nói xấu một nhà tỷ tỷ muốn mưu phản."

(*)Thư hương môn đệ: gia đình có dòng dõi nho học, ý chỉ con nhà có học.

Thiên Thiên kinh ngạc tròn mắt há mồm, nhìn không được ngẩng đầu nhìn Hồng Diệp, lúc này nàng đang cùng các tỷ muội nói nói cười cười thương lượng đối sách đánh địch nhân, trong lòng Thiên Thiên đối với nữ tử kiên cường này càng thêm bội phục.

Mặc Lục tiếp tục nói: "Sau đó, chỉ có một mình tỷ tỷ trốn thoát, lúc đó nàng tuổi còn nhỏ, thiếu chút nữa thì chết đói ở vùng hoang vu dã ngoại, may mắn nàng được một bà bà hảo tâm cứu giúp, mang nàng tới đây, lại dạy nàng võ công, để cho nàng đi trợ giúp các nữ tử mệnh khổ như nàng."

Trong lòng Thiên Thiên bừng tỉnh hiểu ra, "Oh, thì ra là như vậy..."

Thiên Thiên hỏi ngược lại ơn cứu mạng của Hồng Diệp, cũng đứng ở trước đội ngũ, lớn tiếng nói: "Hồng Diệp tỷ tỷ, cừu nhân của tỷ là ai? Muội cũng muốn giúp tỷ báo thù."

Hồng Diệp nhìn Thiên Thiên, nói: "Muội muội có tâm ý như vậy, tỷ thật cao hứng, chỉ là công lực hiện tại của muội còn thấp, tùy tiện đi theo tỷ, chỉ sợ là sẽ nguy hiểm tới tánh mạng, muội vẫn nên lưu lại ở trong cốc chăm chỉ luyện tập võ công căn bản tỷ giao cho muội đi"...

Bạn đang đọc truyện *Khi Thiên Tài Hacker Xuyên Qua* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 96: Không Bằng Chết Đi

Edit...Lam Thiên..

Thiên Thiên mím môi, trong lòng không phục, lại cảm thấy Hồng Diệp nói có đạo lý, hiện tại ngay cả một người bình thường nàng cũng đánh không lại, thì sao có thể nói muốn giúp Hồng Diệp báo thù? Có thể làm cừu nhân của nàng, nói vậy cũng là thập phần rất cao.

Đại đội ngũ lên đường, trong cốc này chỉ để lại khoảng hai ba tiểu nha đầu, Thiên Thiên nghĩ thầm, tiếp tục như vậy chắc nàng phải chết ở chỗ này quá, nên nàng liền lên trốn đi theo phía sau các nàng, may ra còn có thể xuất cốc, thông đạo cũng không phải đặc biệt hiểm trở, xa xa Thiên Thiên đứng nhìn bóng dáng Hồng Diệp dần biến mất, nàng lặng lẽ đuổi kịp, cũng không có xảy ra vấn đề gì quá lớn.

Thẳng đến ven bờ một dòng nước sông hùng vĩ, chỉ có một cái dây thừng ở trên không trung làm đường qua lại, Thiên Thiên nhìn một chút dưới chân, sóng lớn cuộn trào mãnh liệt, hơi chút sơ xuất ngã xuống thì ngay cả xương cốt cũng không tìm được.

Thiên Thiên nuốt nước miếng, lại nhìn một chút đường trở về, giữa đường sương trắng dày đặc, trong núi không có ánh mặt trời thời gian sẽ như ngưng lại, có vẻ giống như nơi ở của thần tiên.

Thế nhưng ở trong mắt Thiên Thiên, đường này quá hư vô mờ mịt, Thiên Thiên không khỏi tiến thoái lưỡng nan.

Thật vất vả hạ quyết tâm, nàng không thể quay đầu lại, phải đi ra ngoài.

Chân Thiên Thiên dẫm lên cái dây thừng, hai cái tay vịn vàng nắm chặt, dây thừng to chắc, giống như hàn băng vạn năm.

Thiên Thiên linh cơ khẽ động, còt ngoại y trên người ra, kết thành một sợi dây dày, móc lên phía trên của dây thừng, hai cái tay vững vàng nắm chặt, đồng thời bay lên không, cứ như vậy vọt vọt đi qua.

Chỉ là nàng từng thấy bọn nhỏ sống ở khu vực miền núi buộc dây thừng như vậy đi học, thật không ngờ, hiện tại nàng cũng có cơ hội như vậy.

Thiên Thiên ít dám mở mắt, sợ chính mình vừa mở mắt, tay run một cái liền ngã xuống. Cũng may chỗ đất trên đường Thiên Thiên đi cao như nhau, nên qua bên này rất dễ, chỉ chốc lát sau, Thiên Thiên đã đạt tới bờ bên kia, cánh tay và chân đều đã như nhũn ra.

Không kịp nghỉ ngơi, nàng vội vã sửa sang y phục, nhanh chóng đuổi theo, nhưng hình như đều đã không nhìn thấy bóng dáng các nàng, trong lòng Thiên Thiên thậm chí không tốt, chỗ này phía trên còn có dây thừng, nhưng chỗ tiếp theo hình như ngay cả sợi dây cũng không có!

Nhất định là không qua được, trở lại cũng không có đường, bên này địa thế thấp, khẳng định không thể tiến nhanh đi qua như hồi nãy.

Thiên Thiên đuổi theo, hy vọng có thể nhìn thấy bóng dáng của các nàng, vô luận như thế nào nàng cũng phải gọi các nàng lại mang theo chính mình cùng đi. Thế nhưng chạy hết một đoạn đường dài, Thiên Thiên cảm thấy chân của mình đều đã tê dại, nhưng vẫn không nhìn thấy bóng dáng các nàng.

Thôi xong, lần này thì hay rồi, đúng là tiến thoái lưỡng nan.

Thiên Thiên đi tới bên cạnh vách núi ngồi xổm nhìn xuống, bên dưới không phải là dòng sông nước chảy xiết nữa, mà là vực sâu vạn trượng ——

"Dứt khoát nhảy xuống chết cho rồi! Như thế liền xong hết mọi chuyện!"

Thiên Thiên bắt đầu hờn dỗi.

Không được, vạn nhất nàng chết, Hiên Viên Triệt nhất định sẽ rất thương tâm, nàng và hắn yêu nhau như vậy, còn chưa có kết hôn đâu, nên nàng nhất định không thể chết.

Thiên Thiên thử tìm một hòn đá nhỏ, ném xuống vực sâu, nàng chỉ nhìn thấy một đoàn khói trắng đột nhiên xuất hiện làm rối loạn phương hướng, bay lên không trung ngăn cách bên trong và bên ngoài, ngoài ra không nhìn thấy bất cứ động tĩnh gì nữa.

Bạn đang đọc truyện *Khi Thiên Tài Hacker Xuyên Qua* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 97: Vô Cùng Sợ Hãi

Edit:..Lam Thiên..

Cái này vách núi thực sự là sâu không thấy đáy.

Thiên Thiên vô cùng sợ, chân mềm nhũn, ngồi trên mặt đất.

Lúc nàng gần như muốn khóc, lại thấy phía trước tựa hồ loáng thoáng có một bóng dáng màu hồng, phóng khoáng tự nhiên đi tới. Thiên Thiên mừng rỡ, vội vàng đứng lên, tiện thể vỗ vỗ bụi đất trên người, cao hứng hướng về bóng dáng mơ hồ phía trước hô to một tiếng: "Hong Diệp tỷ tỷ!"

Quả nhiên là Hồng Diệp đã tới, cười đứng ở trước mặt của Thiên Thiên, tức giận trách mắng: "Tỷ đã sớm biết muội đi theo rất xa phía sau bọn tỷ, vốn tưởng rằng lúc ở bờ sông, muội sẽ biết khó mà lui, ai ngờ muội lại nghĩ ra biện pháp đi qua, muội rất thông minh, tuy rằng võ công còn chưa tốt, như vậy tỷ liền dẫn muội đi!"

Thiên Thiên cao hứng rơi lệ đầy mặt, gần như muốn tiến lên ôm Hồng Diệp. Hồng Diệp xuất hiện, không thể nghi ngờ chính là lúc bản thân đang gặp tuyệt cảnh nàng mang tới một con đường sống.

Đây đã là lần thứ hai nàng đáp cứu mình.

Hồng Diệp nắm tay Thiên Thiên, hai người bốn chân cách mặt đất, bay lên giữa không trung, sương mù màu trắng chung quanh ở trong mắt Thiên Thiên đã không còn là yêu mị kinh khủng, mà là đáng tiên ưu nhã.

Thiên Thiên lại một lần nữa đi tới chợ, theo đoàn người Hồng Diệp, mọi người nhìn thấy một đoàn mỹ nữ xinh đẹp như vậy đều không khỏi dừng chân ngắm nhìn. Có một nam nhân thô bạo say rượu, trực tiếp đi tới phía sau một muội muội mặc y phục màu phấn hồng, cọt nhả muốn nói chuyện với nàng. Phán hồng muội muội trực tiếp cho hắn một cái tát, người nam nhân kia răng rơi đầy đất.

Thiên Thiên đi ở bên cạnh Hồng Diệp, nghe thấy thanh âm liên quay đầu lại nhìn. Hồng Diệp cười nói: "Phán Hồng, đánh tốt, nam nhân như vậy, thì không cần nương tay!"

Phán Hồng chiếm được tán thưởng của tỷ tỷ, liền cao hứng ngượng ngùng cười.

Lúc này Thiên Thiên nghe thấy có người ở chung quanh nghị luận, "Người này thực sự là không biết xấu hổ, cư nhiên đi trêu chọc yêu nữ Hồng Diệp kia, đúng là chán sống."

Còn có mấy người khác ở phía sau phụ họa theo nói "Người nói nhỏ thôi, để cho các nàng nghe thấy nhất định sẽ không tốt."

Người này không thèm quan tâm, "Nghe thấy được thì sao , dám làm không dám nhận !"——

Thiên Thiên không khỏi lo lắng nhìn Hồng Diệp, vẻ mặt nàng tự nhiên, phảng phất giống như không nghe thấy những lời nói này.

Nhìn dáng dấp những người đó hẳn là không phải dân chúng bình thường, trong tay bọn họ cầm đao kiếm, xem bộ dáng là người trong võ lâm, tại sao cùng là người trong võ lâm, lại kiêng kỵ Hồng Diệp như vậy?

Thiên Thiên nhớ lại ngày đó Hồng Diệp dễ dàng đem nàng từ trong tay đám thổ phỉ cứu ra, đồng thời đem địch nhân giết không thừa một móng, nàng thâm nghĩ, tác phong hành sự của Hồng Diệp như vậy, ở trên giang hồ danh tiếng thủ đoạn độc ác có rơi vào người nàng cũng không phải là chuyện không thể nào.

Hồng Diệp tựa hồ nhìn thấu nghi hoặc trong mắt Thiên Thiên, nàng nhẹ nhàng nói: "Những lời này cùng tỷ không có quan hệ, tỷ hoàn toàn không đề bụng, thánh nữ cũng tốt, yêu nữ cũng được, tỷ chỉ cầu sống an bình một đời như vậy là được rồi."

Thiên Thiên âm thầm bội phục, thời gian qua cùng Hồng Diệp sớm chiều chung đụng, nàng đối với cách làm người của Hồng Diệp không còn hoài nghi gì nữa , nàng là người ngạo nghễ kiên cường, nên tự nhiên sẽ không để ý tới bọn chuột nhắt trên giang hồ này.

Đến một nhà trọ bình dân, nhóm người Hồng Diệp đi vào... . .

Bạn đang đọc truyện *Khi Thiên Tài Hacker Xuyên Qua* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 98: Bản Lĩnh

Edit: voi còi

Trong đó một tỷ muội lạnh nhạt nói với chương quây: “Chúng ta muốn bao toàn bộ gian khách điểm này, người đem những người này đều đuổi đi thôi!”

Nói xong ném cho chương quây một thoi vàng, ra tay rất là hào phóng. Thiên Thiên nhìn nhìn những người liên quan đang dùng cơm trong đại sảnh, đều là phần nô vô bản đứng lên, ào ào kêu lên: “Có tiền rất giỏi sao!” “Đúng vậy, chúng ta đến trước!”

Lạnh nhạt tỷ muội tiếp lại lấy từ trong gói đồ lấy ra một chút bạc vụn ném qua, không có người có dị nghị. Chỉ một lát sau, gian khách điểm này cũng chỉ còn lại đoàn người của Thiên Thiên.

Thiên Thiên nghĩ rằng, ở trong này, không cần phải đem tất cả mọi người đều đuổi đi, chẳng lẽ là Hồng Diệp có tính sạch sẽ sao.

Đoàn người đang muốn ngồi xuống, Thiên Thiên chỉ cảm thấy tới cửa đen lại, giương mắt nhìn lên, có một người thân hình thấp phần bur hăn đứng ở giữa cửa, ánh mắt nho nhỏ, không biết là vì che bóng không thích ứng, hay là vẻ mặt dữ tợn trên mặt kia đem ánh mắt dồn lại cho nhỏ.

Người này hung thần ác sát nhìn Hồng Diệp, Hồng Diệp dường như không nhìn thấy, tao nhã ngồi xuống. Thiên Thiên cảm giác được không khí hiện trường thật ngưng trọng, quả nhiên, bọn tỷ muội bên người ào ào đứng lên canh giữ ở chung quanh Hồng Diệp, trợn mắt nhìn đối với người Bàn Tử (người béo, mập mạp) kia.

“Người đừng vội tiếp cận tỷ tỷ chúng ta!”

Xem vẻ mặt, thì ra giữa bọn họ đều nhận thức? Thiên Thiên không khỏi càng thêm ngạc nhiên nhìn Hồng Diệp, người nơi này giống như đều đối nàng chưa từng có nhiều thiện ý.

Hồng Diệp rót một chén nước cho Thiên Thiên, tiếp đón nàng ngồi ở bên người mình, tên Bàn Tử kia liền giao cho tỷ muội khác đi tiếp đón.

Chỉ nghe thấy thiết huyết rống lớn một tiếng, đối diện phản đông nhiều màu tỷ muội ở phía trước nhìn như không thấy, chỉ đối với bóng người Hồng Diệp phía sau nói: “Yêu nữ! Người giết thiếu bang chủ của ta, hôm nay ta sẽ khiến người đền mạng!”

Từ Y muội muội cười lạnh một tiếng: “Vậy muốn xem người có bản lĩnh này hay không!”--

Bàn Tử tay cầm một thanh liên hoàn đao (trên đao có từng cái vòng sắt ở sống lưng), vung một chút, vòng sắt trên đao vang từng trận rung động, xem ra đao này đều có cân nặng năm sáu mươi cân, Thiên Thiên thở dài trong lòng, võ công của Bàn Tử này hẳn là không kém nha! Những tỷ muội yếu đuối này, cùng hẳn thật sự là đối lập quá mạnh mẽ .

Không khỏi lo lắng nhìn Hồng Diệp, Hồng Diệp chỉ nhắm mắt lại, hưởng thụ một chén đại hồng bào trước mặt, uống một ngụm, ở trong miệng dư vị một chút: “Quả nhiên là thượng phẩm.”

Thiên Thiên muốn nói mà thôi, Hồng Diệp cảm giác được Thiên Thiên lo lắng, mở to mắt, vươn tay vỗ vỗ nu bàn tay nàng, nói: “Muội yên tâm đi, tỷ

muội của chúng ta đôi phó hấn dư dả.”

Thiên Thiên cũng cười cười, cúi đầu uống trà, ánh mắt cũng không từ từ chủ nhìn thẳng mặt Bàn. Hồng Diệp càng cười nói: “Muội muội là đang nghĩ, giữa Bàn Tử này và ta có cái gì sâu xa sao??”

Thiên Thiên gặp đã bị nàng phát hiện, dứt khoát buông cái cốc, thần sắc trang trọng hỏi: “Tỷ tỷ giống như biết rõ người nơi này đôi tỷ không hữu thiện, vì sao còn muốn lựa chọn con đường này để đi đây??”

Hồng Diệp cười nói: “Cá tính của tỷ tỷ là ăn oán rõ ràng có cừ oán tất báo, có người không hiểu ta cũng sẽ không đi so đo, trên thế giới này, nữ nhân gánh vác vinh viễn muốn so nam nhân nhiều, tỷ tỷ liền cố tình không xem ánh mắt thế nhân, làm theo ý mình, tiêu dao khoái hoạt!!”

Bạn đang đọc truyện *Khi Thiên Tài Hacker Xuyên Qua* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 99: Yêu Nữ

Thiên Thiên như tấm gió xuân, ở thời đại này, Hồng Diệp có thể có ý thức như vậy, thật sự là rất rất giỏi. Nhìn thần thái nàng ấy nói chuyện, nhất định không phải giả vờ, cũng đều không phải vờ đã mê lại sứt, mà là thật tình phát ra từ nội tâm.

Tính cả kiếp trước đến tuổi này, trước mắt tâm lý tuổi tác Thiên Thiên hẳn là vượt qua ba mươi, hơn nữa từng trải nhiều như vậy, Thiên Thiên xem người vẫn là tương đối chuẩn xác.

Nàng kim lòng không đậu nâng chung trà lên, hướng Hồng Diệp, kích động nói: “Có thể quen biết với nàng hữu như tỷ, ta thật sự là tam sinh hữu hạnh (vận may ba đời)!”

Hồng Diệp cũng vui vẻ lơ lửng trà lên, hai người đối ẩm.

Đang nói, bọn tỷ muội Mặc Lục đã đem tên Bàn Tử kia dùng nợ trời tay sau lưng áp đến trước mặt Hồng Diệp, trên quầy chường quầy nghe thấy tiếng đánh nhau đã dừng, mới lặng lẽ nâng đầu ngó ra, Minh Nhi tỷ muội ném cho chường quầy một thỏi bạc, bồi thường đánh phá hư cái bàn.

Hồng Diệp đối với Bàn Tử cười nói: “Lần trước ở Cửu Cung Sơn, ta không phải thả ngươi một con đường sống sao? Tại sao còn muốn theo ta đối nghịch?”

Bàn Tử bởi vì vừa mới đánh nhau kịch liệt, trên mặt đỏ bừng, lúc này quát lớn: “Ta nói rồi, nhất định sẽ tự tay giết ngươi yêu nữ này, báo thù cho thiếu bang chủ của ta!”

Hồng Diệp tươi cười càng thêm sáng lạn, nói: “Là thiếu bang chủ của ngươi động thủ động cước đối với ta trước, ta đã cho hấn hai lần cơ hội, hấn vẫn không chịu sửa tà, ta tất nhiên tức giận, sẽ giết hấn, cái này chẳng trách ta đi!”

Bàn Tử nhìn bộ dáng Hồng Diệp chuyện trò vui vẻ, cũng là đẹp mê người, không khỏi mặt càng thêm đỏ. Chính là trong ngôn ngữ của nàng vẫn tồn tại đến thiếu bang chủ mệnh đã về hoàng tuyền, khẩu khí này vô luận không bao giờ cũng sẽ không nuốt xuống.

“Yêu nữ! Ngươi không cần xuất khẩu đã thương người, ô danh câu ngươi đã vang vọng toàn bộ vô lâm, thiếu bang chủ của ta cũng không phải người thích tầm hoa vấn liễu, ngươi thiếu chữ bói trong sách của hấn sau khi chết.”

Bàn Tử vừa nói thân mình còn một bên làm bộ muốn mạnh mẽ tiến lên đây, lại bị bọn tỷ muội bắt giữ hấn chặt ché giữ lại.

Trong lòng Thiên Thiên kêu to không tốt, nữ nhân nào có thể chịu được nhục mạ như vậy, xem ra tính mạng của Bàn Tử khó giữ được --

Ai biết Hồng Diệp dường như đã sớm đoán được, như trước là giấu giếm thanh sắc cười: “Thiếu bang chủ nhà ngươi có một cái trung nô như ngươi như vậy, coi như là tạo hóa của hấn. Chỉ tiếc, ngươi không phải thân nữ nhi, bằng không ta còn có thể đem ngươi mang về son trang của ta.” Sau đó cùng Thiên Thiên đối diện cười.

Miệng của Bàn Tử vừa muốn phun câu bần, Hồng Diệp vung tay lên, nói: “Đem hấn đuổi ra đi thôi, không cho hấn đi vào là được.”

Giáng Tử muội muội nói: “Tỷ tỷ, vì sao không dứt khoát giết hấn! Người này bị bắt ở trong tay chúng ta đã là lần thứ ba, chẳng lẽ còn để hấn tiếp tục chữ bói thanh danh tỷ tỷ như vậy sao?”

Hồng Diệp cười nói: “Thanh danh của ta, lại làm sao có thể là hấn nói hai ba câu có thể đủ chữ bói hoặc là khôi phục, tâm nhân hấn không xấu, ta không có lý do muốn giết hấn. Hơn nữa, ta muốn là vì nhất thời phần nộ mà giết hấn, cũng chỉ sẽ chứng thực tội danh ta có ý định mưu sát thiếu bang chủ nhà hấn, vẫn là thả hấn đi!”

Sau khi Bàn Tử nghe xong chẳng những không cảm kích, ngược lại tiếp tục mắng: “Yêu nữ! Ngươi thiếu ở trong này giả mù sa mưa, ta nói rồi, ngươi nếu

không giết ta.....

Ngươi nếu không giết ta, sớm muộn gì ngươi đều sẽ phải chết ở trong tay ta, ta nhất định sẽ giết ngươi, báo thù cho thiếu bang chủ của ta!”

Bạn đang đọc truyện *Khi Thiên Tài Hacker Xuyên Qua* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 100: Mâu Thuẫn

Ngươi nếu không giết ta, sớm muộn gì ngươi đều sẽ phải chết ở trong tay ta, ta nhất định sẽ giết ngươi, báo thù cho thiếu bang chủ của ta!”

Hồng Diệp quay đầu nhìn hắn, trong nháy mắt ánh mắt hắn ở tiếp xúc đến Hồng Diệp, nhanh chóng thấp xuống. Bởi vì trên giang hồ truyền thuyết Hồng Diệp có một loại ảo thuật huyền hoặc, có thể khiến nam nhân nhìn nàng một cái sau đó sẽ trúng cô, yêu nàng không thể tự kiềm chế, thậm chí không tiếc vì nàng giết người.

“Ta đây an vị ở chỗ này chờ ngươi tới giết ta!”

Vung tay lên, kích khởi một trận hương khí, bị Thiển Thiển cảm giác được.

Hồng Diệp cười nói với Thiển Thiển: “Yên tâm, hắn không giết được ta.”

Hai người tâm hữu linh tê (hiểu nhau) sao? Thiển Thiển đối Hồng Diệp giống như cười.

Đây thật sự là một nữ nhân khác biệt, duy nhất có thể không xác định, chính là khí chất của nàng chính như thân phận của nàng cũng mê người như vậy.

Đoàn người Hồng Diệp trọ ở tại gian khách điểm này, ban ngày, các vị tỷ muội đi trên đường hỏi thăm tin tức, đến lúc chạng vạng, liền hội tụ ở trước sảnh tiêu khách điểm. Chương quây khách điểm này tiếp đón phá lệ ân cần, bởi vì đoàn người Hồng Diệp cho tiền thưởng đặc biệt phong phú, thậm chí muốn vượt qua doanh thu khi nơi này của hân đây khách.

Thiển Thiển từ trong các cuộc nói chuyện của các nàng biết được, lần này Hồng Diệp muốn tìm là một vị đạo sĩ. Tâm của Thiển Thiển cũng theo đó níu chặt lại, bởi vì còn không có thể thập phần cảm động Hồng Diệp, Thiển Thiển đến nay còn không có nói cho Hồng Diệp chuyện trên người bản thân có dấu vết công tâm pháp, càng thêm không có lộ ra hành trình ban đầu là muốn đi núi Võ Đang.

Lúc đầu hỏi thăm, thân thể Hồng Diệp nhấp nhô, tất cả đều là bá một cao nhân võ lâm ban tặng, chẳng lẽ, người này chính là một đạo sĩ?

Nếu thật là như vậy, như vậy võ công tâm pháp trong tay mình, có cần không cần giao đến núi Võ Đang hay không đây?

Thiển Thiển lâm vào mâu thuẫn --

Từ Y muội muội nói: “Hôm nay trên đường ta gặp mấy ni cô thôi, hỏi nhóm các nàng, một người cũng không chịu nói, thật sự là gian ngoan mắt linh (đồ ngu không linh nghiệm).”

Mặc Lục muội muội lại trêu ghẹo nói: “Xem ra, các nàng là ở trong tay muội ăn rất nhiều đau khổ đi!”

Đạm Hoàng (vàng nhạt) muội muội lo lắng nói: “Chứ không phải là chúng ta tiếp đến tin tức có lầm lẫn, vì sao nhiều ngày như vậy, không có nhìn thấy nửa bóng dáng thối đạo sĩ? Giảng Từ, tin tức của ngươi không có sai đi!”

Giảng Từ tức đỏ mặt, thủa bình sinh liền thập phần vội vàng xao động cộng thêm đầu lưỡi không buông tha người, lúc này rõ ràng liền đứng lên: “Nếu ngươi không tin ta, ta đây hiện tại đi ra ngoài lại tìm kiếm là được, thẳng đến tìm được mới thôi, sẽ không liên lụy ngươi mấy may!”

Nói xong liền đứng dậy, Hồng Diệp quát: “Muội đi làm gì! Trời đều đã tối, một thân một người đi ra ngoài chẳng lẽ không sợ nguy hiểm sao?”

Gặp Giảng Từ vẫn là dối, liền nói: “Đạm Hoàng cũng là thuận miệng hỏi như vậy, muội giải thích rõ ràng không phải có thể sao? Vì chuyện gì đều phải sốt ruột như vậy, không duyên cớ khiến người tức giận!”

Giảng Từ mạnh mẽ xoay người, Thiển Thiển nhìn thấy trong ánh mắt nàng đều hàm chứa nước mắt, hơi chút vừa chạm vào sẽ rơi xuống vậy. Liền đứng lên, muốn nói an ủi.

Ai tưởng đến, Giảng Từ dùng sức nâng tay dùng tay áo lau nước mắt, nói: “Tỷ tỷ, là muội đem mọi người đưa đến đây, hiện tại chúng ta lưu lại lâu như vậy vẫn là không thu hoạch được gì, đều là muội sai lầm, hiện tại muội phải đi, cần phải bù lại khuyết điểm của muội là được!”

Chương 101: Đồng Quy Vu Tận

Các vị tỷ muội cũng đều vây quanh đi lên, ào ào che mặt khóc. Tuy rằng Thiên Thiên đối với Giáng Từ cũng không có hảo cảm nhiều lắm, dù sao ở chung thời gian lâu như vậy, hơn nữa bản tính nàng ấy cũng không tệ, hiện tại nhìn thấy nàng chính lúc tuổi trẻ, liền gặp vận rủi, không khỏi cũng thương tâm che mặt nước nớc, tiện đà cảm tức tên kêu “Thiết Huyết” cảm thú kia, hét lớn:

“Giáng Từ cùng người không oán không cừ, người vì sao ngay cả một cái tiểu cô nương cũng không buông tha, người đến cùng có còn một chút lương tri!”

Thiết Huyết tựa hồ cảm thấy có một chút ngoài ý muốn, trước mắt bộ dáng nữ hài này không hề sợ hãi thanh tú thanh nhã như cúc hoa, lạ mặt thật, xem ra chẳng phải nhân vật thành danh trong võ lâm.

Đối mặt với chất vấn của mỹ nữ, Thiết Huyết luôn sẽ trả giá càng nhiều nhẫn nại. Hắn không chút biểu tình hỏi: “Cô nương người nói nàng theo ta không có ân oán gì, như vậy.....” Thiết Huyết chỉ vào Hồng Diệp đang khóc rống trên đất nói: “Nàng đâu?” Tiếp chỉ chỉ đồng thời khóc rống các vị bọn tỷ muội: “Các nàng đâu? Theo ta đồng dạng cũng không có thù oán, vì sao muốn đuổi giết ta?”

Trong lòng Thiên Thiên thoáng biết được câu chuyện từ đầu đến cuối, khuôn mặt khủng bố kia tuy rằng khiến nàng thoáng không dám nhìn thẳng, nhưng nghĩ đến Giáng Từ chết thảm, trong lòng liền không chỗ nào sợ hãi, ngang nhiên nói: “Đó là bởi vì người là một cái mặt người dạ thú! Mỗi người gặp được đều có thể giết!”

Lúc này Hồng Diệp chậm rãi ngẩng đầu, nhìn thấy Thiên Thiên ở chung thời gian không nhiều lắm bảo hộ chính mình như vậy, trong lòng không khỏi cảm động, đau xót cũng tùy theo giảm bớt một ít, nhặt lên Từ thanh bảo kiếm của Giáng Từ, cẩn thận nhìn thoáng qua, giờ nó đối diện trước mặt Thiết Huyết nói: “Hôm nay ta muốn dùng kiếm của Giáng Từ đến vì nàng báo thù!”

Thiết Huyết ngửa đầu cười ha ha nói: “Khẩu khí thật lớn, nếu người tự tin có thể giết chết ta, như vậy vì sao còn muốn mang nhiều người giúp đỡ như vậy? Hơn nữa khiến ta tiếp tục tiêu điều tự tại nhiều năm như vậy!”

Hồng Diệp không chỗ nào sợ hãi, “Như vậy, ta liền muốn cùng người đồng quy vu tận!” -- Trong lúc nói chuyện liền cầm kiếm trong tay phi thân đâm về hướng Thiết Huyết, chỉ thấy Thiết Huyết đứng vẫn không nhúc nhích, bộ dáng không chút nào sợ hãi. Ở thời điểm mũi kiếm sắp muốn tới đâm tới cổ họng hắn, Thiên Thiên kinh ngạc che miệng sẽ kêu ra tiếng.

Đã thấy Thiết Huyết đột nhiên giống u linh vọt đến một bên, bọn tỷ muội khóc rống trên mặt đất cũng ào ào xuất ra vũ khí của chính mình, tập thể tấn công hướng Thiết Huyết.

Thiết Huyết lạnh nhạt tự nhiên, chút không đem những cô nương yêu đuổi này để vào mắt, một bàn tay để ở sau người, chỉ dùng một bàn tay đối phó các nàng, võ công thập phần lưu lưong, giống như mây bay nước chảy lưu loát sinh động.

Thiên Thiên xem trận đánh nhau trước mắt, cơ hồ đều phải ngây dại, tuy rằng nhiều cô nương sát khí kinh người như vậy, hơn nữa ra chiêu rất ngoan độc, tư thái này cũng cực kì duyên dáng.

Chiêu thức của Thiết Huyết tựa hồ vĩnh viễn đều ở phía trên những nữ tử mỹ mạo tại đây, các nàng nếu muốn công vai phải hắn, việc khác trước tuyệt sẽ không dùng tay trái đi chấn, dường như những chiêu số võ công này toàn bộ đều có thể biết được trước đó vậy.

Hắn một bên thoải mái tiếp chiêu một bên khinh cuồng cười nói: “Nhiều năm không thấy, Hồng Diệp người trừ bỏ đẹp, võ công cũng cao rất nhiều, xem người cũng những tiểu mỹ nhân này, một đám đều cũng có khuôn có dạng!”

Mặc Lục huy đao đi lại, Thiết Huyết vùng tay lên.....

Chương 102: Sao Lại Ngốc Như Vậy!

Dùng khí lực không trông thấy đem thanh đao gác qua một bên đồng thời còn đưa tay sờ mặt Mặc Lục một chút. Mặc Lục nhất thời thẹn quá hóa giận, nổi nóng giờ đao đâm tới một lần nữa.

Thiết Huyết thẳng thắn trở tay đem đao của nàng cướp lại, đồng thời vừa cùng những tỷ muội khác dây dưa vừa dùng mũi đao đem nút thắt trên cổ áo của Mặc Lục đẩy ra, nhẹ nhàng nháy nháy mắt.

Ngực của Mặc Lục bị lộ ra một nửa, nhất thời mặt đỏ tới mang tai, nàng vừa dùng tay không hướng tới Thiết Huyết đánh qua, vừa hô lớn: “Ta liều mạng với ngươi!”

Lúc này Hồng Diệp đang tấn công hấn ở phía dưới, nhìn thấy tình huống như vậy, không khỏi hô to một tiếng: “Mặc Lục không được!”

Lời nói còn chưa dứt, nàng liền thấy Mặc Lục đã nằm ngang ở trên mặt đất, ở chính giữa ột bị đánh một chưởng, ngay tại chỗ hiểm.

Hồng Diệp ôm thi thể Mặc Lục đau xót khóc không thành tiếng, bởi vì Thiên Thiên không biết võ công, nên vẫn luôn ở một bên quan chiến, hiện tại nhìn thấy Mặc Lục cũng bị người kia giết chết ngay tại chỗ giết, nghĩ đến lúc trước Hồng Diệp cứu mình, chính là hai người bọn họ ở bên cạnh làm bạn với nàng, hiện tại liền đã sinh ly tử biệt, tâm nàng đau giống như cũng bị đao cắt, tiện tay nhặt lên hòn đá trên mặt đất, tức giận xông tới chỗ Thiết Huyết.

Hồng Diệp ngăn trở Thiên Thiên, lúc này nét mặt của nàng đã trấn định lại, nhìn bọn tỷ muội nằm ngổn ngang trên đất, có người đang chảy máu không ngừng, có người đã bị mất mạng ngay tại chỗ.

Hồng Diệp dùng ánh mắt thù hận nhìn Thiết Huyết, “Không nghĩ tới nhiều năm trôi qua như vậy, ta còn chưa giết được ngươi.” Nàng cúi đầu nhìn Mặc Lục sắc mặt vẫn còn hồng nhuận trong lòng, đau khổ nói: “Vẫn là không công hy sinh một đám hảo tỷ muội”.

Bàn nàng nhẹ nhàng giúp Mặc Lục chỉnh sửa lại y phục xộc xệch.

Thiết Huyết tựa hồ cũng ở một bên bị thương, lúc đầu nói: “Vốn nhìn thấy tiểu cô nương này lớn lên rất hợp tâm ý của ta, muốn trêu đùa nàng một chút, nhưng nàng lại muốn cùng ta liều mạng, ta cũng không có ngồi không chờ chết nên không thể làm gì khác hơn là ra tay giết nàng.”

Sau đó mới khiêu khích nhìn Hồng Diệp còn có Thiên Thiên một chút, nói: “Về phần hai người các ngươi, ta vô luận như thế nào cũng sẽ không nhẫn tâm giết hại!”

Nói xong hấn muốn đem Hồng Diệp và Thiên Thiên bắt lại, dẫn tới địa phương khác. Lại nghe thấy chung quanh có một trận rung động, hấn thoáng suy nghĩ một chút, sau đó liền phi thân bay đi.

Thiên Thiên cơ bản không có võ công, nên không chút nào cảm nhận được, liền hỏi Hồng Diệp: “Tỷ tỷ, sao hấn lại đột nhiên bay đi vậy?”

Hồng Diệp đột nhiên nhướng mày, nói: “chung quanh có người so với hấn lợi hại hơn.”——

Thiên Thiên đang muốn hỏi là người nào, thì nàng liền thấy bên hông của Hồng Diệp đang có máu chảy ra. Bởi vì y phục của nàng vốn là màu đỏ, hơn nữa nàng vừa mới ôm Giáng Tử và Mặc Lục, nên Thiên Thiên nhất thời không chú ý tới.

Hiện tại phát hiện liền kinh hãi nói: “Tỷ tỷ, eo của tỷ có máu chảy ra! Hình như càng ngày càng nhiều.”

Hồng Diệp chỉ lo thương tâm, căn bản không quan tâm tới chuyện chính mình bị thương, ôm thi thể Mặc Lục khóc lớn, “sao muội lại ngốc như vậy...”

Trong tất cả đám muội muội, Hồng Diệp thích nhất chính là Mặc Lục, tính tình nàng dịu dàng, đối đãi với người thân hậu, da dẻ lại trắng nõn, đúng chuẩn là người Giang Nam ngọc bích. Cho dù ai nhìn qua cũng đều sẽ thích.

Thiên Thiên ngồi xổm bên cạnh Hồng Diệp, vỗ vỗ bả vai của nàng.

Chỉ một lát sau liền nghe thấy thanh âm huyền ảo theo nhau mà tới ở chung quanh...

Bạn đang đọc truyện *Khi Thiên Tài Hacker Xuyên Qua* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 103: Đề Muốn Giết

Thiên Thiên xoay người lại nhìn ra xa, dưới ánh trăng lạnh lẽo, một đám người đáng vẻ giống như lưu lạc giang hồ đang đi tới.

Thiên Thiên gần như muốn lui về sau một chút, bởi vì trên tay bọn họ đều cầm đao, nhìn thần tình kia, giống như là có cừu hận không đội trời chung với Hồng Diệp vậy.

Nhưng vừa nghĩ tới Hồng Diệp đang bị thương, chủ nghĩa anh hùng liền bùng cháy lên, nhất thời nàng cảm thấy trước ngực nóng lên, ngẩng đầu đứng ở phía trước Hồng Diệp, giúp nàng chống đỡ đám người hận không thể đem nàng xé nát này.

Tính cách của Hồng Diệp phóng túng không kềm chế được luôn làm theo ý mình, hơn nữa nàng lại giết quá nhiều người như vậy, ở trên giang hồ có cừu oán gì là chuyện rất bình thường, chỉ là Thiên Thiên không nghĩ tới cừu oán của Hồng Diệp dĩ nhiên lại nhiều như vậy.

Chỉ thấy sau khi Hồng Diệp thấy những người này xuất hiện, trên mặt không có một tia thần sắc kinh hoàng, trái lại lại lớn tiếng cười lớn: “Tới, tới cùng nhau tới nha! Các ngươi hẳn là đều nhận được tin tức xấu đi!”

Một người có bộ dáng đạo sĩ trong đó, tay cầm một thanh trường kiếm, tức giận nói: “Yêu nữ! Ngày hôm nay sẽ là ngày chết của ngươi! Ta muốn vì tam đạo trưởng của Võ Đang chúng ta báo thù!”

Đứng ở bên cạnh hắn, một người có bộ dáng giống như một đạo cô cũng nói theo: “Không sai! Ngươi, đồ yêu nữ lạm sát nhiều người vô tội như vậy, hẳn nên sớm biết sẽ có hôm nay, ngày hôm nay chúng ta liên thủ với nhau, chính là muốn trừ gian diệt ác!”

Khóe miệng Hồng Diệp từ từ tràn ra một dòng máu, kèm theo một tiếng ho khan rất nhỏ, Thiên Thiên quay đầu nhìn lại, liền sợ ngây người, nhanh chóng ngồi xuống bên cạnh Hồng Diệp, dùng tay áo giúp nàng chà lau.

Những người này đều chưa từng thấy qua Thiên Thiên, nên một đám đều đang suy đoán nàng là người nào, trên người có võ công hay không.

Hồng Diệp từ ái nở nụ cười với Thiên Thiên nói: “Ta không có chuyện gì.” Sau đó nàng lại cúi đầu nhìn Mặc Lục trong ngực, đem nàng từ từ đặt ở trên mặt đất, khóe mắt chảy ra nước mắt. Có hối hận, có tự trách, có vui mừng... Đan xen rất nhiều cảm tình, mọi người nhìn thấy cảnh tượng như vậy, cũng đều có chút tự trọng cho Hồng Diệp một cái nhân tình cùng người chết nói lời từ biệt.

Hồng Diệp từ trong lòng lấy ra một dải lụa thuần trắng, giao ánh với y phục ở màu đỏ trên người nàng, ở trong mắt Thiên Thiên xem ra, nàng chỉ cảm thấy Hồng Diệp phá lệ chói mắt, một thương cảm tự nhiên nảy sinh, Thiên Thiên cũng không nhịn được giờ tay áo lau nước mắt.

Hồng Diệp đem dải lụa trùm lên trên mặt Mặc Lục, trong lòng yên lặng vì nàng cầu nguyện, lại lo lắng nhìn những người khác đã chết nằm trên mặt một chút, bỗng nhiên chịu đựng đau nhức ở bên hông đứng lên.

Thiên Thiên vội vàng đi qua đỡ nàng, Hồng Diệp quay về phía trước nhìn một đám ước chừng khoảng hơn trăm người, nhỏ giọng cười với nhợt nhạt nói: “Thiên Thiên, tình cảnh ngày hôm nay, giống như một màn bảy năm về trước.”

Thiên Thiên biết Hồng Diệp đang hồi tưởng lại đoạn chuyện cũ đau triệt nội tâm của chính nàng, nàng liền hàm chứa lệ cười với Hồng Diệp, “Lần trước tỷ tỷ có thể liều chết chạy ra ngoài, như vậy lúc này cũng nhất định có thể gặp dữ hóa lành.”

Hồng Diệp cười lắc đầu, trong lòng Thiên Thiên lại là một trận thương cảm——

“Yêu nữ! Ngươi đủ chưa! Không nên ở nơi này giả bộ thương tâm, yêu nữ thủ đoạn độc ác lạm sát người vô tội giống như ngươi, người người đều muốn giết!”

Hồng Diệp ngửa đầu cười, tiếng cười phảng phất như chảy vào lòng người, khiến tất cả đám người lộ ra vẻ mặt kinh dị.

“Các ngươi, từng người một đều là danh môn chính phái, ít ở nơi này giả mù sa mưa cho ta, Hồng Diệp ta chưa bao giờ.....

Bạn đang đọc truyện *Khi Thiên Tài Hacker Xuyên Qua* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.